

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK



1 9 3 1

Koncern Maszynowy - Warszawa - Pochodzenie 19

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

**SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERMIÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.**



KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.

RYNEK, L. 915.

TELEFONY: KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU

Z KOPALNÍ KRÓL BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

Podróżujmy najwygodniej, tanio
i nie tracąc niepotrzebnie czasu:

CZAS PRZEJAZDU:

Warszawa	—	Bydgoszcz	1	godz.	50	min.
"	—	Gdańsk	2	"	20	"
"	—	Katowice	2	"	—	"
"	—	Kraków	1	"	50	"
"	—	Lwów	2	"	30	"
"	—	Poznań	2	"	10	"
Kraków	—	Wiedeń	2	"	50	"
Lwów	—	Bukareszt	6	"	20	"
Katowice	—	Brno	1	"	45	"
Brno	—	Wiedeń	1	"	—	"



BLIŻSZE INFORMACJE:

telefon 547-60
lub w większych
biurach podróży

Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych

Warszawa - Praga, ul. Grochowska Nr. 30

TELEFONY:

Ogólny 10-00-29, Kierownik Techniczny 10-15-24,
Buchalterja 10-13-30, Dział Handlowy 10-00-00.
Kontrola Techniczna 10-05-63,
Dyrektor Naczelny 10-00-07.

APARATY TELEFONICZNE I ŁĄCZNICE
(CENTRALE) DLA LINJI PUBLICZNYCH
WOJSKOWE I KOLEJOWE.

APARATY TELEFONICZNE MORSOWSKIE
TYPU POCZTOWEGO I KOLEJOWEGO.

APARATY TELEFONICZNE JUZOWSKIE.

BEZPIECZNIKI, PRZELĄCZNIKI, ODGROMNIKI I T. P.
APARATY PRĄDÓW SŁABYCH ORAZ CZĘŚCI SKŁA-
DOWE DO WSZYSTKICH POWYŻSZYCH APARATÓW.

CHCĄC PODRÓŻOWAĆ

bezpiecznie, ekonomicznie i wygodnie, należy
wyequipować samochód w pneumatyki marki

Englebert

gdyż są one w najwyższym stopniu giętkie, odporne
i przeciwślizgowe i dadzą Wam całkowite zadowolenie

Jen. Reprez. na Polskę i Gdańsk
„Englebert” Polska Spółka Akcyjna Wytworów Gumowych
Warszawa, Krak. - Przedm. 5
tel. 794-28



DOSTARCZAMY NASTĘPUJĄCE
PRODUKTY PRZEMYSŁU AZOTOWEGO DLA CELÓW TECHNICZNYCH:

SALETRE AMONOWĄ

SALETRE SODOWĄ

S A L M I A K

KWAS AZOTOWY

AMONIAK SKROPLONY

WODE AMONIAKALNĄ

T L E N :: :: :: ::

PAŃSTWOWA FABRYKA
ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

W CHORZOWIE
NA GÓRNYM ŚLĄSKU

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ

PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI
WYCHODZI W SOBOTY

T R E Ś Ć Z E S Z Y T U

	STR.		STR.
WOBEC DYSKUSJI GENEWSKIEJ NAD „ANSCHLUSSEM” I PLANEM GOSPODARCZYM BRIANDA — DR. T. ŁYCHOWSKI	781	PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM: ORZECZNICTWO SADOWE	803
HANDEL ZAGRANICZNY POLSKI W 1930 R. NA TLE OGÓLNEGO KRYZYSU WYMIANY — E. B.	783	KRONIKA BIEŻĄCA: PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	803
ŻYCIĘ GOSPODARCZE: Zjazd organizacji popierania wytwórczości krajowej		ZMIANY KAPITAŁÓW ZAKŁADOWYCH W SP. AKC.	803
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ: HUTNICTWO ŻELAZNE	788	TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH	803
PRZEMYSŁ WŁOKIENNICZY	791	SKARBOWOŚĆ I FINANSE: RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	806
Związek Właścicieli Przedziałów Zgrzebnych — K.		Z BANKU POLSKIEGO	807
ROLNICTWO. Rak ziemniaczany w Polsce — J. Jackowski	791	Z POCZTOWEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI	808
HANDEL: HANDEL ZAGRANICZNY	793	PRZEGLĄD ZAGRANICZNY: PRZEMYSŁ WĘGLOWY W. BRYTANJI W RAMACH PRZYMUSOWEJ ORGANIZACJI — A. NEUMAN	809
Wywóz zbóż premjowanych — M. Pogorzelski		KRONIKA ZAGRANICZNA: OGÓLNE	811
Handel pierzem i puchem wobec nowych zarządzeń — Inż. D. Berger		FRANCJA	812
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	795	ANGLJA	812
RYNEK AKCYJNY	798	NIEMCY	813
CLA ORAZ REGULAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZ. NEGO	798	CZECOSŁOWACJA	813
Projekt nowej taryfy celnej — S. Fr. Królikowski		WŁOCHY	814
KOMUNIKACJA I TRANSPORT	800	PALESTYNA	814
Stan i praca taboru P. K. P. w IV kwartale 1930 r.		Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	814
ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	801	BIBLIOGRAFJA	816
POCZTA I TELEGRAF	802		

WOBEC DYSKUSJI GENEWSKIEJ NAD „ANSCHLUSSEM” I PLANEM GOSPODARCZYM BRIANDA

W CHWILI, gdy zeszyt niniejszy wyjdzie z druku, toczyć się będą już obrady komisji paneuropejskiej w Genewie, komisji, na której po raz pierwszy rozpocznie się międzynarodowa dyskusja w sprawie „Anschlusu” gospodarczego Niemiec i Austrii. Dyskusja genewska ma ogromne znaczenie dla ukształtowania się stosunków gospodarczych w Europie na bardzo daleką przyszłość. Od rozmów genewskich zależy, czy „fakt dokonany”, jaki stworzyły Niemcy i Austrija w protokole o porozumieniu celnym, ogłoszonym dn. 21 marca r. b., ostoi się pod

naciskiem szeregu państw europejskich, czy też ustąpi miejsca innemu planowi międzynarodowej współpracy gospodarczej na naszym kontynencie. Waga dyskusji genewskiej polega więc przedewszystkiem na tem, iż w żadnym wypadku nie może ona pozostawić stosunków gospodarczych w Europie w tym stanie, w jakim znajdowały się dotąd. W wypadku utrzymania się tezy niemieckiej — widmo gospodarczej „Mitteleuropy” staje się groźbą realną. W wypadku obalenia „Anschlusu” — trzeba na jego miejsce postawić coś innego, równie jak on realnego.

I w jednym zatem i w drugim razie dotychczasowy „status quo” gospodarczy w Europie musi ulec zmianom.

Mamy już dziś na podstawie głosów prasy zagranicznej, a przede wszystkim — francuskiej, pewne dane co do treści, jaką układowi niemiecko-austriackiemu przeciwstawić zamierza P. Arystydes Briand w imieniu swego kraju. Na ten właśnie projekt zwrócona jest uwaga całego świata. Z konstelacji politycznych, mianowicie, złożyło się w ten sposób, iż właśnie Francja — i tylko Francja — występuje w Genewie z konkretną kontrpropozycją dla sparaliżowania skutków „Anschlusu”. Z innych mocarstw europejskich Wielka Brytania, o ile wynika z oficjalnych enuncjacji Foreign Office, interesuje się przede wszystkim i wyłącznie prawniczą stroną porozumienia austriacko-niemieckiego, a mianowicie jego zgodnością z protokołem o pomocy dla Austrii z 1922 roku, Włochy zaś zachowują chwilowo absolutną rezerwę, do czego przyczynia się niewątpliwie niezłatwiony dotąd spór w sprawie układu morskiego z Francją. Nie wchodząc zatem w dalsze rozważania polityczne, musimy uważać, iż tylko ze strony Francji wyjdzie realny kontrprojekt gospodarczy, skierowany przeciwko „Anschlussowi” (inne enuncjacje, jak np. znana mowa Ministra Benesa, muszą być uważane jako w mniejszym lub większym stopniu pochodne od głównej idei francuskiej).

Projekt francuski, o ile sądzić można o nim z dotychczasowych niekompletnych wiadomości, rozpada się na kilka zasadniczych działów, odpowiadających, mniej więcej, tym zagadnieniom, które „Anschluss” Niemiec i Austrii wysunął na czoło spraw bieżących w Europie. Aby porozumieniu austriacko-niemieckiemu przeciwdziałać i skutki jego sparaliżować, trzeba było stworzyć plan konstrukcyjny zarówno dla zaradzenia europejskiemu kryzysowi zbożowemu, który może zmusić państwa rolnicze nad Dunajem do zbliżenia się ku „Anschlussowi”, jak i dla zaradzenia specjalnej sytuacji Austrii, uskarżającej się oddawna na swe trudne położenie gospodarcze i tem właśnie położeniem motywującej ostatnio swe przystąpienie do porozumienia z Niemcami.

Dwa główne zagadnienia zatem, poruszone w projekcie P. Brianda, wyglądają, o ile wiadomo, w sposób następujący:

1. — Obrót zboża pochodzenia europejskiego na terenie naszego kontynentu miałby korzystać (na podstawie, oczywiście, specjalnej umowy wielostronnej) z preferencji celnej w stosunku do zbożowego przywozu zamorskiego. Innemi słowy, projekt francuski nawraca w tym punkcie do znanych rezolucyj i żądań Międzynarodowej Konferencji Rolniczej w Warszawie z sierpnia r. ub. oraz postulatów powstałego na konferencji tej bloku państw rolniczych Europy Środkowo-Wschodniej. Jest rzeczą wysoce charakterystyczną, iż Francja, która jeszcze w listopadzie r. ub., na II sesji konferencji dla zespolenia akcji gospodarczej w Genewie, odrzucała preferencję zbożową, obecnie czyni z niej sztandar swego projektu.

Subsydjarzem jak gdyby zagadnieniem w projekcie P. Brianda w stosunku do powyższej sprawy wydają się być ustępy, odnoszące się do międzynarodowego kredytu rolniczego. Subsydjarzem — nie tyle z uwagi na wagę sprawy, której znaczenia nie sposób pomniejszać, ile na dość znaczne zaawansowanie prac

międzynarodowych w tej dziedzinie. Kwestja międzynarodowego kredytu długoterminowego dla rolnictwa Europy Wschodniej przeszła bowiem w ciągu ubiegłych kilku miesięcy na forum odpowiednich instytucji międzynarodowych Ligi Narodów i komitetu paneuropejskiego i obecnie chodzi już raczej o jej sfinalizowanie ostateczne.

2. — Obie poprzednio wymienione sprawy mają, jak widać, na celu zapobieżenie skutkom, jakie „Anschluss” spowodować może w układzie sił na południo-wschodzie Europy przez wciągnięcie w swą orbitę państw naddunajskich. Projekt preferencji zbożowej i uregulowanie ostateczne spraw kredytu rolniczego mają stworzyć przeciwagę dla preferencji regionalnych, ofiarowywanych państwu naddunajskiemu przez Niemcy i Austrię. Jak wynika jednak z głosów prasy francuskiej, projekt P. Brianda idzie jeszcze dalej. Ma on, mianowicie, na celu zapobieżenie „Anschlussowi” w jego zarodku, a więc stworzenie dla samej Austrii takiego „modus vivendi”, w którym nie potrzebowałaby ona z racji swych trudności gospodarczych łączyć się z Niemcami. Prasa francuska, mówiąc o tem, wyjaśnia, iż chodzi tu o danie Austrii możliwości szerszego zbytu jej produktów przemysłowych „przez uprzywilejowanie ich na obcych rynkach”. Mamy wrażenie, iż oznacza to wskrzeszenie przez projekt P. Brianda tych koncepcyj, które przed kilku laty jeszcze były lansowane w Europie — w kierunku udzielenia produktom przemysłowym austriackim preferencji celnej jednostronnej. W jakiej mierze preferencja ta według planów P. Brianda miałaby zostać udzielona i jak szeroki zakres terytorjalny miałaby obowiązywać (czy całą Europę — czy też kilka tylko państw?) tego, rozumie się, dotychczas nie wiadomo.

Wreszcie źródła francuskie, omawiające treść projektu P. Brianda, wymieniają jako ostatni jego punkt — sprawę „reglamentacji produkcji przemysłowej” w Europie. Tutaj już zupełnie trudno zorjentować się co do zamiarów i tez inicjatywy francuskiej. Wydaje się, iż „przy sposobności” regulowania spraw rolnych w Europie projekt P. Brianda zamierza poruszyć niebywale trudną i skomplikowaną kwestję „organizacji gospodarczej” Europy — w jej najszerszym znaczeniu, a więc nie tylko na gruncie stosunków pomiędzy Europą przemysłową i rolniczą, ale i w łonie samej Europy przemysłowej. Pewne oddźwięki tego planu, pojętego w tym właśnie sensie, zawierała i mowa programowa Ministra Benesa w sprawie „Anschlusu”. W każdym razie tutaj wszelka dyskusja przed poznaniem ostatecznego brzmienia projektu byłaby bezcelowa.

W tych zarysach, mniej więcej, zakreślony jest projekt francuski. I jakkolwiek niewątpliwie zawczasie poddawać go — bez oparcia się o szczegółowy tekst — dokładniejszej analizie, tem niemniej odrazu nasuwają się co do niego pewne uwagi.

Projekt jest niewątpliwie skonstruowany doskonale. We Francji zrozumiano odrazu, iż wobec zupełnie realnych możliwości „Anschlusu” austriacko-niemieckiego i rozwinięcia go — wespół z państwami naddunajskimi — w „Mitteleuropę” polityczną i gospodarczą trzeba wysuwać jako kontrprojekt plan całkowicie konkretny i realny. Takim planem jest właśnie koncepcja francuska. Uderza ona nie w sam „Anschluss”, gdyż nie jest w żadnej mierze koncepcją bojową, ale właśnie — w regionalizm

„Anschlussu”, tworzący zeń groźbę dla stabilizacji gospodarczych i politycznych stosunków w Europie. Pragnie ona „Anschluss” roztopić w systemie ogólnoeuropejskiej współpracy gospodarczej, gdzie nie istniałaby groźba tajnych układów dwustronnych o charakterze preferencyjnym — układów, noszących zawsze w zarodku czyjaś „Machtfrage”. Zarówno sprawa preferencji zbożowej w Europie, jak i — ewentualnie — preferencji dla Austrii, nie mówiąc, rzecz prosta, już o kredycie rolniczym i układach przemysłowych — wszystko to według koncepcji francuskiej dokonywać się ma „en clair”, drogą układów wielostronnych na otwartym forum międzynarodowym.

Jeśli tu leży siła koncepcji francuskiej, to jednocześnie nie należy zamykać oczu na trudności, jakie muszą wynikać z takiego postawienia sprawy. Wiemy dobrze, iż każdy układ wielostronny jest o wiele trudniejszy do uzgodnienia niż układy dwustronne. W konkretnym przypadku zwłaszcza trudności te mogą być bardzo duże.

Niewiadomo przedewszystkiem, jak uregulowana zostanie sprawa preferencji europejskiej w zakresie zbożowym. Tutaj przedewszystkiem liczyć się trzeba, iż albo będzie to wyraźna preferencja celna, a więc odstępstwo od klauzuli największego uprzywilejowania, albo uprzywilejowanie „ukryte”. W wypadku pierwszym grozi zawsze protest zainteresowanych państw zamorskich, które — jak dotychczas — nie wykazują bynajmniej chęci zmodyfikowania swych traktatów z szeregiem państw europejskich w kierunku zezwolenia im na wyjęcie z pod klauzuli największego uprzywilejowania ceł na zboże pochodzenia europejskiego. W wypadku drugim — trudności takich niema (lub w każdym razie nie są tak wielkie), ale powstają zato trudności techniczne przeprowadzenia samego uprzywilejowania zboża europejskiego na rynkach naszego kontynentu.

Osobnym punktem jest tutaj jeszcze sprawa ewentualnych rekompensat, które miałyby zostać udzielone przez państwa rolnicze Europy wzamian za preferencję dla ich zbóż na rynkach deficytowych. Też państw rolniczych, wysuwana od samego początku, było, iż preferencja powinna być udzielona

nieodpłatnie, gdyż przez wzmożenie siły nabywczej rolniczej ludności europejskiej sama przez się stwarza ona nowe możliwości zbytu dla państw przemysłowych, które preferencji udzieliłyby. Ta teza, poparta w listopadzie r. ub. na konferencji genewskiej wysoce wymownymi obliczeniami, nie została przyjęta nawet „w teorii” (o praktyce preferencji nikt wówczas jeszcze nie myślał). Wyniki badań t. zw. komisji Stucki'ego (delegat Szwajcarii), która zajmowała się techniką umów preferencyjnych, przewidują rekompensaty za preferencję ze strony państw rolniczych, przyczem rekompensaty te miałyby podlegać klauzuli największego uprzywilejowania. Jakiego rodzaju rekompensaty (i czy wogóle?) projektuje koncepcja francuska, tego dotychczas niewiadomo, jakkolwiek wiele od tego może zależeć.

Jeśli istnieją trudności w sprawie preferencji zbożowej, to niewątpliwie muszą one istnieć i w sprawie „austriackiej”. Koncepcja jednostronnej preferencji dla wywozu danego państwa wzbudza, nie mówiąc już o trudnościach ściśle technicznych (konieczność układu międzynarodowego wielostronnego i zgoda wszystkich „outsiderów”, korzystających z klauzuli największego uprzywilejowania), cały szereg wątpliwości merytorycznych — przedewszystkiem dla tych państw, które konkurują z danym państwem na pewnych rynkach i wskutek tego w wypadku preferencji dla danego państwa ucierpieć mogą bardzo silnie. W konkretnym wypadku konkurentem takim dla Austrii jest Czechosłowacja. W mowie P. Benesa nie było ani słowa o kwestji „austriackiej”. Jak zatem rozegra się sprawa w Genewie?

Tyle można powiedzieć o projekcie francuskim już w tej chwili. Niewątpliwie dni najbliższe przyniosą już w pewnej mierze rozwiązanie szeregu wątpliwości. Plan P. Brianda ma wszelkie szanse powodzenia mimo tych trudności technicznych, jakie przykładowo powyżej wymieniliśmy. Niewątpliwie każde państwo, któremu zależy na prawdziwej współpracy gospodarczej narodów Europy, musi stać się planu tego zwolennikiem. Mamy nadzieję, iż dyskusja genewska wykaże, iż zwolenników takich jest w Europie przeważająca liczba.

Dr. T. Łychowski

HANDEL ZAGRANICZNY POLSKI W 1930 R. NA TLE OGÓLNEGO KRYZYSU WYMIANY

PRZEŻYWANE obecnie przesilenie ekonomiczne o niezwykle silnym natężeniu, a zwłaszcza szerokości zasięgu, wstrząsając układem stosunków między wytwórczością świata a jego chłonnością, bezpośrednio i nieuchronnie odbija się na wymianie międzynarodowej, jako ogniwie pośredniczącem. Przy niepomiernej zaostreniu się walki o rynki odbiorcze, wznoszącej się fali protekcjonizmu, graniczącego często wprost z prohibicją — w kształtowaniu się handlu światowego w 1930 r. na pierwszy plan wysuwa się powszechna tendencja do kurczenia się obrotów.

Początki przesilenia wymiany ujawniły się przede wszystkim w zamorskich krajach rolniczych i źródłach surowców, które już w II połowie 1927 r. poczęły częściowo odczuwać zapory dla swej szybko rozwijającej się ekspansji handlowej w postaci rosną-

cej — tak z przyczyn naturalnych, jak i forsowanej sztucznie, skutkiem nadmiernego zadłużenia — samowystarczalności państw Europy Środkowej, Wschodniej i Południowej. Wzrastający wraz z nadprodukcją spadek siły nabywczej obu grup krajów — zamorskich i wymienionych europejskich, zmniejszył konsumpcję z ich strony wyrobów krajów przemysłowych zachodnio- i północno-europejskich, które, zmuszone w konsekwencji do ograniczenia importu, pogłębiły tem trudności eksportowe krajów zamorskich i ugodziły w wywóz swych kontrahentów kontynentu macierzystego.

Obroty międzynarodowe, które w 1929 r. osiągnęły po większej części punkt szczytowy swego rozwoju, w 1930 r. uległy powszechnemu charakterystycznemu spadkowi. Kształtowanie się wymiany międzynarodo-

wej w ostatnim pięcioleciu przedstawia poniższe zestawienie (w miljn. zł)¹⁾ importu i eksportu 20 państw

europejskich i pozaeuropejskich, których łączny udział w wymianie światowej w 1929 r. stanowił około 70%:

	P R Z Y W Ó Z					W Y W Ó Z				
	1926	1927	1928	1929	1930	1926	1927	1928	1929	1930
Anglja	51.032·7	50.128·0	49.213·8	50.812·5	43.963·3	30.116·7	32.676·8	33.367·1	33.670·1	26.684·0
Austria	3.180·2	3.873·9	4.062·9	4.092·2	3.380·3	2.136·3	2.554·7	2.769·7	2.745·0	2.326·4
Belgia	5.713·0	7.207·7	7.926·8	8.780·2	7.665·5	4.941·7	6.601·0	7.655·4	7.875·7	6.507·1
Czechosłowacja	4.033·6	4.740·1	5.063·5	5.266·8	4.144·5	4.687·8	5.314·7	5.595·4	5.410·3	4.617·1
Dania	3.649·7	3.769·8	3.935·1	4.096·5	3.904·3	3.357·6	3.455·5	3.690·8	3.859·4	3.626·2
Francja	20.824·8	18.508·9	18.662·4	20.333·6	18.281·3	20.960·5	19.109·6	17.942·6	17.511·1	14.958·3
Holandja	8.749·8	9.132·8	9.616·7	9.861·8	8.664·8	6.267·5	6.806·8	7.116·7	7.128·3	6.158·9
Litwa	208·9	230·5	252·6	265·8	271·1	219·8	213·4	222·9	286·2	289·6
Łotwa	447·7	430·0	531·1	622·9	509·3	324·2	380·5	449·5	471·0	426·0
Niemcy	21.237·1	30.211·9	29.730·3	28.552·9	22.068·8	20.773·6	20.708·4	24.658·6	26.889·3	24.054·4
Polska	1.538·9	2.892·0	3.362·2	3.111·0	2.246·0	2.246·3	2.514·7	2.508·0	2.813·4	2.433·3
Rumunia	1.979·7	1.782·4	1.714·8	1.584·8	1.198·0	2.038·1	2.010·3	1.435·3	1.542·4	1.519·4
Szwajcaria	4.153·0	4.409·7	4.720·8	4.788·2	4.582·4	3.158·8	3.480·0	3.671·2	3.619·7	3.040·1
Szwecja	3.558·9	3.784·7	4.080·0	4.232·0	3.936·5	3.390·9	3.861·7	3.761·6	4.331·5	3.691·2
Węgry	1.467·0	1.843·1	1.888·6	1.656·9	1.300·7	1.366·7	1.259·0	1.287·7	1.621·6	1.425·7
Włochy	12.141·3	9.559·0	10.284·2	10.164·2	8.128·2	8.756·6	7.334·8	6.830·5	7.148·1	5.683·9
Z. S. R. R.	2.803·9	2.992·8	3.790·9	3.375·1	4.902·0	2.902·7	2.911·4	2.982·1	3.501·1	4.597·0
Stany Zjedn.	39.294·1	37.110·2	36.351·1	38.674·5	27.940·5	42.000·7	42.421·0	44.838·8	45.970·8	33.711·6
Kanada	8.988·4	9.690·7	10.895·9	11.579·3	8.989·7	11.308·2	10.861·7	12.032·9	10.540·1	7.897·1
Japonja	10.242·7	9.324·7	9.479·8	9.635·4	6.695·4	8.764·2	8.494·5	8.482·9	9.334·9	9.356·9

Porównyując liczby 1929 r., stanowiące przeważnie najwyższy poziom obrotów, ze stanem w 1926 r., stwierdzić możemy, że po stronie przywozu największy wzrost wykazuje Polska (102·2%), której przywóz w 1926 r. był wyjątkowo silnie ograniczony warunkami lokalnymi; następnie z krajów europejskich przemysłowa Belgja (53·7%), rolnicza Łotwa (39·1%), dalej Niemcy (34·4%), Czechosłowacja (30·6%), Austria (28·7%), Litwa (27·2%), Z. S. R. R. (20·4%), Szwecja (18·9%). Zwiększenie wywozu najsilniej zaznaczyło się w Belgji (o 59·4%), na Łotwie (45·3%), Litwie (30·2%), w Niemczech (29·4%), w Austrii (28·5%), Szwecji (27·7%) i wreszcie w Polsce (o 25·2%). Spadek zarówno importu, jak i eksportu wystąpił w Rumunii (19·9% i 24·3%), we Włoszech (16·3% i 18·4%) oraz we Francji (2·4% i 15·4%). W Stanach Zjednoczonych i Anglii miało miejsce niewielkie (o 1·6% i 0·4%) ograniczenie przywozu, dość znaczny natomiast (o 9·5% i 11·8%) wzrost wywozu. W Japonii wzrostowi wywozu o 6·5% towarzyszył spadek przywozu o 5·9%,

w rolniczej Kanadzie natomiast miało miejsce zjawisko wprost przeciwne, mianowicie słabe zmniejszenie eksportu (o 6·8%) i znaczne wzmoczenie importu (o 28·8%).

W 1930 r. ogólnej tendencji kurczenia się wymiany międzynarodowej oparł się Z. S. R. R., zwłaszcza w dziedzinie przywozu, a w bardzo nieznacznym stopniu — Litwa. Ponieważ jednak wszelkie zmiany strukturalne w sowieckim bilansie handlowym wpływają głównie z czysto politycznych posunięć, zjawisko to nie może być miarodajne przy badaniu konjunktury światowych, jakkolwiek niewątpliwie na pojedyncze rynki wywiera niekiedy wyraźny wpływ.

Powszechny spadek obrotów dotknął przedewszystkiem kraje pozaeuropejskie — źródła surowców, zaznaczając się nieco silniej w eksporcie niż w imporcie. W Europie — przeciwnie, nieco większy spadek stwierdza się po stronie importu. Poza Europą najsilniejszy spadek przywozu wykazuje Australia (33·8%), Japonja (30·5%), Stany Zjednoczone (27·8%), Indie Brytyjskie (24·9%) i Kanada (22·4%), w Europie zaś: przedewszystkiem Polska (27·8%), następnie Finlandja (25·3%), Rumunia (24·4%), Niemcy (22·7%), Węgry (21·5%), Czechosłowacja (21·3%), Włochy (20·0%), Łotwa (18·2%), Austria (17·4%), Anglja (13·5%). Wywóz

¹⁾ Według danych „Bulletin Mensuel de Statistique” Nr. 2, luty 1931.

²⁾ W stosunku do poprzedniego roku wzrost procentowy (+) względnie spadek (-).

spadł najsilniej w Egipcie (o 36·7%), Japonii (o 31·9%), Australji (o 27·7%), Stanach Zjednoczonych (o 26·7%), Kanadzie (o 25·1%) i Indjach Brytyjskich (o 21·5%). W Europie redukcja eksportu zaznaczyła się przede wszystkim w Grecji (o 22%) i w Anglii (o 20·7%), następnie we Włoszech (20·0%), Belgji (17·4%) i Austrii (15·2%). W krajach przemysłowych spadek po stronie przywozu objął przedewszystkiem surowce, po stronie wywozu — głównie wyroby gotowe; w rolnych — najsilniej zmniejszył się przywóz artykułów wykonanych, wywóz zaś — surowców i środków spożycia.

Ogólnie biorąc, jak stwierdza „Board of Trade Journal”, import głównych państw, których obroty w 1929 r. sięgały 85% ogólnego handlu światowego, wykazał w 1930 r. spadek o 18·9%, podczas gdy ich wywóz w tym samym okresie zmniejszył się o 19·9%.

Co się tyczy stanu bilansów handlowych, to inaczej kształtuje się on w europejskich krajach przemysłowych, inaczej w rolniczych, w rolniczych zaś Europy odmiennie znowu niż w zamorskich. Na pierwszy rzut oka oczekuje się zdecydowanie odwrotnego obrazu dla gospodarstw przemysłowych i rolnych, po bliższem jednak rozpatrzeniu stwierdza się, że w różnych krajach przemysłowych bilanse kształtują się również niejednolicie, zależnie od tego, czy państwa te są wierzycielami, czy dłużnikami, oraz od roli, odgrywanej w nich przez rolnictwo. Kryzys spowodował w zachodnio-europejskich krajach — wierzycielach i Anglii pogłębienie pasywności bilansów, natomiast przemysłowe środkowo-europejskie kraje dłużnicze, jak również wschodnio- i południowo-europejskie gospodarstwa rolne, dzięki elastyczności swego handlu zagranicznego, przez znaczne ograniczenie przywozu doprowadziły w 1930 r., ogólnie biorąc, do aktywizacji bilansów.

Włochy i kraje iberyjskie wykazują nieznaczne tylko wahania swych trwale pasywnych bilansów. Z 17 państw europejskich, zamieszczonych w powyższem zestawieniu — 7 (Anglja, Austria, Belgja, Holandja, Łotwa, Szwajcarja, Włochy) ma bilans stale ujemny, 7 (Danja, Francja, Niemcy, Polska, Rosja, Szwecja, Węgry) przeważnie wykazuje niedobór, 2 (Litwa i Rumunja) przeważnie nadwyżkę, a tylko jedno państwo — Czechosłowacja, ma stale saldo dodatnie. Bilans Stanów Zjednoczonych kształtuje się stale czynnie, od 1928 r. wykazując spadek aktywności, Japonii — stale ujemnie.

W Polsce bilans handlowy, zamykający się przez ostatnie 3 lata saldem ujemnem, w 1930 r. przyniósł nadwyżkę wywozu nad przywozem w wysokości zł 187·3 miljn. Ogólny obrót w stosunku do 1929 r. zmniejszył się o zgorą zł 1·2 milj., czyli o 21%, przy czem szczególnie silnemu skurczeniu uległ import (o 28%). Procentowy spadek importu polskiego znacznie przewyższa zatem nie tylko przeciętny spadek przywozu głównych państw, objętych statystyką Board of Trade, lecz również, jak zauważyliśmy, faktyczne ograniczenie przywozu poszczególnych państw europejskich. Stopnia ograniczenia przywozu polskiego nie można jednak traktować jako bezwzględny wskaźnik natężenia kryzysu, gdyż nie należy zapominać, że spadek ów miał miejsce po okresie anormalnie wzmożonego importu. Wyjątkowo znaczny bowiem przyływ kapitałów zagranicznych w latach 1927 — 1928, a wraz z nim nadmierny wzrost produkcji i modernizacja przemysłu spowodowały gwałtowne spotęgowanie przywozu maszyn, narzędzi i surowców, jak również i wyrobów gotowych — tak że w rezultacie wzrost

importu w 1927 r. osiągnął natężenie, nienotowane jak wykazuje wyżej podane zestawienie, w żadnym kraju, a w 1928 r. przeważnie przekraczał znacznie zwykłą przywozu innych państw. Eksport polski spadł również, jakkolwiek w stopniu nierównie słabszym, gdyż tylko o 13%, a zatem mniej, niż wynosi przeciętny spadek wywozu głównych państw, i znacznie mniej niż w Anglii, we Włoszech, Belgji, Austrii i w szeregu innych państw europejskich, co wobec wzmagania się zewsząd nacisku dumpingowej polityki skutkiem nagromadzenia zapasów, oczekujących zbytu, a z drugiej strony wzrastającej samowystarczalności krajów, dotychczas importujących, niezbitcie świadczy o zdrowych podstawach i żywotności naszej ekspansji handlowej. Ograniczenie importu objęło głównie surowce, półfabrykaty i wyroby gotowe, udział jednak procentowy tych pozycji w porównaniu z rokiem poprzednim nie uległ prawie zmianie. W wywozie natomiast nastąpił spadek procentowego udziału surowców i półfabrykatów oraz zwierząt żywych, wzrost zaś udziału artykułów spożywczych i wyrobów gotowych. Powiększenie się udziału tych pozycji, a szczególnie ostatniej, należy do objawów bardzo dodatnich, zwłaszcza skoro się weźmie pod uwagę, że w tym samym czasie udział wyrobów gotowych w eksporcie najważniejszych państw, jak w Anglii, Niemczech, Stanach Zjedn., znacznie się zmniejszył. Jako zmianę ujemną wysunąć należy spadek przeciętnej wartości towarów eksportowanych. Podczas gdy średnia wartość teoretyczna tonny eksportowanego towaru w 1929 r. wynosiła zł 134, w 1930 r. spadła do zł 129, czyli o 4%. Zjawisko to jednak, na tle ogólnego na świecie spadku cen surowców, zwłaszcza rolnych, jest całkowicie naturalne i wobec dalszych postępów strukturalnych naszego wywozu zaznacza się u nas stosunkowo nieznacznie, neutralizując jednak pierwszy efekt nader dodatniego procesu, mianowicie uszlachetniania eksportu, rezultatu energicznej inicjatywy prywatnej i akcji Państwowego Instytutu Eksportowego, zwiększenia sprawności handlowej, oraz ściślejszego dostosowania się produkcji do rynków odbiorczych przez jej standaryzację. Jednocześnie przeciętna wartość jednej tonny importu, mimo znacznego spadku cen zagranicą, podniosła się z zł 611 do zł 629, gdyż wraz ze zmniejszeniem przywozu surowców wzrósł w nim udział wyrobów gotowych wysokogatunkowych i kosztownych, m. in. precyzyjnych maszyn i narzędzi.

Celem bliższego zbadania naszego handlu zagranicznego, dzielimy zarówno przywóz, jak i wywóz na 10 zasadniczych grup. Według tego podziału handel w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. przedstawiał się następująco (w miljn. zł):

(p. tablicę na następnej stronie)

W grupie produktów spożywczych i zwierząt zwraca uwagę niezwykle silny spadek wartości eksportu artykułów spożywczych. Trudno wprost znaleźć lepszą i bardziej obrazową ilustrację zniżki cen w dziedzinie artykułów pochodzenia rolnego, jak to, że przeciętna wartość 1 tonny wywozu produktów spożywczych (bez zwierząt) z zł 520 zmniejszyła się do zł 388, czyli o przeszło 25%. Wywóz 4 głównych zbóż oraz mąki (której eksport wzrósł bardzo silnie) powiększył się ilościowo o 56%, wartościowo zaś — tylko o 5%; eksport cukru pod względem wartości pozostał prawie na poziomie 1929 r., jakkolwiek ilościowo był wyższy o przeszło 32% i osiągnął rekordową wysokość, przy czem, jako fakt korzystny, podkreślić należy

Grupa towarów	1 9 3 0			1 9 2 9		
	Przywóz	Wywóz	Saldo	Przywóz	Wywóz	Saldo
I. — Produkty spożywcze i zwierzęta	360·5	926·8	+ 566·3	456·2	1.013·2	+ 557·0
II. — Materiały i wyroby drzewne oraz rośliny	44·1	402·5	+ 358·4	64·0	563·0	+ 499·0
III. — Paliwa, asfalt, ropa i pochodne	12·8	400·5	+ 387·7	20·9	466·9	+ 446·0
IV. — Surowce i materiały włókniste	595·5	198·6	— 396·9	822·0	255·8	— 566·2
V. — Rudy, metale i wyroby z metali	578·1	340·9	— 237·2	912·3	352·2	— 560·1
VI. — Materiały i przetwory chemiczne	287·3	76·0	— 211·3	383·2	70·6	— 312·6
VII. — Produkty zwierzęce	198·9	59·4	— 139·5	237·2	56·9	— 180·3
VIII. — Papier i wyroby z papieru	57·6	9·8	— 47·8	72·8	8·8	— 64·0
IX. — Materiały budowlane, ceramiczne i szkło	44·5	12·4	— 32·1	61·0	13·8	— 47·2
X. — Towar zbiorowy	66·7	6·4	— 60·3	81·4	12·2	— 69·2
Razem:	2.246·0	2.433·3	+ 187·3	3.111·0	2.813·4	— 297·6

że wzrost ten przypadł głównie na cukier przerebiony — kryształ. Znacznemu spadkowi uległ wywóz chmielu, spirytusu i artykułów pastewnych (z 50·2 miljn. wobec z 78·0 miljn.). Zmniejszył się również eksport 2 najważniejszych produktów gospodarstwa wiejskiego — jaj, a zwłaszcza masła (łącznie o z 37 miljn.). Znaczniejszy wzrost natomiast, przy pewnym jednak spadku rentowności, zaznaczył się w wywozie mięsa i produktów masarskich (o z 25·2 miljn.). Najważniejszą rolę w tej pozycji odgrywały bekony (z 71·5 miljn. wobec z 48·5 miljn. w 1929 r.); eksport zwierząt uległ — wobec ograniczeń, stosowanych przez główne dotychczas dla nas rynki zbytu — spadkowi (o z 37·1 miljn.).

W przywozie artykułów spożywczych i zwierząt nastąpił spadek wszystkich pozycji, z wyjątkiem tytoniu (+ z 9 miljn.), ryb świeżych i solonych (+ z 0·6 miljn.) oraz owoców i jagód (+ z 0·4 miljn.). Silnie rozwinięty, acz bardzo niekorzystny dla naszego bilansu handlowego i rozwoju produkcji krajowej, przywóz tłuszczów jadalnych zwierzęcych i roślinnych dzięki zastosowaniu wysokich stawek celnych uległ poważnej redukcji, wynoszącej 35%.

Silny spadek zaznaczył się w wywozie materiałów i wyrobów drzewnych, stanowiących, jak wiadomo, jedną z najważniejszych pozycji naszego eksportu. W stosunku do 1929 r. wywóz tych artykułów, nie licząc eksportu roślin i ich części, skurczył się o bezmała 28% i osiągnął zaledwie 14% wartości ogólnego wywozu z Polski, wobec 17·1% w 1929 r. i 23·4% w 1928 r. Spadek ten, spowodowany silnym, związanym z kryzysem zmniejszeniem się konsumpcji Niemiec — najważniejszego naszego rynku zbytu, a przede wszystkim dumpingiem drzewa sowieckiego, dotknął najsilniej drzewo surowe, którego wywóz skurczył się o 46%.

Trzecia i ostatnia grupa wybitnie czynna w naszym bilansie — paliwo, asfalt, ropa i pochodne — również uległa redukcji, wykazując spadek w wysokości 14%. Wywóz najważniejszego artykułu tej grupy — węgla kamiennego — zmniejszył się ilościowo o prawie 1·5 miljn. t, wartościowo zaś o z 50 miljn. Skurczenie nastąpiło niemal wyłącznie kosztem zmniejszonego, wobec kryzysu oraz wzmożonej konkurencji węgla niemieckiego, eksportu do państw sukcesyjnych, zbyt natomiast węgla do państw północnych nie tylko nie doznał ograniczenia, lecz przeciwnie nieco nawet się powiększył. Poważnie skurczył się eksport produktów naftowych (145·6 tys. t wartości z 52·6 miljn. wobec 213·6 tys. t i z 71·3 miljn.), przyczem ograniczenie wywozu dotknęło przede wszystkim produkty tańsze —

naftę i oleje pędne, wobec czego wzrosła przeciętna wartość jednej tonny.

Grupa surowców i materiałów włókienniczych, galanterji i odzieży, największa pozycja deficytowa w naszym bilansie handlowym, wykazała bardzo znaczny spadek: po stronie przywozu o 28%, wywozu zaś — o 22%, skutkiem czego jej saldo ujemne zmniejszyło się o 30%. Skurczenie wartości importu odbyło się kosztem surowców włókienniczych, w związku głównie z ich potaniem, gdyż ilościowo ogólny ich przywóz uległ stosunkowo nieznacznemu ograniczeniu. Teoretyczna wartość 1 tonny importowanych surowców włókienniczych w porównaniu z poprzednim rokiem spadła o 20%, a w odniesieniu do wełny — nawet o 34%. Ogólny przywóz przędzy zmniejszył się o z 36·6 miljn., w czym jednak wzmógł się import przędzy jedwabnej. Skurczył się również (o z 19·5 miljn.) przywóz tkanin, przede wszystkim bawełnianych, a następnie wełnianych. Import materiałów jedwabnych utrzymał się na poziomie 1929 r., przywóz odzieży i galanterji zmniejszył się (o z 7·4 miljn.).

W eksporcie najpoważniejsze ograniczenie dotknęło wyroby gotowe (o z 29·8 miljn.), stosunkowo najdotkliwiej zaznaczając się w dziale tkanin i worków jutowych, następnie wśród tkanin bawełnianych i wełnianych, a nie dotykając wywozu tkanin jedwabnych, który dość poważnie wzrósł. Obok wyrobów gotowych silnie skurczył się również eksport surowców (z z 39·0 miljn. do zaledwie z 18·4 miljn.). Wywóz przędzy nie doznał większego ograniczenia. Wywóz odzieży i galanterji zmniejszył się (o z 3·5 miljn.).

Znacznie silniejszej redukcji, niż w grupie poprzedniej, uległy obroty rud, metali i wyrobów z metali. Przywóz i wywóz łącznie zmniejszył się o 28%, co nastąpiło niemal wyłącznie wskutek spadku importu (o 36%), podczas gdy eksport zmianie prawie nie uległ. Niedobór bilansowy tej grupy zmniejszył się przeto przeszło dwukrotnie. Z surowców i półfabrykatów największy spadek zaznaczył się w przywozie szmelcu i rud (dla każdej pozycji zgorą z 33 miljn.). Z wyrobów gotowych znaczna redukcja dotknęła przede wszystkim import maszyn i aparatów (z z 300·4 miljn. do z 171·2 miljn.), wykazując największy spadek następujących pozycji (w miljn. z):

	1930	1929
Maszyny włókiennicze	21·9	50·5
Kotły, aparaty i części do ogrzewania	21·5	36·5
Maszyny elektryczne	20·3	31·2
Silniki	14·5	28·3
Maszyny rolnicze	13·8	27·1
Obrabiarki do drzewa i metali	10·6	27·2
Pompy	8·1	12·7
Maszyny i aparaty do przemysłu spożywczego	6·9	9·7

Poważnie skurczył się również przywóz środków komunikacji, głównie samochodów, dalej przyrządów i materiałów elektrotechnicznych, z wyjątkiem radioaparatów i ich części.

Wywóz naogół utrzymał się prawie na poziomie 1929 r., jednak w niektórych poszczególnych pozycjach zaszły bardzo znaczne zmiany. Przedewszystkiem przeszło dwukrotnie powiększył się eksport szyn, żelaza i stali wszelkiej (głównie do Z. S. R. R.); wzrósł również (o $\text{Z} 10\cdot5$ milj.) wywóz blachy żelaznej i stalowej oraz środków komunikacji (o $\text{Z} 0\cdot3$ milj.). Eksport cynku i blachy cynkowej oraz ołowiu ilościowo utrzymał się prawie bez zmian, wartościowo natomiast, wobec niżki cen, zmniejszył się o 30%.

Przywóz artykułów i przetworów chemicznych silnie skurczył się, wywóz zaś nieco powiększył się, skutkiem czego saldo ujemne tej grupy w stosunku do 1929 r. zmniejszyło się o 32%. Spadek importu spowodowany został głównie redukcją przywozu nawozów sztucznych (o $\text{Z} 63\cdot0$ milj.), następnie materiałów i przetworów chemicznych (o $\text{Z} 14\cdot6$ milj.), z których jednak powiększył się nieco import garbników i wyrobów kosmetycznych. Skurczył się również przywóz gumelastyki, farb, barwników, lakierów i t. p. O wzroście eksportu zadecydował przedewszystkiem wzmógłony zbyt nawozów sztucznych (z $\text{Z} 16\cdot3$ milj. do $\text{Z} 28\cdot1$ milj.), jako konsekwencja ograniczonej konsumpcji wewnętrznej. Poza tem powiększył się o kilka milionów wywóz obuwia gumowego; wzrósł również nieco zbyt kwasu siarkowego.

W dziale produktów zwierzęcych, podobnie jak w grupie poprzedniej, import się skurczył, eksport natomiast nieco się powiększył, wyłącznie wskutek wzrostu wywozu skór surowych, gdyż zbyt zagranicą innych artykułów uległ zmniejszeniu.

Przywóz papieru i wyrobów z papieru wprawdzie doznał poważnej redukcji, utrzymał się jednak na dość wysokim poziomie, co wobec własnej nadprodukcji jest zjawiskiem wysoce niekorzystnym, znajdującym wyjaśnienie w silnej konkurencji Austrii i Czechosłowacji, a przedewszystkiem Niemiec, które forsują swój eksport ze stratą, o 20% taniej, niż kalkuluje się nasz towar, kredytując przytem na okres roczny całą należność wraz z cłem, wykładaniem za odbiorcę. Wywóz w tej grupie powiększył się głównie skutkiem wzrostu eksportu celulozy (o $\text{Z} 1\cdot9$ milj.).

Import materiałów budowlanych, wyrobów ceramicznych i szkła skurczył się wskutek zmniejszenia się (o $\text{Z} 9\cdot5$ milj.) przywozu wyrobów ceramicznych, stanowiących główną pozycję tej grupy, oraz o zgorą $\text{Z} 3$ milj. szkła i wyrobów szklanych. Eksport skurczył się (o $\text{Z} 1\cdot4$ milj.) głównie wobec dalszego spadku wywozu cementu.

W grupie ostatniej, obejmującej towar zbiorowy, zarówno przywóz, jak i wywóz uległ ograniczeniu.

Dla dopełnienia obrazu zmian, jakie zaszły w 1930 r. w kształtowaniu się naszego handlu zagranicznego, należy jeszcze zwrócić uwagę na formowanie się bilansu z najważniejszymi naszymi kontrahentami oraz na przesunięcia w kierunkach naszego handlu. Saldo dodatnie w wymianie towarowej osiągnięto w roku sprawozdawczym przedewszystkiem z Anglią, doszło ono do $\text{Z} 116\cdot5$ milj., czyli w stosunku do 1929 r. wzrosło 5-krotnie, następnie z Austrią, Danią, Z.S.R.R. (wzrost przeszło dwukrotny), Szwecją, Łotwą, Czechosłowacją, Finlandią, Rumunją, Niemcami, przyczem

z krajami ościennymi — Czechosłowacją, Austrią, Rumunją i Niemcami — nastąpiło zmniejszenie nadwyżki. Saldo z Belgią, Norwegią i Holandją, ujemne w 1929 r., w 1930 r. uległo aktywizacji. Niedobór w dalszym ciągu dał bilans handlowy przedewszystkiem ze Stanami Zjednoczonymi, następnie z Francją, Włochami, Szwajcarią, Bułgarią, a z krajów zamorskich — głównie z Australją i Ameryką Południową. Udział procentowy najważniejszych państw w obrocie towarowym z Polską w 1930 r. przedstawiają następujące liczby:

	Przywóz		Wywóz	
	1930	1929	1930	1929
	%	%	%	%
Niemcy	27·0	27·3	25·7	31·2
Anglja	7·9	8·5	12·1	10·3
Czechosłowacja	7·5	7·3	8·9	10·5
Austria	5·7	5·8	9·3	10·5
Stany Zjedn. Am.	12·0	12·3	0·9	1·1
Francja	6·7	6·9	3·1	2·2
Holandja	3·5	3·6	3·4	2·8
Z. S. R. R.	2·0	1·3	5·3	2·9
Szwecja	1·8	1·8	4·6	3·8
Dania	1·3	1·6	5·0	3·9
Szwajcaria	3·8	3·4	2·1	1·4
Włochy	3·1	2·7	1·3	1·4
Rumunja	1·0	0·9	2·1	2·3

Jeżeli chodzi o przywóz, to jest on pod względem pochodzenia naogół ustabilizowany. Źródła naszych zakupów pozostały te same. Podobnie jak w latach poprzednich, nadal przeszło $\frac{1}{4}$ sprowadzamy z Niemiec, $\frac{1}{2}$ zaś ze Stanów Zjednoczonych, Anglii, Czechosłowacji, Francji, Austrii, Szwajcarii, Holandji i Włoch. W wywozie natomiast zaszły poważne zmiany. Jako objaw nader dodatni, świadczący o rozwoju naszego handlu zamorskiego i skutecznem uniezależnianiu się od obcego pośrednictwa, wysunąć należy dalsze zwiększenie się udziału w naszym eksporcie państw pozaeuropejskich — z 4·7% do 5·1%. W kształtowaniu się naszego wywozu europejskiego na czoło zmian występuje dalsze kurczenie zbytu do najbliższych naszych sąsiadów: Niemiec, Austrii i Czechosłowacji. Podczas gdy jeszcze w 1928 r. te 3 państwa odbierały prawie 59% naszego eksportu, to już w 1929 r. wywóz cofnął się do 52%, a w roku sprawozdawczym — do 44%. Skoro weźmiemy pod uwagę, że do 75% naszego eksportu do Niemiec, zgorą 60% do Czechosłowacji i do 60% wywozu do Austrii stanowiły produkty rolne i leśne, łatwo stwierdzić, jak dalece ujemnie fakt ograniczenia zbytu do państw powyższych odbija się na naszym eksporcie rolnym, wynoszącym w ostatnim czterolecu 55—59% ogólnego wywozu polskiego. Spadek wywozu do 3 wymienionych państw jest rezultatem postępów protekcjonizmu agrarnego, stosowanego przez państwa centralno-europejskie, wobec czego ekspansja nasza, zmuszona do usilnych starań o rynki zbytu, kieruje się na morze ku Anglii, Danii, Francji, Szwecji, Holandji, Norwegii i Belgii, których udział w odbiorze naszego eksportu zwiększył się z 26·3% w 1929 r. do 32·1% w 1930 r. Jakkolwiek zatem protekcjonizm państw centralno-europejskich przyczynia się do uniezależnienia polskiego życia gospodarczego od Niemiec i krajów sukcesyjnych oraz do przyspieszenia procesu marynizacji naszego handlu, to jednak nie należy zapominać, że wymienione wyżej państwa północne i zachodnie, zwłaszcza Anglja, wzamian za względny liberalizm w stosunku do naszego dowozu domagają się słusznego ekwiwalentu w postaci ułatwienia ze strony Polski dla zbytu swych artykułów przemysłowych, co bez zastosowania odpowiednich

ograniczeń wobec przywozu z Austrii, Czechosłowacji i Niemiec groziłoby zwiększeniem wysokości naszego ogólnego importu.

W momencie, gdy szereg państw europejskich wstąpił na tory protekcjonizmu względnie wyraźnej wprost prohibicji, gdy bezwzględna już obecnie walka o rynki grozi silnem zaostreniem, ponieważ okres niżki cen, w jakim znajduje się gospodarka światowa, każe się liczyć ze wzmocnieniem aktywności handlowej, zwłaszcza ze strony państw, rozporządzających wolnymi kapitałami do finansowania swojego zbytu, Polska musi zająć świadome i zdecydowane stanowisko w obronie swego bilansu handlowego. Dodatkowo wyniki roku ubiegłego, pomyślniejsze niż w wielu krajach europejskich, w żadnym razie nie powinny osłabić troski o natężenie

naszej ekspansji wywozowej, choćby nawet dalszemi ofiarami ze strony całokształtu gospodarstwa. Koniecznym wydaje się przeto nie tylko utrzymanie nadal metod, stosowanych przez Państwo, celem podniesienia wywozu, lecz ponadto wzmocnienie energii i przedsiębiorczości w tym kierunku, gdyż co do importu należy się liczyć z jego nieuniknionym wzrostem w miarę poprawy wewnętrznej sytuacji gospodarczej, aktywność zaś bilansu handlowego ma dla nas znaczenie ze względu na nasz bilans płatniczy, który w razie ograniczonego dopływu kapitałów zagranicznych nie rozporządza żadnym czynnikiem, któryby mógł poważnie zneutralizować ewentualne deficyty, płynące z naszego handlu zagranicznego.

E. B.

ŻYCIE GOSPODARCZE

ZJAZD ORGANIZACJI POPIERANIA WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ. — W dn. 10 b. m. obradował w wielkiej sali Resursy Obywatelskiej I Ogólnopolski Zjazd Delegatów Organizacji Popierania Wytwórczości Krajowej, zwolany z inicjatywy Sekcji Popierania Wytwórczości Krajowej przy Muzeum Przem. i Roln. w Warszawie.

Połączenie się 2 najpoważniejszych organizacji w stolicy: Sekcji P. W. K. i Ligi Samowystarczalności Gospodarczej (co zostało zadeklarowane już w dniu 7 b. m. na audjencji u Pana Wiceministra Doleżała przez delegację Sekcji i Ligi) ułatwiło bardzo sprawę porozumienia się na Zjeździe z innymi pokrewnymi organizacjami.

Oprócz tych 2 organizacji reprezentowane były na Zjeździe: Związek Obrony Przem. Polskiego z Poznania, Śląskie Tow. Wystaw i Propagandy Gospodarczej z Katowic, Liga Gospodarcza Woj. Śląskiego z Katowic, Katolickie Tow. Polek z Jarocina, Liga Pracy, Polska Liga Gospodarcza, Kolo Studjów Gosp. Dom., Zw. Pracy Obywat. Kobiet, oraz inne pokrewne organizacje społeczne, gospodarcze, przemysłowe, izby, związki i stowarzyszenia. Liga Propagandy Wytw. Krajowej w Krakowie oraz Pomorski Komitet Popierania Wytw. Krajowej w Grudziądzu zgłosiły swój akces pisemnie.

Rząd reprezentował na Zjeździe P. Wiceminister Przemysłu i Handlu Dołęzał, w towarzystwie PP.: Naczelnika T. Sągajty oraz Rady M. Szyszkowskiego; poza tem byli obecni przedstawiciele innych Ministerstw i Województwa Warszawskiego.

Łącznie z delegatami organizacji ze stolicy i prowincji Zjazd zgromadził zgórą 150 osób.

Po zagajeniu Zjazdu przez Prezesa P. W. Tomaszewskiego przewodnictwo objął P. Senator J. Rogowicz, poczem przemówienie powitalne wygłosił P. Wiceminister Doleżał, który wyraził przekonanie, że wynikiem obrad Zjazdu będzie utworzenie centralnej organizacji w stolicy.

P. Dyr. B. Olszewski przedłożył konkretny projekt podstaw współpracy organizacji społeczno-gospodarczych oraz zarys programu działalności centralnej instytucji popierania wytwórczości krajowej.

Następny referat wygłosił P. Prezes R. Battaglia, oświetlając wszechstronnie znaczenie popierania wytwórczości krajowej.

Trzeci referat o planie propagandy wygłosił P. Dyr. J. Łaszcz z Katowic, wskazując m. in. na znaczenie wystaw i targów lokalnych.

Następny referat wygłosił P. T. Nowacki, podkreślając znaczenie propagandy wyrobów polskich zagranicą.

Ostatni referat wygłosił p. Red. A. Augustynowicz, wskazując na wielkie znaczenie, jakie ma prasa dla propagandy towaru krajowego, oraz podkreślając wagę celowej reklamy.

Zjazd uchwalił powołać do życia Naczelną Organizację Popierania Wytwórczości Krajowej. Podstawą organizacji naczelnej będą połączone Sekcje P. W. K. i Liga S. G. w stolicy. W skład Zarządu Nacz. Org. wejdą delegaci Sekcji i Ligi oraz delegaci instytucji popierania wytwórczości krajowej lokalnych względnie regionalnych. Zarządowi służy prawo kooptacji. Zjazd wyłonił Komitet Organizacyjny Nacz. Organizacji w składzie PP.: A. Brzezińskiej, W. Tomaszewskiego, S. Górskiego, B. Olszewskiego, S. Samulskiego, A. Zawadzkiego, S. Kowalskiego, L. Szczepanowskiego, J. Łaszcz, B. Rzepeckiego i Sztajnowej. Po jednym miejscu zarezerwowano dla: Ligi Propagandy Wytw. Krajowej w Krakowie, Pomorskiego Komit. Popierania Wytw. Kraj. w Grudziądzu, dla Koła Gospodarstwa Domowego i dla Stow. Ziemianek. Komitetowi służy prawo kooptacji. Zadaniem Komitetu będzie opracowanie w terminie miesięcznym statutu powstającej organizacji oraz przeprowadzenie jego legalizacji.

Wszystkie inne wnioski, wypływające z referatów, zostały uchwalone i przekazane Komitetowi Organizacyjnemu.

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

HUTNICTWO ŻELAZNE

KOPALNICTWO RUD ŻELAZNYCH W STYCZNIU I LUTYM 1931 R.¹⁾ — Początek roku bieżącego nacechowany był w kopalnictwie rud żelaznych dalszą depresją, która powiększała się z biegiem czasu. W szczególnie trudnem położeniu jest dział wielkopiecowy, który naskutek braku dostaw do fabryk i warsztatów przetwórczych i dużych zapasów surowki musiał w bardzo znacznym stopniu skurczyć swoją wytwórczość; zbyt kopalń krajowych spada z miesiąca na miesiąc. Wywóz rudy, jakim się kopalnie do pewnego stopnia podtrzy-

mywały w r. ub., kurczy się coraz bardziej. W ciągu stycznia i lutego należy zanotować zatrzymanie eksploatacji aż w 5 kopalniach, z których część została zlikwidowana ostatecznie, część zaś zamknięta czasowo. Poza tem istnieją projekty zupełnego zatrzymania kilku większych kopalń okręgu częstochowskiego skutkiem nadmiernego nagromadzenia zapasów rudy.

Wydobycie rudy wykazuje dalsze zmniejszenie w porównaniu z grudniem r. ub., chociaż luty okazał się cokolwiek lepszym od stycznia, gdyż dzienne wydobycie nawet nieco się podniosło. Najbardziej, oczywiście, ucierpiał tu okrąg częstochowski, iako najważniejszy ośrodek kopalnictwa rud, choć procentowo zmniejszenie wydobywania jest większe jeszcze w okręgu radomskim.

¹⁾ Liczbowo wydobywanie rud w całej Polsce i w poszczególnych okręgach przedstawiało się, jak następuje (w tonnach):

¹⁾ Dane za listopad i grudzień 1930 r. — p. zesz. 12/1931, str. 460,

Okręgi górnicze:

	częstocho- w.	radomski	zagł. dąbrowskie	tarnogórski	Ogółem w Polsce
1930 — przec. mies.	32.642	5.612	802	662	39.737
IV kw. 1930—przec. mies.	29.294	5.665	561	494	36.014
Styczeń . . . 1931	22.283	4.240	726	495	27.744
Luty	23.115	2.543	445	333	26.436
Styczeń—luty "	45.398	7.783	1.171	828	54.188
" " 1930	89.394	10.843	1.444	2.028	103.900

Jak widać z tego zestawienia, ogólne wydobycie w porównaniu do grudnia spadło w styczniu o 17,9% i w lutym o dalsze 4,7%; dzienne wydobycie okazało jednak w lutym nieznaczne zwiększenie.

Poniższe zestawienie daje procentowe zmiany wydobycia lutowego w porównaniu z poprzednimi okresami:

	Zmiana wydobycia lutowego w stosunku do:			Zmiana wydobycia za 2 mies. r. b. w stos. do r. ub.	
	stycznia 1931: mies. dzien.	lutego 1929	przec. mies. 1913	przec. r. b.	przec. r. ub.
Ogółem w Polsce	— 4'7 + 3'6	— 46'0	— 31'5	— 47'8	— 47'8
B. Kongresówka	— 4'2 + 4'1	— 45'6	+ 0'65	— 47'5	— 47'5
Górny Śląsk	— 32'8 — 26'7	— 61'0	— 97'0	— 59'1	— 59'1

Udział poszczególnych okręgów w ogólnym wydobyciu przedstawiał się w styczniu i w lutym, jak następuje: częstochoowski 80,5% i 87,3%, radomski 15,3% i 9,8%, zagłębie dąbrowskie 2,5% i 1,7% i okrąg tarnogórski 1,7% i 1,2%.

Liczba uruchomionych kopalń zmniejsza się stale, mianowicie w styczniu uruchomionych kopalń było 16 wobec 18 w grudniu, z nich wydobycie dało 15 kopalń wobec 18 w grudniu; w lutym uruchomionych kopalń było 14, wydobycie zaś dało tylko 12 kopalń.

Liczba robotników, zatrudnionych w kopalnictwie rud, wynosiła w styczniu 2.960, w lutym zaś 2.763, wobec 3.062 w grudniu i 4.811 w lutym 1930 r. Jak widać więc, spadek liczby robotników przybiera coraz znaczniejsze rozmiary. Największy spadek liczby robotników nastąpił, oczywiście, w okr. częstochoowskim, gdzie w ciągu ostatniego roku zwolniono 1.756 robotników; w okręgu radomskim zwolniono 189 robotników.

Wydatność pracy robotnika (w tonnach miesięcznie i dziennie) przedstawiona jest w poniższym zestawieniu; przy obliczaniu uwzględnieni zostali jedynie robotnicy, zatrudnieni w kopalniach, dających wydobycie:

	Liczba kopalń:	Liczba robotn.:	Wydobycie na 1 robotnika:			
			czynnych	z wydobyc.	ogółem w kop. z wyd.	miesięcznie dziennie
Listopad 1930	21	19	4.027	3.957	9'08	0'378
Grudzień "	20	18	3.062	3.011	10'70	0'446
Styczeń 1931	16	15	2.960	2.908	9'54	0'370
Luty "	14	12	2.763	2.679	9'88	0'438

Znaczniejsze podniesienie się w grudniu i lutym należy przypisać temu, że część robotników została zwolniona pod koniec miesiąca, nie figurują więc oni w ogólnej liczbie robotników, robota zaś przez nich wykonana przed ich zwolnieniem rozkłada się na zmniejszoną już liczbę ludzi.

Przywóz rudy żelaznej oraz innych tworzyw, zawierających żelazo, wykazuje w styczniu dosyć znaczny wzrost, w lutym natomiast spadek, pozostając jednak do poziomu wyższego od grudniowego. Wywóz utrzymywał się ciągle na niskim poziomie. Liczbowo obrót rudą z zagranicą przedstawiał się, jak następuje (w tonnach):

	Przywóz z zagran.:		Przywóz	
	rudy żelaznej	materiał. zawieraj. żelazo	Wydów rudy żelaznej	Wydów rudy manganowej
1930 — przec. mies.	20.400	5.530	6.785	3.044
IV kwart. 1930 — przec. mies.	21.678	6.144	4.857	4.229

Styczeń	1931	36.916	7.193	6.422	5.851
Luty	"	21.379	9.182	4.462	2.775
Styczeń-luty	"	57.935	16.375	10.885	86.25
"	1930	70.555	8.626	24.084	3.569

Przywóz rudy i tworzyw, zawierających żelazo, był więc dosyć znaczny, mimo że wytwórczość wielkopiecowa wykazuje zmniejszenie, przemysł więc wielkopiecowy — jak widać — znów dąży do większego spożycia rud przywozowych na niekorzyść rud krajowych. Przywóz rudy w ciągu 2 miesięcy r. b. w porównaniu z tymże okresem czasu w r. ub. wykazuje znaczny spadek (o 17,9%), natomiast przywóz materiałów, zawierających żelazo, wykazuje silny wzrost (o 89,8%) co objaśnić można stosunkowo niższą ceną tych materiałów. Wywóz rudy wykazuje naogół tendencję zniżkową; w okresie 2 pierwszych miesięcy r. b. w porównaniu z 1930 r. zmniejszył się o 54,7%. Rudy manganowej przywieziono w okresie styczeń — luty w r. b. więcej niż w r. ub. o 141,5%. Objaśnia się to pewnymi posunięciami na terenie międzynarodowym w dziedzinie wytwórczości ferromanganu, gdyż istniejący syndykat ferromanganowy rozpadł się, skutkiem czego Polska zyskała większą swobodę ruchów.

Stosunek żelaza, zawartego w rudzie przywiezionej i wydobytej w kraju (obliczony według metody, wskazanej w zes. 7/1930), przedstawiał się, jak następuje:

	Żelazo w rudzie wydo- bytej		Żelazo w rudzie przywie- zionej		Stosu- nek I b : a		Stosu- nek II (a + b)	
	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)
1930 — przec. mies.	132.115	141.990	1'08	48'2				
Styczeń 1931	5.840	21.411	3'67	21'4				
Luty "	6.266	12.400	1'98	33'6				

Stosunek II (procentowy stosunek żelaza polskiego do całej ilości żelaza w rudzie, przeznaczonej do przetopu) wskazuje na zwiększone spożycie rudy zagranicznej.

Ceny rudy są ciągle bardzo niskie, w większości wypadków nie pokrywające już kosztów własnych. Wewnętrzne ceny w okr. radomskim wynosiły ok. zł 21 za tonnę loco st. Ćmiełów. Ceny wywozowe według danych Gł. Urz. St. wynosiły w styczniu zł 21'60 i w lutym zł 21'90 loco granica za 1.000 kg.

HUTNICTWÓ ŻELAZNE W STYCZNIU I LUTYM

1931 R. — Początek roku nie przyniósł żadnej zasadniczej zmiany w hutnictwie, jednakże, jak można sądzić z liczby produkcji i zbytu, grudzień wykazywał maksimum depresji; styczeń i luty przyniosły pewne nieznaczne polepszenie położenia. Zbyt wytworów hutniczych, zarówno krajowy, jak i zagraniczny, w styczniu wykazał dosyć znaczne zmniejszenie, w lutym się jednak poprawił, choć nie osiągnął jeszcze liczby ostatnich miesięcy. W zbycie zagranicznym, gdzie ok. 80% stanowi zbyt do Z. S. R. R., w styczniu nastąpiło dosyć znaczne zmniejszenie naskutek wykończenia już dawnych zamówień sowieckich; luty przyniósł pod tym względem pewne odprężenie i wzrost wywozu — dzięki otrzymaniu nowych zamówień rosyjskich.

Wytwórczość wykazała, dzięki zamówieniom zagranicznym, jak również znacznie większemu obrotowi szyn kolejowych, pewien wzrost, szczególnie w stosunku do grudnia, jedynie wytwórczość surówki w styczniu okazała się jeszcze mniejsza. Poniższe zestawienie podaje procentowe ustosunkowanie się wytwórczości ostatnich 4 miesięcy do przeciętnej miesięcznej z 1913 r.:

	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty
Wielkie piece	42'6	41'2	3'6	41'3
Stalownie	77'7	56'6	65'9	71'2
Walcownie	71'8	57'7	59'7	65'9

Wytwórczość hut żelaznych w ich zasadniczych działach przedstawiała się według dzielnic, jak następuje (w tonnach):

	Su- rówka		Stal zlewna		Wytw. walco- wniane		Rury		Liczba robotn.	
	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)	(a)	(b)
1930 — przecięt. mies.	12.857	27.225	19.525	2.956	14.601					
IV kwart. 1930—przecięt. mies.	10.848	25.798	17.458	2.165	13.030					
Grudzień 1930	10.178	23.871	15.751	1.784	12.781					
Styczeń 1931	10.651	23.559	17.254	1.997	12.494					
Luty "	9.900	23.127	16.307	1.417	12.167					
Styczeń-luty "	20.641	46.686	33.561	3.414	—					
" " 1930	35.668	52.966	43.886	8.588	—					

b) w województwie krakowskim

1930 — przecięt. mies.	—	632	551	—	171
IV kwart. 1930—przecięt. mies.	—	974	590	—	168
Grudzień 1930	—	800	482	—	128
Styczeń 1931	—	—	523	—	132
Luty	—	—	381	—	128
Styczeń - luty	—	—	904	—	—
" " 1930	—	2.347	1.536	—	—

c) w województwie śląskim

1930 — przecięt. mies.	26.972	75.266	55.273	4.540	29.550
IV kwart. 1930—przecięt. mies.	26.281	73.077	53.479	4.650	28.406
Grudzień 1930	25.254	53.758	43.933	4.428	28.397
Styczeń 1931	21.641	67.920	44.811	3.101	28.143
Luty	25.462	75.472	52.107	3.501	27.319
Styczeń - luty	47.103	143.392	96.918	6.602	—
" " 1930	57.499	152.055	106.844	9.679	—

d) ogółem w Polsce

1930 — przecięt. mies.	39.829	103.125	75.349	7.488	44.322
IV kwart. 1930—przecięt. mies.	37.129	99.849	71.527	6.815	41.604
Grudzień 1930	35.432	78.429	60.166	6.212	41.306
Styczeń 1931	32.292	91.479	62.588	5.098	40.769
Luty	35.452	98.599	68.795	4.918	39.614
Styczeń - luty	67.744	190.078	131.383	10.016	—
" " 1930	93.167	207.368	152.266	18.267	—

W dziale wielkich pieców w ciągu 2 pierwszych miesięcy r. b. wyprodukowano mniej niż w r. ub. o 25.423 t, z czego na b. Kongresówkę przypada 15.027 t, na Śląsk zaś 10.396 t.

Poniższe zestawienie wykazuje procentowe zmiany wytwórczości surowki w lutym w porównaniu z poprzednimi okresami:

	Zmiana wytwórczości lutowej w stosunku do:		Zmiana wytwór.	
	stycznia 1931: miesięczn. dziennie	lutego 1930	przec. mies. 1913	za 2 mies. r.b.wstos. do r. ub.
Ogółem w Polsce	+ 9,8	+21,6	-16,5	-58,7
B. Kongresówka	- 6,2	+ 3,8	-33,4	-71,6
Górny Śląsk . .	+17,6	+30,4	- 7,4	-50,2

Ogólna liczba wielkich pieców w ruchu zmniejszyła się w styczniu o 2 (na Śląsku), wynosząc 3 w b. Kongresówce i 5 na Śląsku; w lutym liczba wielkich pieców wynosiła znowu 10. Udział poszczególnych dzielnic w ogólnej wytwórczości surowki wynosił w styczniu i w lutym: b. Kongresówka 35,0% i 28,2% i Górny Śląsk 67,0% i 71,8%.

Zbyt surowki w kraju utrzymywał się w dalszym ciągu na poziomie grudniowym, wynosząc w styczniu 11.286 t i w lutym 11.493 t, (w grudniu 11.524 t.). W ciągu pierwszych 2 miesięcy r. b. zbyt wewnętrzny w porównaniu z tymże okresem czasu r. ub. spadł o 19%. Wywóz surowki zagranicę wyniósł w ciągu 2 miesięcy zaledwie 80 t, wobec 685 t w r. ub. Spożycie wewnętrzne hut utrzymywało się na tym samym poziomie, to też i zapasy nie wykazywały większych zmian; w końcu lutego obniżyły się one nieznacznie do 60.340 t. Jest to więc ciągle zapas prawie równy dwumiesięcznej produkcji.

Wytwórczość stali wykazała wzrost w porównaniu do grudnia — w styczniu o 13.050 t, a w lutym o dalszych 7.120 t. Wzrost ten nastąpił wyłącznie na Górnym Śląsku, b. Kongresówka bowiem wykazała nieznaczne zmniejszenie, choć i tu wytwórczość dzienna wzrosła. W ciągu 2 pierwszych miesięcy wytwórczość tegoroczna w porównaniu z zeszłoroczną była mniejsza o 17.290 t. Małopolska w ciągu stycznia i lutego wstrzymała wytwórczość stali.

Poniższe zestawienie wykazuje procentowe zmiany wytwórczości stali w lutym w stosunku do poprzednich okresów:

	Zmiana wytwórczości lutowej w stosunku do:		Zmiana wytwór.	
	stycznia 1931: miesięczn. dziennie	lutego 1930	przec. mies. 1913	za 2 mies. r.b.wstos. do r. ub.
Ogółem w Polsce	+ 7,8	+17,1	- 2,8	- 8,3
B. Kongresówka	- 1,7	+ 6,7	- 5,1	-54,7
Górny Śląsk . .	+10,0	+20,8	- 0,7	-12,4

Ogólna liczba pieców martenowskich w ruchu pozostawała w styczniu bez zmiany, wynosząc 31 (b. Kongresówka 9, a Śląsk

22), w lutym podniosła się do 36 (11 i 25). Ilość pieców elektrycznych wynosiła w styczniu 7, w lutym 8. Udział poszczególnych dzielnic w ogólnej wytwórczości stali wyniósł w styczniu i w lutym: b. Kongresówka 25,7% i 23,5% i Górny Śląsk 74,3% i 76,5%.

Zapasy stali w styczniu pozostawały prawie bez zmiany, natomiast w lutym wykazały wzrost do 38.200 t, co nie wynosi nawet półmiesięcznej produkcji, a zatem nie mogą być uważane za wygórowane.

W dziale walcowni wytwórczość wzrosła w styczniu o 2.422 t, a w lutym o dalsze 6.207 t, przyczem wzrost ten nastąpił na Górnym Śląsku, gdyż b. Kongresówka i Małopolska dały mniej. Wytwórczość dzienna wzrosła we wszystkich dzielnicach z wyjątkiem Małopolski. Wytwórczość w ciągu 2 miesięcy r. b. była mniejsza niż w r. ub. o 20.883 t.

Poniższe zestawienie podaje dla walcowni procentowe zmiany w lutym w porównaniu z poprzednimi okresami:

	Zmiana wytwórczości lutowej w stosunku do:		Zmiana wytwór.	
	stycznia 1931: miesięczn. dziennie	lutego 1930	przec. mies. 1913	za 2 mies. r.b.wstos. do r. ub.
Ogółem w Polsce	+ 9,9	+19,4	- 9,3	-34,1
B. Kongresówka	- 5,5	+ 2,7	-24,6	-56,0
Małopolska . .	-27,1	-20,6	-45,5	-38,3
Górny Śląsk . .	+16,2	+26,5	-26,4	-21,8

Ilość walcowni w ruchu nie zmniejszyła się.

Zbyt wytworów walcowniczych w styczniu obniżył się do 50.030 t wobec 60.613 t w grudniu, następnie jednak w lutym podniósł się do 62.252 t; zbyt krajowy wynosił w styczniu 23.124 t i w lutym 32.072 t wobec 26.820 t w grudniu. Wywóz zagranicę wyniósł w styczniu 27.524 t i w lutym 30.399 t wobec 33.793 t w grudniu. W wywozie ogólnym wywóz do Z. S. R. R. wyniósł w styczniu 94,7%, w lutym zaś 93,5%. Zapasy wytworów walcowniczych wzrosły z 72.115 t w końcu grudnia do 77.658 t w końcu lutego, co stanowi mniej więcej więcej około miesięcznej wytwórczości walcowni. Zapasy w końcu lutego 1930 r. wynosiły ok. 80.000 t.

Udział poszczególnych dzielnic w ogólnej wytwórczości walcowni wynosił w styczniu i lutym: b. Kongresówka 27,6% i 23,7%, Małopolska 0,8% i 0,6% i Górny Śląsk 71,6% i 75,7%.

Dział r u r k o w n i wykazał również zmniejszenie wytwórczości w styczniu o 1.114 t, t. j. o 18%, i w lutym o dalsze 180 t, t. j. o 3,5%; w lutym jednak wytwórczość dzienna przewyższyła styczniową. Zmniejszenie wytwórczości w styczniu nastąpiło tylko na Górnym Śląsku, natomiast w b. Kongresówce wytwórczość nieco wzrosła; w lutym miało miejsce odwrotne zjawisko. Porównanie wytwórczości 2 pierwszych miesięcy r. b. i r. ub. wykazuje zmniejszenie w r. b. o 8.251 t, t. j. o 45,2%. Udział poszczególnych dzielnic wynosił w styczniu i w lutym: b. Kongresówka 39,2% i 28,8% i Górny Śląsk 60,8% i 71,2%.

Zbyt rur nie wykazywał w ciągu ostatnich miesięcy wielkich odchyleń, utrzymywał się jednak na obniżonym poziomie. Ogólny zbyt obniżył się w styczniu do 4.399 t (o 31% w stos. do grudnia), w lutym wzrósł do 5.004 t; sprzedaż krajowa wynosiła w styczniu 2.011 t, w lutym 1.421 t, eksport 2.388 t i 3.583 t.

Liczba robotników w hutach wykazywała w ciągu stycznia i lutego tendencję ku zmniejszaniu się, tak że w końcu lutego wynosiła 39.614 wobec 41.306 w grudniu. W tej liczbie w b. Kongresówce ubyto 614 robotników i na Śląsku 1.078. Spadek liczby robotników nie jest duży, lecz zato świętówki wprowadzane są w takim stopniu, że nierzadko robotnik pracodawcy tylko 2—3 dni w tygodniu. Poszczególne dzielnice zatrudniały w styczniu i w lutym (bez zmiany): b. Kongresówka 30,6%, Małopolska 0,3% i Górny Śląsk 69,1%.

Z a m ó w i e n i a k r a j o w e wykazały pewną poprawę w stosunku do grudniowych, były jednak naogół bardzo małe. Według danych Syndykatu Polskich Hut Żelaznych (bez surowki, rur i zamówień zagranicznych) obstalunki wynosiły (w tonnach):

	Grudz.	Styczeń	Luty	
	1930	1931	1931	1930
Rządowe	248	30.489	3.499	7.436
Prywatne	6.669	12.519	15.407	20.019
Razem:	6.917	43.008	18.906	27.455

W prywatnych było:

zamówień handlu . .	4.706	5.504	3.682	14.730
" przemysłu	1.963	7.015	11.725	5.289

Zamówienia prywatne wzrastają potrochu; zamówienia handlu się zmniejszają, zamówienia zaś przemysłu wzrosły w związku

z zapotrzebowaniem na blachę cienką do ocynkowania, wzięta przez ocynkownie dla przygotowania na sezon budowlany. Co do poszczególnych gatunków, to nieznacznie zwiększyły się zamówienia na żelazo prętowe i w znacznie większym stopniu na blachę cienką, a częściowo i na grubą. Poza tem zwiększyły się zamówienia na zestawy kołowe i na półwytwór.

Dostawa tworzyw hutniczych odbywała się bez trudności. Spożycie ich przez huty przedstawiało się w styczniu i w lutym, jak następuje: rudy do wielkich pieców zużyto 43.935 t i 47.856 t, innych tworzyw, zawierających żelazo, 12.235 t i 16.020 t, koksu 36.020 t i 36.368 t, w czem koksu zagranicznego było 316 t i 355 t; węgla dla wszelkich potrzeb, z wyjątkiem koksowania, 131.016 t i 114.948 t, żelastwa dla wielkich pieców martenowskich — 75.665 t i 72.421 t, w czem żelastwa własnego było 21.092 t i 22.235 t; wreszcie rudy manganowej — 1.236 t i 2.463 t.

Obrót zagraniczny wytworami hutnictwa żelaznego, wraz z obrotem uszlachetniającym, podany jest poniżej (w tonnach i tys. zł); liczby wywozu zestawiane są na podstawie danych Dep. Gór.-Hutn. M. P. i H., liczby zaś przywozu i wartość na podstawie danych Gł. Urz. Stat.:

	1 9 3 1		1 9 3 0	
	Styczeń		Luty	
	tonn	tys. zł	tonn	tys. zł
Surówka wszelka	wyw.	40 20	40 20	295 140
	przyw.	1.086 262	445 221	430 202
Półwytwór walc. żel. i stal.	wyw.	627 178	219 55	— —
	przyw.	1.874 430	896 203	3.972 914
Żel. i stal walc. (oprócz niżej wymienionych)	wyw.	19.783 5.825	18.354 5.480	24.477 7.520
	przyw.	142 96	270 147	372 325
Szyny wszelkie wraz z akcesorj.	wyw.	88 29	36 1	10 3
	przyw.	7 2	— —	23 11
Blacha żel. i stal.	wyw.	7.036 2.770	11.680 4.670	8.002 3.950
	przyw.	500 269	374 192	918 524
Rury żel. i stal.	wyw.	2.388 1.820	3.584 2.500	4.120 3.140
	przyw.	55 141	33 77	207 407
Razem:	wyw.	29.962 10.642	33.913 12.726	36.904 14.753
	przyw.	3.664 1.200	2.018 840	5.922 2.383

W porównaniu z grudniem wywóz w styczniu obniżył się wagowo o 24,2%, pod względem zaś wartości o 26,4%; w lutym wywóz wzrósł wagowo o 13,4%, wartościowo zaś o 19,6%.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

ZWIĄZEK WŁAŚCICIELI PRZĘDZAŁN ZGRZEBNYCH. — Jednym z dodatnich czynników obecnej nad wyraz ciężkiej sytuacji włókiennictwa jest rozwijający się ostatnio bardzo poważnie ruch organizacyjny, idący w kierunku konsolidacji pewnych gałęzi czy grup producentów. Są to bądź orga-

nizacje o charakterze konwencyjnym, a więc mające na celu normowanie wytwórczości, stabilizację warunków zbytu i regulowanie zabagnionych zazwyczaj stosunków rynkowych, bądź też zrzeszenia o charakterze ściśle zawodowym i celach par excellence gospodarczych.

Do tych ostatnich należy powołany w pierwszych dniach maja do życia Związek Właścicieli Przędzałn Zgrzebnych, obejmujący swą działalnością teren całego województwa łódzkiego. Żadna bodaj branża, żaden dział produkcji, poza, oczywiście, przędzalnictwem bawełnianem, które od zupełnej zagłady uratować może tylko kartel, nie wymagał bardziej zrzeszenia organizacyjnego. Przędzalnictwo zgrzebne bowiem z całego szeregu względów natrafiło w okresie powojennym na duże trudności; nawet w okresie wysokiej konjunktury w latach inflacji i zabójczych kredytów markowych nie było w możności wyzyskać swych warsztatów w pełnych 100% — w przeciwieństwie do innych gałęzi, które zastąpiły utracony rynek rosyjski rynkiem krajowym i pracowały w rozmiarach znacznie wyższych niż przed wojną. Przemysł zgrzebny trwa w stanie wegetacji i przedsiębiorstwa te pod względem rentowności znajdują się w sytuacji wyjątkowo niepomyślnej. Opanowanie trudności i odpowiednio przedstawienie produkcji możliwe jest tylko w ramach organizacji, której utworzenie w obecnym momencie uważać należy za odruch samoobrony i zrozumienia powagi sytuacji. Związek Właścicieli Przędzałn Zgrzebnych z siedzibą w Łodzi utworzy w najbliższym czasie swe oddziały we wszystkich ośrodkach województwa łódzkiego, w których znajdują się przędzalnie zgrzebne. Ogółem firmy zrzeszone w Związku reprezentują 108 zespołów.

Zarząd tymczasowy Związku podejmuje szereg poczynań organizacyjnych, zmierzających do uzdrowienia stosunków rynkowych. Tak więc stworzone zostaną sekcje przędzalników: przerabiających przędzę dla własnego użytku, pracujących zarobkowo oraz produkujących przędzę na sprzedaż. Projektowane jest również zwrócenie się do władz wojewódzkich z projektem unormowania pracy wszystkich przędzałn zgrzebnych na terenie województwa. Mogłoby to nastąpić przez wydanie zarządzenia, mocą którego wszystkie przędzalnie zgrzebne byłyby czynne przez cały rok bez przerwy minimum 3 dni w tyg. dniu na 2 zmiany. Dotychczas bowiem chaotyczne stosunki i niszcząca konkurencja stworzyły taki stan rzeczy, że niektóre przędzalnie pracowały cały tydzień, inne zaś musiały wydatnie ograniczyć produkcję. Unormowanie pracy przyczyniłoby się do zmniejszenia liczby bezrobotnych oraz do stabilizacji produkcji przędzałn zgrzebnych, które w miarę poprawy konjunktury powiększyłyby równomiernie ilość dni pracy w tygodniu. Związek podejmuje wreszcie energiczną walkę z drobnym przemysłem, pracującym na obcych warsztatach, a uchylającym się od ponoszenia świadczeń socjalnych i podatkowych. Powstanie nowego związku jest dalszym krokiem na drodze do unormowania stosunków produkcyjnych, które już oddawna takiego organizacyjnego ujęcia w tej gałęzi wymagały.

K.

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

RAK ZIEMNIACZANY W POLSCE. — W wyniku lustracji upraw ziemniaków, prowadzonej systematycznie przez zakłady ochrony roślin, w związku z akcją zwalczania raka ziemniaczanego, wykryto do 1929 r. włącznie w szeregu powiatów 6 zachodnich i centralnych województw 179 ognisk tej choroby o łącznej powierzchni gruntów zarażonych ok. 502 ha. Ustalono przytem, że ogniska raka ziemniaczanego grupują się głównie wzdłuż zachodniej granicy Państwa, wschodnia zaś granica zasięgu infekcji nie przekracza powiatów Łask i Radomsko woj. łódzkiego.

Rozmieszczenie ognisk raka ziemniaczanego i obszaru gruntów zarażonych we wspomnianych województwach przedstawiało się w omawianym okresie następująco:

Województwo	Liczba pow.	Ogólna liczba ognisk raka	Ogólna pow. gruntów zarażonych ha
Śląskie	10	117	3430
Poznańskie	8	29	800
Pomorskie	3	11	370
Kieleckie	2	8	45
Krakowskie	2	2	05
Łódzkie	4	12	370
Razem:	29	179	5020

W dalszym ciągu — w myśl przyjętej zasady powtarzania rok rocznie szczegółowej lustracji upraw ziemniaczanych, w celu rozciągnięcia nadzoru nad stanem ich zdrowotności, zwłaszcza w województwach, w których dotychczas skonstatowano wystąpienie raka ziemniaczanego — wykonano w 1930 r. następujące prace lustracyjne.

W woj. pomorskiem zlustrowano w 13 powiatach 1.112 gmin, w tem 254 gminy dwukrotnie. Wykryto 4 nowe ogniska raka ziemn. w pow. Chojnice, Starogard oraz pow. morskim, o łącznej powierzchni gruntów zarażonych około 65 ha. Do liczby powiatów, w których ujawniono wystąpienie raka ziemn., weszły 2 nowe powiaty, a mianowicie — morski i Starogard. Na terenie woj. pomorskiego nie stwierdzono wypadków ponownego wystąpienia choroby w dawnych ogniskach. Powyższa praca została wykonana przez 13 specjalnie zaangażowanych lustratorów pod kierownictwem Stacji Ochrony Roślin Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu.

W woj. poznańskim poddano obserwacji w 8 powiatach 113 gmin, 89 obszarów dworskich, 7 obszarów miejskich oraz 3 przetwórnice ziemniaków, przerabiające kłęby, dostarczane z rejonów, podlegających zakazowi wolnego wywozu tego ziemioprodu. Wykryto 16 nowych ognisk raka ziemniaczanego w powiatach Chodzież i Kępno o łącznej powierzchni gruntów zarażonych ok. 48,5 ha, stwierdzono również 4 wypadki ponownego wystą-

pienia choroby w dawnych ogniskach w pow. Chodzież, Kościan i Wągrowiec. Akcją przeciwrakową w woj. poznańskim prowadzi specjalnie powołany do tego inspektorat przy Wielkopolskiej Izbie Rolniczej. W roku sprawozdawczym brało udział w omawianej pracy 11 lustratorów.

W woj. łódzkim zlustrowano 10 powiatów. Poddano również szczegółowej lustracji 3 powiaty woj. warszawskiego, graniczące z woj. poznańskim i pomorskim. Ogółem zbadano plantacje ziemniaków w 48.780 gospodarstwach. Wykryto 3 nowe ogniska raka ziemn. w pow. Łask, woj. łódzkiego, o łącznej powierzchni gruntów zarażonych około 15,5 ha. Stwierdzono również jeden wypadek ponownego wystąpienia choroby w dawnym ognisku w pow. Konin. Prace lustracyjne w obu wymienionych województwach były prowadzone przez 99 pracowników pod kierownictwem Stacji Ochrony Roślin T-wa Ogrodniczego Warszawskiego w Warszawie.

W woj. krakowskim zlustrowano 6 powiatów, w tem 4, graniczące bezpośrednio z woj. śląskiem. Wykryto 11 nowych ognisk raka ziemn. w powiatach: Biała, Chrzanów i Wadowice, o łącznej powierzchni gruntów zarażonych ok. 5,5 ha. Do liczby powiatów, w których ujawniono infekcję, przybył jeden nowy powiat — Biała. Stwierdzono również 2 wypadki ponownego wystąpienia raka ziemn. w dawnych ogniskach w powiatach: Chrzanów i Wadowice. Lustrację prowadziło 47 pracowników pod kierownictwem Stacji Ochrony Roślin Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Krakowie.

W woj. kieleckim szczegółowym oględzinom poddano plantacje ziemniaków na obszarze 4 powiatów, graniczących z woj. śląskiem. Ogółem zbadano około 30.000 gospodarstw. Wykryto 14 nowych ognisk raka ziemn. w powiatach: Będzin, Częstochowa i Zawiercie, o łącznej powierzchni gruntów zarażonych ok. 11 ha. Do liczby powiatów, w których ujawniono wystąpienie raka ziemniaczanego, przybył jeden nowy powiat — Zawiercie. Stwierdzono poza tem 5 wypadków ponownego wystąpienia zarazy w dawnych ogniskach w powiatach: Będzin i Częstochowa. W lustracjach brało udział 37 lustratorów, spełniających swoje czynności pod kierownictwem Stacji Ochrony Roślin M. T. R. w Krakowie oraz bezpośrednim nadzorem Urzędy Wojewódzkiego w Kielcach.

W woj. śląskiem zbadano wszystkie 10 powiatów ze szczególnym uwzględnieniem obszarów dawniej zarażonych. Wykryto 9 nowych ognisk raka ziemn. w powiatach: Lubliniec, Katowice, Rybnik i Tarnowskie Góry, przy czem stwierdzono, że na 117 ognisk, wykrytych przed 1930 r., w 42 miejscowościach w roku sprawozdawczym choroba została opanowana całkowicie i nie wystąpiła ponownie, w 19 zaś miejscowościach wprawdzie ujawniono infekcję, ale nie w gospodarstwach, zarejestrowanych poprzednio jako zarażone, lecz w nowych dotychczas nienotowanych. Ogółem przybyło w woj. śląskiem gruntów, uznanych za zarażone rakiem ziemniaczanym, ok. 92 ha. Prace lustracyjne prowadzili pracownicy Śląskiej Izby Rolniczej pod kierownictwem Śląskiej Stacji Ochrony Roślin z czynnym udziałem funkcjonariuszów policji państwowej.

Szczegółowe badania zdrowotności ziemniaków były przeprowadzone w okresie wykopek również w paru powiatach woj. lwowskiego, graniczących z woj. kieleckim i krakowskim, przy czem zlustrowano 129 gmin. Pracę tę wykonało 8 lustratorów pod kierownictwem P. I. N. G. W. Oddział we Lwowie. Raka ziemniaczanego nie wykryto.

Poza wyszczególnioną wyżej akcją, polegającą na dokładnym zbadaniu ziemniaków zarówno w okresie wegetacji, jak i po ich wykopaniu — według zgóry ustalonego planu i na ściśle określonym obszarze — dokonano również pobieżnej lustracji w pozostałych województwach, znajdujących się pod stałym nadzorem fitosanitarnym zakładów ochrony roślin.

W wyniku lustracji z 1930 r. wykryto 57 nowych ognisk raka ziemniaczanego o łącznej powierzchni gruntów zarażonych 179 ha, przy czem nie stwierdzono przenikania infekcji dalej na wschód poza dotychczas ustaloną granicę jego zasięgu.

Zestawienie wyników lustracji z 1930 r. przedstawia się następująco:

Województwo	Liczba nowych powiatów	Liczba nowych ognisk raka	Ogólna pow. gruntów zarażonych—ha
Śląskie	—	9	920
Poznańskie	—	16	485
Pomorskie	2	4	65
Kieleckie	1	14	110
Krakowskie	1	11	55
Łódzkie	—	3	155
Razem:	4	57	1790

Ogółem zatem do 1930 r. włącznie zarejestrowano w 6 wymienionych województwach 236 ognisk raka ziemniaczanego o łącznej powierzchni gruntów zarażonych ok. 681 ha.

Zestawienie wszystkich ognisk raka ziemn., wykrytych do 1930 r. włącznie, przedstawia się następująco:

Województwo	Liczba powiatów	Liczba ognisk raka	Ogólna pow. gruntów zarażonych—ha
Śląskie	10	126	4350
Poznańskie	8	45	1285
Pomorskie	5	15	435
Kieleckie	3	22	155
Krakowskie	3	13	60
Łódzkie	4	15	525
Razem:	33	236	6810

Wykaz wszystkich miejscowości, w których ujawniono raka ziemniaczanego do 1930 r. włącznie, został ogłoszony w „Monitorze Polskim” Nr. 7 z dn. 10 stycznia 1931 r.

Prace rozpoznawcze, wykonane w 1930 r., nie wykazały znacznego rozszerzenia się choroby w woj. zachodnich. Rak ziemniaczany w woj. kieleckim i krakowskim, podobnie jak i w woj. śląskiem, występuje głównie w rejonach uprzemysłowionych, gdzie znajduje wyjątkowo sprzyjające warunki do rozprzestrzeniania się w osadach robotniczych. Większość ognisk stanowią tam ogródki fabryczne, w których ludność robotnicza uprawia rok rocznie ziemniaki. Należy zaznaczyć, że zachodnie powiaty woj. kieleckiego i krakowskiego, jako uprzemysłowione i odznaczające się dużą gęstością ludności, nie tylko nie eksportują ziemniaków, lecz nawet sprowadzają je z innych województw, celem pokrycia miejscowych potrzeb. Podobny stan rzeczy istnieje w sąsiednim woj. śląskiem, które również dla tych samych przyczyn posiada bierny bilans w zakresie obrotu ziemniakami. Okoliczność ta powoduje, że omawiany rejon, będący głównym siedliskiem raka ziemniaczanego w Polsce, stanowi ośrodek, do którego napływają ziemniaki z innych województw, wywóz natomiast ziemniaków ze wspomnianego ośrodka praktycznie nie istnieje. Tęgo rodzaju warunki gospodarcze w rejonie, stanowiącym główny odcinek walki z rakiem ziemniaczanym, ułatwia w znacznym stopniu lokalizację zarazy oraz stosowanie wszelkich środków celem jej stłumienia.

Poza umiejscawianiem choroby drogą zakazu wywożenia ziemniaków oraz ich odpadków z obszarów, poddanych temu rygorowi, drugim zasadniczym środkiem jej tłumienia jest stosowanie na gruntach zarażonych i zagrożonych rakiem ziemn. uprawy ziemniaków wyłącznie odmian rakoodpornych.

W miejscowościach fabrycznych, gdzie dopilnowanie ścisłego wykonywania zarządzeń, dotyczących sadzenia wyłącznie odmian odpornych, napotykało większe trudności, został wprowadzony zapełny zakaz uprawy ziemniaków na działkach, użytkowanych przez element robotniczy.

W celu przyścia z pomocą gospodarstwom, podlegającym przymusowi uprawiania ziemniaków odpornych. Min. Rolnictwa udziela corocznie zasiłków na obniżenie ceny kwalifikowanego materiału siewnego. W ostatnich latach przyznano na powyższy cel następujące sumy: w okresie budżetowym 1928/29 około 220 tys., w okresie 1929/30 ok. 180 tys. i w okresie 1930/31 ok. 114 tys. Jak widać z powyższych liczb, zapotrzebowanie subwencji zmniejsza się stopniowo w miarę nasyćcia odpowiednimi odmianami sadzonek okrągłych, dotkniętych infekcją.

W okresie wiosennym 1930 r. nabyto przy pomocy zasiłków i rozproszono przeszło 36.000 q ziemniaków odmian odpornych, co w przeliczeniu na powierzchnię obsiewu odpowiada ok. 1.800 ha plantacji. Poza tem poszczególne izby rolnicze oraz samorządy powiatowe zakupiły pewną ilość oryginalnych sadzonek cenniejszych odmian w celu rozmnożenia dla potrzeb zainteresowanych gospodarstw.

Dzięki akcji subwencyjnej wzmożła się również znacznie produkcja ziemniaków odmian odpornych w gospodarstwach prywatnych, tak że pokrycie całkowitego ich zapotrzebowania jest zapewnione.

J. Jackowski

TEPIENIE OSTU. — W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 44, poz. 363, zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dn. 27 marca 1931 r. o tępieniu ostu. Rozporządzenie to ustanawia obowiązek niszczenia szeregu pospolitych odmian ostu, jak: ostu polnego (*Cirsium arvense*), ostu lancetowatego (*Cirsium lanceolatum*), ostu siwego (*Cirsium canum*), ostu łąkowego (*Cirsium rivulare*), ostu zwisłego (*Carduus nutans*), ostu kędzierzawego (*Carduus crispus*) i ostu nastroszonego (*Carduus acanthoides*),

występujących powszechnie zarówno na gruntach uprawnych, jak i nieuprawnych, jako uciążliwy i bardzo plenny chwast.

W myśl § 2 rozporządzenia wszyscy użytkownicy gruntów obowiązani są usuwać corocznie ze swych terenów rośliny ostu całkowicie lub przynajmniej niszczyć je tak, żeby nie dopuścić do zakwitnięcia.

Nadzór nad wykonaniem omawianego rozporządzenia jest powierzony zarządom gmin, które będą ogłaszały corocznie wiosną, przed dn. 1 maja, przypomnienie o ciążyącym na ludności obowiązku niszczenia ostu.

Do współdziałania z zarządami gmin w zakresie nadzoru nad wykonaniem rozporządzenia zostały powołane izby rolnicze, powiatowe związki komunalne oraz społeczne organizacje rolnicze, które winny w tym celu wyznaczyć odpowiedni personel techniczny.

Na gruntach, użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe, oraz na gruntach, stanowiących własność Państwa i pozostających pod zarządem administracji państwowej, tępienie ostu należy do organów państwowych, zarządzających temi gruntami.

Niewypełnienie obowiązku tępienia ostu, pomimo przypomnienia, będzie karalne, w myśl przepisów karnych, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin („Dz. Ust. R. P.” Nr. 108/1927 poz. 922).

Należy zaznaczyć, że rozporządzenie z dn. 27 marca 1931 r. jest pierwszym rozporządzeniem wykonawczym, dotyczącym tępienia chwastów w Polsce. Wprawdzie w byłym zaborze austriackim

oraz pruskim istniały rozporządzenia oraz przepisy policyjne, nakazujące tępienie ostu i kianiarki, zostały one jednak zniesione rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 listopada 1927 r.

Szersze wprowadzanie przymusu tępienia różnych chwastów napotyka w Polsce na trudności, przedewszystkiem natury administracyjnej — z powodu braku straży polowej — organu, powołanego m. in. do nadzoru nad wykonywaniem rozporządzeń w tej dziedzinie.

Oset zajmuje szczególne stanowisko wśród roślin, zaliczanych, z punktu widzenia rolniczego, do kategorii chwastów, ponieważ rozsiewa się łatwiej od innych chwastów, a niektóre jego odmiany, jak oset polny, są wyjątkowo trudne do wyplenienia. Nasiona ostu są zaopatrzone w puszek, dzięki czemu przenoszą się przy łada podmuchu wiatru z miejsca na miejsce i mogą w ten sposób, przy sprzyjających warunkach atmosferycznych, przebywać nawet bardzo znaczne przestrzenie, zanieczyszczając okoliczne grunty. Oset polny jest rośliną trwałą, występującą przeważnie na gruntach uprawnych, a zwłaszcza w zbożach, i posiada wyjątkowo silnie rozwinięty i rozgałęziony system korzeniowy, z którego wyrastają liczne pędy. Po zniszczeniu nadziemnych części rośliny jej podziemne organy wegetacyjne wypuszczają niezwłocznie nowe pędy, dając w ten sposób początek dalszym generacjom. Z powodu tych właściwości oset, jako chwast, ma znaczenie ogólne i może być skutecznie zwalczany jedynie przez zastosowanie powszechnego obowiązku tępienia jego przed wydaniem nasion.

J. J.

HANDEL

HANDEL ZAGRANICZNY

WYWÓZ ZBÓŻ PREMLOWANYCH. — Eksport zbóż w I kwartale r. b. wykazywał, mimo naogół trudnej sytuacji na rynkach zagranicznych, dość znaczne natężenie. Styczeń był miesiącem o najmniejszym natężeniu wywozu wskutek depresji, wywołanej przez podaż sowiecką; następnym jednak miesiącem: luty i marzec wykazały dość znaczne kwoty wywozowe, prawdopodobnie zamykając sezon eksportowy roku gospodarczego 1930/31.

Według stanu z dn. 1/V 1931 r. wywóz zbóż za pierwsze 3 miesiące r. b. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu przedstawiał się w następujący sposób (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Żyto	5.545'6	19.587'5	20.469'2
Jęczmień	10.058'0	10.506'1	6.015'1
Pszenica	1.661'6	6.420'8	2.543'3
Mąka pełna	5.679'3	7.443'2	4.900'3
Mąka poślednia	3.903'0	4.952'9	6.616'1
Siód	180'4	240'0	300'8
Kasza jęczmienna	25'0	5'0	5'0

Eksport poszczególnych zbóż i produktów przemiału za cały okres eksportowy roku gospodarczego 1930/31 (t. j. od 1 sierpnia 1930 r. do 31 marca 1931 r.) przedstawia następujący obraz.

Żyto, po depresji eksportu w listopadzie, grudniu, a przedewszystkiem w styczniu, wywożone było intensywniej w lutym i marcu, jak to wykazuje poniższe zestawienie (w tonnach):

1930:		1931:	
sierpień	54.312	styczeń	5.546
wrzesień	35.996	luty	19.588
październik	39.024	marzec	20.469
listopad	14.898	Sierpień—	202.802
grudzień	12.969	marzec	

Udział poszczególnych państw w wywozie żyta w I kwartale r. b. 1) był następujący (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Dania	2.479'0	7.075'0	8.806'8
Belgia	837'9	8.394'8	4.141'8
Port Szczećin	672'8	—	5.620'6
Holandia	407'4	235'0	245'0
Niemcy	119'5	534'7	—
Szwecja	84'0	80'0	195'0
Palestyna	30'0	—	10'0

1) Odnośne dane co do żyta i innych produktów w okresie do grudnia 1930 r. włącznie — p. zesz. 7/1931.

Portugalia	—	868'0	1.000'0
Francja	—	2.295'0	—
Razem:	4.630'5	19.482'5	20.019'2
Wol. Port Gdańsk	915'0	105'0	450'0
Ogółem:	5.545'5	19.587'5	20.469'2

W kierunkach naszego eksportu żyta zarysowała się w lutym charakterystyczna zmiana. Mianowicie, na pierwsze miejsce wysunęła się zamiast dotychczas dominującej Danii — Belgia, która figurowała do lutego tylko w niewielkich ilościach. Eksport żyta do Belgii w lutym i marcu wyniósł prawie tyle, ile od sierpnia do stycznia. Również Francja ukazała się przejściowo w znaczniejszej ilości od października. Znaczniejszy wywóz do tych 2 krajów przypisać należy wprowadzonemu tam zakazowi przywozu żyta sowieckiego. Po raz pierwszy utworzyła się, jako nieznaną dotychczas rynek zbytu, Portugalia.

Żyto jest jedynym zbożem, które przewozi się przez Gdynię. Wogóle w wywozie żyta widzimy tylko 3 kierunki: Gdańsk, Szczecin i Gdynię, przy czem dominującym jest stale Gdańsk. Podczas omawianych 3 miesięcy wywóz żyta odbywał się przez następujące punkty graniczne (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Gdańsk	3.270'9	14.424'4	9.538'8
Gdynia	1.215'0	5.028'4	5.309'5
Drański Młyn	356'9	134'7	—
Miasteczko	30'0	—	—
Międzychód	672'8	—	5.620'9

Eksport jęczmienia nie wykazał takiej głębokiej depresji w miesiącach zimowych, jak żyto. Dopiero marzec przyniósł znaczne zmniejszenie wywozu, które można uważać za objaw zakończenia się okresu eksportowego. Eksport jęczmienia, począwszy od sierpnia, wykazuje następujące liczby (w tonnach):

1930:		1931:	
sierpień	16.019	styczeń	10.058
wrzesień	30.999	luty	10.506
październik	16.842	marzec	6.015
listopad	14.063	Sierpień—	119.615
grudzień	15.112	marzec	

W ciągu I kwartału 1931 r. wysyłano jęczmień do następujących krajów (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Belgia	3.998'4	3.767'0	3.116'6
Niemcy	1.798'3	2.499'8	790'1
Holandia	205'7	1.229'3	454'3

Anglja	303'2	135 0	—
Łotwa	279'1	138 0	75'0
Francja	160'2	—	—
Norwegia	150 0	—	—
Port Szczecin	3.043'1	2.402'2	903'8
Danja	—	21'0	240'3
Austria	—	30'0	—
Czechosłowacja	—	104'8	105'0

	9.938'0	10.506'1	5.685'1
Wol. Port Gdańsk	120'0	—	330'0

10.058'0 10.506'1 6.015'1

Wywóz jęczmienia odbywa się przeważnie via Gdańsk, jednakże i inne punkty graniczne wchodzą tu pod uwagę; wymienimy ważniejsze (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Gdańsk	5.421'0	5.165'1	4 119'1
Międzychód	3.213'3	2.402'1	918'3
Drawski Młyn	384'0	1.608'7	223'9
Miasteczko	761'1	778'7	364'9

Pszenica wykazuje już znaczne zmniejszenie wywozu. Jeszcze w lutym musiano widocznie wyrzucić na rynek większe jej ilości, co można uważać za ostatni wysiłek eksportu. Wywóz pszenicy od sierpnia 1930 r. wynosił (w tonnach):

1930:		1931:	
sierpień	4.193	styczeń	1.662
wrzesień	7.170	luty	6.421
październik	6.342	marzec	2.543
listopad	4.797	Sierpień	—
grudzień	2.177	marzec	33.305

Wywóz pszenicy do poszczególnych krajów przedstawiał się jak następuje (w tonnach):

	Grudzień ¹⁾	Styczeń	Luty	Marzec
Danja	476'4	611'0	635'0	131'2
Szwecja	157'1	—	—	—
Holandja	557'5	741'0	577'7	145'0
Niemcy	194'6	154'6	1.811'0	1.140'3
Belgia	105'0	50'0	2.005'0	546'9
Port Szczecin	276'9	—	—	365'1
Anglja	409'8	105'0	1.362'1	214'8
Finlandja	—	—	30'0	—
Razem:	2.177'3	1.661'6	6.420'8	2.543'3

Wywóz pszenicy odbywał się głównie przez następujące punkty graniczne (w tonnach):

	Grudzień	Styczeń	Luty	Marzec
Gdańsk	1.543'3	1.507'0	4.342'1	1.037'9
Międzychód	282'3	—	—	215'1
Drawski Młyn	157'1	—	961'0	905'0
Chebbie	104'0	139'6	299'8	239'9
Miasteczko	—	—	582'7	—

Wywóz mąki trzyma się na mniej więcej jednakowym poziomie mimo zróżnicowania zwrotu cła na mąkę pełną (Z 12 od 100 kg) i na mąkę poślednią (Z 9 od 100 kg), co nastąpiło od 1 listopada 1930 r. Eksport mąki obu tych gatunków wynosił (w tonnach):

	Mąka pełna	Mąka poślednia	Razem
1930:			
sierpień	—	—	4.400
wrzesień	—	—	9.099
październik	—	—	10.911
listopad	4.436	3.037	7.473
grudzień	4.419	3.849	8.268
1931:			
styczeń	5.679	3.903	9.582
luty	7.443	4.953	12.396
marzec	4.900	6.616	11.516
Razem:			73.645

Eksport mąki pełnej był naogół większy od eksportu mąki pośledniej, co uważać można za objaw pomyślny. Mimo sta-

¹⁾ Podajemy tu eksport za grudzień ze względu na znaczniejsze odchylenia w stosunku do danych, zamieszczonych w zes. 7/1931.

wego eksportu zbóż w iniesiącach zimowych eksport mąki wykazał znaczny wzrost, pokrywając w ten sposób ubytek eksportu w zbożach. Objaw ten jest bardzo charakterystyczny, tem bardziej, że wzrost eksportu przypada głównie na mąkę pełną. Powstaje więc problem, w jakiej mierze dąłoby się zastąpić eksport zbóż eksportem bardziej uszlachetnionego produktu, jakim jest mąka. Nie można w ramach niniejszego artykułu problemu tego zgłębiać i należy go tylko podkreślić na tle porównania liczb eksportu.

Eksport mąki wykazywał następujące kierunki (w tonnach):

	Listopad	Grudzień	Styczeń	Luty	Marzec
M a k a p e ł n a					
Danja	769'0	1.365'5	783'1	761'2	475'3
Holandja	179'3	30'0	95'0	155'0	15'0
Belgia	310'0	345'0	45'0	120'0	195'0
Niemcy	753'2	660'6	721'8	1.148'0	294'9
Szwecja	45'0	—	45'0	30'0	—
Norwegia	135'0	330'0	90'0	45'0	240'0
Finlandja	45'0	—	55'0	—	30'0
Francja	765'0	660'2	2.250'0	2.592'3	2.384'8
Port Szczecin	547'5	142'5	435'0	225'0	455'0
Anglja	258'2	135'0	—	135'0	30'0
Zagłębie Saary	165'0	120'0	45'0	165'0	15'0
Palestyna	53'2	40'0	70'4	30'0	50'3
Turcja	30'0	—	—	—	—
Czechosłowacja	—	60'0	60'0	104'7	—
Austria	—	15'0	—	—	—
Egipt	—	—	29'0	—	—
Algier	—	—	—	75'0	105'0
Włochy	—	—	—	120'0	—
W. Port Gdańsk	380'3	515'0	955'0	1.737'0	610'0

	M a k a p o ś l e d n i a				
Danja	215'1	361'0	106'4	220'9	240'1
Holandja	—	45'0	—	—	—
Belgia	205'0	150'0	199'9	225'0	195'1
Niemcy	560'0	450'0	554'6	891'3	1.104'9
Szwecja	—	—	—	—	15'0
Norwegia	480'0	735'0	1.340'0	1.380'0	1.435'0
Finlandja	210'0	180'0	—	35'0	225'0
Francja	75'0	240'0	225'4	240'1	30'0
Port Szczecin	190'0	—	230'0	250'0	490'0
Anglja	311'8	277'9	198'5	150'7	136'0
Czechosłowacja	30'0	45'0	240'0	224'9	194'9
Austria	—	15'0	—	—	—
Palestyna	—	—	—	—	5'0
W. Port Gdańsk	760'0	1.350'0	808'2	1.335'0	2.545'1

Zaciemnia właściwy obraz kierunków wywozu dyrygowanie bardzo znacznych ilości mąki, szczególnie pośledniej, do wolnego portu w Gdańsku oraz w Szczecinie, gdzie odbywają się jeszcze pewne manipulacje z jakością mąki. Godne zaznaczenia jest zdobycie rynku francuskiego dla większej ilości przedniej mąki. Rynek francuski wysunął się też na czoło naszego eksportu mącznego.

Eksport słodu utrzymuje się w dalszym ciągu na niewielkiej wysokości, a mianowicie (w tonnach):

1930:		1931:	
sierpień	—	styczeń	180
wrzesień	166	luty	240
październik	196	marzec	301
listopad	200	Sierpień	—
grudzień	165	marzec	1.449

W ciągu pierwszych 3 miesięcy r. b. obestano słodem następujące kraje (w tonnach):

	Styczeń	Luty	Marzec
Danja	15'4	—	—
Niemcy	30'0	60'0	60'0
Holandja	60'0	—	—
Francja	75'0	70'0	15'0
Belgia	—	110'0	—
Austria	—	—	15'0
Wol. Port Gdańsk	—	—	210'0

Kaszy jęczmiennej wysyłano drobne ilości, mianowicie 25 t w styczniu, 5 t w lutym do Danji, oraz 5 t w marcu do Finlandji (ogółem od sierpnia 135 t).

Na podstawie faktycznych danych eksportu, dokonanego za zwrotom cła, można dokładnie obliczyć wydatek Skarbu Państwa, wyłożony na cele popierania wywozu zbóż i produktów

przemiału w formie zwrotu cel. Wydatek ten wynosił za poszczególne miesiące (w tys. zł):

1930:	1931:
sierpień 4.679	styczeń 1.892
wrzesień 4.942	luty 3.349
październik 4.731	marzec 2.842
listopad 2.578	Sierpień —
grudzień 2.415	marzec 27.428

Na poszczególne produkty przypada z tego (w tys. zł):

Zyto 12.168	Mąka 8.167
Pszonica 2.118	Słód 174
Jęczmień 4.785	Kasza jęcz. 16

Ekspert zbóż odbywał się faktycznie bez ograniczenia, gdyż ilości zaświadczeń, wydanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu dla uzyskania zwrotu cła, były z końcem każdego miesiąca znacznie większe, niż wynosił faktyczny wywóz. I tak znajdowało się w obiegu z końcem każdego miesiąca zaświadczeń, ważnych na tenże miesiąc kalendarzowy (w tys. zł):

Sierpień 6.298
Wrzesień 7.607
Październik 6.356
Listopad 3.754
Grudzień 3.275
Styczeń 2.907
Luty 4.025
Marzec 4.289
Kwiecień 1.977
Maj 1.231

Wykorzystanie zaświadczeń wynosiło przeto w sierpniu 74,3%, we wrześniu 65,0%, w październiku 74,4%, w listopadzie 68,7%, w grudniu 73,8%, w styczniu 65,2%, w lutym 83,7%, w marcu 66,1%.

M. Pogorzelski

HANDEL PIERZEM I PUCHEM WOBEC NOWYCH ZARZĄDZEŃ. — Sytuacja w handlu pierzem zmieniła się u nas radykalnie od niespełna roku. Naskutek bowiem rozporządzenia, regulującego kwestję wywozu surowca z Polski, a wprowadzającego cło wywozowe na produkt nieobrobiony, wstrzymany został w całości eksport nieobrobionego pierza zagranicę, które dotychczas wyłączenie jako czysty surowiec znajdowało nieograniczony zbył na rynkach sąsiednich. Obłożenie cłem wywozowym pierza surowego miało na celu zatrzymanie tego surowca w całości w kraju i poddanie go produkcji uszlachetniającej. Rozumie się, że produkt, poddany obróbce, więc czyszczeniu, sortowaniu i t. p., wychodząc już na rynek w formie gotowej, osiąga znacznie lepszą cenę, która jest tem wyższa, im bardziej celowy był proces obróbki i liczył się z wymogami odbiorców zagranicznych, uzansami tego handlu na rynkach światowych i przyjętymi tam standartami.

Wspomniane rozporządzenie wywarło bardzo dodatni wpływ na metody handlu pierzem w Polsce, spowodowało bowiem jego reorganizację i zmusiło całą masę drobnych, a zawzięcie zwalczających się handlarzy do zespolenia się. Nastąpiło więc naturalne wyeliminowanie elementu dla eksportu szkodliwego, który usunął się sam, zadowalając się skromniejszą rolą niezbędnego chwilowo pośrednika.

Zdarzało się bowiem często, iż drobny taki handlarz, trudniący się skupem pierza po miastach i wsiach (nawet w sposób domokrajny), dążąc do samodzielności, zasypywał ofertami odbiorców zagranicznych, reklamując się szumnie jako eksporter. Osiągnąwszy tę samodzielność, schodził on częstokroć do roli miejscowego agenta, wysługującego się prowizyjnie zagranicznemu odbiorcy, czem podkopywał właściwy handel eksportowy. W innych wypadkach, utrzymawszy się w charakterze niezależnego kupca, niejednokrotnie zbył łatwo uległ pokusie rekompensowania sobie niskiej ceny sprzedażnej odpowiednimi manipulacjami przy sortowaniu pierza, jak zanieczyszczeniem go i t. d., co znów wyrabiało polskiemu produktowi jak najgorszą markę.

Reorganizacja handlu pierzem doprowadziła do powstania szeregu regionalnych syndykatów, obejmujących poważniejszych kupców danego ośrodka, spychając natomiast drobnych handlarzy do właściwej im roli czynnika skupującego i dostawcy syndykatu.

Tak więc stoimy wobec wyników procesu przekształcania się form handlu i obróbki pierza w Polsce. Proces ten przyspieszyło powstanie nowej, zbudowanej zupełnie nowocześnie z dużym nakładem kosztów fabryki w Poznaniu, która wraz z istniejącą we Lwowie miałyby dokonywać przeróbki całego surowca

krajowego. Natomiast niewyjaśniona jest jeszcze dokładnie rola syndykatów pierza i puchu. Nie zdołały jeszcze w tym krótkim czasie wykazać swej racji bytu ani też ustalić dokładnie zakresu działania. Jeśli się zważy, że wspomniane zakłady obróbki pierza obliczone być mają na przeróbkę całości produktu krajowego, wówczas mogłyby one śmiało przejąć całą akcję skupu surowca, centralizując ją u siebie, wskutek czego obszoby się bez zbytecznych pośredników, podrażających jeno towar. Skoro natomiast sytuacja jest tego rodzaju, że obok fabryk samych ukonstytuowały się wspomniane towarzystwa handlowe, jako organ pomocniczy, nasuwa się przypuszczenie, że istniejące zakłady mechaniczne nie będą w stanie podołać zadaniu, a wówczas przypadnie syndykatom misja ujęcia nadmiaru surowca dla celów eksportowych. W tym wypadku wypadnie zapewne skorzystać z doświadczenia tego elementu kupieckiego, jego znajomości rynków zagranicznych i stosunków w kołach tamtejszych odbiorców.

W interesie sprawy leży unormowanie tych spraw i ścisłe ustalenie zakresu działania obydwóch grup.

Co do fabryk, to wydaje się, że winny one egzystencję swą i rentowność oprzeć na porozumieniu z obcym przemysłem obróbki pierza, ustaleniu wzajemnych kontyngentów, unormowaniu i podziale standartów i kolaboracji, przy unikaniu walki konkurencyjnej i starć, mogących tylko zaszkodzić młodemu polskiemu przemysłowi.

Co się tyczy syndykatów, rola ich może być dwójaka. Najwięcej uzasadnienia miałyby może podejmowanie przez każdy z nich przeróbki materiału, uzyskiwanego w własnym rejonie, i tworzenie w tym celu w miarę potrzeby dalszych zakładów mechanicznych. Ten kierunek zdołałby stworzyć istotne warunki dla ich rozwoju. Porozumienie rejonowych syndykatów między sobą co do całokształtu kwestji skupu i obróbki wywsuwa się jako logiczny postulat z samego faktu ich działalności. Jako druga czynność syndykatów, traktowana dodatkowo, wchodziłby w grę eksport nadwyżki surowca, uzyskanej już przy zatrudnieniu wszystkich rejonowych fabryk obróbki i wyzyskaniu łącznej ich zdolności przetwórczej.

Wzgląd na potrzeby eksportu przemawiałby za ustanowieniem centralnej instytucji wywozowej, stojącej na wysokości zadania i umożliwiającej utrzymanie jednolitej polityki sprzedażnej.

Od wyjaśnienia powyższych zagadnień i praktycznego ich rozwiązania zależy powodzenie całej akcji, obliczonej na racjonalizowanie i usprawnienie omawianej gałęzi handlu eksportowego.

Inż. D. Berger

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE

NA PODSTAWIE DANYCH MIN. PRZEM. I HANDLU I MIN. ROLNICTWA, DONIESIENI WYDZIAŁÓW PRZEM. WOJEWÓDZTW, ORGANIZACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH, WŁASNYCH KORESPONDENTÓW, DEPEZ „PATA” I „AGENCJI WSCHODNIEJ” I T. D.

ZIEMIOPLÓDY

RUCH CEN ZBÓŻ

w okresie od 23 kwietnia do 8 maja 1931 r.

	23 — 30 /IV		1 — 8 /V		Różnica w % /rach cen z 1 — 8 /V w stos. do cen z 23 — 30 /IV
	zł	\$	zł	\$	
Pszonica					
Warszawa	35.40	3.97½	34.50	3.87½	— 2.5
Poznań	34.08	3.83	33.03½	3.71	— 3.0
Lwów	30.08	3.38	28.41½	3.19	— 5.5
Średnia giełd krajowych	33.18½	3.72½	31.98	3.59	— 3.6
Zyto					
Warszawa	27.74	3.11½	26.37½	2.96	— 4.9
Poznań	29.08	3.26½	27.77	3.12	— 4.5
Lwów	25.37	2.85	23.45½	2.63	— 7.5
Średnia giełd krajowych	27.39½	3.07½	25.86½	2.90½	— 5.5
Owies					
Warszawa	28.50	3.20	27.30	3.06½	— 4.2
Poznań	27.75	3.11½	29.21	3.28	+ 5.2
Lwów	27.75	3.11½	27.00	3.03	— 2.7
Średnia giełd krajowych	28.00	3.14½	27.83½	3.12½	— 0.5

Jęczmień browarowy					
Warszawa . . .	30'50	3'42½	—	—	—
Poznań . . .	29'50	3'31	—	—	—
Lwów . . .	—	—	—	—	—
Srednia giełd krajowych	—	—	—	—	—
Jęczmień zwykły					
Warszawa . . .	28'25	3'17	26'75	3'00½	— 5'3
Poznań . . .	26'87½	3'02	27'39	3'07½	+ 1'9
Lwów . . .	25'25	2'83½	23'93½	2'69	— 5'2
Srednia giełd krajowych	26'79	3'01	26'02	2'92	+ 2'8

NOTOWANIA GIEŁDOWE za okres od 4 do 9 maja 1931 r.

WARSZAWA. — Okres sprawozdawczy przyniósł niewielkie zmiany na rynku zbóż chlebowych; żyto wykazuje niewielką poprawę, pszenica i jęczmień przemiałowy pozostały bez zmiany, owies zaś oraz otręby pszenne i żytnie zniżkowały. Obroty małe. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 34'00 — 35'00 (34'00 — 35'00), żyto 26'50 — 27'00 (25'75 — 26'25), jęczmień przemiałowy 26'50 — 27'00 (26'50 — 27'00), owies jednolity 27'50 — 28'50 (28'50 — 29'50), — zbierany 26'50 — 27'50 (27'00 — 28'00), otręby pszenne szale 23'00 — 24'00 (25'00 — 26'00), — pszenne średnie 22'00 — 23'50 (24'00 — 25'00), — żytnie 20'50 — 21'50 (21'00 — 22'00).

— Dla maki tendencja utrzymana, ceny pozostały bez zmiany. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (jak wyżej): mąka pszenna luksusowa 60'00 — 70'00 (60'00 — 70'00), — pszenna 4/0 55'00 — 60'00 (55'00 — 60'00), — żytnia (typ przepisowy) 42'00 — 44'00 (42'00 — 44'00).

— Na rynku kasz i grochów utrzymuje się nadal tendencja mocna. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg loco stacja załadowca: kasza jęczmienna I gat. 45'00, — II gat. 42'00, — perłowa A 65'00, — gryczana palona cała 80'00 — 82'00, — łamana 80'00 — 81'00, — biała cała 85'00, — łamana 82'00, kasza krakowska „0” i „1” 109'00, — „00” 117'00, — „000” 130'00, — „0000” 140'00, kasza jagłana I gat. 73'00 — 75'00, — II gat. 64'00 — 70'00, groch Wiktorja 40'00 — 42'00, — II gat. 37'00, groch polny I gat. 40'00, fasola biała 47'00, — cukrowa 50'00.

POZNAŃ. — Na rynku zbóż chlebowych panowała w okresie sprawozdawczym nadal słabsza tendencja dla pszenicy i żyta oraz ich przetworów — ceny ich zniżkowały, natomiast tak jęczmień przemiałowy, jak i owies cenione były nieco wyżej. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego notowano następujące ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 30'50 — 31'00 (33'25 — 33'75), żyto 26'25 — 26'75 (27'00 — 28'00), jęczmień przemiałowy 27'00 — 28'00 (26'75 — 27'75), owies pastewny 29'00 — 30'00 (28'50 — 29'50), mąka pszenna 65% -owa wraz z workiem 48'00 — 51'00 (50'50 — 53'50), — żytnia 65% -owa wraz z workiem stand. 40'50 — 41'50 (41'50 — 42'50), otręby pszenne grube 22'50 — 23'50 (23'50 — 24'50), — pszenne średnie 21'00 — 22'00 (22'50 — 23'50), — żytnie 21'00 — 22'00 (22'50 — 23'50).

WILNO. — Usposobienie słabe. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg franco stacja Wilno (jak wyżej): pszenica 29'00 — 30'00 (33'00 — 35'00), żyto 21'00 — 22'00 (25'00 — 26'00), jęczmień brow. 25'00 — 26'00 (30'00 — 31'00), — przemiałowy 25'00 — 26'00 (27'00 — 28'00), owies 26'00 — 28'00 (28'00 — 30'00), mąka żytnia 70% -owa 27'00 — 28'00 (28'00 — 30'00), — 65% -owa 35'00 — 37'00 (35'00 — 37'00), otręby pszenne 23'00 — 24'00 (26'00 — 27'00), — żytnie 21'00 — 22'00 (25'00 — 26'00), makuchy lniane 35'00 — 36'00 (35'00 — 36'00), — słonecznikowe 27'00 — 28'00 (29'00 — 30'00).

GDĄŃSK. — Tendencja nieco słabsza. Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica 19'75 — 20'00 (20'25), żyto 16'75 (16'50 — 17'00), jęczmień brow. 16'50 — 17'50, — pastewny 16'00 — 16'75 (16'00 — 17'00), owies 19'00 — 19'50 (18'75 — 19'25), otręby pszenne grube 13'75 — 14'00 (14'50), — żytnie 14'00 (14'50).

LEN I KONOPIE

LUBLIN. — Zapotrzebowanie dość duże, tendencja utrzymana. Ceny orientacyjne — w \$ za 100 kg loco granica: len czesany I gat. 17'50 — 18'00, — II gat. 12'50 — 13'00, — nieczesany

I gat. 10'50 — 11'00, — II gat. 6'50 — 7'00, pakuły lniane I gat. 8'00 — 9'00, — II gat. 5'00 — 6'00; loco stacja załadowania: len czesany I gat. 17'00, — II gat. 12'00; w zł loco stacja Lublin: konopie czesane I gat. 170'00 — 180'00, — II gat. 140'00 — 150'00, — nieczesane I gat. 110'00 — 120'00, — II gat. 70'00 — 80'00, pakuły konopne I gat. 60'00 — 70'00, — II gat. 50'00 — 60'00.

NASIONA

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa: groch polny jadalny 32'00 — 35'00, — Wiktorja 40'00 — 45'00, koniczyna czerwona bez kianianki o czystości do 97% 300'00 — 380'00, — biała bez kianianki o czystości do 97% 350'00 — 450'00, wyka siewna 44'00 — 47'00, seradela podwójnie czyszczona 82'00 — 87'00, peluska siewna 48'00 — 50'00, łubin niebieski 25'00 — 26'00, — żółty siewny 38'00 — 40'00.

LUBLIN. — Ceny bez poważniejszych zmian. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Lublin: rzepak 38'00 — 40'00, bobik 25'00 — 26'00, wyka 42'00 — 43'00, groch Wiktorja 37'00 — 40'00, — Folgera 25'00 — 28'00, łubin niebieski 23'00 — 24'00, koniczyna czerwona gwarantowana bez kianianki 270'00 — 320'00, — biała gwarantowana bez kianianki 350'00 — 410'00, tymotka 60'00 — 70'00, gryka 35'00.

BYDŁO I MIĘSO

— Krajowy rynek bydła rogatego w początku II połowy kwietnia cechowała tendencja nieregularna. W Poznaniu zaznaczyła się wyżka cen, zwłaszcza wołów, buhajów i jałówek. W Krakowie ceny utrzymywały się na niezmiennym poziomie. W ostatnim tygodniu okresu sprawozdawczego tak w Poznaniu, jak i na innych targowicach ceny uległy niżce.

Ceny cieląt kształtowały się zniżkowo. Podaż była duża, a popyt stosunkowo mały. Dla cieląt spodziewana jest dalsza niżka.

Ceny owiec, po dość znacznej wyżce, która miała miejsce w połowie miesiąca, w ostatnich dniach kwietnia obniżyły się.

Na rynku trzody chlewnej panowała tendencja słaba, w związku z czem ceny zniżkowały. Bardzo pokazała niżka cen uwydatniła się przy towarze bekonowym ze względu na brak zainteresowania ze strony rynku londyńskiego, gdzie ceny również spadły. W Warszawie na rynku trzody chlewnej w końcu miesiąca, mimo znacznego spędu, zarysowało się ponownie wzmocnienie tendencji. Ceny podniosły się o 5 — 10 za 1 kg żywej wagi. Również lekko zwyżkowały ceny żywca i w Lublinie.

WARSZAWA. — Na targu żywca według Kasy Ubezpieczeniowej ceny — w zł za 1 kg wynosiły: 1'15 — 1'45.

POZNAŃ. — Płacono — w zł za 100 kg żywej wagi (ceny loco Targowica Poznań łącznie z kosztami handlowymi): woły pełnomięs. wytucz. nieoprzęd. 96 — 104, — mięs. tucz. młodsze do 3 lat 88 — 92, — mięs. tucz. 70 — 80, — starsze miernie odżyw. 64 — 68, buhaje wytucz. pełnom. 92 — 98, — tucz. mięs. 80 — 86, — nietucz. dobrze odżyw. starsze 70 — 78, — miernie odżyw. 62 — 66, krowy wytucz. pełnom. 92 — 102, — tucz. mięs. 80 — 90, — nietucz. dobrze odżyw. 56 — 64, — miernie odżyw. 40 — 50, jałowice wytucz. pełnom. 92 — 100, — tucz. mięs. 80 — 90, — nietucz. dobrze odżyw. 68 — 76, — miernie odżyw. 60 — 64, młodzież dobrze odżyw. 60 — 66, — miernie odżyw. 54 — 58, cielęta najprzedn. wytucz. 90 — 100, — tucz. 78 — 86, — dobrze odżyw. 68 — 76, — miernie odżyw. 58 — 64; wytucz. pełnom. jagnięta i młodsze skopy 136 — 144, starsze skopy i maciorki dobrze odżyw. 110 — 130; świnie pełnom. od 120 do 150 kg żywej wagi 112 — 116, — pełnom. od 100 do 120 kg żywej wagi 106 — 110, — pełnom. od 80 do 100 kg żywej wagi 98 — 104, — mięs. ponad 80 kg 92 — 96, maciory i późne kastraty 92 — 98, świnie bekonowe 92 — 96. Przebieg targu bardzo spokojny.

MYSŁOWICE. — Płacono w 4.-ym tygodniu kwietnia — w zł za 1 kg żywej wagi loco targowica: buhaje 0'94 — 1'16, woły 0'95 — 1'15, krowy 0'88 — 1'18, jałowki 0'88 — 1'10, nierogacizna: A 1'38 — 1'50, B 1'28 — 1'35, C 1'18 — 1'24, D 1'00 — 1'17

KRAKÓW. — Płacono 25/IV — w zł za 1 kg żywej wagi: woły 0'90 — 1'25, krowy 0'50 — 1'02, cielęta 0'80 — 1'35, nierogacizna żywej wagi 0'99 — 1'40, — bitej wagi 1'40 — 1'80.

MASŁO

— II połowa kwietnia na rynkach maślarskich krajowych zaznaczyła się dalszym spadkiem cen masła, które w końcu miesiąca uległy zatrzymaniu przy tendencji mocniejszej. Na wzmocnienie tendencji wpłynęły przeciągające się chłody, co się wyraziło, zwłaszcza w woj. wschodnich, w dotkliwym braku paszy, a łącznie z tem zmalała wydajność mleka i dostawy masła. Jednakże wzmocnienie tendencji należy uważać za chwilowe, albowiem z ociepleniem się pogody i pojawieniem się paszy zielonej ceny w dalszym ciągu spadną, tembardziej że rynki zagraniczne wykazują w dalszym ciągu tendencję zniżkową.

Notowano — w \mathcal{Z} za 1 kg:

WARSZAWA. — Komisja Nabiałowa dwukrotnie obniżyła notowania łącznie o \mathcal{Z} 50 na 1 kg wyższych gatunków, a o \mathcal{Z} 40 na 1 kg gatunków gorszych. Ceny kształtowały się: I gat. 4'20 — 4'00, II gat. 3'70 — 3'50, solone 4'10 — 3'90, oselkowe 3'60 — 3'40.

ŁÓDŹ. — I gat. 4'60 — 4'40, II gat. 4'35 — 4'20, solone 4'00

GRUDZIĄDZ. — I gat. 4'40, II gat. 3'60 — 4'00.

POZNAŃ. — I gat. 4'80, II gat. 4'40.

KATOWICE. — I gat. 5'00 — 4'60, II gat. 4'70 — 4'40 wiejskie 4'30.

BIELSKO. — I gat. 4'50 — 4'00, II gat. 4'20 — 3'60, wiejskie 3'20 — 3'40.

KRAKÓW. — I gat. 4'30 — 4'50, II gat. 4'20 — 4'30.

LWÓW. — I gat. 4'60 — 4'80, 4'40 — 4'60, II gat. 4'20 — 4'40, 3'60 — 3'80, kuchenne 3'80 — 4'00, 3'20 — 3'40.

WILNO. — I gat. 4'20 — 4'10, II gat. 3'80 — 3'60.

JAJA

— Na krajowym rynku jajczarskim w II połowie kwietnia popyt ze strony kupców zagranicznych był dość ożywiony. Obok popytu ze strony rynku zagranicznego zwiększyło się zapotrzebowanie na towar, przeznaczony do konserwowania w kraju. Dowozy były naogół niezbyt duże, w ostatnim tygodniu jednak okazały się zwiększone. Ceny mimo zwiększonych dowozów nie tylko nie uległy zniżce, a nawet w niektórych ośrodkach handlu jeszcze wzrosły, co znajduje uzasadnienie w zwiększonym popycie. Przed zakończeniem sezonu konserwacji jaj zniżka cen prawdopodobnie nie nastąpi.

W poszczególnych ośrodkach produkcji sytuacja przedstawiała się następująco (cena — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1.440 szt.):

BOCHNIA. — Mimo dużych dowozów ceny podniosły się. W okresie sprawozdawczym notowano: jaja oryginalne 140, 128 — 130, 125, 132 — 133, jaja eksportowe franco granica \$ 16, 16'50.

KRAKÓW. — Ze względu na prace polne dowozy naogół nieduże. Ceny zakupu podniosły się, ponieważ obok zapotrzebowania ze strony rynku zagranicznego wzrósł popyt na towar, przeznaczony do konserwowania. Notowano jaja eksportowe franco granica \$ 16'50 — 17.

JAROSŁAW. — W ostatnich dniach dowozy zwiększyły się. Popyt żywszy. Za towar oryginalny franco granica \$ 17'50 w kraju ostatnio płacono 132 — 134.

LWÓW. — Na rynku wzrasta popyt na towar przeznaczony do konserwowania. Według notowań lwowskiej giełdy nabiałowej ceny towaru eksportowego loco granica Piotrowice lub Chorzów kształtowały się następująco: 51/54 kg \$ 16'00 — 16'25 — 16'50 — 16'75 — 17'00, — 48,51 kg \$ 15'25 — 15'50 — 15'75 — 16'00, — 45/48 kg \$ 13'00 — 13'50 — 14'00 — 14'50.

RZESZÓW. — W ostatnim tygodniu kwietnia ceny towaru oryginalnego wynosiły 122.

STANISŁAWÓW. — Dowozy zwiększone, popyt ze strony kupców zagranicznych prawie bez zmian.

TARNOPOL. — Mimo zwiększonych dowozów cena zakupu narazie nie obniżyła się, co znajduje uzasadnienie w dużym zapotrzebowaniu tak w kraju, jak i zagranicą dla celów konserwacyjnych. Cena towaru eksportowego zależnie od jakości i opakowania wynosi 150 i 160 — 163.

LUBLIN. — Na rynku jaj podaż mała, zapotrzebowanie średnie, ceny podniosły się o \mathcal{Z} 1/2 — 1 na skrzyni. Cena towaru oryginalnego wynosi 120 — 122, towaru eksportowego \$ 16 — 16'50.

KATOWICE. — Tendencja spokojna, obroty średnie, podaż dostateczna. Cena w półhurcie loco skład Katowice wynosi: wybierane duże 158, średnie 144, drobne 129.

TARNÓW. — W związku ze wzrostem popytu ze strony rynku krajowego na towar, przeznaczony do konserwowania, oraz zainteresowaniem zagranicy ceny pozostają na niezmiennym poziomie.

WILNO. — Cena towaru eksportowego franco granica wynosi \$ 14'50. Za towar oryginalny płać 108.

WARSZAWA. — Tendencja wyczekująca. Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich notuje za 1 kg. \mathcal{Z} 1'60.

SKÓRY

BYDGOSZCZ. — Dla skór surowych tendencja zniżkowa. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg loco Bydgoszcz: skóry bydłce ciężkie 1'20, — lekkie 1'60, — skopowe solone 1'00; za 1 sztukę: skóry cielęce lekkie 6'00, — końskie 22'00, — kozie 5'00.

POZNAŃ. — Na aukcji skór surowych notowano następujące ceny — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydłce do 39 ft. (bez krów) 1'68 — 1'80, — wolce i jałówki 40 do 49 ft. 1'56 — 1'60, — krowie oryginalne 1'52, skóry cielęce do 7'5 ft. 2'10 — 2'20, — czerwone 2'30, — 7'6 do 9 ft. 2'20, — czerwone 2'30, — ponad 9 ft. 2'36, — czerwone 2'50, — skopowe pełnowełniste 1'54, — półwełniste i porośnięte 1'68.

GRUDZIĄDZ. — Dla skór cielęcych i bydłych tendencja słaba. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg loco Grudziądz: skóry bydłce ciężkie i średnie 0'70 — 0'85, — lekkie 0'90 — 1'00, — owce krótkowełniste 0'50 — 0'60, — długowełniste 0'70 — 0'80; za 1 sztukę: skóry cielęce rzeźnickie 4'50 — 5'50, — gburkie 3'00 — 4'00, — końskie 16'00 — 18'00, — kozie 3'00 — 4'00, — kozie z jagniąt 0'70 — 1'00.

TŁUSZCZE I OLEJE

KRAKÓW. — Tendencja utrzymana. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg loco rzeźnia miejska: łój przemysłowy surowy I 0'70 — 0'80, — II 0'50, — topiony czysty bez kwasów 1'50, — z kwasami 1'30.

WARSZAWA. — Ożywienie niewielkie, słabiej kształtowały się ceny szellaku i gumy arabskiej. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg franco stacja odbiorcza: klej kostny „Strem”, „Ceres”, „Urodzaj”, „Dr. R. May” przy odbiorze 1.000 kg 2'75, — ponad 1.000 kg 2'60, — wagonowo 2'50, klej kostny biały „Strem” w workach po 50 kg brutto za netto 2'75, klej skórny „Extra I” i „Ceres I” 4'00, — II 3'80, klej biały 4'50, — eksportowy w workach po 50 kg brutto za netto 4'50, żelatyna techniczna brutto za netto 4'50, klej do pasów 4'25, gliceryna chemicznie czysta 30 Bè 95% w blaszankach po 9, 15, 25, 50 i 100 kg netto 3'05, gliceryna techniczna biała 85/88% netto (w beczkach ze łaznych do zwrotu) 1'75, — żółta 85% netto (w beczkach ze łaznych do zwrotu) 1'60, oleina destylat netto 2'55, — saponifiat 2'45, stearyna w workach po 100 kg brutto za netto 2'40 za 1 kg loco skład Warszawa: lanolina bezwodna chemicznie oczyszczona w beczkach po 50 kg 4'70, — w opakowaniu 5'70, guma arabska I gat. 2'50, — II gat. 2'00, wosk twardy „Carnauba” dla celów garbarskich 3'60, szellak lemon prima 5'60, — orange 4'10, — biały 5'50, — rubin 5'00; za 100 kg franco wagon fabryka: żywica krajowa \$ 7'80, terpentyna I gat. \$ 14'00, — II gat. \$ 13'00.

MATERJAŁY BUDOWLANE

POZNAŃ. — Ceny zniżkowały o ok. 10%. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1.000 sztuk loco wagon cegielnia z opakowaniem: cegła tonówka I kl. 60'00 — 65'00, — tonówka zwykła 50'00 — 55'00, — licówka 75'00 — 85'00, dachówka karpiońska 115'00, klinkiery czarne 320'00, — budowlane 160'00, sączki 1 1/2 cala 58'50, — 2 cale 76'00, — 3 cale 135'00, — 4 cale 235'00, — 5 cali 400'00, — 6 cali 610'00, — 7 cali 900'00, — 8 cali 1.350'00.

WARSZAWA. — Notowania Syndykatu — w \mathcal{Z} za 1.000 sztuk loco wagon fabryka: dachówka palona karpiońska I kl. 155'00, — II kl. 120'00, — żłobkowana I kl. 230'00, — II kl. 180'00, —

marsylska 300'00, — starorzyska 350'00, — holenderska 300'00; loco budowa: cegła kongresowa z gliny palonej ręczna lub maszynowa 85'00—90'00, cegła ilowa do murów wewnętrznych normalnych wymiarów 70'00 — 75'00; loco wagon stacja wysyłająca: dreny 1½ cala 70'00, — 2 cale 95'00, — 3 cale 175'00, — 4 cale 280'00, — 5 cali 500'00, — 6 cali 680'00, — 7 cali 1.000'00, — 7½ cala 1.250'00, — 8 cali 1.500'00, — 9 cali 1.900'00.

METALE I WYROBY METALOWE

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 1 kg: cyna Banka w blokach 6'40, ołów hutniczy 1'00, cynk 0'95, antymon 1'60, aluminium hutn. 3'80, blacha miedziana 3'60 — 4'10, blacha mosiężna 3'15 — 4'10, blacha cynkowa 1'15.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 4 do 9 maja 1931 r.

— Okres sprawozdawczy nie przyniósł poważniejszych zmian na giełdzie warszawskiej; zainteresowanie nadal było niewielkie, tak iż obroty najpopularniejszymi nawet papierami były naogół ograniczone. Ilość notowanych akcji była nadal niewielka, kursy zaś kształtowały się przeważnie zniżkowo, nie wykazując jednak poważniejszych różnic w porównaniu z notowaniami okresu poprzedniego.

Z akcji bankowych akcje Banku Polskiego, Banku Handlowego w Warszawie (notowanego w dn. 8 maja r. b. bez kuponu za 1930 r., wartości 8%) oraz Banku Związku Spółek Zarobkowych utrzymały się na dotychczasowym poziomie, natomiast Bank Zachodni wykazuje zniżkę kursu o dalsze zł 5'00.

W grupie akcji przedsiębiorstw chemicznych, mimo pewnego zainteresowania, do notowań nie doszło. Z dniem 4 maja r. b. akcje „Ceraty” notowane są bez kuponu za 1930 r. wartości 5%, akcje zaś „Pulsa” bez takiegoż kuponu, wartości 6%.

Akcjami przedsiębiorstw elektrycznych nie interesowano się w okresie sprawozdawczym.

Dla akcji przedsiębiorstw cukrowniczych panowała tendencja słabsza; tak Częstocicami, jak i Warsz. T-wem Fabryk Cukru obracano po kursach dość znacznie niższych.

Obroty akcjami Warsz. Twa Kopalń Węgla były w okresie sprawozdawczym nieco mniejsze — kurs pozostał bez zmiany. Akcjami przedsiębiorstw naftowych nie interesowano się zupełnie.

Grupa akcji przedsiębiorstw metalurgicznych była — jak i w okresie poprzednim — mało ożywiona; Lilpop i Ostrowiec wykazują niewielkie zniżki, Starachowice natomiast uzyskały w rezultacie tygodniowym nieznaczną zwyżkę kursu.

Zainteresowanie akcjami pozostałych grup było nadal minimalne; notowano jedynie akcje Haberbuscha i Schielego, które w dalszym ciągu wykazują poprawę kursu.

Giełdy prowincjonalne wykazują w okresie sprawozdawczym wzrost ożywienia; przy zwiększonym zapotrzebowaniu kursy kształtowały się przeważnie zwyżkowo.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 9/V
	w zł			
Bank Polski	zł 100	125'00	122'75	124'00—125'00
„ Handl. w Warsz.	zł 100	100'00 ¹⁾	100'00 ¹⁾	— ¹⁾
„ Zachodni	zł 100	55'00	55'00	—
„ Związku Spółek Zarobkowych	zł 100	65'00	65'00	65'00
Częstocice	zł 100	28'50	28'50	28'50
Warsz. T-wo Fabryk Cukru	zł 100	26'75	26'50	—
Warsz. T-wo Kopalń Węgla	zł 100	28'00	28'00	—
Lilpop	zł 25	21'25	20'75	—
Ostrowiec Serja B				
I — III em.	zł 50	37'00	36'50	36'75—36'50
Starachowice	zł 50	10'75	10'10	10'25—10'60
Haberbusch i Schiele	zł 100	93'00	93'00	—

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (w dn. 8/V — w zł): Parowozy — 15'00, Siersza Górnicza — 25'00, Chodorów — 112'00.

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (w dn. 8/V — jak wyżej; w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): Chodorów — 116'00 (114'00), Gazy Wschodnie — 15'00, Parowozy — 17'00 — 17'50.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego — jak wyżej): Cegielski — 35'00.

CŁA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN.

PROJEKT NOWEJ TARYFY CELNEJ. — W końcu marca r. b. została wydana nakładem Min. Przemysłu i Handlu część I projektu taryfy celnej, która podaje zarówno nomenklaturę, jak stawki celne dla następujących działów:

- I. — Wytwory pochodzenia roślinnego.
- II. — Zwierzęta żywe i wytwory pochodzenia zwierzęcego.
- III. — Wytwory pochodzenia mineralnego.
- IV. — Woski, tłuszcze i oleje pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, oprócz osobno wymienionych.
- V. — Przetwory spożywcze; tytoń.
- VI. — Przetwory chemiczne i farmaceutyczne; farby.
- VII. — Skory, futra, wyroby skórzane.
- IX. — Kauczuk, gutaperka, ich surowce i wyroby z tych materiałów.
- XI. — Papier i wyroby z papieru.
- XII. — Wyroby kamieniarskie, ceramiczne, szklane.

Ogłoszenie przygotowanej części projektu taryfy celnej ma to doniosłe znaczenie, że w ten sposób umożliwia się wszelką dyskusję nad projektem, zanim jeszcze zostanie przyjęty przez Radę Ministrów i ewentualnie złożony Parlamentowi¹⁾. Dy-

kusja umożliwiła zabranie głosu również takim czynnikom, które nie uczestniczyły w przygotowaniu projektu, m. in. przedstawicielom organizacji społecznych i instytucji naukowych. Projekt bowiem w pierwszym, podstawowym swym stadium, był przygotowany przez zainteresowane sfery gospodarcze, które, jak to już niejednokrotnie w historii miało miejsce, w sprawach ochrony celnej utworzył potrafią solidarny front na zasadach wzajemnej pomocy przy podwyższaniu cel. Zwracamy uwagę na to tylko dlatego, aby wskazać niejako na „psychologię” budowy niemal każdej taryfy celnej na świecie i podkreślić celowość i potrzebę publicznej, pogłębionej i rzeczowej dyskusji.

Rozpatrywanie projektu dzielić się może na dwie części: na ocenę nomenklatury, jej budowy i różniczkowania i na analizę zaprojektowanych stawek celnych.

Co do nomenklatury działów, zawartych w części I projektu, to, jak wynika z obliczenia, podanego w przedmowie do tej części, tekst został poważnie różniczkowany i jednocześnie rozbity na większą ilość pozycji:

	Obecnie	W projekcie
Ilość pozycji	128	692
Ilość stawek	719	1.641

¹⁾ Bez kuponu na 1930 r., wartości 8%.

¹⁾ Projekt mógłby wejść w życie również w drodze rozporządzenia, gdyby Rząd otrzymał odnośne upoważnienie od Parlamentu.

Ilość stawek została mniej więcej podwojona, natomiast ilość pozycji zwiększyła się przeszło pięciokrotnie. Wypłynęło to stąd że w obecnie obowiązującej taryfie stawki są skupione w niewielkiej ilości pozycji (numeracja i ilość pozycji zachowana jeszcze z czasów taryfy rosyjskiej z 1903 r.), a pozycje, skutkiem tego, nadmiernie wewnątrznie rozbudowane; w projekcie nowej taryfy nie tylko w dalszym ciągu zróżniczkowano stawki, lecz także, i to w pierwszym rzędzie, poszczególne towary, chociażby pokrewne, ujęto w osobne pozycje (obdarzono osobnymi numerami). Taryfa celna zyskuje w ten sposób na przejrzystości, a wraz ze zróżniczkowaniem towarów powstaje możliwość zróżniczkowania stawek, czyli lepszego przystosowania ochrony celnej do charakteru i ceny towaru. Rozbudowa nomenklatury pozwala na usunięcie pozycji zbiorowych, cechujących taryfy celne mało rozwinięte.

Układ nomenklatury (zgrupowanie pozycji i porządek grup) w projekcie wzoruje się na nomenklaturze t. zw. genewskiej, ułożonej przez Komisję Ekspertów przy Komitecie Ekonomicznym Ligi Narodów; jednak z pewnymi odchyleniami które w przyszłości prawdopodobnie trzeba będzie wyrównać jeżeli Liga Narodów zatwierdzi projekt Komisji Ekspertów i zaleci podpisanie odnośnej umowy międzynarodowej. Jeżeli mowa o zróżniczkowaniu nomenklatury, to w szczególności należy podkreślić rozbieżność licznym zbiorowych pozycji w dziale rolniczym dzisiejszej taryfy. Pozycje, dotyczące owoców i warzyw obecnie zbiorowe, zostały podzielone na szereg indywidualnych pozycji, obejmujących z osobna różne rodzaje owoców oraz warzyw. Pozwoli to nie tylko na właściwsze ustosunkowanie ceł do wartości towaru, lecz również na ograniczanie ustępstw celnych w traktatach handlowych do pojedynczych, najbardziej interesujących danego kontrahenta, typów owoców lub warzyw. Obecnie takie ograniczanie ustępstw jest trudniejsze i wymaga mozolniejszej pracy redakcyjnej przy specyfikowaniu towaru w drodze konwencyjnej. Również z punktu widzenia taktyki negocjacyjnej, w szczególności obliczania ilości przyznanych ustępstw, zróżniczkowana taryfa autonomiczna posiada przewagę nad taryfą ogólnikową. Co do języka projektu, to przydałoby się jeszcze pewne opracowanie językowe, które usunęłoby może takie wyrażenia, zaczerpnięte z obecnie obowiązującej taryfy, obce jednak duchowi języka polskiego, jak np. „skóry mokro-solone i sucho-solone”.

Co się tyczy zaprojektowanych stawek celnych, to należałoby właściwie napisać szczegółowe studjum o każdym z ogłoszonych działów, tem bardziej, że ogłoszona część nie została zaopatrzona w uzasadnienie ani kalkulację stawek. Jeżeli chodzi o cła zbożowe, to w projekcie powtórzono cła, w tej chwili już obowiązujące. To samo dotyczy produktów przemiału.

Cła na owoce południowe, będące cłami fiskalnymi naogół, zostały utrzymane na dzisiejszym wysokim poziomie, łagodnym przez ustępstwa konwencyjne. Stawki na owoce krajowe zostały zróżniczkowane zależnie od sezonu i od rodzaju opakowania; w okresie zbioru owoców w kraju oraz w opakowaniu detalicznym są oclone wyżej niż w pozostałym okresie czasu i w opakowaniu hurtowym. Tego rodzaju zróżniczkowanie stawek zostało już obecnie wprowadzone w drodze konwencyjnej i naogół odpowiada systemom różniczkowania w taryfach zagranicznych. Niemniej należy przyznać, że będziemy w dalszym ciągu krajem o wysokich cłach na owoce, co, jak doświadczenie uczy, nie zawsze pomyślnie wpływa na sadownictwo, pozbawiając go jednej z pobudek do pracy nad uszlachetnieniem gatunków i usprawnieniem organizacji sprzedaży.

Stawki na artykuły kolonialne (kawa, herbata) zostały w projekcie podniesione, co w szczególności na herbatę daje cło b. wysokie, prawdopodobnie najwyższe w Europie (wyższe niż w Jugosławii, Francji, Rumunii).

Sądę, że należy wstawić do taryfy cła niższe na granicy morskiej, i to nie tylko przy tych artykułach, lecz również przy owocach południowych (pomarańcze i t. p.), gdyż usprawiedliwione to byłoby nie tylko względami na naszą politykę morską, lecz także okolicznością, że transporty morskie tych towarów zaopatrzone są w grubszy „emballage” i skutkiem tego opłacają kwotę wyższą niż na granicy lądowej. Przy niskich cłach nie stanowi to poważniejszej różnicy, natomiast przy wysokich wywołuje skierowanie przywozu przez obce porty do naszej granicy lądowej.

Cła na artykuły przemysłu rolnego zostały podniesione, zresztą w duchu ogólnieuropejskich, a nawet ogólnoswiatowych tendencji protekcyjnych.

Cła na cukier utrzymano na wysokości obecnie już obowiązującej. Przechodząc do już ogłoszonych działów przemysłu, możemy wśród podwyżek znaleźć i takie, które nie dają się bezpośrednio usprawiedliwić nadmiernym przywozem danych towarów z zagranicy. Wydawałoby się przeto, że niektóre cła zawierają zabezpieczenie „na wszelki wypadek”. W warunkach panowania normalnych stosunków handlowych na świecie i racjonalnego kształtowania się taryf celnych podwyżki ceł, nie dające się umotywić faktami nadmiernego przywozu lub faktami, udowadniającymi złą wolę konkurentów zagranicznych przy pomocy notorycznego dumpingu, nie mogłyby liczyć na przeprowadzenie. Ale w atmosferze, pozbawionej równowagi skutkiem nieustannych podwyżek celnych na świecie i nacechowanej dążeniem do samowystarczalności, sprawa przedstawia się inaczej. Każdy musi rozumować, że skoro nie pozwalają nam wywozić, to my nie pozwolimy przywozić.

W imię jednak własnego interesu do powyższego rozumowania należy zawsze wprowadzać dwa zastrzeżenia: a) czy przypadkiem już dzisiejsze stawki nie hamują przywozu, a zatem dalsza podwyżka daje się wytłumaczyć już tylko ogólnym zamieszaniem w Europie i stopniem krytycyzmu w dziedzinie celnej i b) czy podwyżki, zwłaszcza bezpośrednio nieusprawiedliwione, nie dotyczą surowców, materiałów pomocniczych i półfabrykatów, co w rezultacie utrudnić może egzystencję gałęzi wyłórczych wyższego rzędu i zwłaszcza zamknie im możliwość wywozu bez kontynuowania na przyszłość pomocy państwowej przy wywozie. Taka ocena projektu jest dlatego — według mnie — potrzebna, bo nie jest rzeczą pewną, czy zwrot ceł przy wywozie artykułów gotowych za półsurowce i materiały pomocnicze będzie mógł być stałe i w rozmiarach potrzebnych utrzymywany. Gałęzie przetwórcze, zwłaszcza eksportowe, winny te sprawy dobrze rozważyć. Gałęzie takie zawsze były pionierami umiarkowanej i zdrowej myśli ekonomicznej, bo najwięcej miały wspólnego z rynkiem światowym i najbardziej odczuwały brak równowagi w stosunkach gospodarczych i prądach świata. W związku z tem nasuwa mi się jeden przykład z projektu, gdzie interesy gałęzi eksportowych (w tym wypadku przemysł włókienniczy) mogą być niepotrzebnie dotknięte: cło na barwniki organiczne zostało jeszcze raz w historii naszej polityki celnej podniesione (prawie każda rewizja i nowela celna przynosiła podwyżkę tego cła). Powstaje pytanie, czy sprawy tej nie można załatwić inaczej: cło zróżniczkować i wartość jego przystosować do poszczególnych rodzajów barwników. Będziemy wtedy mieli załatwienie sprawy, wzorowane na lepszych taryfach zagranicznych, i nie obciążymy niepotrzebnie nadmiernym cłem tańszych gatunków barwników.

Na zakończenie niniejszych krótkich uwag należy sygnalizować potrzebę rozpatrzenia sprawy systemu taryfy celnej. Sprawę tę w swoim czasie specjalnie rozważałem na łamach „Polski Gospodarczej” i doszedłem do wniosku, że w naszym interesie, w szczególności w interesie naszej polityki traktatowej, leży wprowadzenie kolumny stawek maksymalnych, które przewyższałyby nieco stawki właściwe (podane w projekcie) i dotykałyby państw nietraktatowych, wzorem Jugosławii,

Grecji i niektórych innych państw. System ten gwarantuje ciągłość stosunków traktatowych w stopniu wyższym niż system taryfy pojedynczej, nie zawierającej automatycznej represji na wypadek zaistnienia stosunków beztraktatowych.

S. Fr. Królikowski

CŁO WYWOZOWE NA GĘSI. — Rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 17 kwietnia 1931 r., ogłoszonym w „Dz. Ust. R. P.” Nr. 43, poz. 384, wprowadzone zostało cło wywozowe na gęsi żywe w wys. zł 10 od sztuki oraz na gęsi bite w wys. zł 500 od 100 kg.

Cło wywozowe na gęsi nie ma na celu ograniczenia wywozu gęsi wzgl. utrudnienia tego wywozu, lecz należy do typu ceł wywozowych o charakterze standaryzacyjnym i organizacyjnym. Od cła wywozowego będą mianowicie zwalniane transporty gęsi, zaopatrzone w zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W eksporcie gęsi z Polski odgrywali dotychczas bardzo poważną rolę kupcy, pracujący dorywczo lub agenci odbiorców zagranicznych, których dążeniem musiało być utrzymanie możliwie niskiego poziomu cen i ciągnięcie zysków z dużej rozpiętości cen w Polsce i zagranicą, co było oczywiście szkodą tak dla hodowców, jak i dla naszych kupców. Poza tem sta-

rano się wywozić gęsi, jeszcze nieodpowiednio podkarmione, co również wpływało deprymująco na ich cenę. Dotychczas nie było, wreszcie, usiłowań skierowania wywozu gęsi bitych wymagającego większych starań i wkładów pieniężnych oraz inwestycji, przede wszystkim odpowiednio urządzonych ubojni i chłodni.

Organizacją wywozu gęsi tak w stanie żywym, jak i bitym, zajmie się Związek Eksporterów Drobiu w Warszawie, do którego należeć będą wszystkie firmy eksportowe. Dotychczas utworzyły się 4 grupy eksportowe, wchodzące w skład Związku, które prowadzić będą akcją handlową. Mianowicie luźno dotychczas pracujący drobni handlarze połączyli się w syndykaty: Slesiński, Poznańsko-Pomorski i Wieruszowski, obejmujące główne tereny eksportowe Poznańskiego, Pomorza, Kieleckiego i Kujaw. Czwartą grupę stanowią kupcy, zajmujący się dotychczas masowym eksportem gęsi, przeważnie z Warszawy.

Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zwalnające od cła wywozowego, udzielane będą za pośrednictwem Związku Eksporterów Drobiu firmom, zarejestrowanym w Polsce i odpowiadającym pewnym warunkom, ustalonym przez Ministerstwo. Związek będzie czuwać nad zrationalizowaniem jakościowo i ilościowo eksportu oraz zawierać globalne umowy zasadnicze z odbiorcami zagranicznymi.

M. P.

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

STAN I PRACA TABORU P. K. P. W IV KWARTALE 1930 R¹⁾ przedstawia się w porównaniu z rokiem poprzednim w sposób następujący:

A. — KOLEJE NORMALNOTOROWE

1. — Ilostan parowozów (przeciętnie dziennie)

Dyrekcja:	P a r o w o z y :						
	Długość linii — km	osobowe	towarowe	tankowe	razem	Przypada na 10 km linii parowozów	Było w ruchu
Warszawska	2.281	272	623	83	978	4 0	737
Radomska	2.355	89	517	1	607	2 6	269
Wileńska	3.021	80	318	25	423	1 4	211
Poznańska	2.454	173	361	117	651	2 9	348
Gdańska	2.233	130	362	200	692	3 1	412
Katowicka	600	40	208	198	446	7 4	304
Krakowska	1.419	146	496	98	740	5 2	385
Lwowska	1.965	112	428	58	598	3 0	308
Stanisławowska . .	1.142	41	172	10	223	2 0	118
Razem w kw. IV 1930	17.470	1.083	3.485	790	5.358	3 1	3.092
„ „ IV 1929	17.242	1.047	3.483	768	5.298	3 1	3.390

2. — Ilostan wagonów osobowych (przeciętnie dziennie)

Dyrekcja:	W a g o n y :						
	klasowe	bagażowe	pocztowe	inne	razem	Przypada na 10 km linii wagonów	Było w ruchu
Warszawska	2.015	510	101	372	2.998	13	2.722
Radomska	599	256	44	41	942	4	871
Wileńska	714	189	57	129	1.089	4	685
Poznańska	925	295	25	31	1.276	5	1.164
Gdańska	913	339	37	36	1.325	6	1.197
Katowicka	721	266	23	12	1.022	17	930
Krakowska	931	384	66	47	1.428	10	1.245
Lwowska	1.023	348	68	57	1.556	8	1.173
Stanisławowska . .	418	100	20	12	550	5	514
Razem w kw. IV 1930	8.319	2.687	443	737	12.186	7	10.501
„ „ IV 1929	8.204	2.543	386	706	11.836	7	10.210

3. — Ilostan wagonów towarowych (przeciętnie dziennie)

Dyrekcja:	W a g o n y :							
	kryte	węglarki	platformy	cysterny	specjalne	razem	Przypada na 10 km linii wagonów	Było w ruchu
Warszawska	7.014	16.893	2.803	631	180	27.520	121	21.927
Radomska	7.553	3.748	3.444	414	783	15.942	68	8.153
Wileńska	8.863	1.392	2.788	126	224	13.393	44	3.924
Poznańska	4.652	11.949	690	474	402	18.167	74	14.992
Gdańska	3.848	13.012	1.463	317	572	19.212	86	17.098
Katowicka	2.268	16.515	1.106	1.047	119	21.055	351	19.858
Krakowska	6.221	7.593	2.242	1.900	765	18.721	132	13.928
Lwowska	5.806	2.776	2.982	1.574	107	13.245	67	6.700
Stanisław	2.748	1.024	838	270	104	4.984	44	2.407
Razem w kw. IV 1930	48.973	74.902	18.355	6.753	3.256	152.239	87	109.187
Razem w kw. IV 1929	46.819	77.649	17.052	6.167	2.829	150.516	87	128.536

4. — Napięcie ruchu i praca taboru (przeciętnie dziennie)

Dyrekcja:	Ilość wagon. tow.:		Na 1 km sieci przyp. dziennie:		Obciążenie 1 osi wag. ta-down.	% wagonów czynnych	Przeciętny dzienny przebieg wagonu km	
	załad. na P. K. P.	przyjętych z zagr.	osio-km	tys. tonno-km netto			osob.	towar.
Warszawska	2.014	—	2.449	8 3	7 5	80	168	85
Radomska	967	4	678	2 4	7 1	51	198	61
Wileńska	630	54	351	1 0	6 5	29	217	83
Poznańska	2.268	290	1.321	5 1	8 0	83	189	85
Gdańska	1.425	477	1.325	4 6	7 4	89	203	59
Katowicka	4.742	155	2.361	8 8	8 0	94	159	25
Krakowska	1.289	139	1.208	4 1	7 1	74	168	41
Lwowska	815	23	694	2 3	6 7	51	154	71
Stanisław	397	97	412	1 2	6 5	52	151	57
Razem w kw. IV 1930	14.547	1.239	1.111	3 8	7 4	72	178	61
Razem w kw. IV 1929	16.921	1.540	1.266	4 5	7 3	85	188	62

¹⁾ Dane za poprzedni kwartał 1930 r. — p. zes. 5/1931, str. 194.

Zestawienie 4 tablic, przytoczonych wyżej, stwierdza powiększenie łożysta parowozów i wagonów w porównaniu do roku poprzedniego, ale równocześnie wykazuje, iż pod wpły-

wem depresji gospodarczej zmniejszyła się znacznie ilość taboru czynnego. W zakresie parowozów zmniejszenie to stanowi 9%, w zakresie zaś wagonów 12%, przyczem zmniejszył się głównie ruch towarowy, bo ilość czynnych wagonów osobowych nawet wzrosła nieco. Z wagonów towarowych największej redukcji uległy węglarki.

W związku z tem przeciętny dzienny naładunek wagonów towarowych spadł z 16.921 wagonów na 14.547 wagonów, przyjęcie zaś z zagranicy — z 1.540 na 1.239 wagonów dziennie. Pomimo to średnie obciążenie 1 osi wagonu ładownego nieco wzrosło — z 7.3 na 7.4 tonny netto, co świadczy o lepszym wyzyskaniu taboru. Zato zmniejszył się przebieg przeciętny wagonu, stanowiący w kwartale sprawozdawczym 178 km dla wagonu osobowego i 61 km dla wagonu towarowego, wobec odnośnych liczb — 188 i 62 km — w roku poprzednim.

B. — KOLEJE WĄSKOTOROWE

1. — Ilość taboru (przeciętnie dziennie)

Dyrekcja:	Długość linij. — km	Parowozów:		Wagonów osobowych:		Wagonów towarowych:	
		ogó- łem	czyn- nych	ogó- łem	czyn- nych	ogó- łem	czyn- nych
Warszawska . . .	833	104	46	143	75	1.988	1.622
Radomska . . .	565	101	47	94	72	1.295	633
Wileńska:							
a) użyt. publ. .	333	45	16	67	65	334	299
b) „ gospod. .	335	33	16	33	33	505	444
Poznańska . . .	27	3	2	7	4	80	24
Katowicka . . .	125	43	22	1	1	3.779	3.737
Lwowska . . .	25	3	1	2	1	48	43
Razem w kw. IV 1930	2.245	332	150	347	249	8.029	6.402

Razem w kw. I
1930 2.281 323 160 344 278 8.114 5.701

2. — Napięcie ruchu i praca taboru (przec. dziennie)

Dyrekcja:	Ilość wago- nów tow.:		Przeładunek wagonów tow.:		% przebiegu wag. tow.:	
	zała- dow. jętwej	przy- jętych	z kole- i normaln.	na kole- i normaln.	ładow- nych	próż- nych
Warszawska . . .	595	—	74	79	59	41
Radomska . . .	166	11	50	23	60	40
Wileńska:						
a) użyt. publ. .	34	—	11	7	64	36
b) „ gospod. .	51	—	—	—	51	49
Poznańska . . .	4	—	1	4	57	43
Katowicka . . .	1.159	69	16	4	72	28
Lwowska . . .	—	9	—	9	51	49
Razem w kw. IV 1930	2.018	80	152	120	63	37
Razem w kw. I 1930	1.516	34	83	38	—	—

Na kolejach wąskotorowych widzimy zjawisko nieco odmienne od stanu rzeczy na kolejach normalnotorowych. Tu przewozy osobowe spadły, jak widać ze zmniejszenia ilości wagonów czynnych, natomiast przewozy towarowe znacznie wzrosły w porównaniu do kwartału I tegoż roku, i to zarówno co do ilości wagonów czynnych (6.402 wobec 5.704), jak i co do ilości wagonów załadowanych oraz przyjętych od kolei obcych (2.098 wobec 1.550). W związku z tem i przeładunek z kolei normalnotorowych oraz na koleje normalnotorowe wzrósł przeszło dwukrotnie.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

RUCH W PORCIE GDYŃSKIM w tygodniu od 4 do 10 maja r. b. był następujący:

	Ruch statków			
	Przyszło		Wyszło	
	ilość	nrt	ilość	nrt
Polska	10	10.203	10	10.203
W. M. Gdańsk	1	593	—	—
Anglja	2	2.979	2	2.979
Danja	5	4.935	8	6.219
Estonja	1	788	—	—
Finlandja	1	1.216	2	2.019
Francja	1	813	1	813
Łotwa	3	3.554	4	3.530
Niemcy	15	9.362	15	8.210
Norwegia	6	5.009	4	3.449
Stany Zjednoczone Am. . .	1	3.023	1	3.023
Szwecja	19	13.115	15	11.243
Litwa	1	585	—	—
Węgry	1	19	1	19
Razem: 67	56.194	63	51.707	

Przeładunek towarów (w tonnach)

Wyladowano	
Ryz surowy	6.000
Tytoń	31
Żelastwo (złom)	8.923
Bawełna	52
Cukier ¹⁾	2.502
Siemię lniane	194
Len	51
Owoce	11
Różne	41
Razem: 17.804	

Załadowano

Zboże (żyto)	555
Bekony	1.196
Wędliny (szynki)	158
Jaja	163
Cukier	4.915
Ryz łuszczy ¹⁾	1.047
Mąka ryżowa	300
Drzewo	861
Olej ²⁾	36
Węgiel:	
eksportowy	90.838
bunkrowy	3.311
razem:	94.149
Koks	70
Cynk	212
Błacha cynk.	11
Ziemniaki	851
Manufaktura	13
Obuwie	24
Art. kanaliz.	17
Różne	77
Razem: 104.654	

Obrót ogólny: 122.458

Ruch pasażerów

	Przyjechało	Wyjechało
Ruch zamorski	104	29

¹⁾ W tem 400 t, które poszły drogą wodną do Warszawy.

²⁾ Olej produkcji gdyńskiej — poszedł drogą wodną do Warszawy.

¹⁾ Cukier przywieziony barkami z wnętrza kraju.

POCZTA I TELEGRAF

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

RUCH POCZTOWY, TELEGRAFICZNY I TELEFONICZNY W MARCU 1931 R.¹⁾ w ważniejszych miastach przedstawiał się w sposób następujący (w tysiącach jednostek, wzgl. \mathcal{Z}):

Nadano w urzędach poczt.-tel.	Listy zwykle i polecane	Listy wartościowe	Paczki	Przesyłki za pobraniem	Zlecenia pocztowe	Przekazy poczt. i tel. (wpłacono na kwotę)	Wpłaty P. K. O. na kwotę	Czasopisma	Telegramy	Rozmowy telef. między-miastowe i z zagranicą
Warszawa	19.943'0	24'8	177'9	72'0	49'2	17.896'1	33.106'2	4.716'2	60'9	183'2
Łódź	2.110'2	3'2	52'3	13'0	86'5	3.798'5	16.933'7	338'2	17'0	48'2
Lwów	5.771'7	7'8	58'8	27'1	22'8	5.420'2	15.578'4	2.924'1	22'0	40'7
Poznań	11.961'2	2'0	40'8	25'0	3'9	5.072'9	15.289'3	2.245'1	15'6	48'9
Kraków	6.768'8	7'4	59'7	24'5	11'0	4.392'4	13.013'1	1.916'6	16'2	49'9
Wilno	1.238'4	2'0	15'2	4'5	5'3	2.316'7	4.149'5	547'1	8'2	13'2
Katowice	1.478'9	1'4	19'7	6'9	7'5	2.456'8	7.039'3	649'1	8'9	76'3
Lublin	715'7	1'2	5'6	3'4	2'4	1.267'4	4.495'4	46'5	7'5	23'8
Bydgoszcz	1.906'7	0'7	14'7	3'5	1'5	813'5	5.010'9	745'7	5'2	24'5
Sosnowiec	391'1	0'6	4'0	0'9	2'3	1.553'5	2.876'5	49'9	3'8	19'3
Częstochowa	533'2	0'5	9'3	3'0	3'3	881'2	3.085'1	61'1	2'5	9'4
Białystok	1.171'2	1'2	4'7	1'3	3'6	1.157'0	2.989'8	15'4	3'0	13'8
Król. Huta	1.029'8	0'3	4'6	2'2	1'3	827'2	4.173'6	7'2	2'1	12'7
Toruń	1.372'1	0'3	4'5	4'9	0'4	1.252'8	3.341'1	366'7	2'9	19'6
Gdynia	451'6	0'1	2'0	0'3	0'1	782'5	2.638'9	5'5	3'7	16'4

Nadeszło do urzędów poczt.-tel.	Listy zwykle i polecane	Listy wartościowe	Paczki	Przesyłki za pobraniem	Zlecenia pocztowe	Przekazy poczt. i tel. (wpłacono na kwotę)	Wpłaty P. K. O. na kwotę	Czasopisma	Telegramy	Rozmowy telef. między-miastowe i z zagranicą
Warszawa	11.831'0	16'4	62'0	9'1	16'4	17.383'1	3.711'2	578'1	81'9	199'2
Łódź	2.179'4	2'6	25'5	5'8	12'7	9.760'4	1.149'6	187'4	16'8	51'6
Lwów	5.804'5	8'1	52'6	7'8	4'9	7.382'9	4.174'2	322'3	30'3	41'9
Poznań	2.510'9	1'5	29'3	12'1	1'0	4.613'7	1.852'9	140'5	16'0	59'5
Kraków	3.688'1	6'2	38'2	6'8	4'9	4.683'4	2.566'4	92'5	16'3	55'7
Wilno	923'5	4'8	13'5	3'3	2'2	3.232'9	813'6	226'0	9'5	16'9
Katowice	1.523'8	1'1	25'3	4'7	3'4	2.152'2	755'7	100'5	10'5	65'5
Lublin	447'1	3'5	8'4	3'6	0'7	1.267'4	382'9	40'3	6'5	29'4
Bydgoszcz	1.026'0	1'3	16'6	4'6	0'7	1.789'7	875'7	401'3	4'4	23'8
Sosnowiec	413'6	0'6	6'6	3'6	1'3	630'9	308'5	63'8	3'8	20'3
Częstochowa	502'2	0'7	6'3	2'7	0'5	1.147'9	347'1	80'9	3'1	9'3
Białystok	1.126'1	3'7	5'5	1'6	1'1	1.297'1	241'8	64'0	2'8	14'4
Król. Huta	796'4	0'2	7'0	2'0	0'5	365'0	343'6	34'9	2'1	19'6
Toruń	1.130'6	0'6	6'5	3'1	0'2	984'5	534'3	61'1	2'6	20'5
Gdynia	437'2	0'1	5'7	1'2	0'4	467'0	244'5	64'4	2'8	21'1

Rozmów telefonicznych miejscowych przeprowadzono: w Warszawie 22.929.953, w Łodzi 5.758.103, we Lwowie 5.093.674, w Poznaniu 1.448.145, w Krakowie 3.335.034, w Wilnie, 1.927.008, w Katowicach 1.336.916, w Lublinie 689.540, w Bydgoszczy 833.056, w Sosnowcu 684.610, w Częstochowie 428.615, w Białymstoku 720.200, w Królewskiej Hucie 305.930, w Toruniu 1.218.398 i w Gdyni 463.617.

WPŁYWY I ROZCHODY PRZEDS. „POLSKA POCZTA, TELEGRAF I TELEFON” ORAZ PRZEDS. „RADJOTELEGRAF” W MARCU 1931 R. przedstawiają się, jak następuje (w \mathcal{Z}):

Wpływy:	
Urzędy poczt., telegraficzne i telefon.	23.927.482'14
Główne Składy Materiałów P. i T.	74'11
Izba Kontroli Rachunkowej P. i T.	1.046'48
Emerytury	14.525'05
Razem:	23.947.127'78

Radjotelegraf 213.093'54

Ogółem: 24.156.221'32

Rozchody:

Urzędy poczt., telegraf. i telef.	11.297.005'32
Główne Składy Materiałów P. i T.	31.484'85
Izba Kontroli Rachunkowej P. i T.	131.368'80
Emerytury	4.096.589'42

Razem: 15.556.448'39

Radjotelegraf 207.435'44

Ogółem: 15.763.883'83

Nadwyżka wpływów nad rozchodami z państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz przedsiębiorstwa „Radjotelegraf” w marcu 1931 r. wynosiła \mathcal{Z} 8.392.337'49.

Niezależnie od tego dochody i wydatki Zarządu, wykonywanego przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów, stanowiły: \mathcal{Z} 17.274'25 w dochodach i \mathcal{Z} 57.817'68 w wydatkach.

¹⁾ Dane za luty 1931 r. — p. zesz. 18/1931, str. 727.

PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM

ORZECZNICTWO SĄDOWE

MIEDZYDIELNICOWA EGZEKUCJA WEKSŁOWA. — Sąd Najwyższy w izbie III (sprawa Nr. R. 627/30) orzekł, że klauzula egzekucyjna, nadana weksłowi w b. zaborze rosyjskim, stanowi tytuł egzekucyjny na ziemiach b. zaboru austriackiego.

Sąd Najwyższy wyszedł z założenia, że według uświęconej Konstytucją zasady jedności Państwa należy do ustaw państw zaborczych, przejętych przez ustawodawstwo polskie, stosować taką wykładnię, aby tworzyła z interesami innych dzielnic jedną harmonijną całość. Dlatego też klauzula egzekucyjna, nadana weksłowi na obszarze ziem b. zaboru rosyjskiego i stanowiąca tam tytuł egzekucyjny, winna być, jako odpowiednik nakazu zapłaty, przewidzianego w poaustriackiej ordynacji egzekucyjnej, uznana również za tytuł egzekucyjny na obszarze b. zaboru austriackiego.

Jeśli jednak chodzi o prawo formalne, jakie należy w trakcie postępowania egzekucyjnego w tym wypadku stosować, to należy przyjąć za zasadę, że poszczególne sądy stosują wyłącznie własne prawo formalne i że wskutek tego postępowanie egzekucyjne toczy się w każdej dzielnicy według obowiązujących przepisów postępowania w danej dzielnicy.

FIRMA HANDLUJĄCYCH JEDNOOSOBOWO. — Sąd Apelacyjny w Warszawie (sprawa Nr. I C 1. 257/30) zatwierdził postanowienie sędziego rejestrowego Sądu Okręgowego, który w konkretnym wypadku odmówił zarejestrowania firmy handlującego jednoosobowo w formie, żądanej przez petenta, a mianowicie, żeby w firmie figurowało imię handlującego w cudzoziemskiej z zaznaczeniem, że właścicielem jest wymieniony raz jeszcze z imienia i, oczywiście, także z nazwiska tenże handlujący.

Sędzia rejestrowy, którego motywy podzielił całkowicie Sąd Apelacyjny, uznał, że dwukrotne użycie imienia w firmie jest niepotrzebne, chyba tylko po to, by korzystać w firmie z samego imienia, co jest często stosowane, a co jest niezgodne z prawem; że jeśli imię w cudzoziemskiej uznać za dodatek do firmy, to jest on także niepotrzebny, gdyż prawo dopuszcza dodatki do firmy handlujących jednoosobowo tylko w razach wyjątkowych, gdy zachodzi potrzeba odróżnienia jednej firmy od drugiej, co w wypadku konkretnym nie zachodziło.

Sąd Apelacyjny zauważył ponadto, że bez znaczenia jest twierdzenie handlującego, że łatwiej zapamiętać firmę, oznaczoną pokrótce tylko imieniem, gdyż takie oznaczanie firmy jest przeciwnie prawu.

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Premjowanie ogierów — rozp. Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spr. Wojsk. z dn. 13/II 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 44, poz. 389).

Ułgi celne na sandacze, szczupaki, leszcze i stynki — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Han. oraz Rolnictwa z dn. 29/IV 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 44, poz. 391).

Ordynacja pocztowa — rozp. Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 21/III 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 45, poz. 392).

ZMIANY KAPITAŁÓW ZAKŁADOWYCH W SPÓLKACH AKCYJNYCH

zatwierdzone w dniu:

13 kwietnia:

— „**Marmury Kieleckie**”, S. A. z siedzibą w Kielcach: 1) zmniejszono kapitał zakładowy o zł 175.000, czyli do zł 175.000, przez połączenie dwóch akcji nominalnej wartości zł 10 każda w jedną akcję dziesięciotętową; 2) powiększono kapitał zakładowy o zł 175.000, czyli do zł 350.000, drogą nowej emisji 17.500 sztuk akcji na okaziciela opiewających, nom. wartości zł 10 każda. Cena emisyjna zł 10.

28 kwietnia:

— „**Towarzystwo Akcyjne Fabryk Cukru i Rafinerji Łubna i Szreniawa**”, S. A. z siedzibą w Kazimierzy Wielkiej: 1) zmniejszono kapitał zakładowy o zł 600.000, czyli do zł 900.000, drogą wydania akcjonariuszom wzajemnie 5 akcji dotychczasowych, nominalnej wartości zł 100 każda, trzech nowych akcji, wartości nominalnej zł 100 każda; 2) powiększono kapitał zakładowy o zł 600.000, czyli do zł 1.500.000, drogą nowej emisji 6.000 sztuk nowych akcji, nominalnej wartości zł 100 każda.

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH

18 maja:

— „**Gazolina**”, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 17 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Leona Sapiehy 3.

— **Zakłady Chemiczne „Grodzisk”**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 10.

— **Hotel „Bristol” w Warszawie**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 42/44.

19 maja:

— „**Poznański Bank Ziemiański**”, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 12 w gmachu Banku w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 13.

— **Towarzystwo Elektryczne „Bezet”**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 119.

21 maja:

— **Przedzalnia i Farbiarnia „Jakób Steigert, Spadkobiercy”**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 15 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Kilińskiego 193 (ew. II termin — o godz. 18).

— **Fabryka WYROBÓW WEŁNIANYCH I Bawełnianych „M. i T. Piłelni”**, S. A.: zebra. zwycz. (II termin) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 76.

— „**Zagórska Fabryka Krzesel i Tartaki**”, S. A. w Zagórzu Pomorskim: zebra. zwycz. (zmiany statutu) — o godz. 17 w kancelarii Notariusza Jana Neumana w Wejherowie.

22 maja:

— **Towarzystwo Akcyjne Manufaktury Wełnianej „Hugo Wulffson” w Łodzi**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 78.

— „**Syndykat Rolniczy Warszawski**”, S. A.: zebra. zwycz. (II termin) — o godz. 13 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kopernika 30.

— „**Pierwsza Warszawska Palarnia Kawy, Cykorji i Surrogatów Kawy „Pluton” T. i M. Tarasiewiczów**, S. A.: zebra. zwycz. (zmiana statutu) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Żytnia 10.

26 maja:

— „**Warszawskie Towarzystwo Terenowe**”, S. A. w likwidacji: zebra. zwycz. — o godz. 17 w lokalu Banku dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, ul. Traugutta 6.

— **Przemysł Włókienniczy „Herman Faust”**, S. A.: zebra. zwycz. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 73 (ew. II termin—dn. 15 czerwca).

— **Wileński Dom Towarowy - Przemysłowy „Bracia Jabłkowscy”**, S. A. zebra. zwycz. — o godz. 17 w lokalu firmy Dom Towarowy „Bracia Jabłkowscy”, S. A. w Warszawie, ul. Bracka 25.

27 maja:

— „**Spółka Akcyjna Łódzkich Wąskotorowych Elektrycznych Kolei Dojazdowych**”, S. A. zebra. zwycz. (powiększenie kapitału akcyjnego, wypuszczenie kapitału obowiązkowego, zmiana statutu) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 96.

- **Spółka Akcyjna Fabryk Chemicznych i Huty Szklanej „Kijewski, Scholze i S-Ka”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Smolna 36.
- **„Polskie Fabryki Ekstraktów Garbarskich”**, S. A. zebr. zwycz.—o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Smo-
cza 43 (ew. II termin—dn. 10 czerwca).
- **„Bielsko—Bialska Spółka Elektryczna i Kolejowa”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Bielsku, ul. Blichowa 64.
- **Towarzystwo Akcyjne Zakładów Mechanicznych „Borman, Swede i S-Ka”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Srebrna 16 (ew. II termin — dn. 10 czerwca).
- **„Bank Kwilecki, Potocki i S-Ka”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 16 w lokalu Banku w Poznaniu, al. Marcinkowskiego 11.
- **„Ericsson”, Polska Akcyjna Spółka Elektryczna**, S. A.: zebr. zwycz. (obniżenie i powiększenie kapitału akcyjnego, uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)— o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, Al. Ujazdowskie 47.
- **Towarzystwo Handlowe „Svea”**, S. A.: zebr. zwycz.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Nowy Świat 42.
- **Huta Szklana „Dąbrowa”**, S. A. w Warszawie: zebr. zwycz. — o godz. 11 w lokalu Banku Zachodniego w Warszawie, ul. Fredry 6 (ew. II termin — dn. 10 czerwca).
- **Bank „Naftowy”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem bankowym i o spółkach akcyjnych)— o godz. 11 w lokalu Banku we Lwowie, ul. L. Sapiehy 3.
- **Fabryka Wyrobów Metalowych „Pelikan”**, S. A.: zebr. zwycz. (powiększenie kapitału zakładowego)— o godz. 17 min. 30 w lokalu S. A. Krzysztof Brun i Syn w Warszawie, ul. Bielańska 2.
- **„Szwajcarsko-Polski Bank Kapitalizacyjny”**, S. A.: zebr. zwycz. (sprawa likwidacji)— o godz. 14 w lokalu Banku w Warszawie, ul. Mazowiecka 7 (ew. II termin — dn. 15 czerwca).
- **„Browar Krotoszyński”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 12 w lokalu S-ki w Krotoszynie, ul. Stodowa 15.
- **Pruszkowska Fabryka Ultramariny „Sommer i Nower”**, S. A.: zebr. zwycz. (sprawa nowej emisji akcji) — o godz. 18 w kancelarii adwokata Kuratowskiego w Warszawie, ul. Trębacka 10.
- **„Nasz Sklep Uranja”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmniejszenie i powiększenie kapitału zakładowego, uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)— o godz. 18 w lokalu Państwowej Szkoły Handlowej im. Roeslerów w Warszawie, ul. Chłodna 33.
- **Huty Szklane J. Stolle „Niemen”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 12 w fabryce „Niemen”, pow. lidzki.
- **Górnośląska Fabryka Czekolady i Cukrów „Hanka”** S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Siemianowicach na Śląsku (ew. II termin — o godz. 17).
- **Fabryka Szkła Okiennego „Hancewicz”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 16 w fabryce „Niemen”, pow. lidzki.
- **Zakłady Przemysłu Opatrunkowego „Wata”**, S. A.: zebr. zwycz. (II termin) — o godz. 13 w kancelarii Notarjusza Siennickiego w Warszawie, Kapucyńska 6.
- **Fabryka Waty Hygroskopijnej „Alba”**, S. A.: zebr. zwycz. (II termin) — o godz. 12 w kancelarii Notarjusza Siennickiego w Warszawie, Kapucyńska 6.
- 28 maja:
- **„Bank Zachodni”**, S. A.: zebr. zwycz. (II termin) — o godz. 16 w lokalu Banku w Warszawie, ul. Fredry 6.
- **Karolewska Manufaktura „Karol Kröning i S-Ka”** S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. 6 Sierpnia 5.
- **„Powszechne Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe” dawniej F. Greenwood**, S. A.: zebr. zwycz. (uzupełnienie statutu) — o godz. 18 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Sienkiewicza 76/80.
- **„Spółka Akcyjna dla Handlu Rurami”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzupełnienie statutu) — o godz. 18 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Leszno 25.
- **Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń „Patria”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 11 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Jasna 4.
- **„Księga—Sztuka”**, S. A. w Poznaniu: zebr. zwycz.— o godz. 17 w biurze adwokata D-ra Gidyńskiego i Heimowskiego w Poznaniu, ul. Kwiatowa 21.
- **„Bank Handlowo-Przemysłowy w Włocławku”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu Banku w Włocławku, ul. Cyganka 19.
- **„Herzfeld i Victorius”**, S. A. w Grudziądzu: zebr. zwycz.—o godz. 12 w sali posiedzeń Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, pl. Wolności 15.
- **Towarzystwo Ubezpieczeń „Europa”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)— o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Królewska 18.
- **„Elektrownia Zgierska”**, S. A. w Zgierzu: zebr. zwycz. — o godz. 10 w lokalu Spółdzielczego Banku Przemysłowców Zgierskich w Zgierzu, Rynek Kilińskiego 8.
- **„Venetia”**, S. A.: zebr. zwycz. (podwyższenie kapitału akcyjnego, zmiana statutu) — o godz. 16 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 97.
- **Fabryka Chemiczna „Gzichów”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiany statutu) — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie ul. Chmielna 10.
- **Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Bawełnianych „Wola” w Warszawie**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Bema 70.
- **„Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Dróg Żelaznych Dojazdowych w Państwie Polskiem”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 17 w Warszawie, ul. Zielna 45, m. 2 (ew. II termin — dn. 11 czerwca).
- 29 maja:
- **„Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne”**, S. A.: zebr. zwycz. — w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kopernika 30.
- **„Związkowa Centrala Maszyn w Poznaniu”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 12 w sali posiedzeń Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, pl. Wolności 15.
- **Zakłady Ceramiczne „Pustelnik”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)— o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Królewska 8, m. 7 (ew. II termin — dn. 12 czerwca).
- **Zakłady Chemiczne „Kutno”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Profesorska 6.
- **Warszawskie Towarzystwo „Motor”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 23.
- **Polska Spółka Akcyjna „Dunlop Rubber Company”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiana statutu) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, Al. Ujazdowskie 49.
- **Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych „H. Kolberg i S-Ka”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiana firmy, uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 16 w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 5.
- **„Bank Ziemi Kaliskiej w Kaliszu”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu Banku w Kaliszu, al. Józefiny 11.
- **Francuska Spółka Akcyjna Towarzystwo Bezimienne Kopalni Węgla „Czeladź” — Société Anonyme des Mines de „Czeladź”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 10 min. 45 w Sali Inżynierów Cywilnych w Paryżu, ul. Blanche 19.
- **„Edward Kręglewski”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 12 min. 30 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Szyperska 8.
- **„Syndykat Rolniczy Częstochowski”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 10 w lokalu S-ki w Częstochowie, ul. Piłsudskiego 15 (ew. II termin—o godz. 11).
- **„Rohn, Zieliński i S-Ka”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 105.
- **Księgarnia i Wydawnictwo „Trzaska, Evert i Michalski”**, S. A.: zebr. zwycz. — o godz. 20 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 13.
- **Towarzystwo Przemysłowe „Kabel”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)— o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 4 (ew. II termin—dn. 13 czerwca).
- **Towarzystwo Akcyjne Manufaktury Bawełnianej „Gampe i Albrecht”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzupełnienie statutu)—o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 210

- „**BranKa**”, **Fabryka Cukrów, Czekolady i Kakao**, S. A. we Lwowie; zebr. zwycz.—o godz. 11 w sali posiedzeń Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie.
- **Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn”**, S. A.: zebr. nadzwycz.—o godz. 10 w lokalu S-ki na kopalni „Saturn” w Czeladzi.
- **Spółka Akcyjna Fabryk Sufna „H. Landsberg”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 18 w lokalu S-ki w Tomaszowie Mazowieckim, ul. Gustowna 46 (ew. II termin — dn. 19 czerwca).
- 30 maja:
- **Zjednoczone Polskie Fabryki Zapalek „Błonie”, „Mszczonów” i „Bracia Stabrowscy”**, S. A.: zebr. likwid.—o godz. 12 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **„Polskie Towarzystwo Przemysłu Zapalczanego”**, S. A. w Częstochowie; zebr. likwid.—o godz. 11 min. 30 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **Towarzystwo Akcyjne Fabryki Zapalek „Progress-Wulkan” J. A. Halpern**, S. A.: zebr. likwid.—o godz. 11 min. 30 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **Zakłady Przemysłu Zapalczanego „Płomyk”**, S. A.: zebr. likwid.—o godz. 11 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Senatorska 30.
- **„Hotel Europejski”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 13 (ew. II termin — dn. 13 czerwca).
- **„Lloyd Bydgoski”** dawniej **Bromberger Schlepsschiffahrt**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)—o godz. 16 w lokalu S-ki w Bydgoszczy, ul. Grodzka 28/29.
- **Zjednoczone Zakłady Wapienne „Wapnorud”**, S. A. w Rudnikach; zebr. zwycz. (podwyższenie kapitału zakładowego, zmiany statutu)—o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Trębacka 15.
- **„Bank Śląski — Banque de Silésie”**, S. A.: zebr. zwycz. (sprawa likwidacji)—o godz. 11 w lokalu Banku w Katowicach, ul. 3 Maja 9.
- **„M. Leszczyński i S-ka”, Fabryka Chemiczna**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiany statutu)—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Ogrodowa 32 (ew. II termin — dn. 13 czerwca).
- **Dom Handlowo-Przemysłowy „Edmund Langner i S-ka”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Zielna 24.
- **„Warszawska Warrantowa Spółka Akcyjna”**; zebr. zwycz.—o godz. 13 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Bracka 18.
- **„Zamkowe Zakłady Przemysłowe”**, S. A. w Cieszynie; zebr. zwycz. (podwyższenie kapitału akcyjnego)—o godz. 18 w lokalu firmy Dom Handlowo-Przemysłowy Edm. Langner i S-ka, S. A. w Warszawie, ul. Zielna 24.
- **„Towarzystwo Akcyjne Łódzkiej Fabryki Nici”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 11 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Nicziarniana 1.
- **„Bank Handlowo-Przemysłowy w Łodzi”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 18 w lokalu Banku w Łodzi, ul. Piotrkowska 96.
- **„Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kapucyńska 3.
- **„Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich”**, S. A.: zebr. nadzwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)—o godz. 11 min. 45 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kapucyńska 3.
- **„Altesse-Wisła” Fabryka Tutek i Bibulek Papierosowych**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu S-ki w Krakowie, ul. Długa 17.
- **Towarzystwo Akcyjne Browaru Parowego Sukcesorów „K. Anstadta” w Łodzi**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Pomorska 34/36 (ew. II termin — dn. 13 czerwca).
- **„Towarzystwo Akcyjne R. Lipszyc”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiana statutu)—o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piramowicza 11/13 (ew. II termin — dn. 20 czerwca).
- **„Sierszańskie Zakłady Górnicze”**, S. A. w Sierszy; zebr. zwycz. (zmiany statutu, zanulowanie uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego)—o godz. 16 w lokalu S-ki w Krakowie, ul. św. Anny 1, II p.
- **Towarzystwo Akcyjne Sukieniczej Manufaktury „Leonhardt, Woelker i Girhardt”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmniejszenie kapitału akcyjnego i odpowiednia zmiana statutu, uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)—o godz. 11 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Leonhardta 1.
- **Towarzystwo Akcyjne Fabryki Zapalek i Urządzeń Biurowych „Promień”**, S. A.: zebr. likwid.—o godz. 12 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **Towarzystwo Akcyjne dla Wyrobu Zapalek „Silesia”**, S. A.: zebr. likwid.—o godz. 12 w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, S. A. w Warszawie, ul. Królewska 3.
- **„Warszawska Fabryka Guzików”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 9 w lokalu S-ki w Warszawie, Praga, ul. Radziwińska 7 (ew. II termin—o godz. 16).
- **Zakłady Przemysłu Włókienniczego „Dobrzyńka”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 10 w lokalu S-ki w Pabjanicach, ul. Zamkowa 2.
- **Zjednoczone Zakłady Przemysłowe „K. Scheibler i L. Grohman”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 12 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Targowa 65.
- **Towarzystwo Zakładów Chemicznych „Strem”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.
- **„Kluczeńska Fabryka Papieru”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 18 w Warszawie, ul. Moniuszki 4 (ew. II termin—dn. 12 czerwca).
- **„Włocławska Fabryka Papieru”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w Warszawie, ul. Moniuszki 4 (ew. II termin—dn. 12 czerwca).
- **„Górnośląska Fabryka Celulozy”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 min. 30 w Warszawie, ul. Moniuszki 4 (ew. II termin — dn. 12 czerwca).
- **Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Ludwik Geyer”** w Łodzi, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 282 (ew. II termin—dn. 13 czerwca).
- **Polskie Towarzystwo Księgarni Kolejowych „Ruch”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiany statutu)—o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 63.
- **Fabryka Wyrobów Bawełnianych „Juljusz Müller”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 169.
- **Towarzystwo Ubezpieczeń „Piast”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Moniuszki 10.
- **Towarzystwo Ubezpieczeń „Orzeł”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w sali posiedzeń Banku Dyskontowego Warszawskiego w Warszawie, ul. Fredry 8 (ew. II termin — dn. 16 czerwca).
- **„Związek Nadśluczańskich Przemysłowców Leśnych”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzupełnienie kapitału akcyjnego)—o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 81.
- 31 maja:
- **Spółka Akcyjna Wydawniczo-Drukarska „Rom”**; zebr. zwycz.—o godz. 18 w lokalu S-ki w Wilnie, ul. Cerkiewna 2.
- **Fabryka Lakierów i Farb, Towarzystwo „Nobiles”, Kochanowicz, Sachnowski & Co.**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 10 w lokalu S-ki w Włocławku, ul. Łęgska 23/25.
- 1 czerwca:
- **„H. Cegielski”**, S. A. w Poznaniu; zebr. zwycz.—o godz. 12 w sali Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, pl. Wolności 15.
- **„Hartwig Kantorowicz Nast.”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki w Poznaniu, ul. Grochowe Łąki 6.
- **Towarzystwo Akcyjne „Karol Steinert”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 15 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 276 (ew. II termin — dn. 16 czerwca).
- **Zakłady Przemysłu Włókienniczego „C. G. Schön”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 11 w lokalu S-ki w Sosnowcu.
- **Polskie Zakłady Chemiczne „Nitrat”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, Praga, ul. Mińska 25.

2 czerwca:

— **Cukrownia i Rafinerja „Przeworsk”**, S. A.: zebr. nadzwycz.—o godz. 13 w lokalu S-ki w Przeworsku.

— **Częstochowskie Zakłady Wyrobów Włókiennych „Stradom”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki, ul. Moniuszki 2.

— **Towarzystwo Handlu Papierem „Bracia Turkieltaub”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Przejazd 5.

— **Towarzystwo Fabryki Portland-Cementu „Łazy”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Przeskok 4.

3 czerwca:

— **Towarzystwo Warszawskie Oczyszczania i Sprzedaży Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska”**, S. A.: zebr.

nadzwycz. (sprzedaż części przedsiębiorstwa firmie zakłady Przemysłowe Winkelhausen, S. A.)—o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Dobra 48/50 (ew. II termin—dn. 17 czerwca).

— **„Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Teatru w Częstochowie”**, S. A.: zebr. zwycz. (zmiana statutu, powiększenie kapitału zakładowego)—o godz. 18 w lokalu Towarzystwa „Lutnia” w Częstochowie, ul. Kilińskiego 15 (ew. II termin—dn. 27 czerwca).

— **„Towarzystwo Schösserowskiej Przędzalni Bawełny i Tkalni w Ozorkowie”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 15 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 151 (ew. II termin—dn. 12 czerwca).

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIEŁDA WARSZAWSKA

za okres od 4 do 9 maja 1931 r.

— Okres sprawozdawczy minął przy tendencji mocnej dla walut, tak iż olbrzymia ich większość, mimo pewnego osłabienia w końcu tygodnia, wykazuje wzrost kursu, w poszczególnych wypadkach dość znaczną. Dolary, funty szterlingów, franki francuskie i szwajcarskie, belgi, korony czeskosłowackie, szylingi austriackie, korony szwedzkie, duńskie i norweskie oraz guldeny gdańskie cenione były wyżej, bez zmiany pozostał kurs lei rumuńskich, natomiast liry włoskie i floreny holenderskie nieznacznie się obniżyły.

Dolary gotówkowe były nadal w bardzo małym zapotrzebowaniu; kurs ich po nieznacznych wahanach utrzymał się na dotychczasowym poziomie $\text{zł } 8\cdot90\frac{1}{2}$ za \$ 1. Na rynku prywatnym miała miejsce niewielka zniżka—do $\text{zł } 8\cdot905$ za \$ 1.

Wysokość dziennego zapotrzebowania wykazuje pewien wzrost, utrzymując się na ogół na średnim poziomie.

		Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Kurs w dn. 9/V
		w zł		
Dolary St. Zjedn.	\$ 1	8·92	8·917	8·92
" " " telegr.	\$ 1	8·928	8·925	8·927
Funty szterlingów	£ 1	43·42	43·40	43·41½
Franki francuskie	100 fr.	34·90	34·88½	34·89½
Franki szwajcarskie	100 fr.	171·98	171·87	171·98
Belgi	100 blg.	124·15	124·14	124·15
Korony czeskosłowackie	100 kor.	26·44	26·43	26·44
Szylingi austriackie	100 szyl.	125·60	125·55	125·58
Liry włoskie	100 lir.	46·75	46·73	46·73½
Floreny holenderskie	100 fl.	358·82	358·64	358·76
Korony szwedzkie	100 kor.	239·30	239·30	239·30
Korony duńskie	100 kor.	239·00	239·00	—
Korony norweskie	100 kor.	239·01	239·00	—
Guldeny gdańskie	100 guld.	173·57	173·52	173·55
Leje rumuńskie	100 lei	5·31½	5·31½	5·31½

Dla papierów lokacyjnych państwowych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja słabsza; kursy większości papierów tej grupy zniżkowały, aczkolwiek różniczkowe w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego są niewielkie. Niżej cenione były: 4% Pożyczka Inwestycyjna (serie i sztuki), 5% Pożyczka Konwersyjna oraz 6% Pożyczka Dolarowa, bez zmiany zaś pozostał kurs 3% Pożyczki Budowlanej, 5% Pożyczki Konwersyjnej Kolejowej oraz 10% Pożyczki Kolejowej, jak również listów zastawnych i obligacji banków państwowych.

W dziale listów zastawnych nie przyniósł okres sprawozdawczy poważniejszych zmian; zainteresowanie było nadal stosunkowo niewielkie, kursy zaś poszczególnych listów, tak ziemskich i miejskich, jak i prowincjonalnych nie ulegały większym wahanom i w rezultacie tygodniowym nie odbiegają od notowań końcowych okresu poprzedniego. Z listów zastawnych

w walucie obcej notowano 8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego—po kursie o ½% wyższym, oraz 7% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie 1928 r., które znikowały o 2½%.

Zainteresowanie w obligacjami było nadal bardzo małe; obracano jedynie VI 6% Obligacjami Pożyczki Konwersyjnej m. Warszawy 1926 r.—po kursie nieznacznie obniżonym.

		Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Kurs w dn. 9/V
			w zł		
3%	Pożyczka Budowlana	zł w zł. 50	45·00	45·00	45·00
4%	" Inwestycyjna	zł w zł. 100	89·00	87·25	87·50
4%	" " (serie)	zł w zł. 100	92·50	91·50	91·50
			w % nominalu		
5%	Pożyczka Konwersyjna	zł	48·75	47·90	47·90
5%	" Konwers. Kolej.	zł	46·00	46·00	—
6%	" Dolarowa	\$	73·00	71·00	—
10%	" Kolejowa	fr. w zł.	105·25	105·00	—
7%	L. Z. Państw. Banku Roln.	zł w zł. 1927	83·25	83·25	83·25
8%	" " " " " "	zł w zł. 1927	94·00	94·00	94·00
7%	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	zł w zł. 1927	83·25	83·25	83·25
8%	" " " " " "	zł w zł. 1924	94·00	94·00	94·00
7%	Obl. Kom., " " " "	zł w zł. 1927	83·25	83·25	83·25
8%	Obl. Bud., " " " "	zł w zł. 1924	94·00	94·00	94·00
8%	Obl. Bud., " " " "	zł w zł. 1927	93·00	93·00	—
8%	L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego ¹⁾	£	83·00	82·50	—
4½%	L. Z. T-wa Kred. Ziemsk.	zł	51·75	51·50	—
7%	Obl. T-wa Kredytow. Ziemsk. w Warszawie, 1928 r.	\$	72·50	71·50	72·50
4½%	L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	53·75	53·25	53·75
					—53·75
5%	" " " " " "	zł	57·25	57·25	—
8%	" " " " " "	zł	73·90	73·00	73·50
					—73·90
8%	" " " " " Częstochowy	zł	64·00	63·85	—
8%	" " " " " Kielc	zł	61·60	61·50	—
8%	" " " " " Łodzi	zł	68·00	68·00	68·00
8%	" " " " " Piotrkowa	zł	64·00	63·75	64·00
10%	" " " " " Radomia	zł	76·25	76·00	—
10%	" " " " " Siedlec	zł	75·50	75·00	75·00
VI 6%	Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	51·50	51·50	—

ZŁOTY ZAGRANICĄ

1931	Gdańsk ²⁾	Berlin ²⁾	Wiedeń ²⁾	Paryż ²⁾	Zurych ²⁾
4/V	57·57—57·68	46·925—47·125	79·46—79·79	287·00	58·20
5/	57·58—57·69	46·975—47·175	79·44—79·72	—	—
6/	57·57—57·69	46·925—47·125	79·47—79·75	286·50	—
7/	57·55—57·67	46·90—47·10	79·445—79·725	287·00	—
8/	57·56—57·68	46·925—47·125	79·45—79·73	—	58·15
9/	" " " " " "	46·90—47·10	—	—	—

¹⁾ Gwarantowane przez Skarb Państwa.

²⁾ Za zł 100.

1931	Londyn ¹⁾	Praga ²⁾	New-York ²⁾	Amsterdam ²⁾
4/V	43'40	377'80	11'21½	—
5/ "	"	"	"	—
6/ "	"	"	"	—
7/ "	"	377'85	"	—
8/ "	43'42	"	"	—
9/ "	"	—	11'21¼	—

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH

Kurs Kurs Kurs
najwyż- najniż- Kurs
szy szy ultimo
(w %/o - aob. nominalu)

Giełda w New-York'u

6% pożyczka dolarowa z 1920 r.

20-25/IV	70	70	70	21.000
27/IV-2/V	70¼	64	68	49.000
4-9/V	69¾	68	68	14.000

8% pożyczka z 1925 r. (Dillon, Read & Co.)

20-25/IV	85½	83½	84	54.000
27/IV-2/V	84	72¼	82½	178.000
4-9/V	82	80¼	82	61.000

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

20-25/IV	81¼	79½	80¼	296.000
27/IV-2/V	80½	73	78	266.000
4-9/V	80	74½	80	97.000

7% pożyczka m. Warszawy z 1928 r.

20-25/IV	63¾	62	63½	23.000
27/IV-2/V	63½	60	62½	23.000
4-9/V	63	62	62½	42.000

7% pożyczka śląska z 1928 r.

20-25/IV	63	62	62¼	15.000
27/IV-2/V	62½	60	61	26.000
4-9/V	62	61	61	34.000

Giełda w Londynie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

20-25/IV	85'58	81'83	82'33	
27/IV-2/V	83'22	81'72	83'22	
4-9/V	82'56	80'56	82'06	

Giełda w Zurychu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

20-25/IV	81'00	80'00	—	
27/IV-2/V	80'25	80'00	—	

Giełda w Sztokholmie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

Luty 1931	81½	78	80¾	15.000
-----------	-----	----	-----	--------

Giełda w Paryżu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

20-25/IV	101'02	99'77		
27/IV-2/V	101'04	100'26		
4-9/V	100'37	99'39		

Giełda w Medjolanie

7% pożyczka włoska z 1924 r.

20-25/IV	99'70	99'60	99'70	100
27/IV-2/V	99'70	99'60	99'60	105
4/V-9/V	99'60	99'55	99'60	400

Z BANKU POLSKIEGO

STAN RACHUNKÓW BANKU POLSKIEGO W DN. 30 KWIETNIA 1931 R. — Nadwyżka walutowa, jaką przyniósł dla Banku Polskiego miesiąc marzec — zresztą jedynie dzięki wpływowi I transzy pożyczki zapalczanej — pokryła pra-

wie całkowicie deficyty walutowe pierwszych 2 miesięcy r. b., tak, że bilans walutowy Banku został w I kwartale mniej więcej wyrównany. Kwiecień przynosi znowu deficyt walutowy — w kwocie nieco większej nawet od marcowej nadwyżki skupu nad sprzedażą. Jeśli wyeliminować w marcu wpływ z pożyczki zapalczanej, to deficyt walutowy w tym miesiącu wyniesie zł 28 miljn., a więc deficyt kwietniowy (zł 28 miljn.) okazuje się znacznie wyższym; zawdzięczać to należy bardzo silnej wyżce sprzedaży dewiz (o zł 54 miljn.), przy wzroście — ale słabszym — skupu (o zł 34 miljn. — nie licząc pożyczki zapalczanej); we wzroście sprzedaży główną rolę odegrała spłata Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych przez Bank Polski części kredytów (zł 36 miljn.), zaciągniętych tam w drodze redyskonta części portfela wekslowego; poza tem zwiększyło się jeszcze w stosunku do marca — w związku z przypadającymi terminami obsługi pożyczek — zapotrzebowanie urzędów (o zł 19 miljn.); podkreślić należy, że zapotrzebowanie prywatne (giełda, klienci Banku i zagranica) utrzymuje się od lutego na stałym poziomie (zł 95 miljn., zł 97 miljn., zł 96 miljn.). Porównanie bilansu walutowego w kwietniu r. b. z bilansem za kwiecień 1930 r. wykazuje, że w r. b. skup był nieco mniejszy (o zł 9 miljn.), mianowicie zmniejszył się prawie o tę sumę skup od urzędów (z tranzytu i t. p.), sprzedaż zaś znacznie większa (o zł 31½ miljn.), co zawdzięczać należy spłacie B. R. M., a częściowo i zwiększeniu się (o zł 11 miljn.) zapotrzebowania urzędów, podczas gdy zapotrzebowanie prywatne nieco się w r. b. skurczyło.

Odplyw walut z Banku w kwietniu odbił się, oczywiście, na stanie jego rezerw walutowych, które w ciągu miesiąca spadły z zł 381'2 miljn. do zł 344'7 miljn., przyczem w dekadzie sprawozdawczej wykazały wzrost o zł 10'6 miljn. Wzrost ten dotyczy zarówno rezerw walutowych, wchodzących w skład pokrycia obiegu i zobowiązań, które w III dekadzie zwiększyły się z zł 222'3 miljn. do zł 228'6 miljn., jak i rezerw, niezaliczonych do pokrycia, które zwiększyły z zł 111'8 miljn. do zł 116'0 miljn. W ciągu całego kwietnia rezerwy walutowe, przyjęte do pokrycia, wykazują spadek o zł 27'6 miljn., niezaliczone zaś do pokrycia — o zł 9'0 miljn.

Drugi składnik pokrycia obiegu i zobowiązań — zapas złota — podniósł się w kwietniu r. b. o zł 4'5 miljn., z czego w ostatniej dekadzie tylko o zł 0'07 miljn. Obok zwykłego drobnego skupu złota (głównie w monetach) przez oddziały Banku, który właśnie spowodował wzrost zapasu złota w dekadzie sprawozdawczej, a który za cały miesiąc wyniósł zł 0'2 miljn., zwiększając do zł 485'7 miljn. zapas złota w skarbcach Banku — nastąpił w kwietniu, mianowicie w II dekadzie, zakup złota za \$½ miljn. zagranicą, co podwyższyło zapas zagraniczny złota o zł 4'4 miljn. do zł 81'7 miljn. Ten zakup złota wpłynął dodatkowo (obok wyniku operacji walutowych Banku) na spadek rezerw walutowych.

Zmiany w stanie rezerw złoto-walutowych, stanowiących pokrycie obiegu biletów Banku i natychmiast płatnych zobowiązań, w ciągu kwietnia r. b. ilustruje następujące zestawienie (w tys. zł):

	31/III	20/IV	30/IV
Złoto	562.886	567.305	567.376
Waluty i dewizy netto . .	256.205	222.303	228.641
Razem:	819.091	789.608	796.017

W stosunku do sumy obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań powyższe pokrycie złoto-walutowe stanowiło w dn. 30/IV 55'01%, gdy w dn. 20/IV 55'65% i w dn. 31/III 55'36% (statutowe minimum 40%); samo pokrycie złotem wynosiło w dn. 30/IV 39'21%, w dn. 20/IV 39'99%, w dn. 31/III 38'05% (statutowe minimum 30%).

Spadek procentu pokrycia w ostatniej dekadzie kwietnia mimo wzrostu sumy pokrycia (rezerw) w tej dekadzie, tłumaczy się tem, że suma obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wykazała jednocześnie wyżkę — z zł 1.418'8 miljn. do zł 1.446'9 miljn. (w ciągu miesiąca wzrost o zł 26'2 miljn.). Ten niezbyt silny zresztą wzrost sumy obiegu i zobowiązań nastąpił dzięki poważnej wyżce obiegu w ostatniej dekadzie — z zł 1.164'2 miljn. do zł 1.258'9 miljn., podczas gdy natychmiast płatne zobowiązania wykazały zwykły na ultimo miesiąca (i to znaczny) spadek, mianowicie z zł 254'5 miljn. do zł 188'0 miljn.

W zakresie zobowiązań spadek w III dekadzie kwietnia wykazały lokaty żyrowe z zł 223'0 miljn. do zł 164'0 miljn., a z pozostałych pozycji tylko saldo pozycji „różne rachunki” — z zł 18'5 miljn. do zł 10'9 miljn., podczas gdy saldo rachunku państwowego funduszu kredytowego — zł 0'02 miljn. oraz rachunku zakupu srebra — zł 13'0 miljn., pozostały niezmienione.

¹⁾ Za \$ 1

²⁾ Za zł 100.

Spadek lokat żyrowych na ultimo kwietnia dotyczy zarówno lokat kas państwowych, które obniżyły się z zł 40'9 miljn. do zł 26'4 miljn., jak i lokat na rachunkach prywatnych, które zmniejszyły się z zł 182'1 miljn. do zł 137'7 miljn. W ciągu całego kwietnia lokaty żyrowe obniżyły się z zł 180'7 miljn. do zł 164'0 miljn., przyczem lokaty kas państwowych spadły o zł 18'9 miljn., a lokaty na rachunkach prywatnych podniosły się o zł 2'2 miljn.

Silny, bo wynoszący przeszło 8%, wzrost obiegu biletów bankowych na ultimo kwietnia stanowił przedewszystkiem odpowiednik spadku lokat żyrowych, poza tem zaś wiązał się z dopływem walut do Banku. W ciągu całego kwietnia obieg banknotów wykazał spadek o zł 32'6 miljn.

redyty Banku nie wywarły widocznego wpływu na stan obiegu, gdyż — biorąc łącznie — zwiększyły się w dekadzie ultimowej zaledwie o zł 2'5 miljn. Mianowicie, suma kredytów dyskontowych wykorzystanych (suma weksli w portfelu) zwiększyła się z zł 538'6 miljn. do zł 544'1 miljn., suma zaś pożyczek zastawowych spadła z zł 78'3 do zł 75'3 miljn. W ciągu całego miesiąca portfel wekslowy skurczył się (podobnie jak w marcu) o zł 26'9 miljn. (od początku roku o zł 128'0 miljn.), pożyczki zaś zastawowe zmniejszyły się o zł 10'1 miljn. (od początku roku o zł 11'0 miljn.).

Z innych pozycji bankowego pokrycia obiegu — portfel weksli zagranicznych wzrósł w dekadzie sprawozdawczej z zł 80'9 miljn. do zł 87'7 miljn., zapas monet srebrnych i bilonu, przejętych przez Bank na własność, z zmniejszył się zaledwie o zł 0'08 miljn. do zł 19'9 miljn., wreszcie zapas papierów procentowych własnych spadł z zł 13'9 miljn. do zł 11'8 miljn.; dług Skarbu Państwa (na poczet kredytu bezprocentowego) pozostał od I dekady kwietnia niezmienny w wys. zł 20 miljn.

Zmiany w stanie bankowego pokrycia obiegu banknotów w ciągu kwietnia r. b. ilustruje następujące zestawienie (w tys. zł):

	31/III	20/IV	30/IV
Weksle	571.095	538.613	544.148
Weksle zagraniczne	96.471	80.913	87.705
Polskie monety srebrne i bilon	19.957	19.977	19.900
Pożyczki, zabezpieczone zastawami	85.398	78.324	75.318
Papiery proc. własne	12.217	13.886	11.805
Dług Skarbu Państwa	—	20.000	20.000
Razem:	785.138	751.712	758.876

Obieg pieniędzy skarbowych, wykazujący stale wahania stosunkowo znacznie mniejsze niż obieg biletów bankowych, zwiększył się w dekadzie sprawozdawczej tylko z zł 232'7 miljn. do zł 238'3 miljn., czyli o ok. 2½%. Na powyższą sumę obiegu składa się: 1) obieg biletów państwowych (5-złotowych) w wys. zł 1'4 miljn. (w dn. 20/IV zł 1'4 miljn.), 2) obieg biletów zdawkowych (5-złotowych) w wys. zł 1'1 miljn. (w dn. 20/IV zł 1'1 miljn.), 3) obieg monet srebrnych (5-, 2- i 1-złotowych) w wys. zł 162'6 miljn. (w dn. 20/IV zł 158'6 miljn.), 4) obieg bilonu niklowego i brązowego w wys. zł 73'2 miljn. (w dn. 20/IV zł 71'6 miljn.). W ciągu całego marca obieg skarbowy spadł o zł 2'9 miljn.

AKTYWA

ZŁOTO w skarbcu	zł 485.660.570 44	
„ zagranicą	81.715.741 90	
	zł 567.376.312 34	
PIENIĄDZE I NALEŻN.		
ZAGRAN.	zł 228.640.558 45	zł 796.016.870 79
PIENIĄDZE I NALEŻN. ZAGR., niezaliczone do pokrycia	116.042.663 20	
POLSKIE MONETY SREBRNE I BILON	19.900.324 68	
PORTFEL WEKSLOWY	544.147.568 32	
POŻYCZKI ZASTAWOWE	75.317.607 01	
PAPIERY PROCENTOWE WŁASNE	11.805.433 96	
PAPIERY FUNDUSZU ZAPASOWEGO	90.666.821 71	
DŁUG SKARBU PAŃSTWA	20.000.000 00	
NIERUCHOMOŚCI	20.000.000 00	
INNE AKTYWA	150.189.766 13	
	zł 1,844.087.055 80	

PASYWA

KAPITAŁ ZAKŁADOWY	zł 150.000.000 00
FUNDUSZ ZAPASOWY	114.000.000 00
NATYCHM. PŁATNE	
ZOBOWIĄZANIA:	
a) rachunki żyrowe kas państwowych	zł 26.358.508 63

b) pozostałe rachunki żyrowe	zł 137.687.566 83
c) rachunek Skarbu na zakup srebra	13.000.000 00
d) rachunek państw. funduszu kredyt.	21.968 19
e) różne rachunki	10.910.241 12
	zł 187.978.284 77

OBIEG BILETÓW BANKOWYCH	1,258,938,930 —	zł 1,446,917,214 77
INNE PASYWA		133.169.841 03
		zł 1,844,087,055 80

Z POCZTOWEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI

DZIAŁALNOŚĆ P. K. O. W OKRESIE STYCZEŃ — KWIECIEŃ 1931 R. — Bilans brutto P. K. O. na dz. 30/IV r. b. oraz dane, zaczerpnięte ze statystyki tej instytucji, pozwalają nam ocenić wyniki, osiągnięte przez nią w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b., oraz stwierdzić wybitne tendencje rozwojowe najważniejszych kierunków działalności, a więc działalności oszczędnościowej, czekowej, ubezpieczeń na życie oraz pośredniej działalności kredytowej.

Największy i najszybszy rozwój wykazuje działalność oszczędnościowa P. K. O., która znajduje wyraz w rosnących szybko kapitałach oszczędnościowych — powierzonych instytucji — oraz w zwiększającym się zasięgu i liczbie oszczędzających w P. K. O. To silne tempo rozwojowe obrotu oszczędnościowego P. K. O. zaobserwować można najlepiej, porównując przyrosty wkładów oszczędnościowych w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b. z odpowiednimi przyrostami w r. ub. (w tys. zł):

	1930	1931
Styczeń	7.821	11.730
Luty	9.211	9.628
Marzec	10.406	7.907
Kwiecień	7.793	11.761
Razem	35.241	41.026

Gdy więc w ciągu pierwszych 4 miesięcy r. ub. pozyskała P. K. O. zł 35 miljn. nowych wkładów, to w takimże okresie r. b. przyrost wkładów był większy o zł 6 miljn. Przeciwnie miesięcznie pozyskiwała P. K. O. w r. b. przeszło zł 10 miljn. nowych wkładów oszczędnościowych. Pewne, aczkolwiek nieznaczne, osłabienie tempa przyrostu w marcu r. b. tłumaczy się przypadającymi w tym okresie świętami Wielkiejnocy, a w związku z tem wzmożonymi wydatkami. Ogólny stan wkładów oszczędnościowych w P. K. O. na koniec kwietnia r. b. wynosił zł 260.943 tys., łącznie zaś z wkładami, pochodzącymi z przechowania dawnych wkładów markowych — zł 294.942 tys. Podział tego kapitału oszczędnościowego na poszczególne rodzaje wkładów przedstawiał się następująco (w tys. zł):

Rodzaje wkładów	
Zwykłe	246.347
Premiowane	7.896
Waloryzowane krajowe	4.265
„ emigrac.	2.435
Pochodzące z przerach. dawnych wkład. markowych	33.999
Razem:	294.942

Widzimy więc, że przeszło 90% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych w P. K. O. stanowiły wkłady zwykłe. Jest to całkowicie uzasadnione, bowiem ten typ wkładów jest dostępny najszerzszemu ogółowi, mianowicie ze względu na łatwość dysponowania (wpłaty i wypłaty w każdym urzędzie pocztowym), możliwość składania oszczędności już od 1 złotego począwszy, a wreszcie — usunięcie wszelkich zbędnych formalności.

Co do ilościowego wzrostu działalności oszczędnościowej P. K. O. — to należy podkreślić przede wszystkim wzrost liczby oszczędzających w tej instytucji. W ciągu pierwszych 4 miesięcy r. b. wydała P. K. O. 89.171 nowych książeczek oszczędnościowych, co przy uwzględnieniu książeczek zlikwidowanych (22.210) daje bezwzględny przyrost 66.961 nowych książeczek oszczędnościowych. Przyrost ten jest o 4.000 książeczek większy niż przyrost w analogicznym okresie r. ub. Ogółem czynnych książeczek oszczędnościowych w końcu kwietnia r. b. było 630.088, łącznie zaś z książeczkami, pochodzącymi z przerachowania dawnych wkładów markowych — 672.836. W podziale na poszczególne rodzaje wkładów przedstawiała się ta liczba następująco:

Książeczki zwykłe	567.816
" premjowane	60.423
" waloryz. krajowe	625
" " emigrac.	1.224
" pochodz. z przerach.	42.748
Ogółem:	672.836

Największą ilościowo grupę książeczek stanowią książeczki na wkłady zwykłe: wynosily one 85% ogólnej liczby czynnych książeczek oszczędnościowych P. K. O.

Obrót czekowy P. K. O. utrzymywał się w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b. na poziomie r. ub. Ogólny obrót czekowy P. K. O. kształtował się w poszczególnych miesiącach r. b. następująco (w miljn. z):

	Obrót gotówkowy	Obrót bez- gotówkowy	Razem
Styczeń	700'8	1.247'7	1.948'5
Luty	606'9	1.109'6	1.716'5
Marzec	691'7	1.123'5	1.815'2
Kwiecień	669'5	1.118'8	1.788'3
Razem:	2.668'9	4.599'6	7.268'5

Z zestawienia powyższego widzimy, że w ogólnych obrotach czekowych P. K. O. dominującą rolę odgrywa obrót bezgotówkowy. Wynosił on przeciętnie 63% ogólnego obrotu czekowego P. K. O. Ta przewaga obrotu bezgotówkowego, potęgująca się z roku na rok, jest zjawiskiem bardzo pomyslnym, świadczy bowiem o postępującej popularyzacji obrotów przelewowych we wzajemnych rozrachunkach finansowych naszego społeczeństwa.

Pozostałość na rachunkach czekowych P. K. O. w dn. 1/V r. b. wynosiła z 169.984 tys., łącznie zaś z przekazami, wysłaniami do wypłaty — z 212.990 tys.

Okres pierwszych 4 miesięcy r. b. przynosi P. K. O. również bardzo silny rozwój działu ubezpieczeń na życie. Ogólna ilość wydanych do końca kwietnia r. b. polis ubezpie-

zeniowych wynosiła 45.000 sztuk na globalną kwotę ubezpieczenia z 115 miljn. Z ogólnej ilości ubezpieczeń na życie zawartych w P. K. O., przypadało na: pracowników biurowych, urzędników i wolne zawody 48%, wojskowych, policję i straż 21%, rzemieślników i robotników 14%, handlowców, kupców i przemysłowców 12%, rolników 5%.

Liczby powyższe świadczą, iż z ubezpieczeń w P. K. O. korzysta przede wszystkim świat pracowniczy.

Wyniki, jakie w okresie niespełna 3 lat istnienia osiągnął dział ubezpieczeń na życie w P. K. O., należy uważać za nader pomyslnie. Świadczą one o dużych możliwościach rozwoju tego działu pracy P. K. O.

Najważniejszym kierunkiem działalności kredytowej P. K. O. jest, jak wiadomo, działalność pośrednia, znajdująca wyraz w zakupie na rachunek własny papierów wartościowych i obligacji banków państwowych, towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz papierów państwowych. Ogólny stan portfela papierów wartościowych P. K. O. wynosił na dzień 1/V 1931 r. z 339.436 tys., wzrósł więc w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b. o z 26 miljn. Podział tego portfela podług rodzajów papierów wartościowych przedstawiał się następująco (w tys. z):

Listy zastawne i oblig. banków państw.	220.248
Papiery wartościowe państwowe	38.258
Listy zastawne, oblig. tow. kred. ziem. i miej. oraz inne lokaty	68.201
Papiery funduszu zapasowego	12.728
Razem:	339.436

Bezpośrednia działalność P. K. O. znajdowała wyraz w pożyczkach lombardowych, wekslowych (w likwidacji), skupie weksli i akceptów oraz pożyczkach na zastaw weksli. Łączny stan tych kredytów, o charakterze krótkoterminowym, wynosił na koniec kwietnia r. b. z 26'6 miljn., wzrósł więc w okresie pierwszych 4 miesięcy r. b. o kwotę z 10 miljn.

Reasumując powyższe uwagi, należy stwierdzić, iż okres sprawozdawczy przynosi P. K. O. dalszy bardzo znaczny krok naprzód w rozwoju najważniejszych kierunków działalności instytucji.

Kapitał przeszło z $\frac{1}{2}$ milj., powierzony P. K. O., a pochodzący z obrotu oszczędnościowego i czekowego, liczba przeszło 700 tys. stałych uczestników tych obrotów, są już — nie tylko jak na nasze stosunki — wynikami imponującymi, świadczącymi o dynamice rozwoju instytucji i należytem nastawieniu jej działalności.

T. Dziekoński

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W. BRYTANJI W RAMACH PRZYMUSOWEJ ORGANIZACJI

Rok 1931 jest okresem przełomowym w historii brytyjskiego przemysłu węglowego. Po raz pierwszy bowiem od czasów niepamiętnych występuje on obecnie jako jedna wielka, zunifikowana masa, zorganizowana ustawowo na zasadzie narodowej. Jeśli pominać t. zw. Vend, który w latach 1771 -- 1844 grupował przemysłowców z nad Tyne i Wear oraz posiadał monopol faktyczny na najważniejszym w tym czasie rynku londyńskim, przemysł węglowy angielski przedstawiał się dotychczas jako grupa jednostek, działających w różnych kierunkach oraz wzajemnie ze sobą konkurujących w kraju i zagranicą. Powstanie zaś w ostatnich latach w różnych zagłębiach węglowych organizacji producentów, łączących poszczególne kopalnie, wywołało ten skutek, że obok konkurencji jednostek, która w dalszym ciągu działała z niezminiejszą siłą, pojawiła się walka kręgów, zorganizowanych na zasadach dobrowolnych i rozpo-

ządzających większymi zasobami i siłą konkurencyjną. Konkurencja ta podkreślała jeszcze w dużej mierze trudności, już przedtem istniejące, przenosząc jedynie całą sprawę na grunt rywalizacji kręgów lub grup kręgów, jak np. w wypadku t. zw. Kartelu Pięciu Hrabstw. Tego rodzaju walka, której główna przyczyna leżała w nadmiernej zdolności produkcyjnej oraz w zwięźeniu się rynków zbytu na węgiel brytyjski, zyskiwała coraz bardziej na sile począwszy od 1923 r. Rok ten był rekordowym dla eksportu węgla — zarówno pod względem tonnażu, jak i cen. Silny wzrost wywozu węgla zawdzięczała wówczas Anglia okupacji zagłębia Ruhry. Wypadki w brytyjskim przemyśle węglowym potoczyły się potem z dużą szybkością, wywołując poważną kontrakcję rynków zagranicznych, przy mało zwiększającej się konsumpcji krajowej: subsydjum rządowe ok. £ 16 miljn., które na pewien czas odwróciło wybuch strajku;

strajk powszechny i ustawa, przywracająca 8-godzinny dzień pracy w kopalniach; postanowienia o fakultatywnym fuzjonowaniu małych kopalń w szersze jednostki; dość szybki proces konsolidowania się przemysłu, zwłaszcza w ciągu bardzo trudnego 1928 r., oraz łączenie się w dobrowolne kartele okręgowe — to są wszystko stadja przejściowe, prowadzące wprost do ustawy węglowej z 1930 r. oraz do przymusowego zorganizowania całej gałęzi przemysłu na zasadzie narodowej i okręgowej.

Ustawa węglowa z 1930 r. zawiera 2 zasadnicze postanowienia: pierwsze ma na celu zorganizowanie całego przemysłu węglowego w 21 karteli okręgowych, połączonych razem w jedną organizację centralną; drugie ma na celu skrócenie dnia pracy o ½ godziny w tych zagłębiach, gdzie obowiązuje czas dłuższy aniżeli 7½ godzin (przeciąg czasu od chwili, gdy ostatni robotnik z szychty opuszcza powierzchnię, do chwili, gdy pierwszy robotnik powraca na powierzchnię).

Przy wypracowywaniu nowych form organizacji okręgowych oraz przy dopasowywaniu istniejących do wymagań ustawy powstał cały szereg tarć między różnymi sekcjami przemysłu węglowego a Ministerstwem Handlu (Board of Trade). Linje bowiem wytyczne, zakreślone przez ustawę węglową, nie pozwalają na zbytne odchylenie od zasadniczego wzorca oraz na znaczne różnice lokalne. Sprawa rozpatrywana jest ogólnie z punktu widzenia dobra całości przemysłu węglowego. Board of Trade odmawiał zatwierdzenia tym kartelom, które nie stosowały się do wymagań. Wszystkie okręgi, z wyjątkiem Szkocji, uchwały w końcu własne projekty karteli. Szkocji nadał Minister Handlu opracowany przez siebie statut kartelu.

W końcu października r. ub. został ogłoszony statut Centralnej Handlowej Organizacji Węglowej (Central Coal Marketing Scheme). Ramy tej organizacji zostały uprzednio przyjęte przez większość właścicieli kopalń węgla W. Brytanii. Głównym jej zadaniem ma być oznaczenie maksymalnych przydziałów produkcji dla poszczególnych zagłębi.

Natychmiast po formalnym utworzeniu całego systemu organizacyjnego rozpoczęło się wprowadzanie w życie poszczególnych postanowień statutowych oraz uruchomienie aparatu narodowego i okręgowego. Choć to zajęło dużo czasu, jednak poszło naogół dość gładko, jak to stwierdził w Parlamencie P. Shinwell, Sekretarz Stanu dla Kopalń.

Nowy rok 1931 stanowi datę przejściową do nowego régime'u w przemyśle węglowym W. Brytanii. W I kwartale r. b. jest on już pod pełnym działaniem Kartelu, i praca jego jest już całkowicie unormowana. Przemysł tem chętniej poddał się reformie, że cały ubiegły rok zaznaczył się znaczną depresją i zwiększoną konkurencją zarówno krajową, jak i zagraniczną.

Ostatni rok wolnej konkurencji w przemyśle węglowym W. Brytanii jest jednym z najgorszych i charakteryzuje się bardzo poważnym spadkiem zarówno wydobycia, jak i eksportu. Pod względem kształtowania się ceny 1930 r. jest pomyślniejszy od 1929 r.

Poniższe zestawienie pozwala porównać wyniki poszczególnych lat w przemyśle węglowym W. Brytanii:

Wydobycie	Eksport łącznie z węglem bunkrowym		Przeciętna cena ekspor- towa (Board of Trade) f. o. b.	Bezrobocie
	tys. tonn	ang.		
1913	287.430	94.424	0.13.10	0.4 ³⁾
1923	278.500	97.608	1. 5. 1	2.4
1924	269.604	79.338	1. 3. 5	4.3
1925	243.180	67.255	0.19.10	15.8
1926	131.386 ¹⁾	28.184	1. 0. 0 ²⁾	9.1 ⁴⁾
1927	251.232	67.986	0.17.10	18.4
1928	237.768	66.876	0.15. 7	22.2

Zmniejszenie się wydobycia nie rozkłada się na wszystkie okręgi w stosunku proporcjonalnym. Dotyka ono głównie okręgów eksportujących, jak Durham, Południowa Walja i Szkocja, gdzie daje się zauważyć znacznie silniejszy spadek aniżeli w okręgach, produkujących dla rynku krajowego, jak Yorkshire, który stosunkowo niewiele ucierpiał w ciągu 1930 r.

Jedynie I kwartał 1930 r. pod względem wydobycia przedstawiał się korzystniej aniżeli odpowiedni kwartał 1929 r. Wszystkie zaś pozostałe kwartały wykazywały bardzo poważny spadek.

W związku ze zmniejszeniem się produkcji stoi spadek zapotrzebowania na pracę roboczą. Stąd rok 1930 zaznaczył się dużą redukcją stanu zatrudnienia w przemyśle węglowym. Mianowicie, gdy w IV kwartale 1929 r. przeciętna liczba zatrudnionych robotników wynosiła 942.300, to w IV kwartale 1930 r. tylko 885.200.

Bardzo duży spadek zaznaczył się w 1930 r. w dziedzinie eksportu wszystkich gatunków węgla, wynosząc w porównaniu z 1929 r. prawie 10%. Wywóz węgla, koksu i przerobionego paliwa, nie licząc węgla bunkrowego, spadł z 60 miljn. tonn. ang. w 1929 r. do 54 miljn. t ang. w 1930 r.; pod względem wartości węgiel eksportowany wykazał stosunkowo mniejszą niżkę w 1930 r. a mianowicie o ok. 6%.

Silny spadek wydobycia oraz eksportu skłoniły centralny karteł węglowy do bardzo ostrożnego wyznaczenia kontyngentu na I kwartał 1931 r. Jako podstawę dla przydziałów okręgowych wzięto wyniki 1930 r., przyczem zredukowano je o 10%, co oznacza spadek o przeszło 7 miljn. t ang. w porównaniu z odnośnym kwartałem 1930 r. oraz o ok. 1 miljn. t ang. w porównaniu z ostatnim kwartałem r. ub. To zmniejszenie wydobycia będzie równomiernie rozłożone na wszystkie okręgi węglowe. Jedyny nieznaczny wyjątek stanowi kwota 250 tys. t ang., którą centralny karteł zatrzymał do swej dyspozycji celem wyrównania przydziałów mniejszych okręgów. Okrąg Lancashire i Cheshire otrzymał przydział 3.9 miljn. t ang., Południowa Walja ok. 11 miljn. t ang., Yorkshire 19 miljn. t ang.

Budowa kartelu węglowego W. Brytanii oraz jego działanie są dość skomplikowane. Funkcjonowanie tej wielkiej organizacji wymaga obszernego aparatu administracyjnego. Na czele stoi Centralna Handlowa Organizacja Węglowa, oznaczająca maksimum produkcji dla całego państwa. Organizacja ta jest zarządzana przez Radę Centralną (Central Council), złożoną z reprezentantów właścicieli kopalń poszczególnych okręgów — po jednym z każdego. Ponadto okręgi mają prawo wyznaczać dodatkowych członków Rady w stosunku: 1 członek na każde 7½ miljn. t ang. rocznej produkcji, stwarza się więc mieszaną zasadę reprezentacji okręgów oraz proporcjonalności do wysokości produkcji. Przy głosowaniu zwykłym każdy członek Rady Centralnej ma jeden głos; w razie żądania głosowania specjalnego każda tona rocznego wydobycia węgla uprawnia do jednego głosu.

Przed oznaczeniem maksimum wydobycia Rada Centralna winna wezwać okręgi do przedłożenia obliczeń, dotyczących ilości węgla, którą zdolne będą sprzedać w ciągu danego okresu czasu. Przy wyznaczaniu zaś przydziałów okręgowych Rada winna brać pod uwagę różne okoliczności, wpływające na sytuację gospodarza okręgu, nie wyłączając nawet względne położenia jego przed wojną. Okrąg może w każdej chwili wnosić do Rady Centralnej o powiększenie na dany przeciąg czasu jego przydziału na zasadzie zwiększonego popytu na węgiel lub na pewne jego gatunki. Celem zaś umożliwienia okręgom zawierania kontraktów terminowych Rada Centralna ma obowiązek podania im pewnego minimum produkcji, poniżej którego przydział w okresie następnym nie spadnie. W razie przekroczenia przydziałów okręgi będą musiały płacić do kasy centralnej sh 2/6 za każdą tonnę przewyżki. Przydział, niewyżyskany w okresie jego ważności, nie może być przelany na okres następny.

Najtrudniejsze zadanie w nowym ustroju przemysłu węglowego przypada w udziale kartelom okręgowym, których zarząd spoczywa w ręku t. zw. komitetów egzekucyjnych (Executive Boards). Ustawa węglowa przewiduje utworzenie 21 okręgowych karteli dla poszczególnych zagłębi, które to organizacje obowiązane są rozdzielać kwoty dla poszczególnych kopalń z ogólnego przydziału okręgowego oraz oznaczać ceny minimalne na różne gatunki węgla. W rzeczywistości liczba karteli ograniczyła się do 17, gdyż okręgi centralne utworzyły jedną wspólną organizację pod nazwą Midland Amalgamated District Scheme, w skład którego weszło 5 zagłębi.

Obliczenie podstawowego wydobycia kopalń, które stanowi punkt wyjścia dla kalkulacji przy rozdziałaniu kwot poszczególnym kopalniom z ogólnego przydziału okręgowego, jest dość skomplikowane. Zasadą jest, że pozostawia się kopalni wybór najlepszych dla niej 3 miesięcy między 1/I 1927 r. a 30/VI 1928 r. lub też marzec 1929 r. W razie jednak gdyby która kopalnia wybrała ten ostatni okres, wówczas zamiast pomnożenia przez 3 statut pozwala jedynie obliczyć kwartał na zasadzie pomnożenia rezultatów marca 1929 przez $\frac{75}{26}$. Otrzymane w ten sposób tonnaże ulegają wszystkim redukcji do 90%, co

¹⁾ Strajk węglowy.

²⁾ Liczby za maj—grudzień nieuwzględnione.

³⁾ Liczby Trade Unionów.

⁴⁾ Z wyłączeniem tych, którzy opuścili pracę wskutek strajku, który się rozpoczął dn. 1 maja 1926 r.

w rezultacie daje ostateczne podstawowe wydobycie, według którego dopiero rozdzielane są kwoty poszczególnym kopalniom. Statut wielkiego kartelu Midland przewiduje utworzenie centrali dla niewyzyskanych kwot. Centrala ma stanowić rodzaj izby wyrównawczej między kopalniami, które zechcą rozszerzyć swe kwoty celem pracowania z pełniejszą zdolnością produkcyjną, a temi, które nie będą w stanie lub będą wolały nie wyzyskiwać swych kwot i sprzedać je innym. Dzięki połączeniu szeregu zagłębi, kartel Midlandu uzyskuje możność operowania kwotami na bardzo szeroką skalę oraz przelewania ich wewnątrz całego skartelizowanego obszaru. Jest to bardzo poważny atut w ręku — ustawa bowiem węglowa nie pozwala na przenoszenie kwot z okręgu do okręgu.

Dla umożliwienia okręgom i kopalniom odwołania się ze skargą do bezstronnego sędziego celem jej rozpatrzenia zbudowano cały system arbitrażu zarówno przy Radzie Centralnej, jak i w poszczególnych zagłębiach.

Celem rozpatrywania zatargów między przemysłowcami a robotnikami został utworzony przez ustawę Narodowy Urząd Przemysłowy dla Górnictwa Węglowego (Coal Mines National Industrial Board). Składa się on z 17 członków na czele z Sir'em William Morris'em, znanym przemysłowcem angielskim.

Od początku swego istnienia Narodowy Urząd Przemysłowy dla Górnictwa Węglowego napotkał bardzo poważne przeszkody.

Albowiem Mining Association, aza nią i inne organizacje przedsiębiorców, odmówiły wyznaczenia swych kandydatów na członków Urzędu, wskutek czego Minister Handlu był zmuszony, ponieważ i okręgowe organizacje węglowe (z wyjątkiem Lancashire i Cheshire) zrzekły się wyznaczenia kandydatów, na własną rękę mianować członków, mających reprezentować w Urzędzie interesy kapitału. Jednym z głównych powodów odmówienia uznania Urzędu przez przemysłowców był fakt zwalczania przez nich bardzo ostro wszelkich form ogólnokrajowych pertraktacji z robotnikami oraz wysuwania przez nich na każdym kroku zasady rokowań na platformie okręgowej.

Dla kontrolowania działalności przymusowych karteli ustawa węglowa powołała do życia Narodowy Komitet Badawczy (National Committee of Investigation) oraz okręgowe komitety badawcze. Zadaniem Komitetu Narodowego jest rozpatrywanie skarg, wpływających z poza obrębu przemysłu węglowego, na działanie Centralnego Kartelu; okręgowe komitety funkcjonują w poszczególnych zagłębiach. Cały ten system kontrolny został już całkowicie wprowadzony w życie. Prezesem Narodowego Komitetu został mianowany Mr. Davies, redaktor pisma „The New Statesman”. Poza tem w skład jego wchodzi reprezentanci właścicieli kopalń, górników oraz konsumentów węgla.

Jednym z najważniejszych organów, stworzonych przez ustawę węglową, jest Komisja Reorganizacyjna Kopalń Węgla (Coal Mines Reorganisation Commission). Powołana do życia naskutek żądania Partji Liberalów—ma ona na celu „przyspieszenie

reorganizacji przemysłu węglowego w kierunku ułatwienia produkcji, podaży i sprzedaży węgla przez właścicieli kopalń; tworzenie i popieranie fuzji (amalgamations) przedsiębiorstw węglowych przez przygotowywanie planów i innymi sposobami wszędzie tam, gdzie fuzje tego rodzaju wydają się uzasadnione z punktu widzenia interesu narodowego”. Jedno z angielskich pism gospodarczych określiło obrazowo funkcje Komisji Reorganizacyjnej jako „bardzo delikatne zadanie, polegające na wtykaniu w gardło opierających się właścicieli kopalń planów fuzji przedsiębiorstw”¹⁾.

Komisja będzie w stanie przyspieszyć proces koncentracji przedsiębiorstw węglowych, który w ostatnich latach przejawiał się już dość wyraźnie. Ustawa węglowa z 1930 r. idzie krok dalej, pozwala bowiem na przymusowe łączenie kopalń nawet bez zgody większości.

W ciągu trzylecia 1926—29 miały miejsce w W. Brytanii 23 fuzje, obejmujące 226 kopalń i 165.760 robotników; w ciągu ostatniego roku (do grudnia) przybyły dalsze 3 fuzje 88 kopalń z ogólną liczbą 46.500 robotników.

Komisja Reorganizacyjna składa się z 5 członków, mianowanych przez Ministra Handlu z pośród osób, stojących poza przemysłem i niezainteresowanych w żadnym z przedsiębiorstw węglowych. Prezesem Komisji został Sir Ernest Gowers, dawny przewodniczący Urzędu Przychodów Krajowych.

Omówione powyżej części składowe mechanizmu Karteli przymusowych oraz innych organów, utworzonych przez ustawę węglową, od szeregu tygodni są już w pełnym ruchu i działają naogół dość sprawnie. Ograniczenia kwotowe wyrzuciły pewną liczbę górników na bruk w Midland — głównie w tych kopalniach, które przedtem nie należały do dobrowolnego Kartelu.

Nowy statut przemysłu spowodował we wszystkich okręgach pewne zwiększenie popytu na wyższe gatunki węgla, głównie w Połudn. Walji, Northumberland i Szkocji. Dał się również zauważyć pewien ruch zwykłych cen węgla.

Działalność przymusowych Karteli spotkała się z bardzo różnorodnym przyjęciem ze strony ekonomistów i przemysłowców. Jedni, jak Sir Richard Redmayne, Wicekontroler Przemysłu Węglowego w czasie wojny, wykazują ciemne strony ustawy węglowej, nazywając ją „ustawą o drożyznie węgla” (Dear Coal Bill) lub „ustawą o popieraniu bezrobocia”; inni, jak Prof. Macgregor, chcieliby widzieć jeszcze znaczne rozszerzenie zakresu działania Kartelu w kierunku prowadzenia przy pomocy cen i przydziałów węgla — polityki analogicznej do polityki dyskontowej banku centralnego w związku z ogólnym poziomem cen i stanem zatrudnienia (managed industry).

W chwili obecnej jednak trudno bardzo rozdzielić, które rezultaty w przemyśle węglowym należy przypisać wprowadzeniu postanowień ustawy w życie, a które zlej konjunkturze.

A. Neuman

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIĘN POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

OGÓLNE

STANOWISKO BANKU ROZRACHUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH WOBEC WEKSLI SOWIECKICH.

— „Neue Züricher Zeitung” podaje, iż na posiedzeniu Rady Zarządzającej Banku Rozrachunków Międzynarodowych w dn. 20 ub. m. zgłoszony został przez jeden z poważnych banków niemieckich wniosek o przyjęcie do redyskonta wksli sowieckich, gwarantowanych przez Bank Rzeszy, który to wniosek został odrzucony wbrew głosom dwu niemieckich członków Rady. Prasa niemiecka wyjaśnia, że chodzi tu nie o formalny wniosek, a jedynie o zapytanie, oraz nie o gwarantowane przez Bank Rzeszy wksle sowieckie, a o tratę, wystawioną przez eksportera niemieckiego i zdyskontowaną przedtem w Golddiskontobank'u. W każdym bądź razie mamy do czynienia z orzeczeniem o charakterze precedensu. Decyzja B. R. M. oparta była m. in. na okoliczności, że waluta sowiec a nie jest ustabilizowana.

Fakt powyższy komentowany jest przez prasę niemiecką dosyć żywo; podkreśla

się przytem, że rozszerzenie eksportu niemieckiego jest konieczne dla sprawnego funkcjonowania planu Younga, a B. R. M., który winien dopomagać eksporterom niemieckim, mógł się zadowolić pierwszorzędniemi podpisami niemieckimi, figurującymi na wkslu, niezależnie od tego, kto jest jego płatnikiem.

BUDOWNICTWO OKRĘTOWE W 1930 R.

— Rok 1930, wyjątkowo niepomysłny pod względem frachtów morskich, naraził zarówno żeglugę, jak i przemysł budowy okrętów, na niebywałe straty.

Jak dalece kryzys odbił się na budownictwie okrętowym, wykazuje następująca tabelka, obejmująca dane dla 9 przodujących w żegludzie morskiej krajów (w tys. brt):

(p. tabelkę na następnej stronie)

Jak z przytoczonych liczb wynika, największe straty poniosły stocznie W. Brytanji i Irlandji, na których ilość budowanego tonnażu spadła w przeciągu 1930 r. o 650 tys. brt. Kryzys dał się również we znaki Japonji, powodując zmniejszenie

tonnażu, budowanego na stocznjach tego kraju, o 53%.

W krajach, subwencjonujących budownictwo okrętowe, pewien wzrost wykazują Stany Zjednoczone Am., Włochy i Francja, z krajów zaś, nie subwencjonujących — jedynie Szwecja. Godne uwagi jest, że największa szwedzka stocznia Gotawerken otrzymała w 1930 r. tak znaczną ilość zamówień, że część ich zmuszona była odstąpić stoczniom obcym, przeważnie niemieckim. Pomimo to stocznie niemieckie w stosunku do 1929 r. utraciły około 14% zamówień, przeważnie zagranicznych. Naskutek braku zatrudnienia szereg stocznji niemieckich zawiesiło pracę, a m. in.: „Flensburger Schiffsbau-Gesellschaft”, „Atlas-Werke” w Bremie, „Kolbwerft”, oraz wiele stocznji statków rzecznych.

Zagadnienie unieruchomienia i rozbiórki statków starszego typu omawiane było wielokrotnie na różnych konferencjach. O ile sprawa unieruchomienia tonnażu

¹⁾ P. „The Commercial” z dn. 11 grudnia 1930 r., str. 607.

K r a j	W budowie w końcu roku:		Rozpoczęto budowę nowych jedn.:		Spuszczono na wodę:	
	1929	1930	1929	1930	1929	1930
W. Brytania i Irlandja . . .	1.560·3	908·9	1.649·9	949·8	1.525·0	1.488·1
Stany Zjednocz.	179·1	232·0	230·7	247·6	123·2	246·5
Niemcy	253·3	218·2	237·1	202·3	253·3	245·4
Włochy	77·9	179·7	42·3	180·1	67·5	106·1
Francja	167·2	174·2	75·3	70·6	84·6	107·5
Holandja	231·9	160·1	184·5	107·2	187·1	130·5
Szwecja	98·4	145·8	109·6	160·6	101·4	131·7
Dania	104·9	107·7	119·6	139·2	111·3	126·0
Japonja	183·6	86·1	159·9	104·5	149·0	129·9
Razem:	3.110·0	2.326·1	2.996·8	2.338·6	2.777·7	2.890·3

W budowie 1/IV 1931 r. 1.901·2
 Rozpoczęto budowę w I kw. 1931 r.
 Spuszczono ze stoczni w ciągu
 I kw. 1931 r.

227·8

380·3

dała pewne wyniki (w portach zostało przywiązane około 46 miljn. t) o tyle sprawa wcześniejszej, niż normalnie, rozbiórki napotkała na duże trudności i oczekiwanego wyniku w postaci wzmoczenia obstalunków na nowy tonnaż nie dała. Główną przeszkodą była tu znaczna różnica w cenie tego samego statku, zaofiarowanego na sprzedaż i na rozbiórkę.

Ożywiła się jedynie budowa statków zbiornikowych (z tankami), a to w związku z lepszymi frachtami na ten rodzaj tonnażu. Na 2·33 miljn. brt. będących w budowie w końcu r. ub., 39% wypadło na tonnaż statków zbiornikowych. Na zwykłe statki parowe wypadło 874 tys. t, a na także statki motorowe tylko 535 tys. t.

S. K.

FRANCJA

POLITYKA NAFTOWA.—W związku z niedawną debatą parlamentarną w sprawie państwowej polityki naftowej (uchwalenie konwencji między Państwem a Compagnie Française des Pétroles) nie od rzeczy będzie zapoznać się z dziejami nowej francuskiej polityki naftowej. Promotorem tej nowej polityki jest P. Raymond Poincaré. Zapoczątkowana ona została utworzeniem „Compagnie Française des Pétroles” w dn. 28 marca 1924 r., jako środka, zdolnego do zrealizowania państwowej polityki naftowej. Zadania tej spółki zostały określone pismem Prezesa Rady Ministrów z dn. 20 września 1923 r., jak następuje:

1) w pierwszym odbiór 40.000 akcji kapitału „Turkish Petroleum Co.”, stanowiących uprzednio własność „Deutsche Bank”, zasekwestrowanych i przynanych Francji na mocy układu w San-Remo;

2) przygotowanie do racjonalnego zaopatrzenia Francji w produkty naftowe przez uniezależnienie się od międzynarodowych trustów naftowych, w drodze wykorzystania udziału w „Turkish Petroleum Co”, jako też w drodze nabycia udziałów w różnych przedsiębiorstwach naftowych Ameryki Centralnej i Południowej oraz w drodze układów o dostawę ropy i produktów naftowych z Z. S. R. R.;

3) rozwój bogactw kopalnianych naftowych w kraju, kolonjach i protektoratach. Tak szeroko zakrojony program państwowej polityki naftowej wymagał równocześnie uzgodnienia z nim istniejących ustaw, taryf celnej i ustaw naftowych. Pierwszym krokiem jest uchwalenie ustawy z dn. 10 stycznia 1925 r. o nowym ustroju naftowym i utworzeniu Państwowego

Urzędu Materjałów Opałowych Płynnych (Office National des Combustibles Liquides); był to projekt, zalegający w Izbach od 1921 r.; dalszym krokiem była ustawa z dn. 4 kwietnia 1926 r. z dziedziny celnej. Były to, właściwie, ustawy połowiczne, zadatek na przyszłość, wynik targów między poszczególnymi partjami parlamentarnymi. Dopiero ustawy z dn. 16 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustroju celnego i z dn. 30 marca 1928 r. w sprawie ustroju naftowego wprowadziły nową politykę naftową na właściwą drogę i dały jej poważne podstawy rozwojowe. Zasadnicze zadania tych ustaw dadzą się streścić następująco:

1) ograniczenie wpływów międzynarodowych trustów naftowych, od których częściowo zależy zaopatrzenie kraju w produkty naftowe, przez przydzielenie im kontyngentów;

2) sanacja w zakresie cen w pewnej mierze zdeorganizowanego rynku naftowego;

3) rozwój własnego przemysłu rafineryjnego.

Rozporządzenia wykonawcze, wydane na mocy tych ustaw, mają wprowadzić w życie odnośne postanowienia, stanowiące podstawy nowej polityki naftowej. Ze względu na to, że ostatnie ustawy oraz statut „Compagnie Française des Pétroles” stanowią całość, należy bliżej przyrzeć się układowi tego statutu.

Założycielami „Compagnie Française des Pétroles” mogą być wszystkie towarzystwa naftowe, utworzone na mocy odnośnych ustaw francuskich. W zasadzie kapitał zostaje podzielony w ten sposób, że banki biorą 1/3, spółki rafineryjne 1/3 oraz spółki kopalniane 1/3. Z rozdziału wynika, że banki i przedsiębiorstwa przemysłowe niezależne otrzymały 75% kapitału zakładowego początkowego. Chcąc jednak dla kapitału krajowego zabezpieczyć stale wpływy na działalność C. F. P., utworzono dwa rodzaje akcji: akcje A z prawem 20-krotnego głosu i akcje B z prawem jednego głosu. Kapitał obecnie wynosi 200 miljn. fr.

Wziamian za przekazanie C. F. P. praw do terenów Mossulu (udziały w Turkish Petroleum Co.) spółka ta zawarła konwencję z Rządem, która była ostatnio przedmiotem rozpraw parlamentarnych. Konwencja ta z dn. 19 marca 1929 r. zawiera następujące postanowienia:

1) Państwo przyjmuje 25%-owy udział w kapitale zakładowym C. F. P.;

2) prócz 2 komisarzy-kontrolerów Państwo wyznacza 25% członków rady administracyjnej;

3) Państwo zatwierdza nominację pre-

zesa, wiceprezesa, członków, delegowanych do zarządu, dyrektora;

4) ma ono prawo do pobierania nadwyżki zysków według pewnej skali;

5) wreszcie, Państwo bierze udział 10%-owy w nowotworzącej się spółce „Compagnie Française de Raffinage”, przyczem zastrzega sobie 20% członków rady administracyjnej, a przynajmniej 2 w tej nowej spółce.

„Compagnie Française de Raffinage” obecnie buduje dwie rafinerje: jedną w Berre (koło Marsylii), drugą koło Rouen.

„Compagnie Française des Pétroles” rozwinęła znaczną działalność, przedewszystkiem przy eksploatacji terenów mossulskich, które okazały się niezmiernie bogate i rokujące jak najlepsze nadzieje. Obecnie również załatwiona została polubownie, z zachowaniem prestige'u Anglii i Francji, sprawa budowy rurociągu od pól mossulskich do Haify i Tripoli; w ten sposób sprawa przeróbki ropy mossulskiej w rafinerjach francuskich nabiera realnych kształtów.

„Compagnie Française des Pétroles” następnie ma poważne udziały w przedsiębiorstwach Wenezueli i Boliwii, zabezpieczając sobie ropę dla przeróbki w rafinerjach krajowych.

W. Ł.

ZAGADNIENIA IMPORTU MĄKI.

Dekret z dn. 26 lipca r. ub. postanawiał, że w chlebie, wypiekany we Francji, mąka importowana może stanowić najwyżej 10%, w praktyce jednak zarządzenie to nie było przestrzegane i, zdaniem fachowców, piekarnie francuskie używały 15% do 20%, a nawet 35% mąki importowanej. Jednocześnie tolerowane było używanie środków chemicznych celem ulepszenia mąki, nie nadającej się do wypieku, tem łatwiej, że zakazy odnośne nie przewidywały likwidacji urządzeń i instalacji, służących do tego celu. Liczne obstrzeżenia i kontrole, polegające na wypełnianiu specjalnych deklaracji przez importerów, młynarzy i prefektury, oraz ciągłym odwiednianiu młynów przez specjalnych urzędników skarbowych, nie dawały żadnych rezultatów. W tych warunkach dekret z dn. 12 ub. m. podniósł dopuszczalne maksimum mąki zagranicznej do 15%, następny zaś dekret z dn. 18 ub. m. do 20%. Mimo więc wielkiej życzliwości Min. Rolnictwa wobec postulatów producentów zbóż, koniecznie się okazało przychylenie się do stanowiska przemysłów: młynarskiego i piekarskiego, co uważane jest za dowód, że zapas krajowego zboża i mąki nie wystarczy do nowych zbiorów. Niemniej protekcyjnistyczne stanowisko Rządu wobec rolnictwa zaakcentowane zostało ponownie, gdyż pokrycie 80% zapotrzebowania mąką krajową, zdadną do wypieku, jest obecnie co najmniej równie trudne, jak 90%-owe pokrycie w lipcu i sierpniu r. ub. Podkreślić przytem wypada, że aczkolwiek w praktyce zarządzenia omawiane są omijane, to jednak samo ich istnienie stwarza specjalne usposobienie rynku dla zboża i mąki krajowej, czyniąc z niej produkt więcej pożądanym i stanowiąc hamulec dla poważniejszego zwiększenia importu.

ANGLJA

BILANS PŁATNICZY W 1930 R.—Zmiany, jakie zaszły w ciągu r. ub. na światowym rynku produkcji, wymiany dóbr, usług i kredytów, odbiły się bardz.

silnie na rynku angielskim, jako w wielu wypadkach ośrodku rozdzielczym świata. Wpływ wydarzeń na rynkach zagranicznych uległ skomplikowaniu w związku z recesją koniunkturalną, przeżywaną w tym czasie przez gospodarstwo narodowe Wielkiej Brytanii, co obok przesunięć, zaobserwowanych na międzynarodowym rynku walutowym na niekorzyść funta szterlingów i powstałego stąd odpływu złota z kas Banku Angielskiego mogło wzbudzić poważniejsze obawy o dalszy los kursu waluty angielskiej, zwłaszcza

wobec ujawnienia znacznego, bo wynoszącego przeszło £ 23 miljn., deficytu budżetowego za 1930/31 r.

Rozwiązanie powstałego na tem tle zagadnienia zostało ułatwione przez ogłoszenie przez Board of Trade bilansu płatniczego Wielkiej Brytanii, który to bilans decyduje przecież w ostatniej instancji o układzie kursu waluty krajowej.

Bilans płatniczy Wielkiej Brytanii w ostatnich 5 latach przedstawiał się następująco (w miljn. £):

	1926	1927	1928	1929	1930
Strona czynna					
Wywóz towarów i srebra	760	839	853	848	666
Dochód netto z przewozów okrętowych	120	140	130	130	105
Zysk netto z inwestycji zagranicznych	270	270	270	270	235
Zysk netto z pośrednictwa handl. i pieniężnego	60	63	65	65	55
Dochód zagr. Skarbu	4	1	15	24	21
Inne dochody (per saldo)	15	15	15	15	15
Wywóz złota	18	21	37	61	45
Razem:	1.277	1.349	1.385	1.413	1.142
Strona bierna					
Przywóz towarów	1.252	1.226	1.206	1.229	1.053
Przywóz złota	25	20	36	53	45
Razem:	1.277	1.246	1.242	1.282	1.098
Saldo bilansu płatniczego	—	+ 103	+ 143	+ 131	+ 44

Jak widać z powyższego bilansu, zestawionego pod kątem stwierdzenia realności obaw co do stałości funta szterlingów, dodatnie saldo 1930 r., aczkolwiek mniejsze w porównaniu z latami ubiegłymi, wyklucza nietylko obawę co do przebiegu wydarzeń na rynku walutowym, lecz nawet potrzebę załatwienia bilansu cesją posiadanych walorów zagranicznych, których zyski, umieszczone w powyższej tabeli jako dochód z inwestycji, stanowią drugą z rzędu (po wywozie towarów) co do wartości pozycji strony czynnej bilansu płatniczego kraju. Jedynym efektem niepomysłnym, zwłaszcza z punktu widzenia potrzeb krajów, ubogich w kapitały, jest zmniejszona znacznie możliwość dokonywania przez Wielką Brytanię lokat poza granicami kraju, która wyraża się liczbą £ 44 miljn. wobec £ 131 miljn. w 1929 r. i £ 143 miljn. w 1928 r.

Na ten stan rzeczy wpłynęła w pierwszym rzędzie niepomysłna sytuacja gospodarcza świata w r. ub. Gwałtownie kurcząca się pojemność angielskich rynków zbytu, zwłaszcza specjalnie silnie dotkniętych przesileniem krajów surowcowych, jak Australji, Brazylii i Argentyny, pociągnęła za sobą spadek wywozu, silniejszy od równoległego zmniejszenia się przywozu. Stąd wzrost ujemnego salda bilansu handlowego z £ 353 miljn. w 1928 r. do £ 381 miljn. w 1929 r. i £ 432 miljn. w 1930 r., wzrost, który nie został skompensowany innymi zmianami bilansu płatniczego. Pod wpływem bowiem ostrego spadku koniunktury w tych krajach, gdzie ze względu na rozmiary swego wywozu Anglia wykazuje największe zainteresowanie inwestycyjne, dochód z lokat długoterminowych uległ znacznej redukcji; równolegle, niżkowa tendencja stopy kredytu krótkoterminowego na rynku międzynarodowym zmniejszyła dochody i z tego źródła, co łącznie, po raz pierwszy od szeregu lat, obniżyło saldo dochodów z lokat zagranicznych z £ 270 miljn. w latach 1926—1929 do £ 235 miljn. w 1930 r.

Te same względy koniunkturalne, tym razem uwidocznione w zmniejszonych wydatkach międzynarodowych obrotach towarowych, spowodowały spadek odsetka wykorzystania angielskiej floty handlowej, gdzie tonaż okrętów niezatrudnionych wzrósł z końcem r. ub. w porównaniu ze stanem w końcu 1929 r. prawie czterokrotnie. W tych warunkach frachty uległy silnemu spadkowi, przeciętnie o 23% na rutach angielskich, obniżając w ostatecznym rezultacie dochód z przewozów okrętowych z £ 130 miljn. do £ 105 miljn.

Równocześnie spadł nieco dochód Skarbu, pochodzący ze źródeł zagranicznych, z £ 24 miljn. w 1929 r. do £ 21 miljn. w 1930 r., głównie w wyniku zmniejszonych wpływów reparacyjnych, w części tylko zrównoważonych wzrostem spłat zagranicy na rachunek długów międzysojuszniczych oraz spadkiem wydatków zagranicznych kraju.

Brak zmian w grupie „inne dochody”, zawierającej takie pozycje, jak wydatki turystów, ogłoszenia, ubezpieczenia i t. p., tłumaczy się stosunkowo dużą odpornością tej grupy na wszelkie fluktuacje koniunkturalne.

Na omawiany spadek zainteresowań lokacyjnych Wielkiej Brytanii, będący jedynym efektywnym rezultatem zmian, dokonanych po stronie czynnej jej bilansu płatniczego, wpłynął nie tylko brak odpowiednich możliwości, lecz również w pewnej mierze zmniejszone pod tym względem zainteresowanie krajów Europy Zachodniej i Ameryki Północnej, zwłaszcza w zakresie lokat krótkoterminowych. Ten stan rzeczy pozwolił na sprowadzenie ujemnego w latach 1927—1929 salda ruchu złota do zera w 1930 r., wskazując, że w tym roku zbilansowanie obu stron bilansu płatniczego nastąpiło samorzutnie, bez potrzeby uciekania się do wyrównania rachunków z zagranicą złotem. Pod tym kątem widzenia rozpatrywane zagadnienie ruchu złota z i do Anglii wogóle, a rezerw kruszcowych Banku Angielskiego w szczególności, rozpatrywać na-

leży tylko jako wynik specjalnych, bilansujących się stosunków z Paryżem, skąd dopływ kredytów, a potem i złota, został następnie wyrównany falą powrotną. I rzeczywiście, czyli pod tym względem stan rezerw Banku Angielskiego w okresie 1/I—31/XII 1930 r. wykazuje per saldo różnicę stosunkowo nieznaczną, lecz dodatnią (+ £ 2'2 miljn.). Stąd też trudności, odczuwane w r. ub. przez angielską instytucję emisyjną na tle kruszcowo-walutowym, a doprowadzające do przejścia do polityki usztywniania rynku pieniężnego wbrew nakazom polityki koniunkturalnej — doszukiwać się należy jeszcze w pozycjach bilansu płatniczego 1929 r., wykrywalnego zwłaszcza w ujemnym, w wysokości £ 8 miljn., saldzie ruchu złota w tym czasie.

M. I. D.

NIEMCY

STAN ZASIEWÓW. — Miesiąc kwiecień miał naogół temperaturę stosunkowo chłodną oraz dużą ilość opadów, co wpłynęło hamująco na rozwój wegetacji roślinnej. Te niekorzystne warunki atmosferyczne spowodowały, że stan rozwoju roślinności z początkiem maja pozostaje znacznie w tyle poza stanem w normalnych latach. Wprawdzie z końcem kwietnia nastąpiło ocieplenie, jednak nieznacznie tylko wpłynęło ono na poprawę stanu roślinności. Stan zasiewów ozimych pod wpływem niekorzystnych warunków atmosferycznych nieznacznie się zmienił. Wiosenne roboty polne są znacznie opóźnione. Naogół zasiew zbóż jarych jest dopiero teraz w pełnym toku.

Przeciętny stan zasiewów przedstawia się dla całej Rzeszy następująco (4 oznacza stan dobry, 3 — średni, 2 — zły): żyto ozime 3'0, pszenica zimą 2'9, orkisz ozimy 2'8, jęczmień ozimy 2'9, koniczyna 3'1, lucerna 3'1. Łąki sztuczne: 2'9, łąki inne 3'1.

O szkodach, wyrządzonych przez zimę, nie można jeszcze wyrobić sobie dokładnego obrazu.

A. B.

CZECHOSŁOWACJA

PROJEKTY SKOMERCJALIZOWANIA KOLEI. — Czasopismo „Wirtschaft” komunikuje, że naskutek coraz silniejszego nacisku ze strony czeskosłowackiego przemysłu, domagającego się reorganizacji czeskosłowackich kolei państwowych, postanowił zarząd czeskosłowackich kolei, wydelegować specjalną komisję do zbadania zagranicą, a w szczególności w Belgji, organizacji tamtejszych kolei. Zebrany materiał ma służyć za podstawę do zamierzonej reorganizacji. Przemysł krajowy, który ma być reprezentowany w projektowanym Towarzystwie Akcyjnym Kolei Czeskosłowackich, uzależnia swój udział od zasadniczej zmiany dotychczasowej polityki inwestycyjnej i personalnej na kolejach. Z chwilą zamiany kolei czeskosłowackich na towarzystwo akcyjne Państwo będzie posiadać większość akcji, jednakowoż ingerencja Państwa odnośnie kierownictwa handlowego i technicznego zasadniczo ma się zmniejszyć. Przemysł czeskosłowacki żąda dalej obniżenia podatku transportowego i powołuje się na to, że w Czechosłowacji ruch towarowy, w którym węgiel stanowi jedną trzecią, obłożony jest podatkiem 15%, a ruch osobowy 30%, podczas gdy niemieckie koleje nie pobierają przy przewozie węgla wo-

góle żadnych podatków, od innych towarów 7%, od bagażu 12%, przy przewozie osób I kl. 16%, II kl. 14%, III i IV 11% — przeciętnie zatem 12%. Obciążenie zatem ruchu towarowego jest w Czechostowacji o 150% wyższe aniżeli w Niemczech.

WŁOCHY

PENETRACJA NIEMIECKA W PRZEMYŚLE CHEMICZNYM.

W 1928 r. 3 wielkie fabryki barwników: Società Anonima Materie Coloranti, Società Italiana Prodotti Esplosivi (S. I. P. E.) i Società Italcia Colori Artificiali utworzyły koncern z kapitałem 125 milin. lir pod firmą „Aziende Chimiche Nazionali Associate” (A. C. N. A.), obejmujący 4 fabryki w: Cesano-Maderno, Rho, Cengio i Bussi. Koncern, użytkowujący dla swojej produkcji prawie wyłącznie pochodne destylacji węgla kamiennego, wszedł niebawem do wielkiego holdingu „Italgas”, eksploatującego gazownie w Medjolanie, Turynie i szeregu innych dużych miast północnych Włoch.

W r. ub. „Italgas” zbankrutował, co postawiło A. C. N. A. w krytycznej sytuacji finansowej.

Ta niepomyślna konjunktura została skwapliwie wyzyskana przez niemiecki przemysł anilinowy, pragnący utrzymać swą supremację, a zaniepokojony powojennym rozwojem analogicznego przemysłu włoskiego, dążącego do samowystarczalności. A mianowicie, zmagająca się ochrona celna tego przemysłu została przez Niemców w ten sposób zneutralizowana, że I. G. Farbenindustrie nabyła przed 2 laty zakłady Soc. Chimica Lombarda A. E. Bianchi & Co. w Rho (kapitał 20.250 tys. lir), produkujące barwniki anilinowe i inne artykuły chemiczne dla przemysłu, wraz z biurem sprzedaży A. R. C. A. w Medjolanie. Pogorszyło to znacznie sytuację konkurencyjnej A. C. N. A. Rząd włoski, zaniepokojony sytuacją tego przemysłu, mającego wielkie znaczenie dla obrony krajowej, wszedł w pertraktacje z wielkim i zasobnym koncernem chemiczno-górnym „Montecatini” (kontrolowanym przez Banca Commerciale Italiana) w celu skłonienia go do przyjęcia zakładów A. C. N. A. i do porozumienia z I. G. Farbenindustrie. Na odbytej w marcu konferencji Premiera Mussoliniego z prezesem „Montecatini”, Inż. Doneganiem i przedstawicielami A. C. N. A. zapadła następująca uchwała: 1) koncern A. C. N. A. łączy się z t-wem Bianchi, czyli z I. G., przyczem kapitał koncernu A. C. N. A. redukuje się do 60 miln. lir., z których t-wo „Montecatini” przejmuje 51.5%, pozostawiając w rękach I. G. 48.5%; 2) nowopowstały koncern A. C. N. A. — Montecani-Bianchi — I. G. korzysta ze wszystkich patentów i metod fabrykacji, będących w posiadaniu I. G.; 3) koncern gwarantuje utrzymanie włoskiej produkcji barwników anilinowych na dotychczasowym poziomie, jako minimum.

Za cenę tych ustępstw I. G. zabezpiecza się od nowej wyższości stawek taryfy celnej włoskiej, która groziła na wypadek, gdyby układ nie doszedł do skutku.

Jednocześnie przemysł anilinowy włoski utrzymany został na poziomie, zabezpieczającym interesy obrony krajowej.

PALESTYNA

SYTUACJA GOSPODARCZA. — Palestyna odczuwa kryzys światowy silnie,

jednak nie dotkliwiej, aniżeli kraje z nią sąsiadujące. W r. ub. import wyniósł £ 6'9 miljn. wobec £ 7'17 miljn. w 1929 r., natomiast eksport wzrósł do £ 1'9 miljn. wobec £ 1'55 w 1928 r. Pomarańcze, będące głównym artykułem eksportowym, miały w 1929/30 r. urodzaj rekordowy; wyeksportowano ogółem 2'69 miljn. skrzyń, z czego 74% do Anglii i 15.5% do Niemiec. Oliwy wyeksportowano 6.000 t, przyczem miała miejsce nadprodukcja i związana z nią zniżka ceny, wyrównana następnie przez wprowadzenie zakazu przywozu. Powierzchnia pod uprawę tytoniu wzrosła o 300 ha, zbiór wyniósł 1.386 t, t. j. o 200 t więcej niż w 1929 r.; sytuacja plantatorów tytoniu jest utrudniona przez to, że 12 istniejących fabryk wyrobów tytoniowych przerabia zaledwie połowę zbioru krajowego. Prace w porcie Haify posunęły się bardzo znacznie naprzód; zbudowano 1.049 m nadbrzeża, w strefie naftowej zaś pobudowano 16 zbiorników o łącznej pojemności około 25 tys. t. Bardzo znaczne postępy osiągnięto w budowie zakładów elektrycznych. O nasileniu kryzysu świadczy wzrost liczby upadłości i objętych przez nie sum oraz spadek w przeciągu r. ub. wskaźnika kosztów utrzymania o 10% i wskaźnika cen hurtowych o 15.4%.

BUDOWA RUROCIĄGU Z MEZOPOTAMIJ.

Organ prasowy Rządu palestyńskiego ogłosił tekst ostatniego układu, zawartego w dn. 5 stycznia r. b. między tym rządem a „Iraq Petroleum Co.” w sprawie budowy naftociągu z Mezopotamii do palestyńskiego wybrzeża morza Śródziemnego.

Według tej umowy Rząd palestyński, ze względu na korzyści, wypływające dla Palestyny z tego przedsięwzięcia, nadał towarzystwu powyższemu prawo budowy jednego lub kilku naftociągów poprzez terytorjum Palestyny z punktem końcowym możliwie w zatoce Akko. Koncesja

wygasa po 70 latach, poczem wszystkie znajdujące się w Palestynie nieruchomości towarzystwa przejdą na własność Rządu. W razie naruszenia pewnych warunków, koncesja może być zniesiona; z drugiej strony może ona być wznowiona i po upływie 70 lat. Towarzystwo zwalnia się prawie od wszystkich podatków i opłat; jedynie ma ono opłacać zwykłe cła importowe od produktów naftowych, sprzedawanych w samej Palestynie. Towarzystwo może przywozić bez opłaty ceł wszystkie potrzebne mu towary i materiały. Zarząd portowy w Haifie musi udzielić towarzystwu wszelkich możliwych ułatwień; jednocześnie towarzystwo jest uprawnione do budowy swego własnego portu, jak również kolei żelaznych, przewodów telefonicznych i tefegraficznych, stacji radiowych i t. d.

Dopóki towarzystwo będzie budowało naftociąg, palestyńskie koleje mają stosować do jego ładunków umiarkowane taryfy. Potrzebne do przeprowadzenia rurociągu tereny towarzystwo otrzyma bezpłatnie od Rządu; prywatne zaś tereny musi ono kupować. Te ostatnie mogą być w razie potrzeby wywłaszczone przez Rząd na rzecz towarzystwa.

Towarzystwo zobowiązuje się zatrudniać robotników z pośród ludności tubylczej. Gdyby robotników tych zabrakło, ma ono prawo sprowadzać robotników z zagranicy, których jednak musi odstawić zpowrotem do ich krajów po ukończeniu odnośnych robót.

Towarzystwo naftowe musi uzyskać dla ważności umowy w ciągu bliższych 3 lat koncesję na budowę naftociągu od innych rządów, przez których kraje rurociąg będzie przebiegał, to znaczy od Rządu Syrii i Iraku.

Z temi rządami towarzystwo prowadzi obecnie pertraktacje i jest możliwe, że Rząd syryjski zażąda od towarzystwa budowy drugiego rurociągu, prowadzącego przez terytorjum Syrii.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH

ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 23 kwietnia do dn. 8 maja r. b. kształtowały się następująco (za kwintal):

	23 — 30/IV		1 — 8/V		Różnica (w % -ach) cen z 1 — 8/V w stos. do cen z 23 — 30/IV
	w walucie krajowej	w \$	w walucie krajowej	w \$	
Pszonica:					
Berlin	28'60	6'80½	28'28	6'73	— 1'1
Praga	156'06	4'63	159'00	4'71	+ 1'8
Chicago	—	3'02	—	3'06	+ 1'3
Buenos Aires	—	2'29	—	2'41½	+ 5'5
Liverpool	—	2'66	—	2'75	+ 3'3
Wiedeń	23'00	3'23	23'15	3'25	+ 0'6
Hamburg	7'45	3'01½	7'60	3'06	+ 2'0
Zyto:					
Berlin	19'65	4'67½	19'82½	4'72	+ 0'8
Praga	143'25	4'25	161'50	4'79	+ 12'7
Chicago	—	1'29	—	1'38	+ 6'9
Wiedeń	23'30	3'27	23'50	3'30	+ 0'8
Owies:					
Berlin	18'73	4'45½	19'46	4'63	+ 3'8
Praga	156'33	4'63½	158'00	4'68	+ 1'0
Chicago	—	1'93	—	2'02	+ 4'6
Buenos Aires	—	1'73	—	1'72	— 0'5
Liverpool	—	2'45	—	2'41	— 1'6
Wiedeń	24'12½	3'38½	24'50	3'44	+ 1'5
Hamburg	4'60	1'86	4'75	1'91	+ 3'2

Jęczmień browarowy:

Berlin	—	—	—	—	—
Praga	152 ⁶² / ₂	452 ¹ / ₂	156 ⁷⁵	465 ¹ / ₂	+ 27
Chicago	—	2 ³⁴	—	2 ³⁰	- 17
Wiedeń	30 ⁰⁰	4 ²¹	30 ⁰⁰	4 ²¹ / ₂	—
Hamburg	5 ³²	2 ¹⁵	5 ⁵⁵	2 ²³ / ₂	+ 43

Jęczmień zwykły:

Berlin	23 ⁷⁰	5 ⁶⁴	23 ⁷⁰	5 ⁶⁴	—
------------------	------------------	-----------------	------------------	-----------------	---

MASŁO

— Na rynkach maślarskich zagranicznych sytuacja w II połowie kwietnia przedstawiała się wyczekująco. Z jednej strony zmniejszone dowozy z krajów zamorskich, wobec okresowo zmniejszającej się produkcji, a z drugiej również małe dowozy z krajów europejskich, wobec trwających chłdów i opóźnienia okresu mleczności.

BERLIN. — Notowania nie uległy zmianie; notowano loco Berlin — w RM za 50 kg: I gat. 125, II gat. 117, III gat. 111. Tendencja spokojna.

LONDYN. — Notowano — w sh za 1 cwt: nowozelandzkie 106 — 108, 109 — 111, niesolone najlepsze 112 — 114, 112 — 116, australijskie 104 — 106, 106 — 108, najlepsze niesolone 108 — 112, duńskie 121 — 124, holenderskie 118 — 122; polskiego masła nie dowieziono, przeto notowane nie było.

METALE

Z RYNKÓW ŚWIATOWYCH. — Ceny wywozowe żelaza większych wytwórców europejskich: Anglii Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji — w £ f. o. b. port — notowane były w dn. 7 maja 1931 r., jak następuje:

	Wielka Brytania	Belgia i Luksemburg	Francja
	za 1.016 kg	za 1.000 kg	
Surówka:			
odlewna, Nr. III (25-30% Si)	2.18.6	2. 9.0	2. 8.6
tomasowska	—	2. 7.0	—
hematytowa	3. 6.0	—	—
ferromangan	9. 0.0	—	—
Półwytwór:			
kęsy	—	3. 5.0	3. 5.0
platyny	—	3. 8.0	3. 7.6
Wytwory gotowe:			
żelazo sztabowe	6. 2.6	3.14.0	3.14.0
belki	7. 5.0	3. 7.6	3. 7.6
kątowniki	7.10.0	3.14.0	3.14.0
blacha okrętowa, rezerwarowa i t. p.	7.10.0	—	—
szyny stalowe	7.15.0	6.10.0	6.10.0
bednarka	8.10.0	4. 7.6	4. 7.6
drut-walcówka	7.12.6	5. 2.6	5. 2.6
blacha tomasowska	8.15.0	4. 9.6	4. 9.6
blacha czarna (24 gage)	8.10.0	—	—
drut ocynekow.	13. 0.0	6. 5.0	6. 5.0
gwoździe druc.	10. 0.0	4.18.6	4.18.6

Pomimo pojawiających się znów optymistycznych zdań o końcu kryzysu, ogólne położenie na rynku żelaza wykazało w tygodniu sprawozdawczym, od 2 do 8 maja, ponowne osłabienie. Brak zbytu wywołuje na rynku międzynarodowym silną konkurencję, powodującą dalszą zniżkę cen.

Podobne położenie jest również i na rynku starego żelastwa, gdzie ogólna depresja przybiera nienotowane dotąd rozmiary.

W Niemczech położenie w dalszym ciągu pozostawało bez wielkich zmian. Ceny oficjalne utrzymują się mniej więcej na jednym poziomie; w rzeczywistości jednak, szczególnie w handlu i w hutach niezsyndykowanych, od cen tych ustępowane są dosyć znaczne rabaty.

W dziale wielkopiecowym zamówienia są bardzo niedostateczne, zarówno na surówkę lejarską, jak i na surówkę przerobczą. Interesy wywozowe przedstawiały się naogół słabo, przy cenie niżkowej ok. sh 47—48 f. o. b. port. Zapasy surówki w hutach niemieckich nie są naogół duże.

W dziale żelaza walcowanego dało się zauważyć wzmoczenie się drobnych zapotrzebowań, które mogły być pokryte bezzwłocznie ze składu. Chodziło głównie o żelazo betonowe, a częściowo o belki. Na żelazo sztabowe i fasonowe zapotrzebowanie było małe. Zasadnicza cena na żelazo sztabowe wynosiła RM 128 loco Oberhausen. W blasze obroty przedstawiały się słabiej niż w poprzednim tygodniu.

Nieco korzystniej przedstawiał się rynek rur, na które popyt wzmógł się.

Na rynku starego żelastwa panowała silna depresja. Ceny wykazują tendencję zniżkową; wymieniano RM 39 za tonnę I gatunku w okr. zachodnich, we wschodnich zaś ok. RM 27, przyczem przy zakupach większych ilości można było osiągnąć dosyć znaczne rabaty.

We Francji poważniejszych zmian nie było. Osłabienie rynku jest duże i ceny wykazują dosyć znaczną chwiejność, pomimo to jednak ogólny nastrój znów się poprawił dzięki lepszym widokom na zacęcie robót publicznych.

W dziale wielkopiecowym usposobienie jest lepsze niż uprzednio, pomimo zatrzymania 3 wielkich pieców. Wytwórcy utrzymują swoją cenę w wysokości 295—305 fr. za surówkę fosforową Nr. 3 PL. Na surówkę hematytową zapotrzebowanie było niedostateczne przy cenie ok. 500 fr. za tonnę.

W dziale żelaza walcowanego szczególnie silnie osłabły interesy wywozowe, które były zawierane przy cenie za ledwie ok. £ 3.14 do 3.14.6 za żelazo sztabowe. Osłabły również zamówienia krajowe, co razem wywołuje znaczne zwiększenie się zapasów w hutach. Brak zbytu ustala bardzo niski poziom cen, mianowicie 470—480 fr. za kątowniki i żel. okrągłe, 480—490 fr. za drobniejsze żel. handlowe; żelazo uniwersalne sprzedawano po 580—590 fr., bednarkę po 600—610 fr. Na blachę ożywienie pozostawało nadal słabe przy cenach 740—750 fr. za blachę średnią i 840—850 fr. za blachę cienką. Stare żelastwo nie miało zbytu prawie wcale. Oficjalnie notując cenę 140 fr. za żel. martenowskie, faktycznie jednak można uzyskać jeszcze rabaty. Wywóz jest ciągle nieznaczny i sytuacji nie może poprawić.

W Belgii nastąpiło dosyć znaczne osłabienie rynku. Ceny wykazały tendencję zniżkową; płacono za żelazo sztabowe £ 3.14—3.14.6, żelazo kształtowe £ 3.7—3.8, belki normalne £ 3.8. Również i na rynku blachy usposobienie było słabsze przy cenach zniżkujących: blacha gruba £ 4.4, blacha średnia £ 4.7.

Starem żelastwem obroty były minimalne; jedynie względny popytem cieszył się złom wielkopiecowy.

W Anglii rynek żelaza pozbawiony jest wszelkiego ożywienia. W dziale wielkopiecowym wytwórczość znacznie przeraża zapotrzebowanie.

W Szkocji wytwórcy surówki Cleveland nie mają prawie obrotów — cena wynosi sh 58/6. Również i w środkowej Anglii obroty były bardzo nieznaczne przy cenie sh 67/6 do 71.

Na wytwory walcowane zapotrzebowanie było bardzo małe; sprzedawano żelazo sztabowe po £ 6.17.6, kształtowe po £ 8.15, drut po £ 7.12, bednarkę po £ 9.5 do 9.10.

Na blachę czarną popyt był nieznaczny przy cenie £ 8.15—8.17.6 za blachę grubą i £ 9.10 za blachę cienką.

Na rynku starych metali usposobienie było bardzo słabe przy widocznym powstrzymywaniu się konsumentów od kupna. Ceny były dosyć chwiejne przy tendencji zniżkowej. Notowano — za 1.000 kg w handlu hurtowym w Niemczech loco Berlin, we Francji loco Paryż:

	Niemcy	Francja
	7/1V	11/1V
	RM	Fr. t.
Miedź . odp. grube	75/81	drob. 400
Bronz	65/70	miesz. 400
Mosiądz	50/55	" 250
Cynk . odp. miesz.	13/15	" 75
Ołów	19/22	" 125

ANGLJA. — Usposobienie na rynku metali było w tygodniu od 2 do 8 maja dosyć nierównomierne. W pierwszej połowie tygodnia panowała w dalszym ciągu dawna depresja, powodując dalszą obniżkę cen. W drugiej połowie tygodnia we wszystkich prawie metalach nastąpiło ożywienie zapotrzebowania do tego stopnia, że tygodniowy zakup metali wyniósł ok. 22 tys. t wobec 13.5 tys. t w tygodniu poprzednim. Dzięki temu ceny prawie wszystkich metali mogły się cokolwiek podnieść.

Na rynku miedzi położenie wykazywało początkowo silną depresję. Ceny spadły do nienotowanego już od 1895 r. poziomu poniżej £ 40. Potem nastąpiła lekka zwyżka ceny. Zapotrzebowanie było również i ze strony konsumpcji, która zdołała również po niskiej cenie częściowo uzupełnić swoje zapasy.

Na rynku cyny początkowo panowała silna zniżka, wywołana przez wyprzedzący zapasów spekulacyjnych, wynikał naskutek oczekiwania, że cena metalu spadnie poniżej £ 100. W końcu tygodnia cena podniosła się dosyć znacznie. Przyczyniła się do tego również wiadomość o projektowanej w Hadze konferencji, mającej się zająć dalszym ograniczeniem produkcji, na co istnieje już zgoda Anglii i Boliwii.

Rynek ołowiu przedstawiał się słabo. Zapotrzebowanie ze strony konsumentów było bardzo nie wystarczające.

Na rynku cynkowym ceny metalu są tak niskie, że sprzedaż rudy zupełnie się

nie opłaca. Przypuszczają, że obecna cena £ 10½ jest już minimalna.

Ruch cen poszczególnych metali w tygodniu sprawozdawczym przedstawia się następująco:

Miedź standard straciła w ciągu tygodnia przy sprzedaży kasowej £ 1¹/₁₆, przy terminowych zaś £ 7¹/₈. Miedź elektrolityczna spadła w cenie o £ 1¹/₈, a miedź rafinowana o £ 7¹/₈.

Cyna wykazała stratę £ ¾ zarówno w sprzedaży za gotówkę, jak i na termin.

Ołów dał zysk przy obu rodzajach transakcyj po £ 5¹/₁₆.

Cynk przy transakcjach gotówkowych zamknął swój tydzień na zero, przy operacjach zaś terminowych stracił £ 1¹/₈.

Glin i nikiel pozostawały bez zmiany w sprzedaży krajowej i zagranicznej.

Blacha biała i złoto pozostały bez zmiany.

Platyna straciła £ ¼ na uncji.

Srebro zyskało 3¹/₁₆ d na uncji zarówno w sprzedaży za gotówkę, jak i na termin.

W poniższym zestawieniu podane są ceny wymienionych metali (w £ za 1.016 kg z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach, platyny — w £ za uncję, złota — w sh za uncję i srebra — w d za uncję):

Poprzed. Tydz. sprawozdawczy:

Metal	tydz. ultimo	maksy- mum	mini- mum	ulti- mo
Miedź:				
standard				
kasa . . .	40 ⁷ / ₁₆ -41	40 ⁷ / ₁₆	39 ⁷ / ₈	39 ⁷ / ₈ -15 ¹ / ₁₆
term. . .	41½-3 ¹ / ₁₆	41 ¹ / ₁₆	40½	40½-11 ¹ / ₁₆
elektrol.	44½-45	44½	43	43-44
rafinow.	42½-43½	43½	41 ¹ / ₈	41 ¹ / ₈ -42½
Cyna:				
kasa . . .	105½-3 ¹ / ₈	105½	102 ⁷ / ₈	104½-7 ¹ / ₈
term. . .	104½-3 ¹ / ₈	106 ⁷ / ₈	104½	106-1 ¹ / ₈

Ołów:

kasa . . .	11 ⁷ / ₁₆	11 ¹⁵ / ₁₆	11 ⁷ / ₁₆	11 ¹⁵ / ₁₆
term. . .	11¾	12 ³ / ₁₆	11¾	12 ³ / ₁₆

Cynk:

kasa . . .	10 ⁷ / ₁₆	10 ¹¹ / ₁₆	10 ⁷ / ₁₆	10 ³ / ₈
term. . .	10 ¹⁵ / ₁₆	11 ⁸ / ₁₆	10 ¹⁵ / ₁₆	11 ¹ / ₈

Glin:

dla kraju .	85	85	85	85
„ zagr. .	85	85	85	85

Blacha

biała .	14 ⁷ / ₈	14 ⁷ / ₈	14 ⁷ / ₈	14 ⁷ / ₈
---------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------

Nikiel:

dla kraju .	175	175	175	175
„ zagr. .	175	175	175	175

Ruda

Platyna				
„Spong”	5	5	4¾	4¾

Srebro:

kasa . . .	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆
term. . .	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆	13 ¹ / ₈	13 ³ / ₁₆
Złoto	84.9¾	84.11½	84.9¾	84.9¾

BIBLIOGRAFJA

„SPOŻYCIE TYTONIU W POLSCE”

Józef Dzierżyński. — Nakł. Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego (str. 186+ tabl. 125). — Jest to gruntowna praca, ilustrująca wszechstronnie zagadnienie spożycia tytoniu w Polsce. Jest to poza tym jedyna w swoim rodzaju praca w całej Europie, żaden bowiem z zagranicznych monopolów tytoniowych nie pokusił się dotychczas o wydanie podobnie ścisłego i fachowo opracowanego dzieła.

Opracowanie i ustalenie normy spożycia tytoniu, jako wydatku na głowę mieszkańca, na przestrzeni kilku lat i w poszczególnych okręgach sprzedaży (niestety nie pokrywają się one z podziałem administracyjnym) — jest dla każdego ekonomi-

sty-badacza pierwszorzędnego znaczenia wskaźnikiem stopy życiowej i siły nabywczej ludności w poszczególnych częściach kraju. Tą przesłanką powodując się, Dyrekcja P. M. T. (która zaznacza w przedmowie: „że szczegółowa analiza spożycia tytoniu w Polsce, uzupełniona porównaniami ze spożyciem tego artykułu w innych krajach Europy, jest godną uwagi i przekraczającą granicę fachowego tylko zainteresowania próbą oświecenia naszych stosunków gospodarczych na pewnym odcinku”) zdecydowała się na opublikowanie tego statystycznie doskonale opracowanego dzieła przez znawcę przedmiotu, jakim jest Kierownik Wydziału Statystycznego P. M. T. P. Dzierżyński.

Powszechnie dotychczas przyjętą metodą badania norm spożycia różnych arty-

kułów było obliczanie na podstawie danych o produkcji z uwzględnieniem importu i eksportu oraz pozostających z końcem roku zapasów. Nie jest to metoda ani pewna, ani ścisła. Uchwycenie bowiem cyfrowe gromadzących się zapasów przedstawia nieraz trudności nieprzezwyciężone. Już łatwiej przychodzi się uporać z towarami skartelizowanymi, a wreszcie monopolowymi. Przy tych ostatnich zwłaszcza, gdzie artykuł podlega monopolowi skarbowemu i sprzedaży, normę spożycia daje się ustalić niemal z matematyczną ścisłością.

„Statystyka spożycia tytoniu” — jest właśnie wzorem, jak tego rodzaju opracowania przeprowadzać, i w tem tkwi również duża zasługa Autora.

M. D.

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

ELEKTORALNA 2, pokój 26 (parter)

telefony:

412-66 (Red.), 412-73 (Adm.) i 412-68 (Druk.)

Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA

w kraju:

kwartalnie—zł 15, półrocznie—zł 30, rocznie—zł 60

z granicą:

kwartalnie—zł 25, półrocznie—zł 50, rocznie—zł 100

CENY OGŁOSZEŃ

w zeszytach zwykłych:

IV str. okładki—zł 1.200; II i III str. okł.—zł 900;

½ str.—zł 500; strony zwyczajne — zł 600,

½ str.—zł 350, ¼ str.—zł 200, 1/8 str.—zł 110

Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petitowych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%

Redaktor Naczelny: CZESŁAW PECHE

Redaktor: WACŁAW SZURIG

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHAŁSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYSZTOR

Wydawca: MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXIX 90: „Mojżesz Birenbaum” w Warszawie, Franciszkańska 36. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 3 grudnia 1930 r. za nr. 2017, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod firmą: „M Birenbaum i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XXIX 215: „Eugenjusz Weikert” w Warszawie, Młynarska 50. Firma obecnie brzmi: „Wytwórnia Drutów Izolowanych „Drutemal” Eugenjusz Weikert”.

R. H. A XXIX 273: „Drukarnia Mikołaja Michalskiego” w Warszawie, Łucka 38. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mikołaj Michalski z Warszawy.

R. H. A XXIX 275: „Wiesław Ulatowski Mazowiecka Manufaktura” w Grodzisku pod Warszawą. Fabryka włókiennicza. Istnieje od 1930 r. Właściciel Wiesław Ulatowski z Grodziska.

R. H. A XXIX 278: „Nechemja Szydłowski” w Warszawie, Nalewki 18. Handel zabawkami i galanterją. Istnieje od 1930 r. Właściciel Chaim Nechemja Szydłowski z Warszawy. Abramowi Ickowi Permuterowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXIX 279: „Taryfiści Polski Aleksander Szymański” w Warszawie, Zamojskiego 25. Załatwianie reklamacji kolejowych i celnych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Aleksander Szymański z Warszawy.

R. H. A XXIX 280: „Drobna Sprzedaż Galanterji „Galant” Pejsach Hanna” w Warszawie, Nalewki 24. Istnieje od 1930 roku. Właściciel Pejsach Hanna z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą z domu Friedman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 25 stycznia 1928 roku, ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 281: „Eleonora Napłoszek” w Warszawie, Jeżozłomska 12. Lokal sklepowy firmy „A. Kaler i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Komisowa sprzedaż wyrobów trykotażowych i norymberskich. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Eleonora Napłoszek z Warszawy.

R. H. A XXIX 282: „Jakób Orfinger” w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 6. Sprzedaż owoców świeżych, suszonych i towarów kolonialnych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Jakób Orfinger z Warszawy.

R. H. A XXIX 283: „Biuro Techniczne Cegielski i Iwanicki Inżynierowie” w Warszawie, Górnośląska 16. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie biura technicznego. Wspólnicy: Ryszard Cegielski, Stanisław Iwanicki, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 19 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, czeki, indosy, umowy i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, korespondencje, przesyłki, towarów i przekazów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 284: „Fajwel Maszynka” w Otwocku, Świdzka 24. Drobna sprzedaż drzewa budowlanego. Istnieje od 1930 r. Właściciel Fajwel Maszynka z Otwocka.

R. H. A XXIX 285: „Warsztat Radjotechniczny „Selekton” Józef Eidelson” w Warszawie, Leszno 6. Istnieje od 1930 r. Właściciel Józef Ber Eidelson z Warszawy.

R. H. XXIX 286: „Aron Białooko” w Warszawie, Nalewki 26 m. 7. Pracownia i sprzedaż pończoch. Istnieje od 1928 r. Właściciel Aron Białooko z Warszawy.

R. H. A XXIX 287: „Restauracja Walenty Słomczyński” w Warszawie, Leszno 113. Istnieje od 1925 r. Właściciel Walenty Słomczyński z Warszawy.

R. H. A XXIX 288: „Bar pod 50 Feliksa Maciejewska” w Warszawie, Chłodna 50. Istnieje od 1928 r. Właścicielka Feliksa-Ludwika Maciejewska z Warszawy.

R. H. A XXIX 289: „Przedsiębiorstwo Budowy Dróg inż. Henryk Kulisz” w Warszawie, Królewska 31. Istnieje od 1930 r. Właściciel Henryk Kulisz z Warszawy.

R. H. A XXIX 290: „Dom Handlowy Henoch vel Henryk Grasberg” w Warszawie, Solec 14. Handel hurtowy płodami rolnymi i ich przetworami. Istnieje od 1930 r. Właściciel Henoch vel Henryk Grasberg z Warszawy.

R. H. A XXIX 291: „Brucha Sztruchman” w Warszawie, Franciszkańska 27. Drobna sprzedaż papieru i tektury. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Brucha Sztruchman z Warszawy.

R. H. A XXIX 292: „Mojsze Josef Drukman” w Warszawie, Nalewki 17, lokal M. Bertmana. Drobna sprzedaż bawełny, przędzy i nici. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mojsze Josef Drukman z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Genią z domu Sobol nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 15 stycznia 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 293: „H. Minkowski” w Warszawie, Nalewki 40. Oddział (Kolektura) w Wilnie. Drobna sprzedaż wyrobów tytoniowych i kolektura Państwowej Loterii Klasowej. Istnieje od 1912 r. Właściciel Hersz Minkowski z Warszawy.

R. H. A XXIX 294: „Chaim Postbrif” z Warszawy, Wałowa 9. Drobna sprzedaż futer. Istnieje od 1928 r. Właściciel Chaim Postbrif z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Rywką z domu Grundland nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 9 lipca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 295: „Przemysł Szklany Hersz Berlin” w Warszawie, Młocińska 14. Przedsiębiorstwo wyrobów szklanych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Hersz vel Herman Berlin z Warszawy.

R. H. A XXIX 296: „Janina Chodyna Skład Kalli, Dachówek i Terrakoty” w Warszawie, Chmielna 23. Istnieje od

1930 r. Właścicielka Janina Chodyna z Wawra pod Warszawą.

R. H. A XXIX 297: „**Jakób Puszet**“ w Warszawie, Twarda 2. Drobną sprzedaż artykułów aptekarskich i mydlarskich. Istnieje od 1905 r. Właściciel Jakób Puszet z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Taubą-Iską z domu Żurkowską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 listopada 1905 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 299: „**M. Weissbord spadkobiercy i S-ka**“ w Warszawie, Świętojska 32. Handel futrami. Wspólnicy: Ita Weissbord, nieletni: Abram Weissbord Mozes vel Michał Weissbart, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 7 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Mozes vel Michał Weissbart i Ita Weissbord, z których każdy samodzielnie podpisuje firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach.

R. H. A XXIX 300: „**Aron Ruslender**“ w Warszawie, Chłodna 43. Pracownia pantofli. Istnieje od 1924 r. Właściciel Aron Ruslender z Warszawy.

R. H. A XXIX 301: „**Wacław Szol Tartak i Fabryka Becek w Dobrych Mostach na Wołyniu**“. Istnieje od 1930 r. Siedziba firmy w Warszawie, Moniuszki 5. Właściciel Wacław Szol w Dobrych Mostach, powiat Sarneński.

R. H. A XXIX 302: „**Drukarnia Popularna Szaja Lebenbaum**“ w Warszawie, Sienna 33. Prowadzenie drukarni, wydzierżawionej od firmy: „Drukarnia Ars, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szaja-Noech Lebenbaum z Warszawy.

R. H. A XXIX 303: „**Ivonne**“ **Oskar Gercowicz**“ w Warszawie, Graniczna 7. Drobną sprzedaż towarów perfumeryjnych i galanterji. Istnieje od 1930 r. Właściciel Oskar Gercowicz z Warszawy.

R. H. A XXIX 304: „**Pinkus Safo**“ w Warszawie, Skórzana 10. Sprzedaż artykułów cukierniczych. Właściciel Pinkus Safo z Warszawy.

R. H. A XXIX 305: „**Wydawnictwo Arcydział Literatur Obcych**“, **Retor** **Stanisław Kozłowski**“ w Warszawie, Mokotowska 59 m. 2. Istnieje od 1930 r. Stanisław Tymon Kozłowski z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Aliną-Tadą-Marją z domu Paszkiewicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 lutego 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 308: „**Oja**“ **Abraham Weinthal**“ w Warszawie, Krucza 7. Wytwórnia i pakownia towarów gumowych i toaletowej galanterji. Istnieje od 1930 r. Właściciel Abraham Weinthal ze Lwowa.

R. H. A XXIX 309: „**Izrael Degenszajn**“ w Warszawie, Grzybowska 1/3. Sprzedaż szkła okiennego. Istnieje od 1924 roku. Właściciel Izrael Degenszajn z Warszawy.

R. H. A XXIX 310: „**Lejb Bojm**“ w Warszawie, Elektoralna 11. Drobną sprzedaż ubiorów męskich. Istnieje od 1922 r. Właściciel Lejb-Hersz Bojm z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Itą z domu Tenenbaum nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 grudnia 1925 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 311: „**B-cia Sz. i B. Goldman**“ w Warszawie, Skórzana 4. Handel mąką i kaszą. Wspólnicy: Szyja Goldman, Berek Goldman, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 czerwca 1929 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, czeki i wogóle wszelkie dokumenty podpisują obaj wspólnicy łącznie pod stemplem firmy. Pomiędzy Szyją Goldmanem i Berkiem Goldmanem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 315: „**Krajowy Przemysł Futrzany Chemja Kryształko w Warszawie**“ w Warszawie, Nowolipie 44. Fabryka wyprawy i farbowania futer. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chemja Kryształko z Warszawy.

R. H. A XXIX 318: „**M. Zundelewicz i D. Izgur**“ w Warszawie, Nalewki 29. Skład towarów manufakturowych krajowych i zagranicznych. Wspólnicy: Miron-Mejer Zundelewicz, Dawid Izgur, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, weksle, indosy na wekslach do dyskonta, traty i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję bieżącą, pokwitowania z odbioru przesyłek, towarów, przekazów, należności, indosy na wekslach do inkasa, czeki oraz pokwitowania z odbioru sum od wszelkich instytucji podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Dawidem Izgurem a małżonką jego Heleną z domu Zundelewicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 marca 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 320: „**Warszawska Hurtownia Blachy N. Prywes i D. Förster**“ w Warszawie, Twarda 4. Handel blachą i artykułami pokrewnymi komisowo i na rachunek własny. Wspólnicy: Nojeh Prywes, Dawid Förster, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra, czeki, obligi, plenipotencje i inne zobowiązania pieniężne podpisują obaj wspólnicy łącznie. Wszelką korespondencję, pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek, pieniędzy i innych walorów od osób prywatnych i wszelkich instytucji podpisuje jeden ze wspólników. Każdy ze wspólników uprawniony jest do samodzielnego kwitowania i wykreslania z wykazów hipotecznych sum zapisanych na rzecz spółki. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 324: „**M. i H. Bracia Reichman**“ w Warszawie, Marszałkowska 121. Pracownia i sprzedaż ubiorów i futer męskich i damskich. Wspólnicy: Hersz Reichman, Mojżesz Reichman, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 lutego 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Pomiędzy Herszem Reichmanem a małżonką jego Jadwigą z domu Haiss nastąpił układ na mocy intercyzy, ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 326: „**Mordka Himelsztaub**“ w Warszawie, Nalewki 13. Mordka Himelsztaub mieszka obecnie przy ul. Karmelickiej 5. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Zysłą z domu Siemiontek nastąpił układ, na mocy intercyzy z dnia 6 czerwca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 339: „**Apteka J. Tarchalski, L. Madey i S-ka**“ w Warszawie, Czerniakowska 79. Firma obecnie brzmi: „Apteka J. Tarchalski i J. Malczewski“. Wspólnik Jan Malczewski z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie z dnia 31 października 1930 r. za nr. 2934, Marja-Emilja Kwiatkowska i Fran-

ciszek Madey ze spółki wystąpili, cedując swe udziały na rzecz Jana Malczewskiego. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Weksle, czeki, zryta, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj współnicy pod stemplem firmy.

R. H. A XXVII 99: „Michał Majewski” w Warszawie, Wolska 34 i 105. Przedsiębiorstwo pogrzebowe. Istnieje od 1918 roku. Właścicielka Marja Józefa Majewska z Warszawy. Pomiedzy Michałem Majewskim a małżonką jego Marją Józefą z domu Slucką nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 18 grudnia 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVII 129: „Bielski Przemysł Włókienniczy Zollman i Herszdörfer” w Warszawie, Niecała 8. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 września 1930 r. firmie: „Bielski Przemysł Włókienniczy Zollman i Herszdörfer” w osobach Zygmunta Zollmana i Wacława Herszdörfera została ogłoszona upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Józef Pawłowski, kuratorem zaś adwokat Władysław Nadrałowski z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 4 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 listopada 1930 r. upadłość Zygmunta Zollmana i Wacława Herszdörfera handlujących pod firmą „Bielski Przemysł Włókienniczy Zollman i Herszdörfer” została uchylona.

R. H. A XXVI 311: „Smok” Aleksander Paszewin” w Warszawie, Leszno 70. Firma zarejestrowana została pod R. H. A XII 537.

R. H. A XXVI 312: „Zakłady Przemysłowe „Miedzeszyn” Helena Zbierańska” w Miedzeszynie, gm. Falenica. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIV 337: „Biuro Ekspedycyjne Adam Rozen w Warszawie, Spółka Firmowa” w Warszawie, Królewska 55. Na mocy umowy z dnia 26 listopada 1929 r. przedsiębiorstwo wraz z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Luzera vel Ludwika Izby i prowadzone jest przez tegoż jednoosobowo pod firmą: „Biuro Ekspedycyjne Adam Rozen właściciel Luzer Izba”.

R. H. A XXIII 90: „Icek Fruchgarten i S-ka” w Warszawie, Madalińskiego 18. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXII 129: „Komisowa Sprzedaż Cukru Lazar Kohn” w Warszawie, Warecka 9. Istnieje od 1925 r. Właściciel Lejzor Berek vel Lazar Kohn z Warszawy.

R. H. A XXI 85: „Abram Grossynger” w Warszawie, Twarda 8. Abram Grossynger zmarł. Spadkobiercami jego są: Syma Grossynger, Rachel Grossynger, nieletni Józef-Lejb Grossynger, Jakób Grossynger, Mordchaj Grossynger i Edwarda Grossynger, wszyscy z Warszawy. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 149: „Salomon Krasnobrod i S-ka „Orion” w Warszawie, Pańska 59. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Mydeł, Perfum i Kosmetyków „Cloudel” Salomon Krasnobrod i S-ka”.

R. H. A XXI 184: „J. Goldman” w Warszawie, Królewska 18. Firma obecnie brzmi: „Aseptia” Hurtownia Artykułów Opatrunkowych, Chirurgiczno-Gumowych i Chemikalji właściciel J. Goldman”.

R. H. A XX 130: „Belfiore Rosario” w Warszawie, pl. Mirowski 13. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 grudnia 1930 r. Belfiore Rosario ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Kazimierz Wasilewski, kuratorem zaś adwokat Wiesław Malinowski z Warszawy.

R. H. A XVIII 21: „Dom Handlowy Vagn Lombolt” w Warszawie, Wierzbowa 8 m. 2. Prokura Ivara Holgera Mikkelsena ustała. Nilsowi Vilhelmowi Jørgensenowi z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. A XVIII 249: „J. Ch. Cytryn” w Warszawie, Ś-to Jerska 23. Handel damskimi i dziecięcymi ubiorami. Istnieje od 1899 r. Właściciel Jakób-Chil Cytryn z Warszawy. Szlamie Cytrynowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XVIII 419 (A XXII 51): „Towarzystwo Metalurgiczne Bracia Czerniak i Spółka” w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 2. Markusowi Brafmanowi z Wilna udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym ze współników.

R. H. A XVII 478: „Unja” A. Szytkgold, H. Reingold i S. Rabinowicz” w Warszawie, ul. Długa 19 m. 9. Pomiedzy Simonem Rabinowiczem a małżonką jego Fajgą-Lają z domu Stolar nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 maja 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XVI 29: „Wigdor Gesundheit i S-ka” w Warszawie, Gęsia 7a. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 17 marca 1925 r. za nr. 1510, Chil-Majer Flattau ze spółki wystąpił, cedując swój udział pozostałym współnikom.

R. H. A XVI 403: „Magazyn Mebli Wolf Messing „Rozmaitość” w Warszawie, Bagno 6. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Fajgą-Mindlą z domu Berger nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 marca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XV 343: „Abram Eilstein” w Warszawie, Pawia 42. Abram Icek Eilstein zmarł. Spadkobiercami jego są: Mozes vel Mieczysław Eilstein, Samuel Eilstein, Estera-Rojza Stein, Mirra Ajzenberg, Frymeta Rosenroth, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Abramie Icku Eilsteinie, ustanowiona na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i reprezentowania firmy upoważnieni zostali: Mozes vel Mieczysław Eilstein i Kiwa vel Jakób Stein. Weksle, zryta na wekslach i wogóle wszelkie zobowiązania, jak również akty urzędowe podpisują pod stemplem firmy Mozes vel Mieczysław Eilstein i Kiwa vel Jakób Stein. Rachunki, korespondencję, czeki, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy za przekazami, przesyłek, towarów oraz należności, nie wyłączając procentów od sum zabezpieczonych hipotecznie, tenuty dzierżawnej z oddanych w dzierżawę obiektów, komornego od lokatorów, nieruchomości podpisuje Mozes vel Mieczysław Eilstein lub Kiwa vel Jakób Stein każdy samodzielnie. Również każdy z nich prowadzi sprawy sądowe i administracyjne firmy.

R. H. A XIV 28: „Biuro Techniczno-Handlowe „Polus” Nikodem Stückgold” w Warszawie, Żórawia 15. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Małą vel Marją z domu Warszawską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 1 grudnia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XII 79: „Józef Altszyler” w Warszawie, Franciszkańska 35. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XII 340: „**Polciąg**“ **Fabryka Palników i Wyrobów Metalowych J. Jagiełło i M. Daab** w Warszawie, Leszno 71. Firma obecnie brzmi: „Izydor Jagiełło i S-ka”. Wspólniczka Emilja Jagiełło z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynsk'm w Warszawie dnia 13 czerwca 1929 roku za nr. 800, Mieczysław Daab ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Emilji Jagiełło. Do reprezentowania spółki i samodzielnego podpisywania firmy upoważniony jest Izydor Jagiełło.

R. H. A XII 537: „**Biuro Techniczno-Handlowe Aleksander Paszewin**“ w Warszawie, Kopernika 42. Firma obecnie brzmi: „Biuro Techniczne i Fabryka Pomp „Smok” Aleksander Paszewin”. Fabryka przy ulicy Leszno 70.

R. H. A XI 110: „**Chaim Gerkowicz i S-ka**“ w Warszawie, Prózna 12. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 12 listopada 1928 r. za nr. 5322, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XI 579: „**F. Karolewski i K. Klimczak**“ w Warszawie, Senatorska 32. Firma obecnie brzmi: „Huta i Rafineria Szkła „Targówek” Kazimierz Klimczak i Synowie”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Radzymińskiej 116. Fabrykacja i sprzedaż szkła aptecznego i utensylii. Wspólnicy: Tadeusz Klimczak, usamowoniony Janusz Klimczak, obaj z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 23 grudnia 1930 r. za nr. 1482, Feliks Karolewski ze spółki wystąpił, cedując swój udział Tadeuszowi Klimczakowi i Januszowi Klimczakowi. Do reprezentowania spółki upoważniony jest Kazimierz Klimczak, który podpisuje firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Korespondencję niezawierającą zobowiązań i pokwitowania z odbioru przesyłek podpisuje każdy ze współników.

R. H. A X 619: „**Izrael-Moszek Centnerszwer**“ w Warszawie, Krak.-Przedm. 73. Izrael-Moszek Centnerszwer zmarł. Spadkobiercami jego są: wdowa Ryfka vel Regina Centnerszwer, Szajndla-Ruchla Centnerszwer, nieletni Mordka Alter Centnerszwer, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Izraelu-Moszkę Centnerszwerze. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy pod jej stemplem upoważnione są Ryfka vel Regina Centnerszwer i Szajndla-Ruchla Centnerszwer, każda samodzielnie.

R. H. A Ł. 55: „**Bar Polski Aleksander Łupiński**“ w Warszawie, Dzika 70. Aleksander Łupiński zmarł. Spadkobierczyni jego Antonina Łupińska na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynsk'im w Warszawie dn. 2 października 1928 r. za nr. 959, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarła spółkę pod firmą: „Bar Polski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A X 360 (A XXV 244): „**Zakłady Graficzne Straszewiczów dawniej K. Thies**“ w Warszawie, Leszno 112. Wspólnicy: Lucjan Bogusławski, Witold Bogusławski, Tadeusz Galewski, Karol Steinbok, wszyscy z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 12 maja 1927 r. za nr. 683, Hanna ze Straszewiczów Łukaszewiczowa ze spółki wystąpiła, cedując swój udział Lucjanowi Bogusławskiemu, Witoldowi Bogusławskiemu, Tadeuszowi Galewskiemu, Karolowi Steinbokowi oraz nieżyjącemu obecnie Kazimierzowi Głowczewskiemu. Pomiędzy Karolem Steinbokiem a małżonką jego Jadwigą z domu Koepke nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 2 stycznia 1909 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A X 640 (A XXIX 293): „**Barański, Barcikowski i S-ka**“ w Warszawie, Piękna 44. Prokurent Jan-Paweł Sporny podpisuje weksle, żyra wekslowe, akty hipoteczne i pełnomocnictwa łącznie z jednym ze współników, korespon-

dencję zaś zwykłą, rachunki, umowy handlowe, pokwitowania z odbioru należności, towarów, wszelkiego rodzaju korespondencji, oraz czeki samodzielnie. Zobowiązania pieniężne, weksle, żyra wekslowe, akty kupna-sprzedaży i obciążenia nieruchomości i wogóle akty hipoteczne, jak również prokury i pełnomocnictwa, dotyczące prowadzenia interesów spółki winny być podpisywane przez dwóch współników łącznie. Wszelkiego rodzaju umowy handlowe, korespondencję handlową, czeki, rachunki, podania do władz, pokwitowania z odbioru należności, wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze współników. Również jeden ze współników może prowadzić sprawy sądowe spółki osobiście lub przez pełnomocników.

R. H. A XI 18: „**Jan Żurowski, dawniej Karol Sommer**“ z Warszawy, Miodowa 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XI 554: „**Dom Handlowy Fiszel Szpira**“ w Warszawie, Twarda 36. Abrahamowi vel Abramowi Zalbergowi vel Zolbergowi, Ickowi-Majerowi Kozłowskiemu, Abrahamowi vel Abramowi Kleinmanowi vel Klajmannowi, wszystkim z Warszawy, udzieleno prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie z tym, że jeden z tych podpisów musi być zawsze Zalberga. Wpis powyższy w dniu 8 października 1930 roku uzupełniony został dopełnieniem: Abramowi-Jakobowi Klajmanowi, Izaakowi Szp'ro, obydwom z Warszawy, udzieleno prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. A XII 231 (A XXVIII 173): „**Dom Handlowy „Estefilm” Paweł Zagrodziński**“ w Warszawie, Marszałkowska 112. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 listopada 1930 r. firmie: „Teatr Świetlny Casino Zagrodziński i S-ka” oraz współnikom firmowym Annie Zagrodzińskiej, Henrykowi Zagrodzińskiemu, Marji Kleinowej, Stanisławowi Zagrodzińskiemu i firmie: „Dom Handlowy „Estefilm” Paweł Zagrodziński” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Józef Racięcki, kuratorem zaś adwokat Adam Kitzman z Łodzi.

R. H. A XII 285: „**Teresa Grodzicka**“ w Warszawie, Żabia 3. Teresa Grodzicka zmarła. Przedsiębiorstwo prowadzą jako współwłasność niepodzielna z tytułu spadku spadkobiercy Terezy Grodzickiej, którzy opłacają świadectwo przemysłowe kat. VIII, wobec czego przedsiębiorstwo nie podlega przepisom Dekretu o Rejestrze Handlowym.

R. H. A XIII 558: „**Izrael Fanjberg**“ w Warszawie, Leszno 7 m. 3. Firma obecnie brzmi: „Przemysł Niciany Izrael Fajnborg”. Lokal firmy znajduje się przy ulicy Wroniej 71.

R. H. A XIV 252 (A XXIX 123): „**Rabinowicz i Bakulin**“ w Warszawie, Gęsia 14. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 listopada 1930 r. postępowanie zapobiegawcze Mojżesza Rabinowicza i Fajwisza Bakulina zostało umorzone, firmie zaś „Rabinowicz i Bakulin” w obojach Mojżesza Rabinowicza i zmarłego Fajwisza Bakulina ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Mitraszewski, kuratorem zaś adwokat Jan Nowicki z Warszawy.

R. H. A XV 274: „**Wolf Czerkies i S-ka**“ w Warszawie, Gęsia 18. Nachman Wolf Czerkies zmarł. Spadkobiercami jego są: Abram Czerkies, Chaja-Sura Czerkies, Icek Czerkies, wszyscy z Warszawy, Ida Czerkies z Brześcia n/Bugiem, Ruchla Sztejsel z Równego, Boruch Czerkies z Zambrowa. Do reprezentowania praw spadkobierców zmarłego współnika Wolfa Czerkies na prawach przysługujących temuż współnikowi upoważniona została Chaja-Sura Czerkies.

R. H. A XVI 246: „**Przedsiębiorstwo Włókiennicze „Polkrcit” właściciele J. Rozenholz i A. Bortensztejn**“ w War-

szawie, Senatorska 29. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 maja 1930 r. Aronowi Bortensztajnowi i Józefowi Rozenholcowi handlującym pod firmą: „Przedsiębiorstwo Włókiennicze „Polkort” właściciele J. Rozenholc i A. Bortensztajn” udzielone zostało odroczenie wypłat do 19 sierpnia 1930 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Wacław Purski, nadzorczą sądowym adwokat Henryk-Kazimierz Rossman z Warszawy.

R. H. A XVI 496: „Młyn Zbożowy Bracia Gilf” w Warszawie, Staszycza 15. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVII 215 (A XXIX 86): „Samuel Lis” w Warszawie, Nałewki 13 m. 4. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 sierpnia 1930 r. upadłość firmy została unorzona. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 19 listopada 1930 r. Samuelowi Lisowi handlującemu pod firmą: „Samuel Lis” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy J. Pawłowski, kuratorem adwokat Bolesław Zawadzki z Warszawy.

R. H. A XVIII 224: „Biuro Agenturowo-Komisowe „Cukrum” właściciele Kychter, Majzier i Urbach” w Warszawie, Elektorana 6 m. 16. Firma obecnie brzmi: „Biuro Agenturowo-Komisowe „Cukrum” właściciele Majzier i Urbach”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 czerwca 1930 r. za nr. 2779, Leopold Kychter ze spółki wystąpił, cedując swój udział pozostałym wspólnikom. Wekście podpisują obaj wspólnicy łącznie. Wszelkiego rodzaju inne zobowiązania, umowy, zryba, czeki, pełnomocnictwa oraz pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, ze wszystkich instytucji finansowych, państwowych i komunalnych i osób prywatnych podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XVIII 266: „Jan Szulc” w Warszawie, Nowy Świat 59. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 września 1930 r. upadłość została ukończona.

R. H. A XVIII 448: „Dom Ekspedycyjny Abram Welgryn” w Warszawie, Leszno 40 m. 9. Istnieje od 1925 r. Właściciel Abram Welgryn z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Sarą z domu Klotz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16/29 stycznia 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XIX 348: „Inżynier Jan Abratański i S-ka” w Reibertowie pod Warszawą. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Mechaniczne i Odlewnia Żelaza inż. Jan Abratański i S-ka”.

R. H. A XX 332: „M. Klukowska i H. Próźniak” w Okuniewie, pow. Warszawskiego. Spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XX 480: „Fabryka Mydła „Omega” Sz. i J. Gincburgowie” w Warszawie, Leszno 81. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. ks. Ziemowita 36.

R. H. A XX 486: „Varsovienné” właściciel Henryk Sonabend” w Warszawie, Sosnowa 14. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 104.

R. H. A XXI 52: „Marja Kiefer” w Warszawie, Marszałkowska 137. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 53: „Informator Powszechny Rzeczypospolitej Polskiej Edward Grabowiecki” w Warszawie, Nowy Zjazd 6 m. 1. Wpis powyższy w dniu 26 kwietnia 1927 r.

uzupełniony został dopełnieniem: Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXI 81: „Fabryka Garbarska Hersz-Lejb Cytryn i S-ka” w Warszawie, Wojska 48. Akty nabycia, zbycia, obciążenia, ściesnienia, zwołania od obciążen i ściesnień nieruchomości i praw hipotecznych, akty ustanowienia prokury, weksle, czeki, poręczenia, pełnomocnictwa oraz akty kupna i sprzedaży towaru garbarskiego (skor surowych i wyprawionych, ekstraktów) i t. d. winny być podpisywane przez co najmniej dwóch wspólników. Przez jednego zaś wspólnika, o nie stosownie do powyższego nie są wymagane podpisy co najmniej dwóch wspólników, podpisywane być mogą w szczególności: umowy, akty urzędowe i hipoteczne, wszelka korespondencja handlowa, oraz pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek, pieniędzy i korespondencji, prawo reprezentowania spółki w sądach, instytucjach państwowych i samorządowych, oraz wobec osób i instytucji prywatnych służy każdemu wspólnikowi oddzielnie.

R. H. A XXI 137: „Dom Handlowy Inżynier Stanisław Pozowski” w Warszawie, Emilji Plater 9/11. Firma brzmi: „Dom Handlowy i Wytwórnia Chemiczna Inżynier Stanisław Pozowski”.

R. H. A XXII 29: „T. Z. Osiński, Spółka Firmowa” w Warszawie, Marszałkowska 142. Pomiędzy Kazimierzem Wojciechem Osińskim a małżonką jego Władysławą Osińską z domu Celnską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 kwietnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXII 226: „Bibel i Wiśniakowski” w Warszawie, Leszno 108. Warsztat wyrobów metalowych. Wspólnicy: Teodor Bibel, Stanisław Wiśniakowski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 21 marca 1927 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle i pełnomocnictwa podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie. Przyjmowanie obciążunków, zakup materiałów, sprzedaż towarów i odbiór pieniędzy ma prawo załatwiać każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXII 341: „Skład Apteczny Szołom Freidberg” w Warszawie, Żelazna 45. Firma obecnie brzmi: „Skład Apteczny „Ewerest” Mag. Farm. Szołom Freidberg”.

R. H. A XXII 478: „Araham der Aprahamian” w Warszawie, Sienkiewicza 2. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIII 254: „Tartak Parowy Lejbman Perlin, Spółka Firmowa” w Warszawie, Burakowska 24/26. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 2 kwietnia 1930 r. za nr. 1674, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXIV 174: „Abram Grünberg i S-ka, Młyn Motorowy w Żyrardowie” ul. Ogrodowa 15. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 95: „H. D. Gutmacher” w Warszawie, Smocza 26. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 239: „Polska Konkurencja Michel Poznański” w Warszawie, Nowy Świat 12. Firma obecnie brzmi: „Chronometre” Michel Poznański”.

R. H. A XXV 250: „Azryel Grünberg i S-ka, Młyn Motorowy w Żyrardowie”, Ogrodowa 15. Na mocy aktu zeznane-

go przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 4 stycznia 1930 r. za nr. 22, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXV 315: „**T. A. Bracia Konopaccy, Fabryka Dykt**” w Warszawie, Ujazdowska 39. Otwarto Oddział w Łodzi.

R. H. A XXVI 75: „**American-Auto, właściciel Maurice Pate**” w Warszawie, pl. Napoleona 5. Handel samochodami, częściami składowymi tychże, silnikami spalinowymi, naltowymi i benzynowymi i innymi akcesorjami, oraz pośrednictwo i sprzedaż komisowa tych przedmiotów. Istnieje od 1929 r. Właściciel Maurice Pate z Warszawy. Andrzejowi Gdowskiemu, Zygmuntowi Ludwigoowi, Konstancji Jasieńskiej, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z tem, że wszelkie zobowiązania, dokumenty pieniężne, чеки, weksle i akty notarialne podpisują dwaj prokurenci łącznie, zaś umowy na sprzedaż i kupno samochodów, opon i akcesorji samochodowych, korespondencję, pokwitowania z odboru należności, towarów, pieniędzy z poczty, przesyłek podpisuje jeden z prokurentów.

R. H. A XXVI 101: „**Lewek Werchajzer**” w Warszawie, Nowolipie 12. Prokura Geni Werchajzer ustafa. Adeli Werchajzer z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXVI 115: „**Wytwórnia Obuwia „Siła” Rajzla Leffel**” w Warszawie, Miodowa 1. Prokura Szmula Rubina vel Samuela Leffela ustafa.

R. H. A XXVII 52: „**Związek Gospodarczy Polski, Janusz Kremky i S-ka, Spółka firmowo-komandytowa**” w Warszawie, Miodowa 21. Handel wszelkimi artykułami oraz wytworzenie i organizowanie poszczególnych gałęzi produkcji i handlu. Wspólnicy: Janusz Zbigniew Kremky, Feliks Sobolewski, obaj z Warszawy, Józef Tomczak w osadzie Tomczyn, pow. nieszawskiego. Spółka firmowo-komandytowa rozpoczęła czynności dnia 22 lipca 1929 r. Do reprezentowania i podpisywania spółki pod jej stemplem upoważniony jest każdy ze wspólników firmowych samodzielnie. Wspólnikami komandytowymi są: Wacław Kremky, właściciel przedsiębiorstwa „Laboratorium Chemiczne i Kosmetyczno-Perfumeryjne Wacław Kremky” z wkładem zł 200 i Stefan Bronikowski z wkładem zł 50.

R. H. A XXVII 241: „**Wlim i S-ka**” w Pradze Czeskiej, Oddział w Warszawie, Jasna 22. Arturowi Scholtisowi i Karolowi Prevratskiemu, obydwoom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. A XXIX 51: „**Lejb Rubinow'cz**” w Warszawie, Chłodna 17 m. 6. Fani Rubinowicz z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXIX 66: „**Autolech” M. Hrynkiewicz i L. Służewski**” w Warszawie, Piękna 15. Wspólniczka Marja Hrynkiewiczówna z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 5 września 1930 r. za nr. 1453, Marjan Hrynkiewicz ze spółki wystąpił, cedując swój udział Marji Hrynkiewiczównie.

R. H. A XXIX 209: „**Fabryka Uszczelnień do Maszyn R. Tschakert i S-ka, właściciel Rudolf Tschakert**” w Warszawie, Żytnia 20. Bolesławowi Krasnosielskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. A VI 376: „**Szaja Szafirman**” w Warszawie, Gęsia 6. Firma obecnie brzmi: „**Fabryczny Skład Sukna i Kordów Szaja Szafirman**”.

R. H. A VII 671: „**Chrzanowski, Pfeiffer, Przanowski i Spółka**” w Warszawie, Rymarska 12. Wspólnik Oskar Saenger zmarł. Prokura Antoniego Kulczyckiego ustafa.

R. H. A VII 765: „**Dom Handlowy „Anglopol” Maksymiljan Goldman**” w Warszawie, Trębacka 13. Firma obecnie brzmi: „**Biuro Techniczno-Handlowe „Anglopol” Maksymiljan Godzewski**” w Warszawie, Lwowska 13. Właściciel firmy nosi obecnie nazwisko Maksymiljan Godzewski. Zezwolenie na zmianę nazwiska potwierdzone zostało przez Komisariat Rządu na m. st. Warszawę dnia 22 sierpnia 1928 r. za nr. Eksp. 1/1015 S. 28.

R. H. A B. 18: „**Bolesław Borkowski**” w Warszawie, Żelazna 29. Prokurentka Marja Zwolińska wyszła zamąż i obecnie nosi nazwisko Borkowska.

R. H. A K. 34: „**F. Kulesza**” w Warszawie, Żytnia 40. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Młynarskiej 50. Celem przedsiębiorstwa jest prowadzenie stolarni mechanicznej.

R. H. A K. 46: „**S. Karmazyn**” w Warszawie, Miodowa 18. Otwarto Oddział w Warszawie, Marszałkowska 138.

R. H. A M. 17: „**Z. Mentzel**” w Warszawie, Marszałkowska 101. Rudolfowi Ginterowi, Marcelemu - Sewerynowi Czaplińskiemu, obydwoom z Warszawy, Zofji Mentzlowej z Piastowa pod Warszawą i Gustawowi Knochowi z Łodzi udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. A S. 103: „**Lecn Skuza**” w Warszawie, Trębacka 11. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A S. 149 (A XXVII 143): „**Sieleckie Zakłady Chemiczne M. Białobrzęski**” w Sielcach, Belwederska 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca 1930 r. zatwierdzony został układ zapobiegawczy, zawarty na ogólnym zgromadzeniu wierzycieli firmy w dniu 15 i 28 maja 1930 r., na mocy którego rozłożona została spłata ustalonych długów na przeciąg dwóch lat, licząc od zatwierdzenia układu przez sąd i dodany został dłużnikowi nadzorca z ramienia wierzycieli na czas wykonywania układu z uprawnieniami nadzorca sądowego w osobie adwokata Michała Kulczyckiego z Warszawy, Żłota 41. Firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje jej właściciel Michał Białobrzęski łącznie z nadzorcą z ramienia wierzycieli adwokatem Michałem Kulczyckim albo w zastępstwie nadzorca łącznie ze Zbigniewem Mieszczkańskim.

R. H. A W. 58: „**M. Weissbord-Spaskobiercy**” w Warszawie, Ś-to Jerska 32. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 7 listopada 1930 r. za nr. 5095 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka firmowa pod firmą: „**M. Weissbord-Spaskobiercy i S-ka**”.

R. H. A XII 306: „**Szwajcarsko-Polski Przemysł Taśmowy Bopp i Amsler**” w Warszawie, pl. Trzech Krzyży 10. Ogłoszona firmie wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 października 1924 r. upadłość wyrokiem tegoż Sądu z dnia 10 listopada 1924 r. została uchylona. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 13 października 1924 r. za nr. 1620 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: „**Szwajcarsko-Polski Przemysł Taśmowy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”.

R. H. A XIV 452: „Bracia Tomkiewicz” w Warszawie, Graniczna 11. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 marca 1930 r. zawarty został układ zapobiegawczy pomiędzy firmą: „Bracia Tomkiewicz” a jej wierzycielami.

R. H. A XIX 414: „Laboratorium Chemiczne i Kosmetyczno-Perfumeryjne Wacław Kremky” w Warszawie, Miodowa 21. Wacław Kremky zmarł. Spadkobiercami jego są: wdowa Jadwiga Barbara Kremky, Janusz Zbigniew Kremky i dr. Jerzy Wiesław Kremky, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Wacławie Kremky. Do reprezentowania i samodzielnego podpisywania firmy pod jej stemplem z dodatkiem „spadkobiercy” upoważniony został Janusz-Zbigniew Kremky na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 21 maja 1929 r. za nr. 2331.

R. H. A XXI 71: „Icek-Majer Hochman i S-ka” w Warszawie, Gęsia 4. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 12 lipca 1928 r. za nr. 3032, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XXII 327: „Salon de Beaute Cleo Katarzyna Catley” w Warszawie, Mazowiecka 12. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXII 429: „Biurowo Inżynierskie dr. Czesław Kłós” w Warszawie, Smolna 10. Udzielono prokury Klarze Kłós z osady Włochy z prawem samodzielnego podpisywania za firmę i Ludwikowi Koczwarze z osady Włochy z prawem podpisywania łącznie z prokurentami Romanem Dąbkowskim lub Józefem Kumińskim.

R. H. A XXIV 71: „Dom Ekspedycyjno-Transportowy „Ekspedblok” Aleksander Goraj” w Warszawie, Ujazdowska 28 m. 15. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Nowogrodzkiej 36.

R. H. A XXIX 357: „Eljasz Ajzenryng” w Warszawie, Pawia 10. Pracownia kopert i wyrobów papierowych. Istnieje od 1922 r. Spadkobiercy Eljasza Ajzenrynga: Chana Ajzenryng i nieletnia Bajla Ajzenryng z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Eljaszu Ajzenryngu. Do prowadzenia przedsiębiorstwa upoważniona jest Chana Ajzenryng.

B. — WPISY GŁÓWNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE.

R. H. B XX 3640: „Krajowa Wytwórnia Wyróbów Metalowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kaweczyńska 4a. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni części metalowych, części maszyn, aparatów pomiarowych, części elektrycznych, amunicyjnych i galanterji. Kapitał zakładowy zł 50.000, podzielony na 250 udziałów, całkowicie w gotówkę wpłacony. Zarządcami są: Jan Mówow, Bolesław Lutz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Akty notarialne, hipoteczne i inne, umowy prywatne, zobowiązania, weksle, żyra, akcepty, trały oraz czekii podpisuje dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, należności, przekazów pieniężnych, pakietów wartościowych, przesyłek, towarów i dokumentów podpisuje jeden z zarządców. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 23 grudnia 1924 r. za nr. 1561, na czas do dnia 1 stycznia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu je-

den ze współników nie zawiadomi drugiego o chęci likwidacji spółki.

Wciągnięto w dn. 12 stycznia 1925 r.

R. H. B XXVIII 4678: „Fabryka Maszyn „Młynotrak” inż. J. Szejnberg, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kazimierowska 26. Celem spółki jest prowadzenie fabryki maszyn młynarskich i tartacznych. Kapitał zakładowy zł 16.000, podzielony na 160 udziałów, zł 8.000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 8.000 wpłacono gotówką. Józef vel Jasek Szejnberg z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 6 sierpnia 1926 r. za nr. 629, do dnia 1 sierpnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne pięcioletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu, jeden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 12 listopada 1926 r.

R. H. B XXXIX 5760: „Śrut, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chłodna 45. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa przerabiania łubinu. Kapitał zakładowy zł 2.400, podzielony na 120 udziałów, całkowicie gotówką wpłaconych. Zarządcami są: Mordka Edelman, Symcha Budny, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czekii, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, umowy i wogóle wszelkie zobowiązania, jak również pokwitowania i inne dokumenty podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 31 grudnia 1927 r. za nr. 1818, na czas do dnia 1 stycznia 1929 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne trzyletnie okresy, o ile na jeden miesiąc przed upływem terminu nie nastąpi postanowienie współników o likwidacji spółki. Wpis powyższy w dniu 21 września 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 5 lipca 1928 r. za nr. 3501, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

Wciągnięto w dn. 14 czerwca 1928 r.

R. H. B XLV 6563: „Towarzystwo Przemysłowe „Caves du Midi”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Odolańska 42. Celem spółki jest produkowanie i sprzedaż win gronowych z materiałów i surowców zagranicznych oraz krajowych. Kapitał zakładowy zł 25.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotówką wpłaconych. Zarządcami są: Stanisław Madey, Zygmunt Meyszowicz, Stanisław Tyszkiewicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czekii, wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy akty urzędowe, pełnomocnictwa i prokury podpisuje Stanisław Madey łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, rachunki oraz pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 22 listopada 1929 r. za nr. 5837, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 grudnia 1929 r.

R. H. B XLIX 7094: „Wydawnictwo „Hacefira”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Leszno 54. Celem spółki jest założenie i prowadzenie w Warszawie drukarni nakładowej dla wydawnictw w języku przedewszystkiem hebrajskim. Kapitał zakładowy zł 18.000, podzielony na 2 udziały, całkowicie w gotówkę wpłacony. Zarządcami są: Leon Lewite, Samuel Katz, obaj

z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 9 listopada 1930 r. za nr. 4693 i Pliszczyńskim dnia 21 listopada 1930 r. za nr. 1916, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 4 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7097: „**Radzińskie Zakłady Cegielniane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w osadzie Radzin, pow. warszawskiego. Celem spółki jest założenie i prowadzenie cegielni w osadzie Radzin. Kapitał zakładowy zł 18.000, podzielony na 3 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Kazimiera Serkowska, Henryk Serkowski, Stanisław Pakulski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, czeki, weksle, żyra i pełnomocnictwa podpisuje Stanisław Pakulski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiej korespondencji i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Bronisławie Pakulskiej z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z Kazimierą Serkowską lub Henrykiem Serkowskim. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosnińskim w Warszawie dnia 13 lipca 1929 r. za nr. 2132, na czas do dnia 1 lipca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 6 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7099: „**Agencja Kinematograficzna „Wszefilm”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie. Zielna 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstw kinematograficznych oraz kupno i wynajem filmów. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony gotowizną. Zarządcami są: Aron Jawic, Samuel Graiman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, prokury, pełnomocnictwa, zobowiązania, przekazy, czeki, indosy na wekslach i t. d. podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję zwykłą, pokwitowania z odbioru korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 2 października 1930 r. za nr. 4960, na czas do dnia 1 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7100: „**Turcja**”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie. Ractawicka 3. Celem spółki jest produkowanie turecko-sułtańskiej chałwy, rachafłukum, oraz wyrobów z cukru. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Karabet M. Alezydian, Joussof Diawid, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów, wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 15 października i 25 października 1930 r. za nr. 4649 i 4817, na czas do dnia 15 października 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współ-

ników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7101: „**Towarzystwo dla Handlu Drzewem „Rettel”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Kapucyńska 5. Celem spółki jest eksploatacja lasów oraz handel materiałami drzewnymi. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 4 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jakób Frydman, Salomon vel Szolom Frydman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, umowy, pełnomocnictwa, prokury, i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przekazów, pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 28 października 1930 r. za nr. 6534, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7102: „**Ramowytwórnia**”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Czerniakowska 194a. Celem spółki jest produkowanie wszelkiego rodzaju listew i ram. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów; zł 3.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 1.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Michał Wyczółkowski, Piotr Przybyło, Czesław Leszczyński, wszyscy z Warszawy, Michał Jarociński w Puśtelniku pod Warszawą. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie akty urzędowe, umowy, kontrakty, weksle, czeki, żyra i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, towarów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 30 października 1930 r. za nr. 128, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7103: „**Przemysł Dłktowy „Multiply”, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 17. Celem spółki jest prowadzenie fabryki dykt klejonych i artykułów pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielony na 2.500 akcji. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 62.500, pozostałe zł 187.500 winny być wpłacone do dnia 1 kwietnia 1932 r. Zarząd stanowią: inż. Karol Stronczewski, inż. Hersz Lurie, inż. Marek Temkin, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję zawierającą zobowiązania, weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu łącznie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek, dokumentów oraz do podpisywania korespondencji niezawierającej zobowiązań dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub prokurenta. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5621. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5622.

Wciągnięto w dn. 12 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7104: „**Biuro Techniczno-Handlowe „Techrad”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Kopernika 28. Celem spółki jest prowadzenie przedstawicielstw komisowych, firm krajowych i zagranicznych w zakresie branży technicznej i radiowej. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 100 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 5.000, pozostałe zł 15.000 winny być wpłacone w ciągu roku od daty

zarejestrowania spółki. Zarzadcami są: Henryk Linde, Sender-Hersz Muszkes, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, umowy, prokury, pełnomocnictwa, z wyjątkiem sądowych, i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, czeki, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, towarów ładunków, przesyłek, przekazów i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 20 października 1930 r. za nr. 2734, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 13 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7105: „Towarzystwo dla Przemysłu i Handlu Włóknistego J. A. Grosłajt, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Łodzi. Oddziały w Warszawie: 1) przy ulicy Długiej 48 (sprzedaż futer), 2) przy ul. Gęsiej 7 (sprzedaż towarów włóknistych i przędzy). Celem spółki jest rozwój przemysłu włóknistego oraz handel tymi wyrobami. Kapitał zakładowy zł 1.500.000, podzielony na 15 000 akcji. Zarząd stanowią: Icek vel Izaak Grosłajt, Michał Grosłajt, Chana vel Anna Grosłajt, Jakób Herman, wszyscy z Łodzi, Abram Isser vel Izidor Herman z Warszawy. Zastępca Bendet vel Bernard Herman z Łodzi. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję podpisuje jeden członek zarządu lub dyrektor zarządzający. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki na rachunki bieżące, pisma z zadaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych i rządowych podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z dyrektorem zarządzającym. Do odbierania z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Dyrektorem zarządzającym jest Icek vel Izaak Grosłajt, który ma prawo samodzielnie działać we wszystkich wypadkach i we wszystkich sprawach spółki gdzie jest niezbędne działanie wspólne dwóch członków zarządu. Józefowi Starkontowi i Jakóbowi Berkowiczowi, obydwom z Łodzi, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Johanowi Iteldowi z Warszawy udzielono łącznej prokury dla Oddziałów w Warszawie. Statut Spółki Akcyjnej zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu ogłoszony został w Nr. 32 „Monitora Polskiego” z dnia 8 lutego 1924 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Rossmanem w Łodzi dnia 6 maja 1924 r.

Wciągnięto w dn. 13 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7106: „A. Habich, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie. Hale Mirowskie. Celem spółki jest handel hurtowy i detaliczny rybami. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na dwa udziały, przeczem z tego aportem rzeczowym zł 3.000 zaś zł 3.000 wpłacono gotowizną. Zarzadcami spółki są: Michałina Habich z Warszawy, Zwiłmunt Salomonowicz z Łodzi. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania spółki, weksle i czeki podpisują oboje zarządcy łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 23 października 1930 r. za nr. 1719, na okres trzyletni.

Wciągnięto w dn. 16 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7107: „Warszawska Rafineria Smałcu „Warras” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie. Koszykowa 20. Celem spółki jest fabrykacja i rafineria smalcu i wytworów pokrewnych oraz handel tymi artykułami. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconą. Zarzadcami są: Mozes-Hersz Bomberg, Abram Finckelhaus, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę

wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra, czeki, prokury i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie lub też zarządca Bomberg i prokurent. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek, pieniędzy, towarów podpisuje jeden z zarządców bądź prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Ludwиковi Fersztowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą Mozesem-Herszem Bombergiem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 27 listopada 1930 r. za nr. 1913, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7108: „K. Szymański i S. Westowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie. Trebacka 3. Celem spółki jest prowadzenie pracowni krawieckiej. Kapitał zakładowy zł 4 400 podzielony na 44 udziały, z czego zł 2.200 wpłacono gotowizną, zaś zł 2.200 aportem rzeczowym. Zarzadcami spółki są: Stanisław Wesołowski, Kazimierz Szymański obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, korespondencji i towarów z poczt. telegrafów, kolei podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 20 grudnia 1930 r. za nr. 3246 na czas do dnia 1 stycznia 1933 r. z tem, że spółka istnieć będzie nadal z roku na rok, o ile na trzy miesiące przed expiracją umowy spółki jeden ze współników nie zawiadomi drugiego rejentalnie o zamiarze rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7109: „Polska Spółka Powiernicza, Spółka Akcyjna”. „Societe Fiduciare Polonaise S. A.” „Polish Trust Company Ltd” „Polnische Treuhandgesellschaft A. G.”. Siedziba spółki w Warszawie. al. Jerozolimskie 20. Celem spółki jest wykonywanie wszelkich czynności w zakresie powiernictwa wchodzących, a między innymi: 1) kontrolowanie przedsiębiorstw i innych obiektów majątkowych, nadzór nad wykonywaniem umów, wraz z przyjmowaniem depozytów gwarancyjnych, oraz sprawdzanie ksiąg handlowych bilansów, kalkulacji i kosztorysów, 2) dokonywanie oceny przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rolniczych, kredytowych, i innych majątkowych obiektów oraz opinjowanie o ich rentowności, 3) prowadzenie administracji wszelkich obiektów majątkowych oraz likwidacji przedsiębiorstw, wykonywanie testamentów, przyjmowanie do depozytu i opieka nad wszelkimi papierami wartościowymi, zastępowanie osób fizycznych lub prawnych we wszelkich sprawach majątkowych, a w szczególności zastępowanie osób trzecich na zebraniach wszelkiego rodzaju spółek i innych zrzeseń, na zgromadzeniach wierzycieli w instytucjach sądowych, przyjmowanie udziału w postępowaniu upadłościowym, nadzorcem i układowym, w charakterze zastępcy, 4) opracowywanie projektów nowych przedsiębiorstw, przeprowadzanie organizacji, reorganizacji, sanacji istniejących przedsiębiorstw, jak również fuzji i wszelkich porozumień gospodarczych, 5) inkaso i windykacja należności i w związku z tem kupno i sprzedaż nieruchomości oraz praw hipotecznych i 6) wykonywanie wszelkich czynności potrzebnych dla urzeczywistnienia zadań powyższych. Kapitał zakładowy zł 360 000, podzielony na 3.600 akcji, z których 1.200 akcji imiennych i 2.400 akcji na okaziciela. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 180.000, pozostałe zł 180 000 winny być wpłacone do dnia 1 marca 1931 r. Zarząd stanowią: Józef Dangel, Janusz Machnicki, Jan Rogowicz, Karol Rybiński, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Podpisy winny być kładzone one pod stemplem firmy. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 25 listopada i 4 grudnia 1930 r. za nr. 5268 i 5456. Akt organi-

zacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 5 grudnia 1930 r. za nr. 5474.

Wciągnięto w dn. 18 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7110: „**Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Urzędzeń Reklamowych M. Znamierowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Graniczna 6. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni wszelkiego rodzaju urzędzeń, wchodzących w zakres reklamy, tudzież handlu komisowego i na rachunek własny temież urzędzeniami. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Dawid Majblum, Salomon Bernard Birnholz, Mieczysław Znamierowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy na wekslach i czekach, umowy, pełnomocnictwa, akty urzędowe i wszelkie inne zobowiązania podpisuje Dawid Majblum łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencje, niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniądze za przekazami, przesyłki i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 15 grudnia 1930 r. za nr. 1725, na czas do dnia 31 grudnia 1932, r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 19 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7111: „**Mody Wytworne Au Pavillon de Varsovie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Celem spółki jest prowadzenie magazynu i pracowni konfekcji i ubiorów damskich, męskich i dziecięcych oraz handel towarami w zakresie tej branży wchodzącymi, tudzież trykotażami na rachunek własny i komisowy. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 11. Kapitał zakładowy zł 50.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcą spółki wybrany został na okres lat pięciu Tadeusz Patek z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 12 grudnia 1930 r. za nr. 5661, na czas do dnia 1 stycznia 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zażąda rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 20 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7112: „**Techno-Guma, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Złota 63. Celem spółki jest handel wyrobami gumowymi. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcą Samuel Gurewicz z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 14 marca 1930 r. za nr. 1181 i 5 sierpnia 1930 r. za nr. 3339 na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu którykolwiek ze współników nie zażąda likwidacji spółki.

Wciągnięto w dn. 23 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7113: „**Fabryka Srebrnych Papierośnic „Semia”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Twarda 22. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wszelkiego rodzaju wyrobów srebrnych. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jankiel Janow-

ski, Mordcha Siemiatycz, Dawid Siemiatycz, Nachman Rubin, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, czeki i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie, a mianowicie: Dawid Siemiatycz i Nachman Rubin, Dawid Siemiatycz i Mordcha Siemiatycz, Jankiel Janowski i Nachman Rubin, oraz Jankiel Janowski i Mordcha Siemiatycz. Wszelkiego rodzaju korespondencje, nie wyłączając pieniężnej, przesyłki i towary, pieniądze za zaliczenia oraz wszelkie formalności celne dokonywać będzie jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 5163, na czas do dnia 1 stycznia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 29 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7114: „**B. Karpusowa i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Żabkowska 27. Celem spółki jest wykonywanie zamówień dla Państwowego Monopoli Spirytusowego w przedmiocie transportu i akwizycji na podstawie umowy z dnia 22 listopada 1930 r. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie w gotowiznie wpłacony. Zarządcami są: Antoni Jaworski, Bronisława-Wanda Karpusowa, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje dwóch zarządców łącznie lub jeden zarządcą łącznie z prokurentem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 4 grudnia 1930 r. za nr. 1674, na czas do dnia expiracji lub rozwiązania umowy z Państwowym Monopolem Spirytusowym.

Wciągnięto w dn. 30 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7115: „**Wydawnictwo Kurjer Polski, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 2. Celem spółki jest wydawnictwo dzienników, tygodników oraz innych pism i ogłaszanie wydawnictw drukami. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielony na 250 akcji na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Jerzy Lempicki, dr. Wiktor Kuiten, Waclaw Fajans, Janusz Regulski, Edward Natanson, wszyscy z Warszawy, Stanisław ks. Lubomirski (nieobecny), Antoni Olszewski (nieobecny). Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencje niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 19 grudnia 1930 r. za nr. 2592. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 19 grudnia 1930 r. za nr. 2593.

Wciągnięto w dn. 30 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7116: „**Towarzystwo Eksploatacji Cegielni Henryków, Marki H, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 26, w lokalu Henryka Halbera. Celem spółki jest prowadzenie cegielni wydzielawonej od Henryka Doktorowicza w Henrykowie. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 150 udziałów; zł 18.000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 12.000 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Hersz Grifenberg, Jakób Halber, Aleksander Doktorowicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Żyra na wekslach, umowy, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Weksle własne podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkich należności, ładunków, towarów, korespondencji i przekazów pieniężnych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bier-

nackim w Warszawie dnia 16 grudnia 1930 r. za nr. 1716, na czas do dnia 1 stycznia 1934 r.

Wciągnięto w dn. 30 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7117: „T. R. B. Towarzystwo Robót Budowlanych inż. Bogusław Lencki i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Miodowa 21. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa budowlanego i handlowo-przemysłowego. Kapitał zakładowy zł 22.000, podzielony na 220 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Stanisław Witold Lipiński, inż. Bogusław Lencki, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, papierów wartościowych, przesyłek i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej podpisuje jeden z zarządców pod stemplem firmy. Zbycie, nabycie, ścieśnienie lub obciążenie nieruchomości i praw hipotekowanych należy do zarządu. Zbycie przedsiębiorstwa należy do kompetencji walnego zgromadzenia. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 3 grudnia 1930 r. za nr. 5012, na czas nieograniczoną.

Wciągnięto w dn. 30 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7118: „Kosma” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Graniczna 12. Celem spółki jest zbyć w Polsce wyrobów czekoladowych i kakao fabryki spółki akcyjnej „Kosma”. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 150 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: dr. Hans Kossman z Gdańska, Edgar Lau w Gdańsku, Lejb Pines w Warszawie. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, czeki, weksle, pełnomocnictwa, akty notarialne, hipoteczne i prywatne i wogóle wszelkie pisma i dokumenty zawierające iakiejkolwiek zobowiązania podpisuje Hans Kossman samodzielnie lub Edgar Lau i Lejb Pines łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Mokrzcemkim w Wilnie dnia 20 września 1930 r. za nr. 1964 i uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 października 1930 r., na czas nieograniczoną.

Wciągnięto w dn. 30 grudnia 1930 r.

R. H. B L 7120: „Fabryka Garbarska „Standard”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Grochowska 28. Oddział Nowolipie 44. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż skór wszelkiego rodzaju. Kapitał zakładowy zł 350.000, podzielonych na 350 akcji na okaziciela. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 119.000, pozostałe zł 231.000 winny być wpłacone do dnia 1 lutego 1931 r. Zarząd stanowią: Juliusz Szyfmanowicz, Jakób-Szlama Galanter, Morduch Hilewitsch, Markiel Grinsztejn, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelka korespondencja, weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podnisiuia dwaj członkowie zarządu, a mianowicie: Juliusz Szyfmanowicz lub Jakób-Szlama Galanter łącznie z Markiem Grinsztejnem lub Morduchem Hilewitschem. Do odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa, nabywanie majątku nieruchomości z wyjątkiem nabywania na licytacjach publicznych nieruchomości obciążonych na rzecz spółki, zbycie lub hipoteczne obciążenie nieruchomości majątku spółki należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5635. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5636.

Wciągnięto w dn. 5 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7121: „Kerem” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Dzielna 9. Ce-

lem spółki jest założenie i prowadzenie wytwórni win i miódów. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Dawid Kantor, Izrael-Wulf Wajs, Pinchos vel Pnkus Sokołowicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania, umowy prywatne i notarialne podpisuje Dawid Kantor łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dnia 16 grudnia 1930 r. za nr. 1566 i 1594, na czas nieograniczoną.

Wciągnięto w dn. 5 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7122: „Laboratorium Kosmetyczne „Cleo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Dobra 34. Celem spółki jest prowadzenie laboratorium kosmetycznego oraz sprzedaż wyrobów własnych i cudzych z zakresu kosmetyki i perfumerji. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Katarzyna Cattley, Henryk Słiwiński, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Każdy z zarządców ma prawo samodzielnie inkasować należności, otrzymywać za pokwitowaniem wszelkie towary, ładunki, wszelkiego rodzaju korespondencję oraz podpisywać korespondencję niezawierającą zobowiązań. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembrzuskim w Warszawie dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 1331, na czas nieograniczoną.

Wciągnięto w dn. 8 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7123: „Centrala Łózek, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 43. Celem spółki jest prowadzenie detalicznej sprzedaży łózek i pościeli. Kapitał zakładowy spółki zł 3.500, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Leib Weisbaum, Leib Nożwce, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa i t. p. podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru poczty, przesyłek, towarów i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego dnia 1 grudnia 1930 r. przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie za nr. 2257 na lat dwa, licząc od dnia 1 stycznia 1931 r., z tem zastrzeżeniem, że o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden z wspólników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych o wystąpieniu ze spółki, spółka przedłuża się na rok i tak dalej z roku na rok.

Wciągnięto w dn. 8 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7132: „M. Birenbaum i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Franciszkańska 36. Celem spółki jest dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży chustek i szali istniejącego dotychczas pod firmą: „Mojżesz Birenbaum”. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów. Na pokrycie kapitału zakładowego wniesiono zł 2.000 w gotówkę, na pozostałe zł 2.000 oceniono wkład rzeczowy. Zarządcami są: Mojżesz Birenbaum, Mordchai Nushbaum, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekazy, prokury, pełnomocnictwa, weksle i wszelkie zobowiązania, jako też pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, przekazów i depesz podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta

na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 3 grudnia 1930 r. za nr. 2017, na czas do dnia 15 listopada 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi drugiego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 15 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7135: „Zakłady Mechaniczne S. Berent i S. Leszczyński, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Ordynacka 3. Celem spółki jest prowadzenie zakładów mechanicznych dla remontu maszyn. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów; zł 5.000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 5.000 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Stanisław Leszczyński, Stefan-Bogusław Berent, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, umowy, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Żyra na wekslach i czekach, czeki, rachunki kwity, pokwitowania z odbioru towarów, ładunków, przesyłek pieniężnych i wartościowych i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje Stefan Bogusław Berent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 19 grudnia 1930 r. za nr. 1460, na czas do dnia 1 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu nie nastąpi zgoda wszystkich wspólników wyrażona w formie protokołu na piśmie na rozwiązanie spółki.

Wciągnięto w dn. 16 stycznia 1931 r.

R. H. B L 7145: „Projektowanie i Budowa Wnętrz „Ox”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Górnoślaska 24 m 3. Celem spółki jest projektowanie architektoniczne, budowa wnętrz i wyrobów umeblowania. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jan Osórkiewicz, Chwałisław Kopeć, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, akty urzędowe, weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, należności, towarów, przesyłek i przekazów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Stefanowi Nelkenowi z Miłanówka, pow. białostockiego, udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 13 października 1930 r. za nr. 10, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 21 stycznia 1931 r.

WPISY DODATKOWE

R. H. B 32 (B XLIV 6458): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukrów, Kakao i Czekolady Jan Fruziński” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 28 października 1930 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Jan Fruziński, Marceł Hartnigh, Kazimierz Machowski, zastępcy: Jan Zglinicki, Zastaw Malicki, wszyscy z Warszawy.

R. H. B I 84 (B XLV 6607): „Zakłady Wyróbów Metalowych KoPrad Jarnuszkiewicz i S-ka. Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 2.250.000, podzielonych na 4.500 akcji, całkowicie wpłaconych. Zwykłą korespondencję handlową w imieniu spółki podpisuje jeden z członków zarządu. Weksle, czeki, zobowiązania, pełnomocnictwa, prokury, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisuje dwóch członków zarządu. Do odbierania z poczty i kolei pieniędzy, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego

o zł 450.000, czyli do zł 2.250.000, drogą przelania do kapitału zakładowego zł 450.000 z zysków i z rezerwy specjalnej, oraz w przedmiocie uzgodnienia statutu z przeziemami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39 28, poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 262 „Monitora Polskiego” z dnia 13 listopada 1930 r.

R. H. B II 227: „Warszawska Fabryka Biskoptów Stanisław Fuchs, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 810.000, podzielonych na 5.400 akcji. Według bilansu przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1930 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38 1928 r. poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 17 grudnia 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 810.000.

R. H. B IV 540 (B XLIII 6316): „Bronikowski, Grodzki i Wasilewski, Spółka Akcyjna Wrobu i Handlu Maszynami, Narzędziami Rolniczymi i Nasionami” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.600.000 podzielonych na 16.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 160.000, czyli do zł 1.600.000, drogą przelania z kapitału zapasowego zł 160.000, opublikowane zostało w Nr. 189 „Monitora Polskiego” z dnia 19 sierpnia 1929 r.

R. H. B IV 604: „Drukarnia Rolnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Władysław Musielewicz, Antoni Bienkowski, Stanisław Postupański, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa, oferty i t. p. podpisują Antoni Bienkowski i Władysław Musielewicz łącznie. Korespondencje zwykłą podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Do inkasowania i kwitowania z odbioru wszelkich należności upoważnieni są Antoni Bienkowski i Władysław Musielewicz każdy samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miśzewskim w Warszawie dnia 15 grudnia 1930 r. za nr. 7409.

R. H. B XI 2228 (B XXXVIII 5671): „Drukarnia Techniczna, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Jana Łuszkowskiego ustala. Witoldowi Klimplowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu weksli, umów, pełnomocnictw, kontraktów hipotecznych i notarialnych i wogóle wszelkich dokumentów o charakterze zobowiązań oraz z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji i pokwitowań z odbioru z poczty pieniędzy i przesyłek wartościowych.

R. H. B XIII 2582: „Warszawska Centrala Ziemiopłodów, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 28. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 18 października 1924 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Włodzimierz Kwiatkowski, Edward Lewandowski, Edmund Szmit, Otton Kluczyński, wszyscy z Warszawy. Feliksowi Szwańskowskiemu udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XIII 2705: „Dobra i Zakłady Przemysłowe „Kisielnica” Bogdana Kisielnickiego, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Aleksander Russanowski ze stanowiska członka Rady Zarządu i Naczelnego Dyrektora ustąpił. Wpis powyższy w dniu 13 kwietnia 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Arct, tymczasowym syndykiem zaś adwokat Wacław Rauszer z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lipca 1926 r. spółce ogłoszona została upadłość. Wpis powyższy w dn. 4 października 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarząd obecnie stanowią: Władysław Braunsztejn, Stefan Giełg i Ludwik Grabowski, wszyscy z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 1927 r. upadłość spółki została podniesiona. Wpis powyższy w dniu

7 stycznia 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Nowogrodzkiej 7 m. 14.

R. H. B XIV 2817 (B XXXV 5316): „Fabryka Cukrów i Czekelady Jan Ziółkowski, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B XV 2926: „Zjednoczone Ziemiańskie Mleczarnie Parowe w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 750.000, podzielonych na 10.000 akcji. Według bilansu przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38 1928, poz. 352) i zatwierdzonego przez uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszów w dniu 4 kwietnia 1929 r., kapitał zakładowy określony został na zł 750.000.

R. H. B XV 2989: „Fabryka Tkanin Fantazyjnych Zrzeszenia Majstrów i Czeladzi Cechu Tkaczy w Żyrardowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Przemysłowo-Włókiennicze w Żyrardowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 22 lutego 1928 r.

R. H. B XVIII 3478: „Fabryka Chemiczna W. Stankiewicz, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisję likwidacyjną stanowią: Stanisław Brvc, Marjan Orłowski, Helena Stypałkowska, wszyscy z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 27 lipca 1925 r. za nr. 549, spółka znajduje się w stanie likwidacji. Wpis powyższy w dniu 2 stycznia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidacja spółki została ukończona.

R. H. B XXII 3931: „Fox-Film Tworzystwo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Juliusz Aussenberg przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Henry W. Kahn z Berlina. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jakóbem Priwinem z Berlina dnia 20 sierpnia 1930 r. za nr. 178.

R. H. B XXIII 4116: „Piotr Kuryluk i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokura Tadeusza Basińskiego ustala. Aliredowi Umgelterowi z Warszawy i Ludomirowi Wolskiemu z Wawra pod Warszawą udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie. Wpis powyższy w dn. 30 lipca 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wiktor Piotrowski przestał być zarządcą. Waclaw Pakulski z Warszawy jako zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach nie wyłączając aktów nabycia, zbycia i obciążenia nieruchomości. Adamowi Pakulskiemu z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Ustanowienie zarządcą spółki Waclawa Pakulskiego nastąpiło na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Śleszyńskim w Warszawie dnia 20 czerwca 1927 r. za nr. 887.

R. H. B XXIV 4140: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Ignisil”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Danielowi Lando i Józefowi Tuchmanowi, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. B XXIX 4727: „Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych pod firmą: „Norblin, B-cia Buch i T. Werner” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych pod firmą: „Norblin, B-cia Buch i T. Werner w Warszawie”. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Pełnomocnictwa i wszelkiego rodzaju akty notarialne, weksle własne i akcepty, czeki, oraz zwykłą korespondencję handlową podpisują dwaj członkowie zarządu łącz-

nie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy, Spółka działa obecnie na mocy statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 286 i 288 „Monitora Polskiego” z dnia 12 i 15 grudnia 1930 r.

R. H. B XXXII 5040: „Przemysł Ceramiczny w Chylicach, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zastępcami zarządców są: Icek Grynberg, Moszek Goldkorn, obaj z Warszawy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, czeki, żyra na wekslach, prokury i pełnomocnictwa podpisują Fruchtgarten lub Grynberg łącznie z którymkolwiek z Goldkornów. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, deklaracje, pokwitowania z odbioru kwot pieniężnych, tawarów, materiałów, przesyłek i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 19 grudnia 1929 r. za nr. 5639.

R. H. B XXXIII 5178: „Fabryka Gilz Patentowanych „Tigan”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokura Karola Wassermana ustala.

R. H. B XXXIX 5844: „Szykrat” Ł. Radzimińska i S-ka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 24 grudnia 1929 r. za nr. 7783, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLII 6146: „Częstochowska Fabryka Wyrobów Celluloidowych, Spółka Akcyjna”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany sędzia handlowy Krafft, kuratorem zaś adwokat Bohdan Suligowski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 grudnia 1930 r. firmie: „Częstochowska Fabryka Wyrobów Celluloidowych, Spółka Akcyjna” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXIV 5199: „Technika Samochodowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 stycznia 1930 r. za nr. 133, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XL 5926: „Fabryka Uszczelnień do Maszyn G. Borowski, K. Kołakowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Przemysłowe Konstanty Kołakowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego zgromadzenia wspólników z dnia 15 listopada 1930 r.

R. H. B XLII 6149: „Eksplokin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy został podwyższony o zł 1.200 i obecnie wynosi zł 139.200, podzielonych na 116 udziałów. Na pokrycie kapitału zakładowego wpłacono zł 81.600, na pozostałe zł 57.600 oceniono wkład rzeczowy. Zarządcami obecnie są: Fiszal vel Feliks Gradstein, Mikołaj Kossakowski, Moszek-Dawid vel Maurycy Falinower, Adolf Polak, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju akty, umowy, wnioski hipoteczne, weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury i w ogóle wszelkie zobowiązania i dokumenty podpisują dwaj zarządcy łącznie, a mianowicie: Gradstein lub Kossakowski łącznie z Falinowerem lub Pollakiem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5618.

R. H. B XLII 6191: „Gustaw Plattner i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Daniel Zuckerwar i Mojżesz Nickin ustąpili z Zarządu.

R. H. B XLII 6197: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu Sanitarnego „Vio“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Michał Lissau, Jakób Lebediger, Salomon Rosenstein, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 30 grudnia 1929 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIII 6261: „Warszawskie Towarzystwo Eksploatacji Zwiru W. T. E. Z., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy pisma Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy z dn. 6 września 1929 r. za nr. AD. 5623/O/23 Adamowi Mrycowi zezwolono na zmianę nazwiska rodowego Mryc na nazwisko Tuczemski.

R. H. B XLIV 6392: „B-cia Makowscy i Jaroszewicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Bracia Makowscy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zygmunt Jaroszewicz przestał być zarządcą. Firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach podpisuje którykolwiek z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 29 sierpnia 1930 r. za nr. 1254.

R. H. B XLV 6564: „Towarzystwo Parcelacyjno-Budowlane „Tereny”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa na okres dłuższy niż jeden rok, oraz obciążenie nieruchomości spółki należy do kompetencji walnego zgromadzenia akcjonariuszów. Zmiana par. 8 statutu nastąpiła na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 19 lutego 1930 r.

R. H. B XLVI 6615: „Łódzka Manufaktura, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 listopada 1930 r. Mojżeszowi Rabinowiczowi i zmarłemu Fajwiszowi Bakulinowi wspólnikom spółki firmowej pod firmą: „Rabinowicz i Bakulin” ogłoszona została upadłość.

R. H. C 8: „Stowarzyszenie Mechaników Polskich w Ameryce”. Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 14 grudnia 1923 r. za nr. 4704, 4705, 4706, 4707, 4708, 4709, 4710 i 4711, majątek Stowarzyszenia w Polsce został sprzedany spółce akcyjnej: „Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki, Spółka Akcyjna” i Oddział w Warszawie został zlikwidowany.

R. H. C 21: „Związek Ubezpieczeniowy Przemysłowców Polskich”. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 1930 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do 30 listopada 1930 r. Wpis powyższy w dniu 29 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 listopada 1930 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 28 lutego 1931 r.

R. H. B IV 2963: „Towarzystwo Akcyjne Sukiennej Manufaktury Leonhardt, Woelker i Gierhardt w Łodzi”. Skład w Warszawie został zlikwidowany.

R. H. B XXII 3885: „Bank Handlowy w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Oddział w Równem jest nadal czynny. Oddział w Tomaszowie Mazowieckim został zlikwidowany. Radę Banku obecnie stanowią: Otto Conrad, Maurice Despret, Piotr Drzewiecki, Jan Gawroński, Hipolit Gliwicz, W. A. Harriman, Henryk Kaden, Maxime Krassny de Krasien, Henryk Konic, Leopold Jan bar. Kronenberg, Artur Kubic, Józef Iosow, Stanisław ks. Lubomirski, Eugeniusz Lubowicz, Edgardo Morpurgo, Leopold d'Orsetti, Jerzy Meyer, Adolfo Rossi, Irwing Rossi, John Hugh Smith, Stefan Suryń, William Thys, Józef Toeplitz i Andrzej Wierzbicki. Prokurent Oddziału w Łodzi z tytułem dyrektora tegoż Oddziału Mieczysław Emanuel Erlich uzyskał zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Erlich na nazwisko Jazowski. Wpis powyższy w dniu 2 stycznia 1930 r. uzupełniony został dopeł-

nieniem: Wicedyrektorem Oddziału w Krakowie mianowany został dr. Norbert Grünberg z prawem łącznego podpisu za tenże Oddział. Ustały prokury: za Centralę i wszystkie Oddziały Włodzimierza Czerwińskiego i za Oddział w Brześciu Stefana Wilkozewskiego. Udzielono prokury z prawem łącznego podpisu: dla Oddziału w Łodzi Hugo Edwardowi Brühlowi i dla Oddziału we Lwowie Feliksowi Goldhammerowi. Wpis powyższy w dniu 14 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Józef Dangel z Dyrekcji wystąpił. Dyrektorem Banku z prawem łącznego podpisu za Centralę i wszystkie Oddziały mianowany został Mieczysław Hofman. Wicedyrektor Oddziału w Krakowie dr. Norbert Grünberg mianowany został dyrektorem tegoż Oddziału z prawem łącznego podpisu za tenże Oddział. Prokura Jana Matejfa za Oddział w Kowlu ustała. Udzielono łącznej prokury dla Centrali i wszystkich Oddziałów: Antoniemu Benisowi. Dla Oddziału w Kowlu: Ottonowi Korwin-Tomaszewskiemu. Dla Oddziału w Brześciu: Teodorowi Sawosko. Wpis powyższy w dniu 3 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Ustało prawo podpisu Michała Michniewskiego dyrektora Oddziału w Lublinie. Udzielono prokury dla Oddziału w Krakowie: Kazimierzowi Lubowieckiemu i Edwardowi Linhardt-Lenartowskiemu.

R. H. B I 64 (B XXIV 4125): „Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż cukru rafinady oraz przetworów cukrowych, organizowanie i prowadzenie przemysłów pomocniczych, pokrewnych, pochodnych oraz gospodarstw rolnych, uczestnictwo w innych przedsiębiorstwach. Zarząd stanowią: Stanisław Grzybowski w cukrowni Dobrzelin, pow. kutnowskiego, Jan Holyński, Leopold-Jan Kronenberg, Edward Natanson, Ludwik Pannenko, Dominik-Józef Pennock, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, pełnomocnictwa, umowy, akcepty, weksle, akty hipoteczne i notarialne podpisują dwaj członkowie zarządu bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem bądź dwaj prokurenci łącznie. Bieżąca korespondencję i czeki podpisuje jeden członek zarządu lub dwaj prokurenci łącznie. Spółka obecnie działa na mocy statutu ugodnionego z przeniesieniem prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” 39/1928, poz. 383), zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 274 „Monitora Polskiego” z dnia 27 listopada 1930 r.

R. H. B I 122: „Spółka Akcyjna Polskie Towarzystwo Gazownicze” w Warszawie. Członek zarządu i dyrektor zarządzający Józef Konopka z zajmowanego stanowiska ustąpił.

R. H. B 221 (B XXXVII 5485): „Spółka Akcyjna Handlu i Przemysłu Metalowego M. Lisowski” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Bolesław Górski, adw. Cezary Podhorski-Okołów, Bolesław Tomaszewski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 26 września 1928 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B III 323: „Spółka Akcyjna Wydawniczo-Drukarska „Praca” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisława Rybarczykowa, Franciszek Rybarczyk, Józef Kowalski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 grudnia 1928 r. za nr. 2126, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B III 382: „Perzyński, Niklewicz i S-ka, Księgarnia Sortymentowa i Nakładowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 30 sierpnia 1926 r. przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami przeszło na własność Benona Perzyńskiego i przez tegoż nadal prowadzone będzie pod firmą: „Benon Perzyński” jednoosobowo.

R. H. B IV 473: „Towarzystwo Fabryki Motorów „Perkun” w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Pełnomocnictwa i wszel-

kiego rodzaju akty notarialne, weksle własne i akcepty podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Zwykłą korespondencję handlową podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Spółka działa obecnie na mocy statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” 39/1928, poz. 383), zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 209 „Monitora Polskiego” z dnia 10 września 1930 r.

R. H. B V 791 (B XXIII 4061): „Warszawsko-Lódzkie Towarzystwo Handlowe, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Dyrektorem zarządzającym mianowany został Antoni Lipiński z Łodzi z prawem działania za Oddział w Łodzi w granicach pełnomocnictwa zeznanego przed notariuszem Rossmanem w Łodzi dnia 2 lipca 1929 r. za nr. 2550. Wpisano na mocy uchwały Rady Zarządzającej z dnia 23 listopada 1928 r.

R. H. B V 811 (B XLII 6252): „Fabryka Konfekcji i Składy Sukna Tadeusz Krafit i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Stanisław Pawluk przestał być członkiem zarządu.

R. H. B X 1011 (B XXIII 4045): „Towarzystwo Przemysłu Węgielny w Polsce, Spółka Akcyjna”. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 17 października i na posiedzeniu Rady w dniu 5 listopada 1925 r. władze spółki ukonstytuowały się w następującym składzie: Rada Zarządzająca: prezes Zygmunt Chrzanowski, Roman Podoski, Józef Polikier, Ignacy Radziejowski, Jan Morawski, Antoni Seitner, Edward Dąbrowski, Stanisław Scholtze, Adam Skibiński, Gintwilt Piotrowski i Stanisław Wilczyński. Komitet Wykonawczy: prezes Zygmunt Chrzanowski, Roman Podoski, Stanisław Scholtze, wszyscy z Warszawy, Edward Dąbrowski (nieobecny), Stanisław Wilczyński (nieobecny).

R. H. B VII 1014: „Poldruo, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 28.500, podzielonych na 600 udziałów, całkowicie wpłaconych. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 10 kwietnia 1929 r. za nr. 747.

R. H. B VIII 1557 (B XXVII 4475): „Zakłady Przemysłowe „Eternit”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Czackiego 14.

R. H. B IX 1640 (B XLV 6516): „Fabryka Maszyn S. Waberski i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Aleksandra Grudzińskiego ustała.

R. H. B IX 1677 (B XXX 4823): „Bar Pod Setką, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Borkowskim w Warszawie dnia 12 maja 1927 r. za nr. 767, spółka nabyła przedsiębiorstwo restauracyjne „Bar Mars” przy ul. Nowy-Swiat 24.

R. H. B IX 1747 (B XXIX 4699): „Formiarz, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy podzielony jest na 3.250 akcji.

R. H. B IX 1904 (B XXXIII 5135): „Polskie Zakłady Siemens, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 2.000.000, podzielonych na 20.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na zmniejszenie kapitału zakładowego o zł 25.450, czyli do zł 543.300, na zmianę nominalnej wartości dotychczasowych akcji zł 35 każda na akcje nominalnej wartości zł 100 każda oraz na powiększenie kapitału zakładowego o zł 1.391.700, czyli do zł 2.000.000, drogą V emisji 13.917 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 232 „Monitora Polskiego” z dnia 7 października 1930 r.

R. H. B XI 2257: „Polska Spółka Sportowa, Skład Przybiorów Sportowych i Gimnastycznych, Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 50.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 37.500 nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 11 października 1930 r.

R. H. B XI 2284: „Zakłady Przemysłowo-Zbożowe i Handlowe „Pruszków”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celestynowi Kulpicie, Józefowi Kulpicie, obydwom z Pruszkowa i Stanisławowi Szymczakowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XII 2407: „Żbikowskie Zakłady Stalowe „Hossyb”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Franciszek Krytt, zaś nadzorcą sądowym adwokat Kazimierz Rzepecki z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 stycznia 1929 r. spółce udzielone zostało odroczenie wypłat na termin trzymiesięczny od daty wyroku.

R. H. B XII 2468: „Przedsiębiorstwo Przewozowe S. Bonar-Zieliński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bierzyńskim w Warszawie dnia 5 listopada 1924 r. za nr. 2418, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B XII 2569: „Towarzystwo Agrarno-Osadnicze „Kolonizator”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 24.000, podzielony na 2.400 akcji. Według bilansu otwarcia w złotych sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 28 maja 1925 r. kapitał zakładowy określony został na zł 24.000 i podzielony na 2.400 akcji. Wpis powyższy w dniu 21 stycznia 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 100.000, podzielonych na 10.000 akcji całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 76.000, czyli do zł 100.000, drogą II emisji 7.600 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 130 „Monitora Polskiego” z dnia 8 czerwca 1928 r.

R. H. B XIV 2798: „Drukarnia Akademicka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Józef Machnik, Eugenjusz de Carton, Bolesław Wiśniewski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, akcepty, indosy, kontrakty, umowy, pełnomocnictwa, czeki i wszelkie wogóle zobowiązania pieniężne podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wszelką korespondencję, pokwitowania, rachunki, wszelkie dokumenty nie zawierające zobowiązań pieniężnych, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, należności i innego majątku, pieniędzy za przekazami, przesyłek i ładunków podpisuje jeden z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 14 września 1929 r. za nr. 4938.

R. H. B XVIII 3365: „Papiernia Soczewka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na zastępcę członka zarządu wybrany został Julian Muszkat z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 26 czerwca 1925 r.

R. H. B XV 2999: „Warszawska Fabryka Wyrobów Gumowych „Wargum”, Spółka Akcyjna”. Członek zarządu Eugenjusz Ruziewicz zmarł. Na członka zarządu wybrana została Antonina Ruziewicz z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 15 maja 1929 r.

R. H. B XV 3016 (B XLVII 6837): „Polski Monopol Tytu niowy w Warszawie”. Zastępca dyrektora Julian Husarski zmarł. Prawo podpisu naczelnika rachuby Władysława Christa ustalo. Udzielono prawa podpisu pism i zobowią zań dyrekcji naczelnikowi Wydziału Konstantemu Ablamowiczowi, czeki i zlecenia wypłat Konstanty Ałbanowicz podpisuje łącznie z naczelnikiem rachuby względnie jego zastępcą. Kierownictwo rachuby zostało poruczone Mieczysławowi Chelmońskiemu, który w charakterze naczelnika rachuby podpisuje łącznie jako drugi podpisujący czeki i zlecenia wypłat, oraz samodzielnie pisma i zobowiązania dyrekcji. Udzielono prawa łącznego podpisu czeków i zleceń wypłat zastępcy naczelnika rachuby Janowi Niemczykowi. Udzielono prawa łącznego podpisu czeków i zleceń wypłat księgowemu Stanisławowi Szromowi jako drugiemu podpisującemu za naczelnika rachuby względnie jego zastępcę.

R. H. B XV 3029 (B XLVI 6704): „Mechaniczna Fabryka Obuwia „Luxus”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto składy fabryczne przy ul. Nowy-Swiat 69 i przy ul. Marszałkowskiej 123.

R. H. B XVIII 3369: „Atra” Przemysł Chemiczny, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: prezes Albert Saint blancat, zast. prezesa Mirosław Bagocki, Wiktor Boguszewski, Samuel Aronowski, wszyscy z warszawy, Władysław Mentkowski z Torunia, Max de Glenk (nieobecny). Robertowi Brunel z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jeany z członków zarządu.

R. H. B XIX 3527: „Drzewo Kresowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zygmunt Jezerski ze stanowiska dyrektora zarządzającego ustąpił. Dyrektorem zarządzającym mianowany został Jerzy Oszeida. W razie nieobecności dyrektora zarządzającego wszelkie zobowiązania, umowy, pełnomocnictwa, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i korespondencji podpisywać będzie jeden z obecnych zarządców. Weksle i akty notarialne podpisywać będą dwaj zarządcy łącznie pod stemplem firmy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 7 lipca 1925 r.

R. H. B XIX 3619: „Przemysł żelazny M. Apstein, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 107 w lokalu firmy „Carboconsorcjum, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. B XXII 3911: „St. Staniszewski, Skład Apteczny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Stanisław Mrozowski, Stefan Matulko, Aleksander Kleinert, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pażkowskim w Warszawie dnia 4 listopada 1930 r. za nr. 2161 oraz uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 10 listopada 1930 r.

R. H. B XXIX 4781: „Spółka Akcyjna „Trak” Eksploatacja i Handel Drzewny” w Warszawie. Andrzej Wierzbicki i Józef Baumberger z zarządu wystąpili. Na członka zarządu wybrany został Axel Johansson ze Sztokholmu. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 września 1930 r. Wpis powyższy w dn. 13 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki przeniesiona została do Wilna. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmiany siedziby spółki opublikowane zostało w Nr. 268 „Monitora Polskiego” z dnia 20 listopada 1930 r.

R. H. B XXXI 4959: „Francuska Spółka Akcyjna Société Ancymne Française „Peroune” — Francuskie Towarzystwo Akcyjne „Perun” w Paryżu”. Oddział w Warszawie. Na działalność w Państwie Polskiem przeznaczony jest kapitał w sumie 13,321.000 franków francuskich czyli zł 5,274.897.

R. H. B XXXI 5005: „Handel Win i Wódek „Górczewianka” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 19 lipca 1927 r. za nr. 2313, spółka została roz-

wiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Chawy Listenberg i prowadzone jest przez nią nadal jednoosobowo pod firmą: „Handel Win i Wódek „Górczewianka” Chawa Listenberg.

R. H. B XXXVI 5386: „Wytwórnia Mechaniczna „Navicula”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorem jest Roman Kneblewski z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 5 lutego 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVI 5440: „Gems” Biuro Techniczno-Przemysłowe i Budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Józef Szpak z warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach, Gabryeli Szpakowej z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 17 lipca 1930 r. za nr. 1159.

R. H. B XXXVI 5475: „Wytwórnia Plakatów i Pudełek Błazanych inż. K. Turczyński i A. Łukaszewicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Wytwórnia Plakatów i Pudełek Błazanych inż. K. Turczyński i A. Łukaszewicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji”. Likwidatorem jest Aleksander Łukaszewicz z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 14 sierpnia 1929 r. za nr. 1027, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5655: „Zakłady Ceramiczne „Osiek”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Aleksander Jan Rodkiewicz przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pomykałskim w Warszawie dnia 4 marca 1929 r. za nr. 154.

R. H. B XXXVIII 5709: „Polskie Towarzystwo Samochodowe „Saint Didier”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Stanisław Szapiro i Roman Horodyski z zarządu wystąpili. Na członków zarządu wybrani zostali: Albert Latreille i Juljusz Cezar Caboche, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 25 listopada 1930 r.

R. H. B XXXVIII 5713: „Lumineon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Weksle, indosy, czeki, umowy, akty i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie, Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, towarów i przekazów i t. p. podpisuje jeden z zarządców. Prokura Henryka Marguliesa ustala. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sienickim w Warszawie dnia 24 marca 1930 r. za nr. 1503.

R. H. B XXXIX 5765: „Przedsiębiorstwo Handlowo-Przemysłowe „Linolgum”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy J. Pawłowski, kuratorem zaś adwokat Bolesław Zawadzki z Warszawy. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 sierpnia 1930 r. upadłość firmy została umorzona. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 19 listopada 1930 r. firmie: „Przedsiębiorstwo Handlowo-Przemysłowe „Linolgum”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXIX 5861: „Janowicz i Ziemia Inżynierowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Ludwikowi Malińskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jedną z osób do podpisywania za spółkę upoważnionych.

R. H. B XLIV 6451: „Odtwarzanie i Sprzedaż Odtwarzanych Dzieł Sztuki „Pat’ e”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Nowy Świat 35. Zarządcami są: Stanisław Pieniążek, Adam-Franciszek Augustynowicz, Helena Sokołowska.

wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy i wszystkie dokumenty obowiązujące spółkę podpisuje dwóch zarządców łącznie. Czas trwania spółki określony został do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych na dwa miesiące przed upływem terminu o chęci rozwiązania spółki. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 6 grudnia 1930 r. za nr. 1388.

R. H. B XLVI 6709: „Przemysł Żwirowy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Obecnie Henryk Bartold z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 16 sierpnia 1930 r. za nr. 2237. Wpis powyższy w dniu 16 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Dzielnej 17 m. 4. Józef Jesionowski w Kobyłce, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 20 listopada 1930 r. za nr. 3127.

R. H. B XLVII 6740: „Francuska Spółka Akcyjna Przemysłu Drzewnego „La Forestiere” w Warszawie. Likwidatorem jest Herman Hinricksen z Berlina. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 8 września 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIX 7023: „Staniofol” Pierwsza Polska Fabryka Stanolu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Belgijkiej 12.

R. H. B I 21 (B XL 5943): „Spółka Akcyjna Fabryki Metalowej „R. Plewkiewicz” w Warszawie”. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wizel, nadzorca sądowym adwokat Wacław Minkiewicz z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 września 1929 r. spółce udzielone zostało odroczenie wypłat na termin trzymiesięczny od daty wyroku. Decyzją zaś tegoż Sądu z dnia 30 grudnia 1929 r. otwarto postępowanie układowe spółki z jej wierzycielami. Wpis powyższy w dniu 4 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem zaś Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 czerwca 1930 r. zatwierdzony został układ zapobiegawczy zawarty między firmą: „Spółka Akcyjna Fabryki Metalowej „R. Plewkiewicz” w Warszawie” a jej wierzycielami na warunkach wyluszczonej w protokole Walnego Zgromadzenia wierzycieli z dnia 10 maja 1930 r.

R. H. B II 232: „Spółka Akcyjna Handlu Zagranicznego „Brytopol” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Adolf Trukier, kuratorem zaś adwokat Władysław-Józef Szatensztajn z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 grudnia 1930 r. ogłoszona została upadłość spółki.

R. H. B III 374: „Hotel Renoma, Łukasz Chejmanowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Hotel Toruński, Łukasz Chejmanowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Ferdynand-Feliks Słonimski zmarł. Na jego miejsce na zarządcząnię wybrana została Henryka Słonimska z Warszawy. Wpisano na mocy aktu notariusza Wyganowskiego w Warszawie z dnia 4 listopada 1930 r. za nr. 1929.

R. H. B IV 458 (B XL 5972): „Polski Fiat, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki

podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden z członków zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję, odbiór pieniędzy i wszelkich przesyłek wartościowych, czeki i t. p. podpisuje jeden członek zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383) ogłoszone zostało w Nr. 277 „Monitora Polskiego” z dnia 1 grudnia 1930 r.

R. H. B IV 638: „Biurolniczo-Techniczne, Inżynier Stanisław Nowakowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Inż. Stanisław Nowakowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje zarządca samodzielnie lub dwóch prokurentów łącznie. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia współników z dnia 21 września 1930 r.

R. H. B V 746: „Ch. Narodowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Chaim Narodowski i Nuchim Pilug, obaj z Warszawy. Likwidatorowie podpisują pod stemplem firmy we dwóch łącznie z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 26 stycznia 1929 r. za nr. 423, spółka znajduje się w stanie likwidacji. Wpis powyższy w dniu 15 maja 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 stycznia 1930 r. upadłość została umorzona.

R. H. B VI 936 (B XL 5944): „Polskie Zakłady Chemiczne „Nitrat”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Radę Nadzorczą stanowią: prezes Janusz Ks. Radziwiłł, Marjan Biliński, Piotr Drzewiecki, Stanisław Margulies, Leopold Wellisz, Gustaw Wertheim. Zarząd: prezes Marjan Biliński, Stanisław Margulies, Leopold Wellisz, Gustaw Wertheim, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 lipca 1930 r. oraz uchwały Rady Nadzorczej z dnia 2 lipca 1930 r.

R. H. B VIII 1261 (B XLIII 6335): „Czestochowska Fabryka Igiel i Wyrobów Metalowych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Statut spółki uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w Nr. 284 „Monitora Polskiego” z dnia 10 grudnia 1930 r.

R. H. B VIII 1496 (B XXXIX 5789): „Polskie Zakłady Elektryczne Brown-Boveri, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Wacława Romanowskiego ustala.

R. H. B IX 1803 (B XXXIV 5275): „Fabryka Fortepianów i Pianin J. Kerntopf i Syn w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Na walnym zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 21 kwietnia 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Józef Arnold, Aleksander Granke, Julia Gising, zastępca Stefanja Granke, wszyscy z Warszawy.

R. H. B IX 1905: „Krajowe Towarzystwo Eksploatacji Łasów, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XI 2293 (B XXVIII 4681): „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Pacific”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Antoni Zwoliński z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Jerzy Suchomlinow z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 10 grudnia 1930 r.

R. H. B XII 2578: „Hurtownia Wyrobów żelaznych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wszelkie umowy, akty notarialne

ne, weksle, pełnomocnictwa i inne akty w imieniu spółki podpisują dwaj członkowie zarządu. Czeki na rachunek bieżący, indosy weksli, pokwitowania z odbioru pieniędzy, podpisuje jeden z członków Zarządu. Spółka działa obecnie przesyłek, dokumentów i wszelką zwykłą korespondencję na mocy statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 268 „Monitora Polskiego” z dnia 20 listopada 1930 r.

R. H. B XIV 2791: „Dobieszowicka Spółka Węglowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 4 grudnia 1930 r. za nr. 2070, likwidacja spółki została ukończona.

R. H. B XVIII 3378: „Cosulich” Societa Triestina di Navigazione” w Tryjeście. Oddział w Warszawie. Jeneralnym przedstawicielem na Polskę z prawem działania w granicach pełnomocnictwa sporządzonego w Tryjeście dnia 11 listopada 1930 r. mianowany został obecnie Stefan Porayski, zastępcą jego Józef Horodyski, obaj z Warszawy.

R. H. B XVIII 3419 (B L 7119): „Fabryka Aparatów Elektrycznych K. Szpotkański i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 250.000, podzielony na 2.500 akcji, całkowicie wpłacony. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 125.000, czyli do zł 250.000, drogą III emisji złotowej 1.250 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 244 „Monitora Polskiego” z dnia 21 października 1930 r.

R. H. B XXIV 4171: „Zjednoczone Towarzystwo Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Józef Szulfryd z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 16 grudnia 1930 r. za nr. 2392, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXVII 4521: „Warszawska Fabryka Narzędzi Stalowych B-cia J. i M. Prywes, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Mordka Likier przestał być zarządcą. Zarządca Icek-Majer Lewkowiec podpisuje firmę samodzielnie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 12 września 1927 r. za nr. 2107.

R. H. B XXVII 4546: „Bracia Bühler, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Friedrich Lübke z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Pawłowi-Ludwikowi Rinderspacherowi w Warszawie udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą lub z prokurentem, z wyjątkiem kwitowania z odbioru przesyłek pocztowych wszelkiego rodzaju, włączając w to także przesyłki pieniężne i polecone, kwitowania z odbioru towarów z kolei i od spedytorów i przeprowadzania wszelkich formalności z powyższymi związanymi, kwitowania z odbioru wpłat od klientów, podpisywania korespondencji niezawierającej zobowiązań, stawiania w księgach hipotecznych wniosków o dokonanie wpisów na korzyść firmy oraz do ich przedsięwzięcia na zasadzie umów i wyroków, do których to czynności upoważniony jest Rinderspacher samodzielnie. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 28 listopada 1930 r.

R. H. B XXVIII 4614: „Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 23 października 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Ludwik Spiess, Józef Bądziński, Mieczysław Hoffman, Ludwik-Antoni Kozłowski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie akty i dokumenty, skutkujące odpowiedzialnością spółki, jak również czeki i pisma w przed-

miocie podniesienia pieniędzy z instytucji kredytowych, winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwie osoby mające prawo podpisu, a mianowicie przez dwóch członków zarządu lub przez jednego członka zarządu łącznie z prokurentem, albo też samodzielnie przez prezesa zarządu, o ile walne zgromadzenie udzieli n-u specjalnego pełnomocnictwa do samodzielnego podpisywania dokumentów i samodzielnego działania we wszystkich wypadkach, w których potrzebne jest według statutu wspólne działanie lub podpis dwóch osób. Natomiast korespondencję zwykłą oraz pokwitowania z odbioru z poczty pieniądze lub przesyłek wartościowych podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Prezesowi zarządu Ludwikowi Spiessowi udzielono pełnomocnictwa do samodzielnego podpisywania wszystkich dokumentów i samodzielnego działania za spółkę we wszystkich wypadkach, w których potrzebne jest według statutu wspólne działanie lub podpis dwóch osób. Statut spółki uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowany został w Nr. 193 „Monitora Polskiego” z dnia 22 sierpnia 1930 r.

R. H. B XXIX 4710: „Dr. Z. Dzikowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba Oddziału mieści się obecnie przy ul. Krak.-Przedm. 7 m. 11. Wpis powyższy w dniu 7 stycznia 1931 roku uzupełniony został dopełnieniem: Oddział w Warszawie został zlikwidowany.

R. H. B XXXII 5055: „Dr. Aleksander Zillatus, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 23 czerwca 1928 r. za nr. 1203, likwidacja spółki została ukończona.

R. H. B XXXVI 5443: „Fabryka Garbarska Standard, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Juljusz Szyfmanowicz, Chaim Josek vel Józef Sitkowski, Emanuel Grynszpan, Jakób-Szlama Galanter, wszyscy z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują dwaj likwidatorowie łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 grudnia 1930 r. za nr. 5638.

R. H. B XXXVI 5445: „Fabryka Makaronu Włoskiego Premiato Pastificio Rens, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Weksle, zyra i czeki podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 21 listopada 1930 r. za nr. 2596.

R. H. B XXXVI 5471: „Polski Bank Przemysłowy, Spółka Akcyjna”. Józefowi Buczyńskiemu z Warszawy udzielono prokury dla Centrali.

R. H. B XXXVII 5519: „Centralne Biuro Polskich Fabryk Gwoździ i Drułu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Jan Kelles-Kranz, Karol Vaudan, Jerzy Brussendorff, wszyscy z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują dwaj likwidatorowie łącznie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dn. 17 grudnia 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5635: „Spółka Terenowa „Popowo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 360.000, podzielonych na 72 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 180.000, czyli do sumy zł 360.000, nastąpiło na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 28 grudnia 1929 r. za nr. 2714.

R. H. B XXXVIII 5713: „Lumineon, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Ogrodowej 40. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 20.000, podzielonych na 20 udziałów;

zł 2.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zaś zł 18.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarząd obecnie stanowią: Antoni Borman, Maryla Knaster, oboje z Warszawy. Weksle, czeki, umowy, akty i wszelkie wogóle zobowiązania winny być podpisywane przez któregośkolwiek z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję bieżącą, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, towarów, przekazów podpisuje prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Henrykowi Marguliesowi udzielono łącznej prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 3 października 1929 r. za nr. 4951.

R. H. B XXXIX 5865: „**Płamia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 13.600, podzielonych na 136 udziałów, całkowicie w gotowiznie wpłaconych. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 4 listopada 1929 r. za nr. 451.

R. H. B XL 5963: „**Bibukol, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Władysław Cieślak przestał być zarządcą. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury podpisuje dwóch zarządców łącznie. W razie nieobecności jednego z zarządców prawo podpisu łącznie z drugim zarządcą przysuguje jednemu z członków Rady Nadzorczej specjalnie w tym celu przez Radę delegowanemu. Wszelką korespondencję podpisuje jeden z zarządców. Do podpisywania łącznie z jednym z zarządców w razie nieobecności drugiego zarządcy delegowani zostali członkowie Rady: Stanisław Franaszek, Jakób Szpiro, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 29 października 1930 r. za nr. 1973.

R. H. B XLI 6041: „**Importpol, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Rudolf Clauss przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Józef Erhardt z Warszawy. Rudolfowi Claussowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 29 marca 1930 r. za nr. 930. Wpis powyższy w dniu 20 grudnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy został podwyższony o zł 1.000 i obecnie wynosi zł 3.000, podzielonych na 3 udziały, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Rudolf Clauss, Wiktor Kreter, Józef Erhardt, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, weksle, czeki, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne, umowy, podpisują dwaj zarządcy łącznie pod stemplem firmy z obowiązkowym jednak podpisem Rudolfa Claussa. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 13 grudnia 1930 r. za nr. 3352.

R. H. B XLII 6226: „**Polskie Towarzystwo Samochodów Citroen, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Salomonowi Wierzbowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania kontraktów, czeków, weksli, pełnomocnictw oraz dokumentów zawierających zobowiązania łącznie z zarządcą lub drugim prokurentem oraz z prawem samodzielnego podpisywania pokwitowań z odbioru pieniędzy, przesyłek pocztowych, towarów i korespondencji nie zawierającej zobowiązań.

R. H. B XLIII 6321: „**Zakłady Elektrotechniczne „Bors”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Witoldowi Borsukiewiczowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XLIV 6370: „**Górnośląskie Towarzystwo Przemysłowe „Getepe” Spółka Akcyjna**” w Warszawie. Hieronimowi Parwi i dr. Stanisławowi Strzemeckiemu, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 4 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Otwarto Od-

dział w Katowicach. Wpis powyższy w dniu 29 marca 1930 roku uzupełniony został dopełnieniem: Otwarto Oddział w Tarnowskich Górach. Wpis powyższy w dniu 27 maja 1930 roku uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 149. Na członka zarządu wybrany został Stefan Benzel z Warszawy. Ignacemu Brachowi z Warszawy udzielono prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 12 kwietnia 1930 r. za nr. 1781. Wpis powyższy w dniu 7 stycznia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 22 lipca 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Bronisław Kowalski, Stefan Benzel, obaj z Warszawy.

R. H. B XLV 6525: „**Zakłady Przemysłowe „Dunaj”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: inż. Witold Peilaro i Henryk Weysenhoff, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 11 lipca 1930 roku za nr. 1188. Wpis powyższy w dniu 7 stycznia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Waław Purycki, kuratorem zaś adwokat Tytus Makowski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 grudnia 1930 r. odroczenie wypłat zostało uchylone i postępowanie zapobiegawcze umorzono. Na mocy tegoż wyroku spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XLV 6559: „**Składy Filmowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Alfred Niemirski z zarządu wystąpił. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 4 grudnia 1930 r. za nr. 1970.

R. H. B XLV 6604: „**Przedstawicielstwa i Laboratorium Chemiczno-Farmaceutyczne „Asmidar”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 20.000, pozostałe zł 20.000 winny być wpłacone do dnia 30 czerwca 1931 r.

R. H. B XLVI 6651: „**Towarzystwo Agenturowo-Komisowe „Utilis”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Niecałej 1. Zarządcami obecnie są: Stanisław Waligórski, Ignacy Gdala Brochis, Bolesław Veltuzen, wszyscy z Warszawy. Weksle, żyra weksłowe, czeki, umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie dokumenty podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 27 września 1930 r. za nr. 1149.

R. H. B XLIX 7075: „**Zakłady Garbarskie „Splendor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Likwidatorami są: Morduch Hilewitsch vel Hołowitsch, Markiel Grinsztejn, Albert vel Abram Salkin vel Załkin, wszyscy z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują dwaj likwidatorowie łącznie. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 17 grudnia 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIX 7101: „**Towarzystwo dla Handlu Drzewem „Rettel”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 40.000, podzielony na 400 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami obecnie są: Salomon vel Szolom Frydman, Antoni Krajcewicz, Benedykt Tryling, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Czeki, żyra na wekslach i czekach, umowy, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania, pokwitowania z odbioru korespondencji pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje Antoni Krajcewicz łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji zwykłej podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 20 grudnia 1930 roku za nr. 7531.

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

BAZAR POZNAŃSKI, S. A.

Bilans po dzień 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
Gotówka	6.520'00	Kapitał akcyjny	300.000'00
Banki	136'00	Kapitał zapasowy I.	100.483'16
Pocztowa Kasa Oszczędności	21'24	Kapitał zapasowy II.	80.025'35
Papiery wartościowe	3.850'00	Kapitał zapasowy im. Karola Marcinkowskie- go i Józefa hr. Mielżyńskiego	100.000'00
Nieruchomości	420.000'00	Fundusz na Urządzenie Restauracji	60.000'00
Zapasy	385 281'66	Fundusz na Urządzenie Liftu	10.000'00
Dłużnicy	116.106'75	Hypoteka	100.000'00
Sprzęty	38.601'23	Wierzyciele	231.997'59
Udziały	1.234'50	Akcepty	156.107'58
Remont	180.903'30	Dywidenda nieodebrana	8.904'00
Umeblowanie Hotelu	44.573'87	Kaucja	1.815'66
Akcje własne bezdywidendowe	9.600'00	Zysk	59.310'87
Kaucja	1.815'66		
	1,208.644'21	Zobowiązania z tytułu gwarancji	20.000'00
Należność z tytułu gwarancji	20.000'00		
	<u>1,228.644'21</u>		<u>1,228.644'21</u>

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN:	zł	MA:	zł
Rachunek kosztów handlowych i t. d.	52.588'37	Pozostałość z 1929 r.	2.311'00
Zysk	59 310'87	Rachunek Win, Hotelu i t. d.	109.588'24
	<u>111.899'24</u>		<u>111.899'24</u>

BAZAR POZNAŃSKI, S. A.

(—) Ignacy hr. Mielżyński (—) Edward Kujaciński

Zgodność powyższego bilansu oraz rachunku zysków i strat z prawidłowo prowadzoną księzkowością Spółki Akcyjnej Bazar Poznański w Poznaniu poświadczam.

Stanisław Wiecheć
zaprzyśięzony rewizor ksiąg

Rachunki badaliśmy i porządek stwierdziliśmy:

Komisja Rewizyjna:

Fr. Przyluski D. Lossow Wł. Kontrowicz
Emilja hr. Bnińska Seweryna hr. Mielżyńska

Powyższy bilans oraz rachunek zysków i strat potwierdzamy

Rada Nadzorcza

Z. hr. Kurnatowski

prezes

Ustępujących z Rady Nadzorczej pp. Zygmunta hr. Kurnatowskiego z Gościeszyna i Andrzeja Kurnatowskiego z Kotowa, Walne Zgromadzenie odbyte w dniu 1 maja r. b. ponownie obrało. Prezesem Rady Nadzorczej wybrany został nadal p. Zygmunt hr. Kurnatowski z Gościeszyna, a zastępcą tegoż p. Ordynat Stanisław Niegolewski z Niegolewa.

Poznań, dnia 1 maja 1931 r.

BAZAR POZNAŃSKI, S. A.

Ignacy hr. Mielżyński Edward Kujaciński

B I L A N S

firmy „Karbide Wielkopolski“, S. A. w Bydgoszczy

na dz. 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA: Kasa 8.868'05; Banki 189.411'75; Waluty zagraniczne 154.636'68; Efekty 378.938'89; Debitorzy 159.612'78; Weksle 182.448'14; Inkaso weksli 640'00; Maszyny 505.696'68; Nieruchomości 528.169'98; Inwentarz biurowy 37.945'80; Zaprzęgi 92.724'55; Gospodarstwo rolne 19.899'00; Karbid 53.466'00; Surowce: Koks 10.472'19; Elektrody 25.395'52; Wapno 320'00; Narzędzia 3.045'49.

PASYWA: Kredytorzy 186.014'62; Kapitał akcyjny 750.000'00; Fundusz rezerwowy I 72.359'35; Fundusz rezerwowy II 25.972'82; Fundusz odbudowy fabryki 75.658'38; Fundusz zapomogi dla pracowników 5.000'00; Rezerwa podatkowa 82.424'30; Dywidenda nieodebrana: 1925 rok 28'75; 1926 rok 236'25; 1927 rok 18'75; 1928 rok 395'00; 1929 rok 5.002'50; Fundusz amortyzacyjny 419.080'62; Fundusz emisyjny 156.091'18; Pozostały zysk z roku 1929 54.032'85; Czysty zysk 519.376'13.

Rachunek Zysków i Strat.

STRATY: Bębny 23.354'54; Koszty handlowe 62.114'02; Pensje 59.053'12; Podatki 226.686'55; Utrzymanie fabryki i reperacje maszyn 44.163'31; Prowizja 36.963'98; Gospodarstwo i utrzymanie budynków 6.967'57; Świadczenia socjalne 24.288'28; Odpisy (Amortyzacja za rok 1930) 81.900'55.

ZYSKI: Karbid 969.408'19; Procenta 104.902'70; Prąd 8.310'97; Waluty 2.246'19.

Dywidenda za rok 1930 ty od jednej akcji nominalnej wartości 25 została uchwalona w wysokości 7'50.

WARSZAWSKA FABRYKA DYWANÓW „DYWAN“, S. A.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY		zł
Nieruchomość		477.383'27
Maszyny, utens. fabryczne, ruchomości		621.921'55
Towary gotowe i surowce		1,049 827'42
Dłużnicy i Odbiorecy		301.497'73
Weksle		182.932'08
Gotowizna		35.573'78
Wydatki okresu przyszłego		6.383'00
		2,675.518'83

STAN BIERNY		zł
Kapitał zakładowy		1,000.000'00
„ zapasowy i rezerwowy		135.000'00
„ amortyzacyjny		231.120'00
Zobowiązania długoterminowe		740.847'37
Wierzyciele i Dostawcy		358.240'84
Podatki		36.283'00
Zysk: pozostałość z r. 1929		80.310'06
osiągnięty w r. 1930		93.717'56
		2,675.518'83

Rachunek Strat i Zysków na dz. 31 grudnia 1930 r.

WINIEN		zł
Wydatki rzeczowe		173.485'18
„ osobowe		149.850'97
Podatki		171.954'77
Inne straty		29.952'90
Zysk		93.717'56
		618.961'38

MA		zł
Zysk brutto		618.961'38

HERMANNMÜHLEN, S. A. w POZNANIU

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA	zł	PASYWA	zł	zł
Grunty	178.840'00	Kapitał akcyjny		1,000.000'00
Budynki	1,034.972'73	Fundusz rezerwowy		100.560'00
Maszyny	1,757.615'42	„ Hermana Rothholza		50.000'00
Bocznice	65.360'00	„ rezerwy specjalnej		600.000'00
Ruchomości	133.027'74	„ z przera howania		908.014'85
Urządzenie biurowe	10.280'00	„ amortyzacyjny		1,079.195'89
Dłużnicy	1,790.738'23	Dywidenda niepodjęta		2.304'00
Kasa	23.899'27	Wierzyciele		1,364.786'93
Papiery wartościowe	32.465'00	Akcepty		286.267'25
Weksle	24.144'15	Zysk: pozostałość z r. 1929	25.099'66	
Towary	370.781'55	zysk w r. 1930	5.895'51	30.995'17
	5,422.124'09			5,422.124'09
<u>Dłużnicy z tytułu poręczeń</u>	<u>1,317.000'00</u>	<u>Wierzyciele z tytułu poręczeń</u>		<u>1,317.000'00</u>

Rachunek zysków i strat za rok 1930.

WINIEN	zł	MA	zł
Amortyzacja	226.615'15	Towary	1,296.081'46
Koszty ruchu	426.349'30	Różnice kursowe	253'21
„ handlowe	304.824'96		
Odsetki	106.224'00		
Podatki	226.425'75		
Zysk	5.895'51		
	1,296.334'67		1,296.334'67

Na Walnem Zebraniu w dniu 25 kwietnia r. b. wybrano do Rady Nadzorczej na trzy lata pp. Michała Neumanna z Bielska, Louis Neumanna z Białej, Alberta Neumanna z Białej, Bruno Pollaka z Bielska i Bertholda Rothholza z Berlina.

Na zasadzie decyzji Sądu Okręgowego we Włocławku, jako Rejestrowego

RADA BANKU HANDLOWO-PRZEMYSŁOWEGO

w Włocławku, Sp. Akc.

ma zaszczyt zaprosić W. P. na ponowne

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

które odbędzie się dn. 28 maja 1931 roku o godzinie 6 po południu w lokalu Banku przy ul. Cyganka 19 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego i asesorów;
- 2) Sprawozdanie Dyrekcji z działalności Banku za 1930 rok;
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 4) Zatwierdzenie bilansu za 1930 rok i podział zysków;
- 5) Projekt budżetu na 1931 rok;
- 6) Sprawa nabycia nieruchomości;
- 7) Wybór 4-ch członków Rady na miejsce ustępujących PP. Reicha, Silbera, Szrubszteina i Wintera. (Uwaga: W myśl § 20 Statutu ustępujący członkowie mogą być ponownie wybrani).
- 8) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej i 2 zastępców;
- 9) Wolne wnioski.

TOWARZYSTWO HANDLOWE „SVEA”, SP. AKC.

w Warszawie

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że dn. 27 maja 1931 r. o godz. 4 ppoł w lokalu Spółki w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr. 42, odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, oraz bilansu za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie wpłat uskuteczionych przez akcjonariuszów na pokrycie strat za rok 1930; 4) Wybór 2 członków Zarządu; 5) Wybór Komisji Rewizyjnej; 6) Określenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 7) Wolne wnioski.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej EDWARD KRĘGLEWSKI w Poznaniu

odbędzie się w piątek dnia 29 maja 1931 r. o godz. 12 m. 30 w lokalu Spółki w Poznaniu przy ul. Szyperskiej 8.

Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie Zarządu i przedłożenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930;
- 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Przyjęcie bilansu i rachunku zysku i strat, udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 4) Uchwalenie podziału zysku;
- 5) Wolne głosy.

Poznań, dnia 28 kwietnia 1931 r.

Edward Kręglewski Sp. Akc.
(—) Edward Kręglewski

Bilans surowy

Banku Spółek Niemieckich w Polsce, Sp. Akc., Łódź, Aleje Kościuszki 47

na dz. 31 marca 1931 roku

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BERNY	zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego		157.962 ⁵²	Kapitały własne:		
Waluty zagraniczne		36.498 ⁴⁵	a) zakładowy	1.500.000 ⁰⁰	
Papiery wartościowe własne:			b) zapasowy	86.000 ⁰⁰	
a) pożyczki państw.	7.525 ⁵⁰		c) inne rezerwy	48.000 ⁰⁰	
b) papiery hipoteczne	8.928 ⁰⁹		d) fundusz amortyzac.	—	1.634.000 ⁰⁰
c) akcje	139.972 ⁷⁵	156.426 ³⁴	Wkłady:		
Udziały i akcje w przedsiębiorstw. konsorcj.		331.999 ¹⁸	a) terminowe	1.231.580 ²⁵	
Banki krajowe		36.148 ³³	b) á vista	641.465 ⁵³	1.880.045 ⁷⁸
Banki zagraniczne		89.537 ⁶¹	Rachunki bieżące (saldo kredytowe)		486.497 ⁶⁶
Weksle zdyskontowane		1.771.700 ⁷²	Zobowiązania inkasowe		6.181 ²³
Rachunki bieżące (saldo debetowe):			Redyskonto weksli		498.193 ⁸²
a) zabezpieczone	797.058 ²⁸		Banki krajowe		185.829 ¹⁸
b) niezabezpieczone	261.984 ⁹⁵	1.059.043 ²³	Banki zagraniczne		35.439 ⁰⁰
Pożyczki terminowe		684.127 ¹⁵	Wierzyciele hipoteczni		—
Nieruchomości		279.586 ⁰¹	Różne rachunki		64.575 ⁷⁵
Różne rachunki		224.938 ⁸⁸	Procenty, p. owizje i różne zyski		91.626 ⁹¹
Koszty		54.420 ⁹¹			
		<u>4.882.389³³</u>			<u>4.882.389³³</u>

Gwarancje zł —
Inkaso zł 140.758⁴²

BILANS ROCZNY (NETTO)

Banku Spółek Niemieckich w Polsce

Sp. Akc. ŁÓDŹ, Aleje Kościuszki 47

na dzień 31 grudnia 1930 roku

STAN CZYNNY:		zł	zł
1. Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i w Banku Gosp. Krajow.			263.258'79
2. Waluty zagraniczne			50.088'04
3. Papiery wartościowe własne:			
a) pożyczki państwowe	7.525'50		
b) papiery hipoteczne	8.928'09		
c) akcje	139.972'75	156.426'34	
4. Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcjaln.			331.999'18
5. Banki krajowe			48.295'71
6. Banki zagraniczne			57.697'97
7. Weksle zdyskontowane			1.714.833'50
8. R-ki bieżące (saldo debet.):			
a) zabezpieczone	751.510'36		
b) niezabezpieczone	224.789'04	976.299'40	
9. Pożyczki terminowe			660.316'54
10. Nieruchomości			279.586'01
11. Różne rachunki			181.426'61
			<u>4.720.228'09</u>

STAN BIERNY:		zł	zł
1. Kapitały własne:			
a) zakładowy	1.500.000'00		
b) zapasowy	86.000'00		
c) inne rezerwy	48.000'00	1.634.000'00	
2. Wkłady:			
a) terminowe	1.226.117'07		
b) à vista	668.277'68	1.894.394'75	
3. Rachunki bieżące (saldo kredytowe)			543.430'28
4. Zobowiązania inkasowe			7.327'98
5. Redyskonto weksli			466.859'13
6. Banki krajowe			46.469'00
7. Banki zagraniczne			35.423'90
8. Różne rachunki			31.123'80
9. Zysk:			
a) z lat ubiegłych	4.368'67		
b) za 1930 rok	56.830'58	61.199'25	
			<u>4.720.228'09</u>

Inkaso 91.353'02

Rachunek Strat i Zysków za rok 1930

WINIEN:		zł
1. Procenty, prowizje wypłacone		172.166'90
2. Koszty handlowe		203.725'08
3. Podatki		48.714'15
4. Amortyzacja		2.269'33
5. Odpisy na dłużnikach		7.670'00
6. Różnice kurs. na papier. wart. własnych		5.068'51
7. Czysty zysk		61.199'25
		<u>500.813'22</u>

MA:		zł
1. Pozostałość zysków z lat ubiegłych		4.368'67
2. Procenty i prowizje pobrane		493.729'60
3. Różnice kursowe na rachunkach walutowych		2.714'95
		<u>500.813'22</u>

FABRYKI WAPNA i CEMENTU PIECHCIN, SP. AKC.

w Piechcinie pod Pakościami

Bilans z dn. 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA. — Grunta zł 86.000'00; Piecze zł 612.291'31; Zabudowania zł 548.784'32; Maszyny zł 1.678.832'34; Bocznica i kolejka wąskotorowa zł 182.993'00; Urządzenia fabryczne zł 122.056'16; Konie, wozy, lokomocja zł 29.187'14; Ruchomości zł 137.630'43; Gotówka w kasie zł 21.691'71; Banki zł 313.765'27; Dłużnicy zł 645.159'25; Weksle zł 203.777'98; Papiery wartościowe i udziały zł 54.355'56; Kaucje zł 300'00; Wapno w piecach zł 9.720'00; Kamień wapienny zł 48.000'00; Opat zł 35.250'51; Pasza dla koni zł 3.094'50; Materjały w magazynie zł 57.378'90; Inne materjały i rozpoczęte budowle zł 71.556'68; Materjał wybuchowy zł 10.199'91; **Razem zł 4.872.024'97.**

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1.500.000'00; Fundusz rezerwowy zł 195.166'92; Rezerwa podatkowa zł 157.480'62; Rezerwa na ukończenie budowy domów zł 60.000'00; Rezerwa inwestycyjna zł 180.000'00; Rezerwa specjalna zł 197.190'56; Fundusz emerytalny zł 80.000'00; Fundusz amortyzacyjny zł 1.313.514'43; Fundusz amortyzacyjny z przerachowania zł 336.684'76; Dłużnicy wątpliwi zł 157.543'16; Wierzyciele zł 100.274'56; Niewypłacona dywidenda zł 17.827'31; Sumy przechodnie zł 328.062'05; Cele społeczne zł 9.924'37; Ogólny zysk za 1930 rok zł 238.356'23; **Razem zł 4.872.024'97.**

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

STRATY.—Piecze zł 61.229'13; Zabudowania zł 16.463'52; Maszyny zł. 167.883'23; Bocznica i kolejka wąskotorowa zł 18.299'30; Urządzenia fabryczne zł 12.205'62; Konie, wozy, lokomocja zł 1.459'35; Ruchomości zł 15.776'52; Opat fabryczny zł 593.311'80; Robocizna zł 1.016.503'43; Utrzymanie zabudowań zł 23.516'02; Utrzymanie bocznicy zł 16.680'37; Utrzymanie pieców zł 30.395'76; Utrzymanie koni, wozów zł 23.555'62; Utrzymanie maszyn zł 12.384'28; Utrzymanie kamieniołomów zł 138.211'04; Utrzymanie dróg zł 2.525'25; Repazacja zabudowań zł 25.674'73; Reparacja maszyn zł 9.114'24; Reparacja pieców zł 51.888'83; Ogólne koszty handlowe i pensji zł 249.989'95; Podatek obrotowy zł 78.999'25; Podatek dochodowy zł 276.974'08; Różne podatki zł 16.300'84; Opłaty stempelowe zł 8.756'17; Prowizje zł 12.646'35; Propaganda zł 9.128'95; Straty na dłużnikach zł 69.066'21; Komisowe zł 173.047'81; Ogólny zysk za rok 1930 zł 238.356'23; **Razem zł 3.370.343'88.**

ZYSKI. — Dochód ogólny z rachunku towarów zł 3.276.632'52; Inne zyski zł 33.711'36; Przeniesienie części z rezerwy podatkowej zł 60.000'00; **Razem zł 3.370.343'88**

Zarząd Spółki Akcyjnej

Towarzystwo Warszawskie Oczyszczania i Sprzedaży Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska“

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 3 czerwca 1931 r., o godz. 18 w biurze Zarządu Spółki przy ul. Dobrej Nr. 48/50, odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprzedaż części przedsiębiorstwa firmie Zakłady Przemysłowe Winkelhausen, Towarzystwo Akcyjne, w zamian za akcje tegoż Towarzystwa.

Właściciele akcji na okaziciela, życzący sobie wziąć udział w Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje lub zastępujące dowody w biurze Zarządu spółki przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia. Stosownie do § 18 statutu, każdy akcjonariusz może być zastąpiony przez swego pełnomocnika, również akcjonariusza. Jedna osoba nie może mieć więcej, jak dwa pełnomocnictwa. W razie niedojścia do skutku Zgromadzenia, odbędzie się ono w drugim terminie w dniu 17 czerwca 1931 r. o godz. 18-tej w tymże lokalu z tym samym porządkiem dziennym. Imienne zawiadomienia o Zgromadzeniu rozsyłane nie będą. Warszawa dnia 9 maja 1931 r.

PRZEMYSŁ BAWELNIANY
ADAM OSSER, SP. AKC.
W ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:			
	zł	zł	zł
Maszyny	4,545.259'52		
Nieruchomości	1,960.328'09		
Samochody	69.531'00	6,575.118'61	
Kasa	44.698'12		
Waluty i Dewizy	72.711'93		
Papiery wartośc.	713.823'39		
Weksle	279.658'62	1,110.892'06	
Bawełna	387 68 '55		
Przędza	543.928'66		
Artykuły technicz.	22.212'35	953.824'56	
Debitorzy	877.806'29		
Banki	2,223.637'16	3,101.443'45	
Odbiorcy		587.343'13	12,328.621'81
			12,328.621'81
STAN BIERNY:			
	zł	zł	zł
Kapitał Akcyjny	4,800.000'00		
" Amortyz.	3,897.975'69		
" Zapasowy.	827.896'40		
Rezerwa specjalna na ew. straty	1,556.972'89	11,082.844'98	
Jubil. Fund. Zapom. Fabr.	100.000'00		
Jubil. Fund. Zapom. Biur.	50.000'00	150.000'00	
Kredytorzy	71.580'27		
Banki za rebursy	529.050'32	600.630'59	11,833.475'57
Zysk			495.146'24
			12,328.621'81

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

WINIEN:			
	zł	zł	zł
Koszty handlowe	343.852'24		
Świadczenia społeczne	42.829'23	386.681'47	
Świadczenia socjal. Ubezpieczenia		94.779'85	
Podatki	220.029'03	33.002'30	
" zapłac. z Rezer.	71.927'35	148.101'68	662.565'30
Zysk do podziału			495.146'24
			1,157.711'54
MA:			
	zł	zł	zł
Dochód z przedzalni	1,019.214'07		
Procenty	135.710'71		
Różnica kursu	2.786'76	1,157.711'54	
		1,157.711'54	

Podział Zysku

	zł	zł
Kapitał Amortyzacyjny	249.989'24	
" Zapasowy	19.612'56	
Specjal. rk. dywidend.	12.257'85	
Wynagrodzenie Zarządu	183.286'59	
" Komis. Rewiz.	5.000'00	
Rezerwa na podat. dochod.	25.000'00	495.146'24
		495.146'24
		zł
Zysk		495.146'24
		495.146'24

B I L A N S

Spółki Akcyjnej „UNIA”, Zjednoczone Fabryki Maszyn dawniej A. VENTZKI i PETERS, Spółka Akcyjna w Grudziądzu za okres gospodarczy II-go półrocza 1930 r.

STAN CZYNNY: 1) Nieruchomości i budynki zł 2,144.094'77; 2) Maszyny i urządzenia zł 3,030.886'64; 3) Zakłady Siły i Światła zł 252.314'42; 4) Sprzęty i Utensylja zł 13.716'19; 5) Modele zł 2'00; 6) Tabor przewozowy zł 6.385'22; 7) Kasa zł 13.325'70; 8) Banki zł 150.205'55; 9) Weksle zł 304.392'63; 10) Papiery wartościowe i udziały zł 1,122.760'80; 11) Kaucje zł 51.126'00; 12) Dłużnicy: a) odbiorcy zł 744.436'19, b) Dostawcy zł 11.114'10, c) Różni zł 298.551'45; 13) Remanenty: a) Wyroby gotowe zł 949.569'43, b) Surowce i materiały zł 1.536.345'22, c) Paliwo zł 6.724'05; 14) Strata zł 517.508'67; **Razem zł 11,153.259'03.**

Gwarancje wydane zł 200.000'00; Gwarancje otrzymane zł 358.000'00.

STAN BIERNY: 1) Kapitał zakładowy zł 2,750.000'00; b) zapasowy zł 2,594.643'97, c) Amortyzacyjny zł 2,361.472'97; 2) Fundusz specjalny zł 192.500'00; 3) Wierzyciele: a) Banki zł 34.410'50, b) Odbiorcy zł 328.634'17, c) Dostawcy zł 198.704'40, d) Różni zł 243.993'99; 4) Wierzyciele hipoteczni zł 600.000'00; 5) Akcepty zł 781.989'14; 6) Należności podatkowe zł 554.217'39; 7) Dywidenda za lata ubiegłe zł 224.289'46; 8) Sumy przechodnie zł 267.254'89; 9) Pozostałość zysku z rok 1929/30 zł 21.148'15; **Razem zł 11,153.259'03.**

Różni za gwarancje wydane zł 200.000'00; Różni za gwarancje otrzymane zł 358.000'00.

Rachunek Zysków i Strat

STRATY: 1) Koszty handlowe zł 329.230'92; 2) Amortyzacje zł 186.544'78; 3) Świadczenia socjalne zł 92.943'10; 4) Podatki zł 575.242'85; 5) Straty na odbiorcach zł 151.369'75; **Razem zł 1,335.331'40.**

ZYSKI: Zysk Brutto zł 818.022'73; 2) Strata zł 517.308'67; **Razem zł 1,335.331'40.**

Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Tkackich HIRSZBERG i BIRNBAUM w ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:		zł
Place, budynki, maszyny, urządzenia		2,073.134'29
Kasa, banki, inkaso, papiery wartościowe i weksle		389.841'49
Towary i surowce		912.400'25
Dłużnicy		530.436'39
		3,905.812'42
STAN BIERNY:		zł
Kapitał zakładowy		2,000.000'00
Kapitał zapasowy, amortyzacyjny i inne rezerwy		1,613.333'13
Wierzyciele		289.633'40
Zysk z 1930 r.		2.845'89
		3,905.812'42

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN:		zł
Koszty handlowe, fabryczne, pensje, procenty, kurtaż i straty na dłużnikach		579.489'03
Podatki i świadczenia socjalne		151.936'76
Amortyzacja		182.580'89
Czysty zysk		2.845'89
		916.850'57

MA:		zł
Saldo rachunku fabrykacji		859.400'02
Różne wpływy		57.450'55
		916.850'57

BILANS PIERWSZEJ FABRYKI LOKOMOTYW W POLSCE

SPÓŁKI AKCYJNEJ

za okres sprawozdawczy od 1 stycznia do 31 grudnia
1930 roku.

AKTYWA:

Place, grunta, las zł 213.076'90; Bocznice kolejowe zł 180.761'58; Budynki zł 6.732.661'87; Maszyny i urządzenia techniczne zł 13.776.494'12; Ruchomości, narzędzia i inwentarz zł 1.129.348'19; Materjały i półfabrykaty zł 5.797.888'66; Kasa zł 106.549'10; Papiery procentowe zł 78.278'34; Banki zł 324.004'85; Dłużnicy zł 2.262.604'16; Weksle zł 156.002'16; Dłużnicy z tytułu kaucji zł 218.393'22; **Razem zł 30.976.063'15.**

Dłużnicy za gwarancje i zyra zł 857.311'75.

PASYWA:

Kapitał akcyjny (80.000 akcji po zł 100) zł 8.000.000'00; Kapitał zapasowy zł 465.367'91; Kapitał specjalny zł 1.834.244'20; Kapitał amortyzacyjny zł 11.286.302'08; Zobowiązania długoterminowe (Kor. szw. 1.173.202'50) zł 2.801.020'97; Wierzyciele zł 3.240.330'93; Akcepty zł 1.883.415'17; Kaucje różne zł 218.393'22; Sumy przechodnie zł 554.884'54; Dywidenda niepodniesiona z lat ubiegłych zł 52.104'13; Dywidenda za rok 1930 zł 640.000'00; **Razem zł 30.976.063'15.**

Zyra i gwarancje zł 857.311'75.

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN:

Koszty handlowe zł 1.137.846'55; Podatki zł 984.634'15; Opłaty stempłowe zł 58.806'80; Procenty, dyskonto i koszty bankowe zł 513.518'06; Odpis na kapitał amortyzacyjny zł 1.726.123'11; Odpis na kapitał zapasowy zł 62.524'44; Statutowa tantjema Zarządu zł 125.970'21; Statutowa tantjema pracowników zł 125.970'21; 8% dywidendy za rok 1930 zł 640.000'00; Pozostałość zysków do przeniesienia na rok 1931 zł 10.344'12; **Razem zł 5.385.737'65.**

MA:

Przewyżka brutto zł 5.378.817'56; Pozostałość z roku 1929 zł 6.920'09; **Razem zł 5.385.737'65.**

ZARZĄD

TOWARZYSTWA AKCYJNEGO ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI,

SPÓŁKA AKCYJNA w ŁODZI,

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się **dn. 30 maja 1931 r., w sobotę, o godz. 11 przedpołudniem**, w siedzibie Spółki w Łodzi przy ul. Niciarnianej Nr. 1 z następującym porządkiem dziennym:

1) wybór przewodniczącego, 2) sprawozdanie Zarządu za 1930 r., 3) sprawozdanie Rady Nadzorczej za 1930 r., 4) rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r., 5) udzielenie władzom Spółki pokwitowania, 6) zatwierdzenie budżetu na 1931 r., 7) wybór członków zarządu oraz członków Rady Nadzorczej, 8) zatwierdzenie emerytur, udzielonych przez Zarząd byłym i racownikom, 9) wolne wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w posiedzeniu Zgromadzenia, winni, stosownie do § 13 statutu nie później, niż na dni 7 przed terminem Zgromadzenia złożyć swoje akcje, bądź odnośne dowody posiadania akcji na ręce Zarządu do biura Spółki w Łodzi przy ul. Niciarnianej Nr. 1.

ZARZĄD

Fabryki Wyrobów Bawełnianych „Juliusz Müller“

Spółka Akcyjna w Łodzi

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że **dnia 30 maja r. b., o godz. 17** odbędzie się w biurze Spółki, ul. Piotrkowska 169,

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu i rach. strat i zysków za rok operacyjny 1930;
- 2) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Wolne wnioski.

SPÓŁKA AKCYJNA PRZEMYSŁU KORKOWEGO WICANDER i S-ka

Warszawa, ul. Marszałka Focha Nr. 9.

Bilans za rok obrachunkowy 1930.

AKTYWA. — Kasa zł 5.385'75; Dłużnicy zł 369.343'29; Weksle zł 125.250'04; Linoleum zł 415.079'26; Korki zł 832.206'47; Sumy Przechodnie zł 100; Inwentarz zł 154.215'85; Nieruchomość zł 266.779'85; **Razem zł 2.168.261'51.**

PASYWA. — Dostawcy zł 1.634.167'68; Kapitał Zakładowy zł 350.000'00; Kapitał Rezerwowy zł 57.813'47; Kapitał Amortyzacyjny zł 118.442'95; Zysk za rok 1930 zł 7.837'41; **Razem zł 2.168.261'51.**

Rachunek Strat i Zysków

STRATY. — Koszta Handlowe zł 188.310'56; Podatki i Świadczenia Społeczne zł 55.399'15; Procenty i Prowizje zł 117.882'11; Bonifikacje zł 65.576'99; Amortyzacja w roku 1930 zł 13.729'54; Czysty zysk za rok 1930 zł 7.837'41; **Razem zł 448.735'76.**

ZYSKI. — Zysk na towarach zł 443.509'71; Zysk na Nieruchomości zł 5.226'05; **Razem zł 448.735'76.**

BANK ZACHODNI

S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że wyznaczone na dzień 12 maja 1931 roku

XIX WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

wskutek niezgłoszenia odpowiedniej ilości akcji do skutku nie doszło i że odbędzie się ono w **drugim terminie dn. 28 maja 1931 r. (czwartek) o godz. 4 po południu**, w lokalu Banku Zachodniego S. A., ul. Fredry 6.

Porządek obrad obejmować będzie następujące punkty:

- 1) Zagajanie zebrania, 2) Wybór przewodniczącego, 3) Sprawozdanie z działalności Banku za 1930 rok, oraz wnioski Rady i Komisji Rewizyjnej, 4) Wniosek o zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku zysków i strat za 1930 r., oraz o ustalenie podziału zysków i o udzielenie pokwitowania Radzie i Dyrekcji z ich czynności za 1930 rok, 5) Ustalenie liczby członków Rady na 1931 rok, 6) Wybór członków Rady i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących, 7) Wnioski Rady, 8) Wnioski Akcjonariuszów.

Zgromadzenie to, jako zwołane w drugim terminie, będzie prawomocne, a uchwały jego zapadłe większością głosów uważane będą za ostateczne bez względu na liczbę akcji zgłoszonych przez obecnych na zgromadzeniu akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tem Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć posiadane akcje, lub kwity na akcje zdeponowane w instytucjach bankowych, najpóźniej do czwartku, dn. 21 maja 1931 r., do godz. 1 po południu, w kasie Centrali Banku Zachodniego, S. A. w Warszawie, ul. Fredry 6.

Bank für Handel und Gewerbe Poznań Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu, Sp. Akc.

Bilans roczny (netto) na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:	zł	zł	STAN BERNY:	zł	zł
1. Kasa i sumy do dyspozycji			1. Kapitały własne:		
a) gotowizna w kasie	215.477*63		a) zakładowy	2,000.000*00	
b) pozostałość w Banku Polskim i P. K. O.	425.793*08		b) zapasowy	303.300*00	2,303.300*00
c) pozostałość w Banku Gospo- darstwa Krajowego	49.690*00	690.960*71	2. Wkłady:		
2. Banknoty i monety		69.097*90	a) terminowe	8,004.738*08	
3. Papiery wartościowe własne:			b) à vista	1,624.286*18	9,629.024*26
a) papiery państwowe	27.750*86		3. Rachunki bieżące (saldo kredyt.)		3,407.663*13
b) listy zastawne	217*99		4. Zobowiązania inkasowe		2.783*83
c) obligacje	910*00		5. Redyskonto weksli:		
d) akcje	273.623*41	302.502*26	a) w kraju	417.801*03	
4. Udziały i akcje w przedsię- biorstwach konsorcjalnych		474.567*03	b) zagranicą	1,578.838*76	1,996.639*79
5. Papiery wartościowe ustawowe- go kapitału zapasowego		156.950*37	6. Banki lora:		
6. Banki lora krajowe		435.694*66	a) krajowe	205.540*60	
7. Banki nostro:			b) zagraniczne	291.573*00	497.113*60
a) krajowe	12.103*89		7. Banki nostro:		
b) zagraniczne	297.601*32	309.708*21	a) krajowe	15.266*63	
8. Weksle zdyskontowane:			b) zagraniczne	339.299*97	354.566*60
a) krajowe	4,450.493*99		8. Przekazy na bank		10.786*26
b) zagraniczne	60.969*25	4,511.463*24	9. Wierzyciele hipoteczni		2.268*50
9. Rachunki bieżące (saldo debet.):			10. Rachunki Oddział. z 811.960*92		
a) zabezpieczone:			11. Sumy przechodnie		92.527*09
1. papierami wartościowymi	627.202*79		12. Różne rachunki		118.253*69
2. weksłami z 2 podpisami i li- stami gwarancyjnymi	3.981.591*48		13. Zysk		114.127*03
3. hipoteką	4,835.437*68				
4. towarami i listami przewozow. b) niezabezpieczone	355.708*65	11,159.243*64			
10. Ruchomości		10*00			
11. Nieruchomości		80.900*00			
12. Rachunki Oddz. z 811.960*92					
13. Sumy przechodnie		17.578*68			
14. Hipoteki		1*00			
15. Różne rachunki		320.376*08			
		<u>18,529.053*78</u>			<u>18,529.053*78</u>
16. Udzielone gwarancje		239.048*42	14. Zobowiązania z tytułu udzielo- nych gwarancyj		239.048*42
17. Inkaso		1,736.807*44	15. Inkaso		1,736.807*44
		<u>20,504.909*64</u>			<u>20,504.909*64</u>

Rachunek Strat i Zysków na dzień 31 grudnia 1930 r.

WINIEN:	zł	MA:	zł	zł
Procenty i prowizje wypłacone	1,066.350*04	Pozostałość zysków z lat ubiegłych:		
Koszty handlowe	923.089*09	a) przeniesienie	1.748*42	
Podatki	201.080*85	b) rezerwa podatkowa z zysku roku ubiegłego	32.632*58	34.381*00
Amortyzacja na nieruchomości, ruchomości i od- pisy na dłużnikach	197.390*58	Procenty i prowizje pobrane		2,257.911*12
Czysty zysk	114.127*03	Różnice kursowe		199.078*72
		Dochody z nieruchomości		984*40
		Zwrot sum dawniej odpisanych		9.682*35
				<u>2,502.037*59</u>
				<u>2,502.037*59</u>

Równocześnie komunikujemy, że Zwyczajne Walne Zebranie Akcjonariuszów z dnia 30 kwietnia 1931 r. wybrało po-
nownie do Rady Nadzorczej nastę ujących członków: p. Ottona v. Hantelmana, właściciela dóbr rycerskich Baborówko,
pow. Szamotuły, i p. dyrektora banku Dr. Fryderyka Swarta z Poznania. Na posiedzeniu Rady Nadzorczej odbytem po
Walnem Zebraniu z dnia 30 kwietnia 1931 r. wybrano ponownie prezesem p. Ottona v. Hantelmana, a p. Dr. Fryderyka
Swarta z Poznania zastępcą prezesa Rady Nadzorczej.

Bank für Handel und Gewerbe Poznań
Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu, Sp. Akc.
(—) Pfeiffer (—) Kabisch (—) Dr. Margulies

Sierszańskie Zakłady Górnicze, Sp. Akc. w Sierszy

OGŁOSZENIE (DRUGIE)

XXIV Zwyczajne Walne Zgromadzenie

akcjonariuszów naszej Spółki akcyjnej odbędzie się w sobotę, dnia 30 Maja 1931 r. o godz. 16 (4-tej popołudniu) w sali posiedzeń naszego Zarządu w Krakowie, ul. św. Anny 1, II. p. Porządek dzienny:

- 1) Wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i przedłożenie bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok 1930;
- 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 4) Powzięcie uchwał co do bilansu i pokrycia straty;
- 5) Udzielenie absolutorium Zarządowi, Radzie Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wybór Rady Nadzorczej;
- 7) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 8) Ustanowienie wynagrodzenia dla Komisji Rewizyjnej na rok bilansowy 1931;
- 9) Zmiana §§ 8, 9 i 19 Statutu Spółki.
- 10) Zanulowanie uchwały XVIII Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. o podwyższeniu kapitału zakładowego o zł. 1.500.000.—
- 11) Upoważnienie Zarządu do sprzedaży posiadłości gruntowych Spółki do obszaru 10 ha (dziesięć hektarów).

Wyjaśnienie do punktu 9-go porządku dziennego.

Projektowane zmiany §§ 8, 9 i 19 Statutu Spółki.

a) w § 8-mym.

Wszystkie ustępy bez zmiany. Na końcu paragrafu dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„Zwyczajne Walne Zgromadzenie ma się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego”.

b) w § 9-tym.

Ustępy pierwszy do przedostatniego włącznie pozostają bez zmiany. Ustęp ostatni w dotychczasowym brzmieniu:

„Korespondencję w imieniu Spółki podpisuje jeden z członków Zarządu, względnie Dyrektor Naczelny lub upoważniony do tego przez Zarząd prokurent Spółki. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, zobowiązania, akty notarialne i hipoteczne, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie Zarządu względnie jeden członek Zarządu łącznie z Dyrektorem Naczelnym lub prokurentem, albo wreszcie upoważniony do tego przez Zarząd Dyrektor Naczelny z prokurentem Spółki”.

Otrzymuje nowe brzmienie:

„Korespondencję w imieniu Spółki podpisuje jeden z członków Zarządu, względnie Dyrektor Naczelny lub upoważniony do tego przez Zarząd jeden z prokurentów Spółki. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, zobowiązania, akty notarialne i hipoteczne, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie Zarządu, względnie jeden członek Zarządu łącznie z Dyrektorem Naczelnym lub z jednym z prokurentów, albo wreszcie upoważniony do tego przez Zarząd Dyrektor Naczelny z jednym z prokurentów Spółki, względnie dwaj prokurenci Spółki”.

c) w § 19-tym.

Wszystkie ustępy bez zmiany. Na końcu tego paragrafu dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat, oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły”.

P. T. Akcjonariusze, którzy chcą wykonać prawo głosu na tem Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu winni akcje, które mogą być bez kuponów, złożyć najpóźniej do dnia 23 maja 1931 r. godziny 12-tej w południe w siedzibie Spółki w Sierszy koło Trzebini. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza lub w Domu Bankowym H. Ripper i S-ka w Krakowie, Rynek Główny 17, względnie w jednej z instytucji kredytowych w kraju, albo w Wiedniu w „Mercurbanku” S. A. Wien I. Wollzeile 1 — 3.

Jedna akcja złotowa daje prawo do jednego głosu.

Akcjonariusze mogą uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnictwo może być tylko piśmienne i ma być złożone Przewodniczącemu Walnego Zgromadzenia.

Osoby prawne, jak również nieletni i ubezwłasnowolnieni uczestniczą w Walnym Zgromadzeniu przez swych zastępców prawnych.

W Sierszy, dn. 12 maja 1931.

ZARZĄD.

(Przedruk nie będzie płacony).

Zakłady Włókiennicze Karol Hoffrichter Sp. Akc.

Ł ó d ź

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Grunty i budynki		1.495.657'85
Maszyny i urządzenia techniczne		3.915.445'93
Ru homości		92.427'22
Gotówka, weksle i papiery wartościowe		462.519'34
Zapasy		3.640.765'74
Dłużnicy	723.882'22	
Banki	149.965'28	873.847'50
		<u>10.480.663'58</u>
STAN BIERNY	zł	zł
Kapitał zakładowy		3.500.000'00
Kapitał amortyzacyjny		2.198.459'06
Kapitał zapasowy		35.000'00
Wierzyciele przedwojenni		783.182'26
Hipoteki		48.870'19
Akcepty i rembursy	1.651.206'81	
Wierzyciele	1.791.656'42	3.442.863'23
Zysk		472.288'84
		<u>10.480.663'58</u>

Rachunek strat i zysków.

WINIEN	zł
Koszty handlowe i straty w dłużnikach	577.202'87
Podatki	425.733'74
Świadczenia socjalne	129.800'88
Świadczenia społeczne	6.845'30
Zysk do podziału	472.288'84
	<u>1.611.871'63</u>
MA	zł
Zysk brutto	1.611.871'63
	<u>1.611.871'63</u>

ZARZĄD

POLSKIEGO TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ „PATRIA”, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów na zasadzie § 22 Statutu, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się dnia 28 maja 1931 r. o godz. 11.30 przed poł. w siedzibie Spółki w Warszawie, przy ul. Jasnej Nr. 4.

Porządek obrad obejmuje: 1) Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930; 3) Podział zysków za rok 1930; 4) Pokwitowanie Władz Spółki z czynności za rok sprawozdawczy; 5) Zatwierdzenie budżetu na rok 1931 oraz określenie wynagrodzenia Zarządu i Rady Nadzorczej Spółki na tenże rok; 6) Oznaczenie pism codziennych dla ogłoszeń Spółki; 7) Wybory do Zarządu i Rady Nadzorczej Spółki w miejsce wylosowanych zgodnie z § 26 i 35 Statutu Spółki; 8) Zezwolenie członkom Władz Spółki na uczestniczenie w władzach innych Towarzystw Ubezpieczeń; 9) Wnioski PP. Akcjonariuszów, o ile będą zgłoszone zgodnie z art. 54 prawa o spółkach akcyjnych z 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383).

Zarząd Spółki Akcyjnej

Powszechnie Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe, dawniej F. Greenwood, Sp. Akc. w Łodzi

UL. SIENKIEWICZA 76/80

zawiadamia PP. Akcjonariuszy, że dn. 28 maja 1931 r. o
godz. 18 odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE

w lokalu Zarządu Spółki w Łodzi, ul. Sienkiewicza
Nr. 76/80, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu zamknięcia i rachunku strat i zysków na dzień 31 grudnia 1930 roku oraz bilansu otwarcia na dzień 1 stycznia 1931 roku.
- 2) Ustalenie kapitału amortyzacyjnego na rok 1930.
- 3) Sprawa zaciągnięcia pożyczki dla spłaty długu hipotecznego z nieruchomości przy ul. Piotrkowskiej Nr. 179 w Łodzi.
- 4) Uzupelnienie statutu Spółki przez dodanie 2 paragrafów treści następującej:
 - a) Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu 5-ciu miesięcy po upływie roku obrotowego;
 - b) Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu 3-ch miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności za rok ubiegły.
- 5) Wybór Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
- 6) Wolne wnioski.

WARSZAWSKO-ŁÓDZKIE TOWARZYSTWO HANDLOWE Sp. Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Kasa zł 43.508'42; Weksle zł 31.924'05; Papiery wartościowe zł 17.629'80; Towary zł 88.970'40; Banki i Wierzyciele zł 153.586'44; Odbiorcy zł 326.647'38; Odbiorcy Beckera zł 27.111'51; Dłużnicy prot. E. Beckera i S-ka zł 2.976'37; Likwidacja b. Centrali zł 844.450'33; Oddział we Lwowie zł 19.269'50; Inkaso zł 8.199'49; Nieruchomość zł 595.800'00; Ruchomości zł 90.094'29; Urządzenie lokalu we Lwowie zł 34.787'80; Depozyty członków Zarządu zł 120.000'00; Strata za 1930 r. zł 70.819'65; **Razem zł 2.475.775'43.**

STAN BIERNY: Kapitał zakładowy zł 600.000'00; Kapitał zapasowy zł 25.486'04; Fundusz amortyzacyjny zł 72.958'17; Specjalny fundusz rezerwowy zł 27.839'00; Długi hipoteczne zł 55.919'03; Banki i Wierzyciele zł 57.159'16; Dostawcy zł 65.196'34; Komis „E. Beckera i S-ka” zł 27.111'51; Centrala zł 19.269'50; Akcepty zł 1.396.762'34; Sumy Przechodnie zł 1.034'60; Protesty zł 2.976'37; Rezerwa na podatki we Lwowie zł 4.063'37; Depozyty członków Zarządu zł 120.000'00; **Razem zł 2.475.775'43.**

Rachunek Zysków i Strat na dzień 31 grudnia 1930 r.

WINIEN: Koszty handlowe w Łodzi zł 213.100'45; Koszty handlowe we Lwowie zł 101.824'38; Przewóz we Lwowie zł 5.009'17; Strata na towarach zł 28.873'94; Strata na sprzedaży ruchomości zł 15.879'23; Strata na odbiorcach w Łodzi zł 67.302'14; Strata na odbiorcach we Lwowie zł 96.432'81; **Razem zł 528.422'12.**

MA: Prowizja komisowa w Łodzi zł 239.348'77; Prowizja komisowa we Lwowie zł 190.496'21; Dochód z nieruchomości zł 27.757'49; Strata za rok 1930 zł 70.819'65; **Razem zł 528.422'12.**

Postanowieniem PP. Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 28.IV.1931 roku, ogłoszonym w Nr. 103 „Monitora Polskiego” z dnia 5 maja 1931 roku zezwolono Spółce Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Akcyjne Fabryk Cukru i Rafinerji „Łubna i Szreniawa” na:

I. — Zmniejszenie kapitału zakładowego Spółki o złotych 600.000, czyli do zł. 900.000, drogą wydania akcjonariuszom wzamian 5 akcji dotychczasowych, nominalnej wartości zł. 100 każda, trzech nowych akcji, wartość nominalnej zł. 100 każda.

II. — Powiększenie kapitału zakładowego Spółki o złotych 600.000, czyli do zł. 1.500.000, drogą nowej emisji 6.000 sztuk nowych akcji, nominalnej wartości zł. 100 każda, na następujących warunkach:

a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich, w stosunku do ilości posiadanych akcji,

b) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a”) winien być określony termin sześciogodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji za akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”,

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapiszą, dokona Zarząd, według swego uznania, i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej,

d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystają prawo poboru, określona na zł. 105 gr. 20, z których zł. 100 przeznacza się na kapitał zakładowy, reszta zaś po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych na kapitał zapasowy,

e) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom akcje nowej emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecz-

nione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji, i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia określonego przez Zarząd,

f) całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskutecziona w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”,

g) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji szczegółowe sprawozdania wraz z planem podziału i wykazom sprzedanych akcji z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej winny być złożone do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego,

h) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenie nowej emisji akcji,

i) w ciągu dwóch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji akcje nowej emisji winny być wydane akcjonariuszom.

Powołując się na powyższe postanowienie Zarząd Tow. Akc. Fabryk Cukru i Rafinerji „Łubna i Szreniawa” zawiadamia pp. akcjonariuszy, iż od dnia 9 maja 1931 roku Akcyjny Bank Hipoteczny, Filja w Krakowie, Bracka 1, przystąpi do przestemplowania świadectw tymczasowych według wyżej przytoczonego postanowienia, jak również, iż od dnia 9 maja 1931 r. do dnia 20 czerwca 1931 r. włącznie w tymże Banku będzie przyjmowana w godzinach biurowych subskrypcja na nową emisję akcji.

PP. Akcjonariusze, pragnący skorzystać ze służącego im prawa subskrypcji akcji nowej emisji zechcą w powyższym terminie i miejscu przedstawić posiadane akcje do ostemplowania i wpłacić całkowitą należność za nowe akcje.

WARSZAWSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ, S. A.

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:		zł	STAN BIERNY:		zł
Kasa		156.715'41	Emitowany kapitał akcyjny (akcyj 60.000 sztuk po zł 50'00)		3,000.000'00
Instytucje Kredytowe		428.226'80	Kapitał zapasowy		1,500.000'00
Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi		4,783.313'56	Inne kapitały i fundusze własne zakładu		1,389.758'00
Pożyczki hipoteczne		39.468'65	Fundusz ubezpieczeniowy		3,453.495'00
Nieruchomości		5,859.174'47	Rezerwa na nieuregulowane szkody		1,309.858'00
Należność z tytułu rezerwy składek zatrzymanej przez zakłady ubezpieczeń		1,939.224'51	Należność z tytułu rezerwy składek, zatrzymanej reasekuratorom przez zakład		2,341.254'02
Oddziały		30.071'42	Fundusz na umorzenie wartości nieruchom.		146.902'00
Agenci		2,378.226'75	Długi hipoteczne		889.000'00
Zakłady Ubezpieczeń		1,926.430'34	Agenci		32.245'61
Inni dłużnicy		312.751'44	Zakłady ubezpieczeń		2,249.721'53
Ruchomości biurowe		1'00	Inni wierzyciele		765.301'88
Inne aktywa		956.530'50	Niepodniesiona dywidenda przez akcjonarj.		48.841'00
Papiery procentowe, stanowiące kaucje		138.201'50	Niepodniesione zwroty przez ubezpieczających		2.601'77
Papiery procentowe Kasy Przeworności i Pomocy		60.288'00	Nieuiszczone podatki i opłaty		12.595'96
			Inne pasywa		221.909'79
			Kaucje		138.201'50
			Fundusz Kasy Przeworności i Pomocy		60.288'00
			Zysk		1,446.650'29
					<u>19,008.624'35</u>
					<u>19,008.624'35</u>

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

ZYSKI:		zł	zł	STRATY:		zł	zł
Pozostałość zysku z roku poprzedniego			674.443'57	Strata w roku sprawozd. na rach. ubezpz.:			
Zysk w roku sprawozd. na rach. ubezpieczeń:				1) transportów	57.806'27		
1 od ognia	201.186'05			2) od gradobicia	<u>61.902'84</u>	119.709'11	
2) od kradzieży	86.813'03			Niepodzielona część kosztów administracji:			
3) chłomage	12.333'29			1) zasiłki byłym pracownikom	64.250'00		
4) przyjętych pośrednio w działaniach ubezpieczeń nieprowadzonych bezpośr.	<u>4.710'51</u>	305.042'88		2) ofiary na cele społeczne	<u>5.115'41</u>	69.365'41	
Czysty dochód z majątku zakładu		880.860'75		Umorzone należności wątpliwe		179.116'77	
Inne zyski nieobjęte poszczególnymi rach.:				Strata na różnicy kursu walut obcych			3.408'06
1) różnica kursu na pap. wart.	115.371'45			Inne odpisy i straty nieobjęte poszczególnymi rachunkami:			
2) wpływy z odpisów na wątpliwe należn.	<u>17.636'05</u>	133.007'50		1) odpisano na umorzenie wart. nieruch.	30.158'00		
				2) odpisano wartość ruchom. nabytych w ciągu roku	34.660'91		
				3) różnica kursu na pap. wart.	<u>110.286'15</u>	175.105'06	
				Zysk: pozostałość z 1929 r.	674.443'57		
				zysk za 1930 r.	<u>772.206'72</u>	1,446.650'29	
						<u>1,993.354'70</u>	
							<u>1,993.354'70</u>

Podział Zysków:

	zł
1. Na dywidendę dla akcjonarj. 12%, czyli zł 6'00 od akcji	360.000'00
2. Na wynagrodzenie dla Rady Zarządzającej	75.000'00
3. Na gratyfikację dla pracowników	100.000'00
4. Na cele społeczne	20.000'00
5. Do przeniesienia na rok następny	891.650'29
	<u>1,446.650'29</u>

Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dniu 6 maja r. b. powyższy Bilans i Rachunek Zysków i Strat zatwierdziło. Uchwaloną 12%-tą dywidendę, czyli zł 6'00 od akcji złotowej, wypłaca Kasa Dyrekcji Spółki, Jasna Nr. 4.

Z A R Z A D

Spółki Akc. Przemysłu Cementowego „WIEK”

W. OGRODZIEŃCU

ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w myśl § 17 Statutu Spółki zwołuje

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

na dzień 7 czerwca 1931 roku o godzinie 4 popoł. w lokalu Spółki w Ogrodzieńcu, powiat Olkuski, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór Przewodniczącego,
- 2) Sprawozdanie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej z działalności Spółki za rok 1930,
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz podziału zysku tudzież udzielenie absolutorjum Zarządowi,
- 4) Ustalenie budżetu wydatków i planu działalności na rok 1931,
- 5) Wybór członka Rady Nadzorczej zgodnie z § 40 Statutu,
- 6) Wybór członków Komisji Rewizyjnej zgodnie z § 48 Statutu,
- 7) Zmiana §§ 4, 17 i 54 Statutu Spółki,
- 8) Sprostowanie omyłki w § 32 Statutu, w którym mylnie powołano § 51, zamiast § 58 Statutu Spółki,
- 9) Wybór 3-go dziennika dla zamieszczania ogłoszeń Spółki stosownie do § 5 Statutu,
- 10) Wolne wnioski Akcjonariuszów i Zarządu.

Zmiany Statutu zaprojektowane przez Zarząd Spółki: a) w § 4 Statutu dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu: „Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów zarówno zwyczajne jak i nadzwyczajne mogą się odbywać zarówno w siedzibie Spółki, jak również w Warszawie w biurze Spółki, przyczem o miejscu odbycia Walnego Zgromadzenia decyduje Rada Nadzorcza na wniosek Zarządu”; b) w § 17, ustępie trzecim termin zwołania zwyczajnego Walnego Zgromadzenia przedłuża się z 4-ch miesięcy — na 5 miesięcy, po upływie roku sprawozdawczego; c) w § 54 przedłuża się termin dwumiesięczny do sporządzenia i złożenia władzom nadzorczym bilansu — na termin trzymiesięczny.

W myśl § 21 Statutu Akcjonariusze chcący brać udział w Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu z prawem głosu, winni przedstawić swe akcje lub świadectwa depozytowe z wyszczególnieniem Nr. Nr. akcji najpóźniej na dni 7 przed terminem Zgromadzenia w biurze Spółki w Ogrodzieńcu, powiat Olkuski.

Zarząd Spółki Akcyjnej

„CHEMIMETAL”

Spółka Akc. dla Przemysłu Chemicznego i Metalowego w Zawierciu

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

Spółki Akcyjnej „Chemimetal”, Spółka Akcyjna dla Przemysłu Chemicznego i Metalowego w Zawierciu, odbędzie się dnia 11 czerwca 1931 r. o godz. 11 przed poł. w biurze D-ra Zygmunta Robinsohna, adwokata w Bielsku, ul. 3-go Maja 1a, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie i powzięcie uchwały odnośnie do sprawozdania; 2) Przedłożenie bilansu na rok gospodarczy 1930, sprawozdanie rewizorów i powzięcie uchwały w sprawie zatwierdzenia bilansu; 3) Powzięcie uchwały w sprawie podziału zysku, wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 4) Przyjęcie do wiadomości ustąpienia członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 5) Powzięcie uchwały w sprawie zakupu i obciążenia majątku nieruchomości; 6) Powzięcie uchwał w sprawach służbowych; 7) Ewentualja.

Z A R Z A D

Polskiego Towarzystwa Księgarni Kolejowych „Ruch”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że dn. 30 maja 1930 r. o godz. 16 w siedzibie Spółki, Al. Jerozolimskie 63, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu za rok operacyjny 1930 i odczytanie wniosku Komisji Rewizyjnej o udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku Strat i Zysków za 1930 r.;
- 4) Podział zysków;
- 5) Zmiana statutu Spółki:
 - a) do § 6 dodaje się: „Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu 5 miesięcy po upływie roku obrotowego”;
 - b) § 7 otrzymuje brzmienie: „Rada Nadzorcza składa się z 12 członków . . .”;
 - c) do § 11 dodaje się: „Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy), rachunek zysków i strat oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły”;
- 6) Wybory:
 - a) do Rady Nadzorczej.
 - b) do Zarządu.
 - c) do Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wolne wnioski.

U w a g a : PP. Akcjonariusze, pragnący wystąpić z wnioskiem na Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć go Zarządowi Spółki najpóźniej na 14 dni przed terminem Zgromadzenia.

BROWARY GRODZISKIE, Spółka Akcyjna

Bilans na dzień 31/12 1930 r.

AKTYWA

Nieruchomości zł 349.638'18; urządzenia fabr. i maszyny zł 231.636'10; beczki transportowe zł 1'—; lokomotywa zł 11.560'50; urządzenia biur zł 4.970'32; kasa zł 3.237'80; banki zł 18.370'97; weksle zł 68.755'17; dłużnicy zł 19.018'83; surowiec zł 9.271'—; udział zł 113.000'—.
Razem zł 829.459'87.

PASYWA

Kapitał zakładowy zł 325.000'—; kapitał zapasowy zł 40.000'—; fundusz amortyzacyjny zł 108.847'66; rezerwa podatkowa zł 1.512'21; wierzyciele zł 115.211'12; hipoteki zł 103.450'—; pożyczka obl. zł 23.494'84; weksle redysk. zł 63.477'87; niepodniesiona dywidenda zł 4.225'45; Zysk zł 44.240'72. **Razem zł 829.459'87.**

Rachunek strat i zysków**ROZCHÓD**

Koszty handlowe zł 59.785'41; koszty fabrykacji zł 96.218'50; surowiec i opał zł 84.468'84; podatki i akcyza zł 70.750'59; procenty zł 15.609'69; utrzymanie nieruchomości zł 9.226'91; utrzymanie lokomotyji zł 11.091'60; utrzymanie maszyn zł 23.758'79; reklama zł 22.205'93; odpisy amortyz. zł 53.590'82; odpisy na udziale zł 4.500'—; straty zł 18.044'94; zysk zł 44.240'72. **Razem zł 513.492'74.**

DOCHÓD zł 513.492'74.

Unieważniając ogłoszenie w Nr. 19 „Polski Gospodar-
czej” z dn. 9 maja r. b.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Polskie Zakłady Chemiczne „NITRAT”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów Spółki, że dn. 10 czerw-
ca 1931 r. o godz. 17 w lokalu biura w Warszawie ul.
Mińska Nr. 25 (Praga), odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem obrad:

1) Wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwier-
dzenie sprawozdania, bilansu i r-ku strat i zysków za
1930 r. i projektu podziału zysków oraz udzielenie Ra-
dzie i Zarządowi pokwitowania z czynności; 3) Plan dzia-
łań i budżet na 1931 r.; 4) Kupno i sprzedaż nierucho-
mości; 5) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredy-
tów hipotecznie zabezpieczonych; 6) a) określenie liczby
członków Zarządu i upoważnienie Zarządu do kooptacji;
b) wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej oraz okre-
ślenie wysokości wynagrodzenia członków Zarządu i Ko-
misji Rewizyjnej; 7) Wybór pism do ogłoszeń Spółki;
8) Zmiana projektu statutu, uzgodnionego z prawem
o spółkach akcyjnych, uchwalonego na Walnem Zgroma-
dzeniu z dn. 30/X 1930 r., przez skreślenie w § 5 ustępu,
rozpoczynającego się od wyrazów: „jednak jeden akcyj-
narzusz nie może...”; 9) Wnioski, które mogą być zgło-
szone przez PP. Akcjonariuszów stosownie do art. 54
prawa o spółkach akcyjnych.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w powyż-
szem Zgromadzeniu, winni najpóźniej dnia 3 czerwca
1931 r. do godz. 16-ej złożyć swoje akcje, świadectwa
tymczasowe, lub odpowiednie kwity depozytowe lub za-
stawowe w biurze Zarządu (Mińska Nr. 25). Właściciele
akcji imiennych mają prawo udziału w Walnem Zgroma-
dzeniu i nie są obowiązani do składania akcji, o ile są
zapisani w księgach Spółki conajmniej na 7 dni przed
terminem Walnego Zgromadzenia.

NADWYCAJNE WALNE ZEBRANIE AKCJONARIUSZÓW

Spółki Akcyjnej Herzfeld & Victorius

W GRUDZIADZU

odbędzie się w czwartek, dnia 28 maja 1931 r. o godzinie 12-tej
w południe na sali posiedzeń Banku Związku Spółek Zarob-
kowych w Poznaniu przy Placu Wolności 15.

Porządek obrad:

1) Zmiana uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów
z dnia 19 grudnia 1930 r. w przedmiocie wypłaty dywi-
dendy.

2) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zgromadzeniu, winni
złożyć stosownie do § 10 statutu Spółki akcje swe wzgl. odpo-
wiadające postanowieniom tegoż § statutu kwity depozytowe
w biurze Zarządu Spółki na siedem dni przed Zgromadzeniem.
Grudziadz, dnia 12 maja 1931 r.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora” S. A.

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że
w myśl § 16 Statutu Spółki zwołuje

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

na dzień 30 maja 1931 roku o godzinie 16-ej

w lokalu Zarządu w Warszawie przy ulicy Senatorskiej Nr. 30
z następującym porządkiem dziennym: 1) zatwierdzenie spra-
wozdania Zarządu, bilansu, rachunku zysków i strat za rok
1930, oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi; 2) plan dzia-
łalności i budżet na rok 1931 oraz określenie wynagrodzenia
Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 3) upoważnienie Za-
rządu do nabywania, zbywania, obciążania i wydzierżawiania
nieruchomości; 4) zatwierdzenie uchwały Nadzwyczajnego
Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dnia 31 marca 1931
roku w przedmiocie ustanowienia Zarządu i Komisji Rewi-
zyjnej; 5) wolne wnioski.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Wyrobów Bawełnianych I. K. POZNAŃSKIEGO w Łodzi

podaje do wiadomości, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

odbędzie się w dn. 13 czerwca 1931 r. o godz. 11-tej przed
południem w lokalu Spółki w Łodzi przy ul. Ogradowej 17
z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Walnego Zgromadzenia i wybór przewodni-
czącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz
rachunku strat i zysków za rok 1930;
- 4) Uchwała dotycząca pokrycia strat;
- 5) Ustalenie preliminarza na rok 1931;
- 6) Udzielenie absolutorjum władzom Spółki;
- 7) Wybór członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 8) Zatwierdzenie członków kooptowanych przez Radę Nad-
zorczą,
- 9) Upoważnienie Rady Nadzorczej do zbycia zbędnych
objektów fabrycznych Spółki;
- 10) Wnioski Rady Nadzorczej;
- 11) Wolne wnioski akcjonariuszów.

Właściciele akcji imiennych względnie świadectw tymczaso-
wych mają prawo uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu,
jeżeli zostaną zapisani do księgi akcyjnej przynajmniej na 7 dni
przed odbyciem Walnego Zgromadzenia.

Posiadacze akcji na okaziciela winni przynajmniej na 7 dni
przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć swoje akcje
w oryginale na ręce Zarządu Spółki w Łodzi lub przedstawić
zaświadczenie na dowód złożenia ich akcji u notariusza lub
w instytucji kredytowej krajowej. W zaświadczeniach tych
należy wymienić liczby akcji i stwierdzić, że akcje nie będą
wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Jeżeli zwoływane niniejszem Walne Zgromadzenie nie dojdzie
do skutku w podanym wyżej terminie z powodów, przewi-
dzianych w par. 7 statutu, zebranie to odbędzie się w terminie
powtórnym w dniu 20 czerwca 1931 o godzinie 11-tej przed
południem w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem
dziennym. Uchwały tego Zgromadzenia będą prawomocne bez
względu na ilość reprezentowanych akcji.

ZARZĄD

Składów Towarowych „Warrant”, S. A.

W ŁODZI

niniejszem ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów,
że zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z dn. 12/V
1931 r. odbędzie się w dn. 30 maja 1931 r. o godz.
6 po poł. w lokalu Spółki przy ul. Piotrkowskiej 56,
stosownie do § 21 Statutu Spółki

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdań Rady
i Komisji Rewizyjnej oraz bilansu i rachunku
strat i zysków za rok operacyjny 1930;
- 3) Wybór członków Rady na miejsce ustępują-
cych;
- 4) Wybór Członków Komisji Rewizyjnej;
- 5) Określenie wynagrodzenia dla członków Rady
na 1931 r. i Komisji Rewizyjnej za 1930 r.;
- 6) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r.;
- 7) Wolne wnioski.

Walne Zgromadzenie będzie prawomocne bez względu
na ilość reprezentowanych akcji.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnem
Zgromadzeniu Akcjonariuszów, winni złożyć posiadane
akcje, w myśl § 25 i 27 Statutu Spółki, nie później jak
na 7 dni przed dniem Walnego Zgromadzenia w Dyrek-
cji Spółki.

Drugie zawiadomienie.

Zagórska Fabryka Krzesel i Tartaki

S. A. W ZAGÓRZU POMORSKIM.

Zawiadamia się PP. Akcjonariuszów naszej Spółki, że w **dn. 21 maja r. b. o godz. 17** w kancelarii notariusza Jana Neumana w Wejherowie, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki

Porządek dzienny:

- 1) Przedłożenie bilansu wraz z rachunkiem zysków i strat za 1930 r. operacyjny. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej;
- 2) Przyjęcie bilansu i powzięcie uchwały w sprawie podziału czystego zysku;
- 3) Udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 4) Zmiana statutu:
§ 1. Zmiana dotychczasowego brzmienia firmy na: Zagórska Fabryka Krzesel, Spółka Akcyjna.
§ 5. Zmiana przez dodanie nowego ustępu: Zarząd Spółki jest obowiązany w ciągu trzech miesięcy od upływu roku operacyjnego sporządzić i przedłożyć władzom nadzorczym do zbadania bilansu na ostatni dzień roku operacyjnego, rachunek zysków i strat, oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły.
§ 11. Zmiana przez dodanie nowego ustępu: Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku operacyjnego;
- 5) Wybór pisma nieurzędowego, w którym umieszczone będą obowiązkowe ogłoszenia;
- 6) Wolne wnioski.

Do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu są upoważnieni ci PP. Akcjonariusze, którzy conajmniej na siedem dni przed Walnym Zgromadzeniem złożą swoje akcje w Kasie Spółki w Zagórzcu Pomorskim.

Zagórze Pomorskie, dn. 16 kwietnia 1931 r.

Zarząd:

J. Mack A. Jahnz

Polska Spółka Akcyjna

Dunlop Rubber Company

w Warszawie

zawiadamia niniejszym, że w **dn. 29 maja 1931 roku o godz. 5 po południu** odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW SPÓŁKI

w siedzibie Spółki przy Alei Ujazdowskiej Nr. 49 w Warszawie z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu za rok 1930;
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 4) Zatwierdzenie bilansu i Rachunku Zysków i Strat za rok 1930;
- 5) Zatwierdzenie budżetu na rok 1931;
- 6) Określenie wynagrodzenia dla członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Zmiana Statutu, jak następuje: po § 10 dodaje się § 11 o brzmieniu: § 11 „Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki powinno się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego”. W związku z powyższą zmianą dawny art. 11 otrzymuje numerację kolejną „12”, zaś dawny art. 12 — numerację „13”, bez jakichkolwiek zmian w treści tychże artykułów;
- 8) Wybory członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 9) Wolne wnioski.

Właściciele akcji winni najpóźniej na dni 7 przed terminem Zgromadzenia złożyć akcje lub kwity depozytowe w biurze Zarządu Spółki.

Zarząd Starzyckiej Fabryki Wyrobów Suklennych Z. BORNSTEIN, Spółka Akc. w Tomaszowie Maz.

zawiadamia niniejszym PP. Akcjonariuszów, że w **dn. 6 czerwca 1931 roku o godz. 16** odbędzie się w lokalu Spółki Akcyjnej w Tomaszowie Maz. przy ul. Warszawskiej szosa 59/71

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego, 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok 1930/1931, 3) Zatwierdzenie bilansu na 31 marca 1931 roku oraz rachunku Zysków i Strat, 4) Uzgodnienie Statutu Spółki z nowym prawem akcyjnym, 5) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących, 6) Wolne wnioski.

W myśl art. 23 Statutu Spółki Akcyjnej — Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, winni nie później niż w 7 (siedem) dni przed terminem Zgromadzenia złożyć akcje Zarządowi w Tomaszowie Maz.

Wolne wnioski na piśmie — winne być zgłoszone do Zarządu na 2 tygodnie przed Walnym Zgromadzeniem — zgodnie z § 20 Statutu Spółki.

Spółka Akcyjna „Prasa Nowa”

Zakłady Wydawnicze i Graficzne we Lwowie

Bilans za rok 1930.

AKTWA. — Gotówka zł 31.928'77; Wydawnictwo „Wiek Nowego” zł 307.200'00; Nieruchomości zł 426.800'00; Dłużnicy zł 581.030'67; Ruchomości zł 615.220'88; Zapasy zł 44.736'54; **Razem zł 2.006.916'86.**

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1.600.000'00; Wierzytiele zł 165.318'00; Składki zł 1.027'23; Przenośne zł 46.553'31; Nadwyżka aktywów zł 194.018'32; **Razem zł 2.006.916'86.**

Rachunek strat i zysków.

ZYSKI. — Dochody brutto zł 1.472.200'4.
STRATY. — Koszta handlowe zł 1.278.182'42; Zysk netto zł 194.018'32.

Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Wetnianych i Bawełnianych

„TEODOR STEIGERT” w ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Kasa zł 32.159'22; Weksle zł 10.965'50; Weksle protestowane zł 3.471'11; Papiery wartościowe zł 2'00; Remanenty zł 101.624'13; Dłużnicy zł 365.331'69; Nieruchomości zł 2.518.325'40; Maszyny zł 2.513.921'92; Urządzenia fabryczne zł 310.435'20; Zaprząg zł 11.932'00; Sumy przechodnie zł 7.218'00; Strata zł 1.146.698'28; **Razem zł 7.022.084'45.**

STAN BIERNY: Kapitał zakładowy zł 3.450.000'00; Kapitał zapasowy zł 30.663'90; Kapitał amortyzacyjny zł 25.438'24; Akcepty zł 160.304'62; Wierzytelnosci, a) bieżące zł 1.805.332'38; b) długoterminowe zł 1.550.345'31; **Razem zł 7.022.084'45.**

Rachunek Strat i Zysków za rok 1930.

STRATY: Strata z roku 1929 zł 974.430'59; Koszty ogólne zł 648.830'13; Podatki i świadczenia socjalne zł 40.017'85; Różne straty zł 83.654'27; **Razem zł 1.746.932'84.**

ZYSKI: Dochód brutto zł 600.234'56; Strata zł 1.146.698'28; **Razem zł 1.746.932'84.**

UZUPEŁNIENIE

ogłoszenia o zwołaniu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów

**Zakładów Przemysłu Włókienniczego C. G. Schön,
Spółka Akcyjna w Sosnowcu**

na dzień 1 czerwca r. b., umieszczonego w „Polsce Gospodarczej” dnia 9 maja r. b. Nr. 19.

Stosownie do art. 54 prawa o spółkach akcyjnych (Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22/III 1928 r.), akcjonariusze mają prawo zgłaszać dodatkowe sprawy, celem umieszczenia tychże na porządku dziennym.

Do wydawania kwitów depozytowych na złożone akcje mają prawo nie tylko instytucje bankowe krajowe, lecz i Amsterdamsche Bank w Amsterdamie.

ZARZĄD.

Walne Zgromadzenie Spółki Akcyjnej

„WŁADYSŁAW HOFFMAN i S-ka” PRZEYSŁ I HANDEL APTECZNY

odbędzie się dnia 30 maja 1931 r. o godzinie 3 po poł. w lokalu Zarządu w Warszawie, Leszno 17.

Porządek dzienny: 1) Wybór prezydium; 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności za rok sprawozdawczy 1930, oraz sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu, rachunku zysków i strat za 1930 r., oraz udzielenie Zarządowi pokwitowania; 4) Ustąpienie 2 członków Zarządu i wybór nowych członków Zarządu na ich miejsce, oraz wybór Komisji Rewizyjnej; 5) Preliminarz budżetu na rok 1931; 6) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć we wspomnianym Zgromadzeniu, zechcą, zgodnie z art. 23 Statutu, złożyć w biurze Zarządu swoje akcje nie później, jak do dnia 23 maja 1931 r. włącznie, do godz. 12 w południe.

Bilans Spółki Akcyjnej

Przemysł Włókienniczy SUKCESOROWIE ZYGMUNTA JAROCIŃSKIEGO S. A.
na dzień 31 grudnia 1930 roku

STAN CZYNNY	zł
Budynki	455.000'00
Grunta	409.000'00
Maszyny i urządzenia	455.187'87
Zaprząg	945'00
Kasa, banki, weksle i papiery wartościowe	13.423'12
Udziały	2.400'00
Dłużnicy	73.828'64
Remanenty	11.740'65
Sumy przechodnie	1.080'00
Koszta organizacji Spółki Akcyjnej	29.830'68
Strata	20.829'49
	<hr/>
	1,473.265'45

STAN BIERNY	zł
Kapitał akcyjny	1.200.000'00
Kapitał rezerwowy	169.634'69
Wierzyciele	103.630'76
	<hr/>
	1,473.265'45

Rachunek Strat i Zysków

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1930 roku

WINIEN	zł
Podatki i opłaty stemplowe	23.914'51
Świadczenia socjalne	22.217'03
Koszta handlowe i ogólne	122.922'46
Koszta organizacji Spółki Akcyjnej	10.000'00
	<hr/>
	179.054'00

MA	zł
Zysk brutto na produkcji	133.879'58
Różne dochody	24.344'93
Strata	20.829'49
	<hr/>
	179.054'00

Drugie ogłoszenie

ZARZĄD KRAJOWEGO TOWARZYSTWA MELJORACYJNEGO, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, zgodnie z §§ 8 i 15 Statutu, że dnia 29 maja 1931 r. o godz. 19 odbędzie się w lokalu Spółki Akcyjnej (Warszawa, ul. Kopernika Nr. 30)

DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie Zebrania i wybór Przewodniczącego; 2) Sprawozdanie z czynności Towarzystwa za rok 1930; 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930, tudzież uchwała o podziale zysków, wzgl. pokryciu strat; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na rok 1931; 5) Absolutum dla Rady Nadzorczej i Zarządu Towarzystwa; 6) Wybór Rady Nadzorczej; 7) Wolne wnioski.

Właściciele akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile w myśl art. 59 prawa o spółkach akcyjnych, najmniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem przedstawiają swoje akcje Zarządowi Krajowego Towarzystwa Meljoracyjnego, S. A.

Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane PŁACHECKI i PIEKUTOWSKI, S. A. Warszawa, ul. Grażyńska 18.

Bilans za okres od 1/VII 1929 r. do 31/XII 1930 r.

STAN CZYNNY: Gotowizna zł 145.900'71; Dłużnicy zł 92.020'61; Budowy w toku zł 205.710'67; Weksle zł 9.000'00; Ruchomości zł 26.194'87; Kaucje zł 12.722'06; Róźni za kaucje zł 20.000'00; Razem zł 511.548'92.

STAN BIERNY: Kapitał zakładowy zł 252.000'00; Fundusz na odnowienie inwentarza zł 3.567'89; Wierzyciele zł 13.275'14; Zaliczki na budowy zł 204.722'06; Zysk zł 17.983'83; Gwarancje zł 20.000'00; Razem zł 511.548'92.

Rachunek Strat i Zysków

STRATY: Koszty budów zł 794.927'21; Koszty handlowe zł 136.489'16; Straty na ruchom. zł 5.617'39; Zysk zł 17.983'83; Razem zł 955.017'59.

ZYSKI: Należności za wykonane roboty zł 947.198'71; Procenty zł 7.818'88; Razem zł 955.017'59.

Warszawa, dn. 8/V 1931 r. Zarząd (—) B. Płachecki (—) Cz. Piekutowski

Zarząd Towarzystwa Budowy Domków Robotniczych

Sp. Akc. w ŁODZI

Zawiadamia niniejszem PP. Akcjonariuszów, że dnia 31 maja 1931 r., t. j. w niedzielę 10 rano, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

w Lokalu Kasy Emerytalnej Prac Elektr. Przejazd 46 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego,
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za 1930 r.,
- 3) Zatwierdzenie bilansu za 1930 r.
- 4) Wybory Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej,
- 5) Zmiana Statutu,
- 6) Wolne Wnioski.

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

Przedsiębiorstwa Budowy Dróg i Ulepszonych Nawierzchni „STRADA”, S. A.

AKTYWA: I. Rachunki Majątkowe zł 145.618'40; II. Fundusze Towarzystwa zł 37.402'42; III. Dłużnicy zł 101.102'21; IV. Produkcja zł 79.939'65; V. W. datki do amortyzacji w latach przyszłych zł 43.700'00; VI. Sumy przechodnie zł 28.363'75; VII. Straty zł 177.100'67; Razem zł 613.227'10.

PASYWA: I. Kapitał Akcyjny zł 400.000'00; II. Wierzyciele zł 213.227'10; Razem zł 613.227'10.

Rachunek Zysków i Strat za rok 1930.

WINIEN: Straty za rok 1929 zł 79.209'04; Amortyzacja wydatku na koszty organizacyjne i licencję zł 6.600'00; Straty na robotach zł 37.990'36; Koszta handlowe zł 87.877'18; Razem zł 211.676'58.

MA: Straty za rok 1929 zł 79.209'04; Procenty zł 1.482'65; Zyski na robotach zł 33.093'26; Straty za rok 1930 zł 97.891'63; Razem zł 211.676'58.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Hartwig Kantorowicz Nast. w Poznaniu

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 1 czerwca r. b., o godz. 10^{1/2} przed południem odbędzie się w sali posiedzeń firmy Hartwig Kantorowicz Nast., w/m. przy Grochowych Łąkach 6,

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie Zarządu z czynności oraz przedłożenie bilansu zysków i strat za 1930 r.; 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej; 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat, udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 4) Uchwała dotycząca pokrycia wykazanej straty; 5) Wybór członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących; 6) Wnioski.

W celu uzyskania prawa uczestnictwa na Walnym Zgromadzeniu, PP. Akcjonariusze obowiązani są złożyć w biurze firmy Hartwig Kantorowicz Następcza, S. A. w Poznaniu przy Grochowych Łąkach 6, swoje akcje na 7 dni przed dniem Walnego Zgromadzenia.

FABRYKA PRZĘDZY I TRANIN SZTUCZNYCH

„CHODAKÓW” Sp. Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r., zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dn. 28 kwietnia 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Nieruchomości:		
grunty	436.552'11	
budynki i bocznicie kolejowe	10.124.580'42	10.561.132'53
Maszyny i urządzenia techniczne		12.510.997'28
Ruchomości (tabor, narzędzia i przyrz. techn.)		1.015.106'48
Zapasy surowców, gotowych wyrobów i półwyrobów	5.757.046'29	
Gotowizna w kasach i bankach	308.683'96	
Weksle	833.056'07	
Dłużnicy	2.574.856'70	
Rozrachunki międzyokresowe	23.079'00	
	33.583.958'31	
Gwarancje	82.535'00	
Akcje Członków Zarządu w depozycie	30.000'00	
	33.696.493'31	
STAN BIERNY		
Kapitał zakładowy	1.000.000'00	
Kapitał amortyzacyjny	516.877'76	
Wierzyciele:		
banki	31.314.289'44	
różni	577.894'23	31.892.183'67
Różne rachunki		174.896'88
	33.583.958'31	
Wierzyciele z tytułu gwarancji	82.535'00	
Depozytarjusze—za złożone akcje	30.000'00	
	33.696.493'31	
Rachunek Strat i Zysków		
Podatki i opłaty stemplowe	252.089'19	
Procenty i prowizje bankowe	580.850'69	
Amortyzacja	516.877'76	
	1.349.817'64	
Zysk brutto ze sprzedaży	1.347.973'93	
Różnice kursowe	1.843'71	
	1.349.817'64	

WŁÓKIENNICZA SP. AKC. HANDLOWO-PRZEMYSŁOWA

ŁÓDŹ

Bilans na 31 grudnia 1930 r.

Tereny zł 50.000'00; Budynki zł 682.790'98; Maszyny i urządzenia zł 936.500'81; Materiały pomocnicze zł 12.344'04; Weksle protestowane zł 28.193'99; Odbiorcy zł 932.589'52; Weksle w inkasie zł 70.603'34; Banki zł 155.413'55; Kasa zł 32.494'54; Dłużnicy zł 4.661'62; Strata za 1929 r. zł 29.661'49; **Razem zł 2.935.253'88.**

Kapitał zł 2.000.000'00; Amortyzacje zł 106.090'40; Wierzyciele zł 433.253'41; Dostawcy zł 279.863'42; Zysk za 1930 r. zł 116.046'65; **Razem zł 2.935.253'88.**

Rachunek strat i zysków za 1930 r.

Strata za 1929 r. zł 29.661'49; Koszty ogólne przemysłowe zł 593.108'17; Koszty ogólne handlowe zł 199.019'31; Amortyzacja zł 93.305'54; Pozostałość kont.: „Pierwotne koszty urządzenia i organizacji” zł 189.472'51; Zysk netto zł 86.385'16; **Razem zł 1.190.952'18.**

Zysk brutto na towarach zł 921.740'80; Robocizna zarobkowa za październik — grudzień 1930 r. zł 269.211'38; **Razem zł 1.190.952'18.**

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Manufaktury Bawełnianej

GAMPE i ALBRECHT W ŁODZI

Zawiadamiamy PP. Akcjonariuszów, iż dnia 29 maja r. b. o godzinie 5 po południu odbędzie się w biurze Zarządu w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 210

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930, jakoteż sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 2) Uzupełnienie Statutu w myśl Rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 86, poz. 664); 3) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 4) Wolne wnioski.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI AKCYJNEJ „KSIĘGA — SZTUKA” W POZNANIU

zwołuje się na dzień 28 maja 1931 r. godz. 5 po południu w biurach Adwokatów D-ra Gidyńskiego i Hejmowskiego, Poznań, Pocztowa 21, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Przedłożenie i zatwierdzenie bilansu, jak również rachunku zysków i strat per 31/XII 1930 r.;
- 2) Podział zysków;
- 3) Udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi;
- 4) Wybór Rady Nadzorczej;
- 5) Wolne glosy.

Poznań, dnia 29 kwietnia 1931 r.

Zarząd

GRODZIECKIE TOWARZYSTWO KOPALN WĘGLA I ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH S. A.

Bilans za rok 1930

AKTYWA:

Grunt zł 774.268'76; Nadania górnicze zł 2.904.634'52; Poszukiwania górnicze zł 30.431'26; Urządzenia i budowle: a) Szyby zł 4.743.177'03; b) Maszyny i kotły parowe zł 13.020.822'32; c) Budynki kopalniane zł 5.345.663'35; d) Drogi żelazne zł 4.550.652'93; e) Domy mieszkalne zł 6.628.909'60; f) Drogi szosowe, wo ociąg, ogrody etc. zł 633.957'00; g) Chodniki główne i przecznice zł 1.602.730'40; h) Ruchomości zł 1.861.667'84; Materiały pomocnicze zł 654.645'54; Produkty zł 368.440'30; Kaucje i depozyty; a) Depozyty członków Zarządu zł 13.337'00; b) Kaucje własne zł 67.525'00; Papiery wartościowe zł 1.547'00; Weksle zł 572.032'66; Kasa zł 168.265'75; Rachunki bieżące: a) Banki zł 461.145'58; Dłużnicy zł 1.599.571'15; Sumy przechodnie zł 126.386'52; Podatek dochodowy za rok 1928 zł 38.844'02; Rachunek Strat i Zysków za 1930 r. zł 438.366'08; **Razem zł 46.607.021'61.**

PASYWA:

Kapitał Zakładowy 360.000 sztuk akcji à zł 45'00 zł 16.200.000'00; Kapitał Zapasowy zł 277.790'00; Kapitał Rezerwowy zł 5.666.119'14; Kapitał Amortyzacyjny zł 13.688.636'87; Rachunki bieżące: a) Wierzyciele zł 3.730.602'14; b) Depozyty Zarządu zł 13.125'00; c) Sumy przechodnie zł 410.996'34; Akcepty zł 6.486.752'12; Fundusz zapomogowy dla urzędników i ich rodzin zł 133.000'00; **Razem zł 46.607.021'61.**

Rachunek Strat i Zysków za rok 1930

DEBET:

Wynagrodzenie Członków Rady Zarządzającej i Komisji Rewizyjnej zł 27.714'36; Procenty i prowizje bankowe zł 590.819'47; Ubezpieczenie od ognia zł 30.214'42; Świadczenia socjalne: a) Kasa Chorych zł 218.413'45; b) Kasa Zapomogowa Robotników zł 38.124'55; c) Kasa Pożyczkowo - Wkładowa Urzędników i Dozorców zł 20.852'35; d) Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zł 40.120'70; e) Utrzymanie szkoły zł 6.209'50; f) Utrzymanie ochronki zł 5.826'95; g) Urlop robotników zł 146.006'87; h) Ubezpieczenie robotników zł 90.425'70; i) Fundusz Bezrobocia zł 46.804'77; Podatki i opłaty: a) Skarbowe zł 177.052'71; b) Sejmikowe zł 96.465'80; c) Gminne zł 41.610'99; d) Opłaty stemplowe zł 54.642'29; **Razem zł 1.631.304'88.**

KREDYT:

Dochód brutto z węgla zł 668.735'86; Różne wpływy zł 524.202'94; Strata zł 438.366'08; **Razem zł 1.631.304'88.**

Prócz tego wydatkowano na podatek majątk. zł 49.677'85; Ogółem w roku sprawozdawczym wydatkowano na podatki i opłaty zł 419.449'64.

U w a g a: Ogólne Zgromadzenie postanowiło kupon dywidendowy za rok 1930 unieważnić.

POLSKI PRZEMYSŁ KORKOWY, S. A. w Warszawie

BILANS za rok obrachunkowy 1930.

AKTYWA

Kasa zł 5.645'71, Dłużnicy zł 166.124'28, Towary zł 1.345.953'74, Zamknięcia koronowe zł 44.281'18, Weksle zł 81.306'20, Ruchomości zł 310.325'79, Nieruchomości (niezabudowany plac) zł 141.794'16 = **Razem zł 2.095.431'06.**

PASYWA

Kapitał Akcyjny zł 250.000'—, Kapitał Zapasowy zł 40.412'45, Kapitał Amortyzacyjny zł 91.465'01, Wierzyciele zł 26.245'90, Dostawcy zł 1.685.303'38, Zysk zł 2.004'32 = **Razem zł 2.095.431'06.**

R/k STRAT I ZYSKÓW.

STRATY

Koszty handlowe zł 420.241'68, Koszty Fabrykacji zł 31.386'15, Robocizna zł 188.831'53, Podatki i Świadczenia Społeczne Administracji zł 19.181'08, Podatki i Świadczenia Społeczne Niestale zł 50.535'70, Straty na odbiorcach zł 1.288'57, Straty poniesione przy sprzedaży ruchomości zł 1.557'24, Amortyzacja ruchomości zł 30.053'12, Zysk zł 2.004'32 = **Razem zł 745.079'39.**

ZYSKI

Zysk brutto zł 745.055'29, Wpływ spisanych należności w latach poprzednich zł 24'10 = **Razem zł 745.079'39.**

FABRYKI SZKŁA UJŚCIE

SPÓŁKA AKCYJNA

DAWN. FRIEDR. SIEMENS

UJŚCIE, WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE

Bilans na 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Grunta zł 69.084'40; Pokłady torfu zł 50.450'00; Budynki zł 2.148.413'73; Piece maszyn. i urządzenia zł 2.098.687'49; Patenty zł 82.751'00; Kasa weksle banki zł 205.784'83; Kaucje papiery wartościowe zł 3.822'00; Dłużnicy zł 233.662'30; Udziały zł 1.065'00; Sumy przechodnie zł 10.145'30; Zapasy zł 565.814'19; **Razem zł 5.469.680'24;** Różni za gwarancje zł 165.000'00; **Ogółem zł 5.634.680'24.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 500.000'00; Kapitał rezerwowy zł 84.150'49; Kapitał rezerwowy specjalny zł 33.000'00; Kapitał amortyzacyjny zł 524.789'57; Hipoteki zł 774.000'00; Wierzyciele zł 3.490.252'70; Sumy przechodnie zł 38.465'21; Zysk z 1929 r. zł 51.601'14; Strata za 1930 r. — zł 26.578'87 = zł 25.022'27; **Razem zł 5.469.680'24;** Różni za gwarancje zł 165.000'00; **Ogółem zł 5.634.680'24.**

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

WINIEN: Koszty ruchu zł 1.743.374'26; Koszty administracji zł 605.721'91; Amortyzacja zł 165.464'15; Zysk do przeniesienia na 1931 r. zł 25.022'27; **Ogółem zł 2.539.582'59.**

MA: Zysk z 1929 r. zł 51.601'14; Towary zł 2.482.186'16; Różne wpływy zł 5.795'29; **Ogółem zł 2.539.582'59.**

PIERWSZE POLSKIE ZAKŁADY LINOLEUM, SP. AKC. (w organizacji)

Warszawa, ul. Marszałka Focha 9

Bilans na rok obrachunkowy 1930

AKTYWA: Reskonto zł 2.651.771'00; Kasa zł 386'31; Rachunek Organizacji zł 75.435'23; Rachunek Terenów Fabrycznych zł 242.152'70; Rachunek Bocznic Kolejowej zł 30.254'76; **Razem zł 3.000.000'00.** PASYWA: Kapitał Zakładowy zł 3.000.000'00; **Razem zł 3.000.000'00.**

Rachunek Strat i Zysków

ZYSKI Dbt. STRATY Kdt.

Ze względu na to, że spółka znajduje się jeszcze w stadium organizacji i żadnych obrotów towarowych na czas sprawozdawczy nie było, rachunek strat i zysków nie wykazuje żadnych pozycji.

Dom Henry Bertrand, Sprzedaż Jedwabii, Sp. Akc. w Warszawie

Bilans w dniu 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Urządzenia Magazynu i Biura zł 76.070'71; Towary zł 294.844'00; Gotówka w kasie i w bankach zł 4.072'10; Weksle zł 283.801'43; Dłużnicy zł 208.814'68; Sumy Przechodnie zł 1.087'52; Strata zł 89.383'15; **Ogółem zł 958.073'59.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 250.000'00; Kapitał amortyzacyjny zł 3.748'00; Maison Henry Bertrand za towary konsygnacyjne zł 137.530'55; Wierzyciele zł 566.795'04; **Ogółem zł 958.073'59.**

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN: Ogólne koszty prowadzenia przedsiębiorstwa zł 153.830'99.

MA: Zysk brutto zł 64.447'84; Strata zł 89.383'15; **Ogółem zł 153.830'99.**

„OŚWIĘCIM“ Zjednoczone Fabryki Maszyn i Samochodów S. A.

W KRAKOWIE

O G Ł O S Z E N I E

Na podstawie art. 58 ustawy o spółkach akcyjnych ogłaszamy uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia odbytego dnia 30 kwietnia 1931 r. w Krakowie w obecności notariusza Dra Ludwika Midowicza.

Przewodniczący Dr. Artur hr. Potocki stwierdza, że cały kapitał akcyjny, składający się z 4.000 akcji, jest reprezentowany i dlatego Walne Zgromadzenie może się odbyć mimo braku ogłoszenia i zwołania poprzedniego — co obecni akcjonariusze jednomyślnie aprobuja.

Jednogłośnie zatwierdzono roczne sprawozdanie Rady Zawiadawczej, bilans oraz rachunek zysków i strat za I-szy rok obrotowy 1929/1930, wreszcie sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, a zarazem udzielono Radzie Zawiadawczej absolutorjum.

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Kasa zł 8.147'83; Papiery wartościowe zł 21.090'00; Weksle zł 946.056'91; Dłużnicy zł 1.596.570'66; Grunta i budynki zł 1.232.551'38; Maszyny i urządzenia zł 770.592'31; Inwentarz zł 115.066'15; Materiały zł 368.378'17; Roboty niewykończone zł 855.239'14; Skład konsygnacyjny zł 2.441.219'92; Koszty założycielskie zł 136.905'83; Strata zł 41.292'85.

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 2.000.000'00; Fundusz rezerwowy zł 200.000'00; Wierzyciele zł 6.333.111'15.

Rachunek zysków i strat

STRATY: Koszta administracyjne i handlowe zł 384.949'21; Amortyzacja budynków, maszyn i inwentarza zł 41.539'00; Podatki zł 57.425'00.

ZYSKI: Zysk brutto zł 442.620'36; Strata za rok 1929/30 zł 41.292'85.

Jednocześnie uchwalono rozdzielić koszta założycielskie na 4-letni okres amortyzacyjny z tem, że odnośna suma w wysokości 25% będzie corocznie odpisana. Zarazem postanowiono jednomyślnie wykazaną w I-szym roku stratę przenieść na rok następny.

W my I § 31 statutu ustępują z Rady Zawiadawczej: Dr. Artur hr. Potocki, Dr. Emil Kolben i Inż. Jarosław Ruziczka. W miejsce wymienionych ustępujących członków zostali ponownie wybrani ci sami na dalszy okres 3-letni. W miejsce ustępującej Komisji Rewizyjnej została wybrana Komisja Rewizyjna ponownie w dotychczasowym składzie, a na zastępców członków Komisji wybrano nadto inż. Oswalda Libusza i dra Kazimierza Rodowicza. Jako wynagrodzenie dla członków Komisji Rewizyjnej uchwalono po zł 500 dla każdego. Jednymyślnie uchwalono dla członków Rady Zawiadawczej zwrot efektywnych wydatków za przyjazd na posiedzenie, t. j. bilet jazdy koleją, dietę wedle tabeli zestawionej przez Dyрекcję i zł 50 za każde posiedzenie tytułem wynagrodzenia za obecność. Za ubiegły rok rzekli się członkowie Rady Zawiadawczej powyższego wynagrodzenia.

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

KAROLA EISERTA, S. A. W ŁODZI

Bilans zamknięcia na 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Budynki zł 3.974.171'91; Place zł 637.884'00; Maszyny zł 8.631.412'76; Ruchomości zł 70.255'42; Środki lokomocji zł 90.673'18; Kasa zł 39.513'10; Papiery wartościowe zł 110.057'16; Weksle zł 1.163.516'47; Zapasy zł 3.139.353'00; Dłużnicy zł 4.327.165'68; Sumy przechodnie zł 445.356'75; Razem zł 22.629.359'43; Depozyty zł 500.040'00.

STAN BIERNY: Kapitał zakładowy zł 9.000.000'00; Kapitał zapasowy zł 1.140.000'00; Kapitał amortyzacyjny zł 6.135.797'29; Kapitał obligacyjny zł 4.262.400'00; Akcepty zł 301.234'01; Wierzyciele zł 1.204.392'75; Zysk zł 585.535'38; Razem zł 22.629.359'43; Akcepty depozytowe zł 500.040'00.

Rachunek strat i zysków za 1930 r.

WINIEN: Podatki zł 187.158'03; Świadczenia socjalne zł 206.051'03; Różnice kursowe zł 19.871'40; Nieściągalne należności zł 168.688'96; Zysk zł 585.535'38; Razem zł 1.167.304'80.

MA: Fabrykacja zł 1.138.942'48; Dywidenda od papierów wartościowych zł 22.120'00; Wpływy od spisanych należności zł 6.242'32; Razem zł 1.167.304'80

Spółka Akcyjna Przemysłu Wtókłenniczego WEISS i POZNAŃSKI w ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Nieruchomości zł 669.389'00; Maszyny zł 730.217'67; Gotowizna, papiery wartościowe i weksle zł 136.731'83; Towary, przedza, surowce i różne materiały zł 871.004'73; Dłużnicy zł 556.520'67; Sumy przechodnie zł 12.788'02; Strata zł 267.358'90; Razem zł 3.244.010'82.

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 1.400.000'00; Kapitał Zasobowy zł 25.700'00; Kapitał Amortyzacyjny zł 454.697'86; Wierzyciele zł 1.319.457'14; Dług hipoteczny przedwojenny zł 39.951'43; Sumy przechodnie zł 4.204'39; Razem zł 3.244.010'82.

Rachunek Strat i Zysków

Rozchód zł 531.343'37; Przychód zł 263.984'47; Strata zł 267.358'90.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Tow. Handlu Papierem BRACIA TURKIELTAUB

niniejszem zawiadamia Panów Akcjonariuszów, że w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Przejazd Nr. 5 odbędzie się dnia 2 czerwca 1931 r. o godz. 5 po poł.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu oraz bilansu i Rachunku Zysków i Strat za rok operacyjny 1930;
- 2) Udzielenie absolutorjum władzom spółki z tytułu ich czynności za rok operacyjny 1930;
- 3) Określenie wynagrodzenia członków Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej za rok 1930;
- 4) Wybór jednego członka Zarządu na miejsce ustępującego;
- 5) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wolne wnioski.

Termin złożenia akcji, celem wzięcia udziału w tem Zgromadzeniu, upływa 26 maja 1931 r.

BILANS NETTO

Tow. Akc. Fabryki Kapeluszy w Częstochowie

po dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY		zł
Kasa		4.184 ⁸⁰
Waluty		311 ⁵⁰
Banki		13.347 ⁴⁵
Weksle		29.746 ⁸⁵
Weksle protestowane		1.402 ⁵⁷
Inkasa		300 ⁰⁰
Należności spor.		33.963 ⁹⁶
Odbiorcy		247.251 ⁴²
Art. Pom. do Prod.		550.381 ³⁶
Towary		936.134 ⁴¹
Maszyny i narz.		1.011.912 ²⁰
Ruchomości		22.631 ⁶³
Koń i wozy		4.861 ⁹⁰
Sklep Nr. 2		3.606 ⁴⁷
Budynki fabryczne		474.207 ⁰⁰
Plac		87.456 ⁷⁷
Rachunek Strat i Zysków		45.505 ⁷⁹

Ogółem: 3.467.206⁰⁸

STAN BIERNY		zł
Kapitał akcyjny		480.000 ⁰⁰
Kapitał amortyzacyjny		691.105 ⁹⁵
Pożyczki		968.279 ¹²
Dostawcy		217.907 ⁰⁷
Wierz. ord.		1.082.277 ⁹⁸
Różni dłużn. i wierz.		21.536 ⁶¹
Sumy przechodnie		6.099 ³⁵

Ogółem: 3.467.206⁰⁸

Rachunek Strat i Zysków

WINIEN		zł
Koszty Przemysłowe		497.745 ⁷⁴
Koszty Handlowe		708.918 ⁴⁴

Ogółem: 1.206.664¹⁸

MA		zł
Pozost. zysk. z lat ubiegłych		77.914 ⁴⁴
Kap. rezerwowy		53.066 ⁷⁶
Zysk brutto na towarach w 1930 r.		1.030.177 ¹⁹
Straty za 1930 r.		45.505 ⁷⁹

Ogółem: 1.206.664¹⁸

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWO-ROLNE „STAW”, SPÓLNA AKCYJNA

Bilans Zamknięcia na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Kasy i Banki zł 2.454¹⁷; Papiery Procentowe zł 655.040⁰⁰; Dłużnicy zł 17.342⁰⁵; Remanenty zł 58.922⁴³; Koszty Organizacji zł 7.983²⁰; Procenty przyszłych okresów zł 224.280⁰⁰; Różni za zastawione Papiery Procentowe zł 655.040⁰⁰; Grunta, Budynki i Ruchomości zł 810.995⁹⁵; Różne Aktywa zł 3.156¹²; Strata zł 37.623⁴⁴; **Razem zł 2.472.837³⁶.**

STAN BIERNY: Akcepty zł 800⁰⁰; Banki zł 51.661⁹⁸; Wierzyciele zł 422.537⁴³; Długi Hipoteczne zł 1.081.283³⁰; Papiery Procentowe Zastawione zł 655.040⁰⁰; Sumy Przechodnie zł 2.937⁰⁰; Parcelacja i Likwidacja Serwitutów zł 2.840¹⁰; Kapitał Zakładowy zł 250.000⁰⁰; Kapitał Amortyzacyjny zł 5.737⁵⁵; **Razem zł 2.472.837³⁶.**

Rachunek Zysków i Strat

WINIEN: Koszty Organizacji zł 1.995⁸⁰; Amortyzacja zł 5.737⁵⁵; Koszty Ogólne zł 91.360⁹⁵; Remonty zł 1.551⁵⁹; Hodowla Drobiu zł 3.558⁰³; **Razem zł 104.203⁹².**

MA: Zysk brutto na gospodarce zł 66.580⁴⁸; Strata zł 37.623⁴⁴; **Razem zł 104.203⁹².**

Powtórne ogłoszenie o Walnem Zgromadzeniu.

Zarząd Spółki Akcyjnej

FABRYK CHEMICZNYCH i HUTY SZKLANEJ „RIJEWSKI, SCHOLTZE i S-ka”

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż

Doroczne Walne Zgromadzenie

ważne w pierwszym terminie bez względu na ilość reprezentowanych w niem akcji, odbędzie się dn. 27 maja 1931 r. o godz. 4-tej w biurze zarządu spółki w Warszawie, ul. Smolna Nr. 36, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie zarządu;
- 3) Sprawozdanie komisji rewizyjnej; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu, oraz rachunku zysków i strat za 1930 r. i wniosku o pokryciu strat i udzielenie zarządowi pokwitowania;
- 5) Upoważnienie zarządu do korzystania z kredytu i jego zabezpieczenia; 6) Określenie liczby i wybór członków zarządu
- 7) Określenie okresu urzędowania i wybór członków komisji rewizyjnej; 8) Wybór pisma do ogłoszeń spółki; 9) Likwidacja Kasy Przechodności i Pomocy Pracowników Spółki.

PP. akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w walnem zgromadzeniu, powinni do dnia 20 maja r. b. złożyć w biurze zarządu w Warszawie ul. Smolna 36, swoje akcje złotowe, albo zaświadczenia notariuszów lub instytucji kredytowych o złożeniu akcji złotych, zawierające numery akcji i stwierdzenie, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem walnego zgromadzenia.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Łódzkich Wąskotorowych Elektrycznych Kolei Dojazdowych

zawiadamia niniejszem PP. Akcjonariuszów, że w dniu 27 maja 1931 roku o godz. 17 w lokalu biura Zarządu, przy ulicy Piotrkowskiej 96 w Łodzi, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz Rachunku Zysków i Strat za 1930 rok;
- 3) Zatwierdzenie protokołu Komisji Rewizyjnej;
- 4) Udzielenie absolutorjum władzom Spółki;
- 5) Wybór członków Rady Nadzorczej, Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej, Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Zatwierdzenie budżetu na 1932 rok;
- 8) Powiększenie Kapitału Akcyjnego;
- 9) Wypuszczenie Kapitału Obligacyjnego do sumy £ 300.000;
- 10) Przelanie sum Kapitału Rezerwowego do Kapitału Akcyjnego przez wydanie PP. Akcjonariuszom bezpłatnie akcji;
- 11) Zmiana statutu w związku z powiększeniem Kapitału Akcyjnego;
- 12) Upoważnienie dla Zarządu do budowy nowych linii, w myśl dokumentu koncesyjnego;
- 13) Upoważnienie Zarządu do nabycia z Funduszu Amortyzacyjnego nowego taboru kolejowego na zamianę zużytego do wysokości zł 1.000.000.—;
- 14) Upoważnienie dla Zarządu do uzyskania koncesji autobusowej w województwie łódzkim;
- 15) Upoważnienie Zarządu do uzyskania uprawnienia na dostawę prądu elektrycznego na terenie województwa łódzkiego bądź samodzielnie, bądź do spółki z innymi grupami lub jednostkami prawnymi;
- 16) Wolne wnioski.

U w a g i. — (Wyciąg z § 20 Statutu Spółki): „Akcje dają prawo uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu, jeżeli zostaną złożone w Spółce przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza lub w instytucji kredytowej krajowej oraz w takiej zagranicznej, na którą zezwolił Minister Skarbu i która będzie wymieniona w ogłoszeniach o zwołaniu Walnego Zgromadzenia.

W zaświadczeniach należy wymienić liczby akcji i stwierdzić, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia”.

BIBLIOTEKA EKONOMICZNA

TYGODNIKA

„POLSKA GOSPODARCZA”

DAWNIEJ

„PRZEMYSŁ i HANDEL”

	zł		zł
1 — 18) bez serji — wyczerpane.			
19) Tom I — <i>J. Kulikowski</i> . — Bankowość polska i problem jej sanacji. 1926 (wyczerp.)	1'20	42) Tom XXIV — <i>Stefan Konopski</i> . — Ochrona celna w poszczególnych państwach w świetle badań międzynarodowych (wyczerp.)	1'00
20) „ II — <i>Dr. J. Podkomorski</i> . — O właściwej formie monopolu spirytusowego w Polsce, 1926	0'70	43) „ XXV — <i>Henryk Romanowski</i> . — Obrót bezgotówkowy (wyczerpane)	1'00
21) „ III — <i>Dr. F. Młynarski</i> . — Międzynarodowe znaczenie spadku złotego, 1926	1'50	44) „ XXVI — <i>Karol Bajer</i> . — Zarys uprzemysłowienia Woj. Łódzkiego ze specjalnym uwzględnieniem przemysłu włókienniczego	1'50
22) „ IV — <i>St. Pszczółkowski</i> . — Stabilizacja kursu złotego, 1926 (wyczerp.)	1'20	45) „ XXVII — <i>Dr. Stanisław Wachowiak</i> . — Targi i wystawy w Polsce	1'00
23) „ V — <i>Inż. Cz. Klarner</i> . — Dorobek czterech miesięcy (dwie mowy program.), 1926	1'00	46) „ XXVIII — <i>Jan Miklaszewski</i> . — Ogólny rzut oka na rozwój produkcji leśnej i obrotu drzewnego Polski współczesnej	2'50
24) „ VI — <i>Dr. L. Barański</i> . — Uwagi nad obiegiem pieniężnym w Polsce w latach 1924 — 1926, 1926	1'50	47) „ XXIX — <i>Inż. Czesław Klarner</i> . — Zagadnienie mieszkaniowe w niepodległej Polsce	2'00
25) „ VII — <i>F. Prochaska</i> . — Klauzula największego uprzywilejowania (wyczerp.)	1'50	48) „ XXX — <i>Inż. Jędrzej Moraczewski</i> . — Roboty publiczne	0'80
26) „ VIII — <i>A. Siebeneichen</i> . — Rozwój czy upadek portu gdańskiego (wyczerp.)	1'20	49) „ XXXI — <i>Władysław Gieysztor</i> . — Przedsiębiorstwa państwowe	1'00
27) „ IX — <i>J. Gieysztor</i> . — Tranzyt jako problem międzynarodowy	1'00	50) „ XXXII — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Wojna w życiu gospodarczem Polski	1'00
28) „ X — <i>Gustaw Taube jr.</i> — Komercjalizacja Warszawy	1'50	51) „ XXXIII — <i>Dr. Marcin Szarski</i> . — Bankowość polska (wyczerp.)	1'50
29) „ X — <i>Wincenty Jastrzębski</i> . — Zadania i metody pracy Komisji Ankietowej (wyczerp.)	1'00	52) „ XXXIV — <i>Inż. Dr. Stanisław Olszewski</i> . — Fosforyty polskie i ich znaczenie gospodarcze	1'00
30) „ XII — <i>Stanisław Pszczółkowski</i> . — Kredyty zagraniczne i ich rola w polskiej polityce kredytowej	2'50	53) „ XXXV — <i>Prof. Dr. Witold Staniewicz</i> . — Uwagi o reformie stosunków rolnych w Polsce	1'50
31) „ XIII — <i>Z. R. Gawroński</i> . — Zwalczenie trustów w Stanach Zjednoczonych	2'00	54) „ XXXVI — <i>Janusz Butler</i> . — Konkurencja portów bałtyckich w świetle współzawodnictwa kolei polskich i niemieckich	1'50
32) „ XIV — <i>S. Fr. Królikowski</i> . — W sprawie metody obliczania stawek celnych (wyczerp.)	1'50	55) „ XXXVII — <i>Adolf Peretz</i> . — Od kartelu do koncernu	3'00
33) „ XV — <i>St. Starzyński</i> . — Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym	1'20	56) „ XXXVIII — <i>J. Mieszalski</i> . — Wpływ wzrostu budżetów na obciążenie dochodu społecznego zagranicą i w Polsce	1'50
34) „ XVI — <i>J. Kulikowski</i> . — Rozbudowa miast i jej finansowanie	2'00	57) „ XXXIX — <i>Feliks Młynarski</i> . — Reforma waluty dewizowo-złotowej	1'50
35) „ XVI — <i>S. Szwalbe</i> . — Polityka państwa w zakresie obrotu żytem (wyczerpane)	2'00	58) „ XL — <i>Dr. Henryk Gruber</i> . — Stan kwestii mieszkaniowej w Polsce	1'00
36) „ XVII — <i>S. Starzyński</i> . — Stan Finansowy Polski w roku 1927	2'00	59) „ XLI — <i>Stanisław Sasorski</i> . — Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym	1'50
37) „ XIX — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim (wyczerp.)	2'00	60) „ XLII — <i>Tadeusz Woynowski</i> . — Kształtowanie się cen chleba w Polsce	2'00
38) „ XX — <i>Henryk Rozenberg</i> . — Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb (wyczerpane)	1'50	61) bez serji — <i>Stefan Starzyński</i> . — Rola Państwa w życiu gospodarczem	1'00
39) „ XXI — <i>Zygmunt Karpiński</i> . — Waluta złota i pozłacana	1'50	62) „ „ — <i>Stefan Starzyński</i> . — Życie gospodarcze a urząd państwa	1'50
40) „ XXII — <i>Jerzy Lubowicki</i> . — Zasady reformy podatkowej	3'00		
41) „ XXIII — <i>Marjan Turški</i> . — Problem aktywizacji bilansu handlowego	3'00		

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH ORAZ BEZPOŚREDNIO W ADMINISTRACJI TYG. „POLSKA GOSPODARCZA” — WARSZAWA, ELEKTORALNA 2, POK. 26

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYGH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINĘ, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNĄ. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NĄ, LOTNICZĄ, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTE: RAFINOWANĄ I SILNOPŁOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34

KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82

LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74

LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75

POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36

SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-03

TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99

WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI P. K. O.

CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: POKO

ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSLA I INNE DOKUMENTY (FRACHTY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAINKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO WIERZycIELA.

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZyty):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DALSZYCH ZLECENI, SAMA DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYLOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

Z L E C E N I A G I E Ł D O W E :

ZLECENIA GIEŁDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCIŚLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIEŁDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYLOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE. .. (CENTRALA W WARSZAWIE). ..

OBROT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ:

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWYMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCĄ PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRII, BELGII, DANII, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWII, LOTWY, NIEMIEC, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJ BANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI.

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁ W KRAKOWIE)

P. K. O. wynajmuje kasetki (safesy) różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach